



18/K 31661/B



R. Wicksteed, M.L.





Amstelodami Apud Janssonio-Waesbergios, 1731.

T A B U L Ā ANATOMICĀ,

In quibus

C O R P O R I S H U M A N I

Omniumque ejus partium structura & usus

Brevissimè explicantur

Accesserunt

Majoris perspicuitatis causâ:

A N N O T A T I O N E S

Et

T A B U L Ā Æ N E Ā.

Auctore,

JO. ADAMO KULMO,

MED. D. EJUSDEMQUE ET PHYS. IN ATHENÆO GEDANENSÌ PROF. PUBL. ORD. ET ACAD. IMPERIAL. NAT. CUR. SODALE.



A M S T E L Ä D A M I,

Apud J A N S S O N I O - W A E S B E R G I O S.

M. D C C . XXXII.



V I R I S

Excellentissimis, Amplissimis, Experientissimis,
Doctissimisque,

Dn. FREDERICO RUYSCHIO,

Doctori Medicinæ, Anatom. & Botan. Professori
incomparabili, ut & Academ. Imperial. Nat.
Curios. Membro dignissimo;

Dn. JOANNI SAL TZMANNI,

Apud Argentoratenses Capituli Thom. Canoni-
ci, Med. Doct. ejusdemque & Anat. Prof.
Publ. Ord. atque Acad. Imperial. Nat. Curios.
fodali gravissimo, Praeceptorí suo fidelissimo,
maxumopere colendo,

Itemque

Dn. GUILIELMO ROEL,

Doct. Med. & Anatomiae Professori Amstelod.

Celeberrimo;

Humani corporis scrutatoribus indefessis

ac sagacissimis,

Patronis atque Fautoribus perquam honorandis,

Novam hanc Tabularum Anatomicarum Editionem, in
debitæ observantiæ documentum, sacram esse cupit

A U C T O R.

V I R I,

Excellentissimi, Amplissimi, Experien-
tissimi, Doctissimi,



Audent Tabulæ hæ Anatomicæ,
licet in tyronum potissimum
gratiam arctis hisce cancellis
sint conscriptæ, graviores Vestras cu-
ras interpellare, Vestro se sub-
mittere patrocinio, & à Vesta di-
gnitate, latissimè undiquaque fulgen-
te suam nitorem mutuari, quem ab
ingenii mei imbecillitate haud qua-
quam suscipere potuerunt.

Erit profecto, cur mibi magnopere
gratuler, si hunc fœtum exiguum se-
rena fronte exciperetis, ipseque opta-
to exhilararer fructu, si Vestrâ porro
fruar

fruar benevolentiam ac favore gratissimo: Vestro enim sic erectus patrocinio alia quoque alacrius pari conatu prosequi pergam.

Cuncta, sanè, quæ in his continentur pagellis, Vobis omnino debedo, tam ore suavissimo, quam scriptis Vestrīs eruditissimis edocētus, & indefessæ in re Anatomica diligentiae stimulo excitatus, qui ea, quæ olim ex Vesta informatione ac eruditione incomparabili hauseram, auditoribus meis sedulò propinavi, atque susceptos qualescunque labores in istas Tabulas redigi. Igitur jubet pietas, exigitque debita mentis gratitudo, ut exiguam hanc opellam Vestrīs inscribam Nominibus Celeberrimis. Innotuit Orbi indefessus Vester in studio Anatomico labor, in detegendis abditissimis corporis penetralibus singularis dexteritas, in novis veritatibus eruendis prudens sagacitas, atque in iis ad omnium utilitatem publicandis rara fides,

facilisque propensio. Meritò applau-
dunt Vobis, summâ fortunâ dignissi-
mis omnes nostri ævi Anatomici, &
quævis prospera in posterum porro ap-
precantur, qui mecum pia fundunt
vota, ut DEUS T. O. M. per plures
annorum series Vos singulos salvos,
fospites atque incolumes servet, quo
reipublicæ literariæ ex Vestra salute
majora identidem capiat incrementa.
Valete, & perpetuum animi obsequium
accipite à me, qui nihil amplius,
exopto, quam ut sim

Celeberrimorum Nominum Vestrorum

Dabam Gedani, d. 26. August.
A. 1730.

Obsequiosissimus,

A U C T O R.

P R A E-

P R Æ F A T I O.

Rodeunt tandem, *Lector benevole*,
Tabulæ hæ Anatomicæ, bis jam ante
tea Germanico idiomate recusæ,
nunc vero typis atque figuris multo
elegantioribus adornatæ. Conscriptferam eas
prima vice, ante decem abhinc annos in usum
duntaxat Auditorum meorum, quorum ple-
rorumque animi ita sunt comparati, ut pro-
lixorum librorum explicatio ipsis facile fasti-
dium creet: redegi propterea saltem præci-
puas & Tyronibus maximè necessarias res in
paucas Tabulas, eâ methodo concinnatas, ut
singulorum viscerum pertractandorum defi-
nitionem, figuram, situm, connexionem,
structuram, substantiam, partes, & usum,
quantum fieri potuit, plerumque unica sal-
tem pagina complectetur, sicque uno in-
tuitu cuncta ad unamquamque rem pertinen-
tia facillimo negotio perlustrari possent; ad-
jeci præterea cuilibet tabulæ figuras, com-
pendiose delineatas, ne sumptus emptores
deterrent, & ut majori perspicuitate om-
nes corporis humani partes, absentibus
etiam cadaveribus, concipi atque animo
commode repræsentari possent. Cum vero
hæc prima editio etiam ab aliis fuerit expetita,
alterius editionis Tabulis quadantenus auc-

P R A E F A T T O.

tis peculiares notas & animadversiones in calce subjunxi, eum in finem, ut tyrones ipsas primò tabulas pertractarent, his vero rite perceptis proprio posteà Marte uberiorē Anatomiae cognitionem ex animadversionibus sibi compararent, quo ipsis postmodum facilior panderetur aditus ad alios Anatomicorum libros, quibus minutiora & abstrusiora continentur. Eandem pariter dispositionem optabam quoque in hac præsenti editione, ut videlicet Tabularum more singulæ res in una serie sibi subjungerentur; verum placuit Editori, notas ipsis ubique tabulis inserere, quo factum est, ut tabulæ certis paginis destinatæ per plura folia sint protensa. Servavi etiam in hac editione eundem viscera pertractandi ordinem naturalem, quo corporis humani partes externæ distribuuntur: hac ratione priùs exposui partes capitis, postea thoracis & tandem abdominalis viscera; idcirco integumenta communia ad caput retuli, eoque lubentius, quoniam panniculus carnosus nullibi curatiūs, quam in capite patet. De nitore figurarum illi iudicent, qui penicillum pari dexteritate, atque cultrum anatomicum tractare norunt, quarum nonnullas in hac editione novas egomet ipse delineavi, reliquisque nunc latiūs distributis addidi, ut singulis Tabulis propriæ responderent figurae.

P RÆFATIΩ.

rae. Miraberis forsan, cur Tabulæ hæc ^{Anatomicae} post obitum Celeberrimi R. U. Y. SCHII prodeant, cum tamen desideratissimum Ejus nomen illarum Dedicatio exhibeat? sed scias, quæso, Tabulas has ultra duos annos conscriptas, dudumque una cum dedicatione jam typis excussas Ipsi fuisse exhibitas, antequam omnes figuræ æri essent incisæ, quarum Tab. XXI. de ductu thoracico Ei præ cæteris arrisit, atque insigni fuit oblectamento: imo optimus Ille corporum nostrorum përscrutator auctor & suasor existit, ut typis & figuris adeò nitidis exornarentur. De prædicta tamen Tabula monendum, quod ductus iste thoracicus ex levi incuria Chalcographi superius incurvatus sistatur, cum ille ductus integer in situ naturali, longiori paululum forma, à me delineatus, quoad partem superiorem ita comparuit, ut adjecta figura lateralis eam repræsentat. Ob ejusdem, aliis negotiis distracti, moram per duos annos publicatio harum Tabularum fuit impedita, quas tum temporis ex desiderio Editoris festinanti callamo exaraveram: quare etiam æqui bonique consulere velis, si quædam omissa, aut fortè haud satis explicata offenderes. Vale,
Lector benevole, & considera mecum cor-

P R A E F A T I O.

pus humanum, cuius partes adeò mirifice
in abscondito sunt formatæ, ex quarum
structura Divina ubique Sapientia, aliaque
Summi Creatoris attributa luculentissimè
patent.



IN-

INDEX

TABULARUM.

Tabula I. D E <i>Anatomia in genere.</i>	1
— II. D E <i>partibus in superficie corporis.</i>	17
— III. <i>De partibus constitutivis.</i>	22
— IV. <i>De ossibus eorumque connexionibus.</i>	30
— V. <i>De ossibus in specie.</i>	36
— VI. <i>De Capite & integumentis communibus,</i>	63
— VII. <i>De partibus oris.</i>	67
— VIII. <i>De Cerebro atque nervis.</i>	70
— IX. <i>De oculis.</i>	79
— X. <i>De Auribus.</i>	84
— XI. <i>De Naso.</i>	89
— XII. <i>De Lingua.</i>	92
— XIII. <i>De Thorace.</i>	96
— XIV. <i>De pulmonibus.</i>	100
— XV. <i>De Corde.</i>	105
— XVI. <i>De Aorta.</i>	112
— XVII. <i>De Vena Cava.</i>	122
— XVIII. <i>De Vena portæ.</i>	132
— XIX. <i>De Abdomine.</i>	134
— XX. <i>De Oesophago, Ventriculo & Intestinis.</i>	137
— XXI. <i>De Mesenterio & viis lacteis.</i>	141
— XXII. <i>De Pancreate.</i>	147
— XXIII. <i>De Liene.</i>	149
— XXIV. <i>De Hepate & Vesica fellea.</i>	150
Tabula	

INDEX TABULARUM.

—	Tabula XXV. De Renibus & Vesica urina-	
—	—	Maria JULIA 153
—	XXVI. De partibus genitalibus utriusque	
	sexus.	156
—	XXVII. De Fœtu.	162
—	XXVIII. De Musculis.	167



I N.

TABULA PRIMA.

DE ANATOMIA IN GENERE.

I. **D**efinitio: *ANATOMIE*, sive *ANATOMIA*, stricte sumpta, est artificiosa corporum dissectio, qua singulæ eorum partes, harumque structura, connexio, situs, figura, functiones atque utilitates cognoscuntur. In sensu vero latiori complectitur ipsam quoque cognitionem structuræ corporis, quoad omnes partes, earumque indolem.

ANNOTATIONES

Ad Tabulam I.

Definitio:) Vox *ANATOMIA* propriè & in sensu strictiori audit *artificiosa corporum dissectio*, qualis in usum spectatorum frequenter publicè suscipitur; communiter autem, & in sensu latiori denotat *Anatomia ipsam quoque cognitionem Anatomicam* vel ex frequenti cadaverum dissecotorum inspectione, & *Anatomici exercitati explicatione*; vel ex librorum lectione, aut propriâ sectione acquisitam. Quare

etiam *Anatomia in practicam & theoreticam* dividitur; illa tantum sectionibus corporum vacat; hæc vero ex *Anatomici periti discursu & lectionibus librorum addiscuntur*. Sic *Anatomici theoretici dicuntur* etiam illi, qui cognitionem structuræ corporis sibi compararunt, & de hac optimè differere valent, licet vel ob nauseam, penitiam, aliamve causam cadavera nunquam ipsimet dissecuerint.

A

II. Ob-

T A B U L A

- II. *Objectum* 1.) *primarium* propriè respicit saltem cadavera humana;
 2..) *secundarium* vero corpora aliorum quoque animalium.

III. *Di-*

Objectum:) Anatomici meritò quidem ad corporum duntaxat humanorum struc- turam perscrutandam curas impendunt, qualis occupatio *Antropologia* dicitur; defici- entibus autem cadaveribus humanis cognitis Anatomi- ca ex aliis quoque brutorum corporibus comparari potest, dummodo differentiae hinc inde obviæ tam verborum explicatione, quam iconum beneficio perspicuæ reddan- tur. Imo dantur circumstan- tiæ, ad quarum uberiorem explorationem necessario requiriunt, ut animalium ad- huc vivorum corpora aperi- antur, v.g. in demonstratio- ne vasorum lacteorum, re- ceptaculi chyli, ductus tho- racici, motus peristaltici in- testinorum, motus cordis, arteriarum, pulmonum & diaphragmatis; itemque in comprobanda circulatione sanguinis & reliquorum hu- morum, aut inquirenda ge- neratione animalium. Talia enim in hominibus demortuis amplius indagari nequeunt, & homines vivos cultro Ana-

tomico subjicere velle, in- humanum, impium & juri Naturæ alienissimum foret. Cuncta hæc inventa anato- mica, maximi sane momenti & insignis in Medicina ac Chirurgia utilitatis detecta sunt per sectiones brutorum, & forrassis adhuc plura hac ratione in posterum facilius patebunt, quam per sectio- nes hominum, præsertim cum istæ in plurimis Germa- niæ locis rarissimè obveniant, neque tum semper sufficiens suppetit tempus minutissima diutius ac penitus perscrutan- di. Anatomia animalium vocatur propriè *Zootomia*, vel *Anatomia comparativa*, hanc exhibent varia scripta anatomica, ut: *Marci Aurel. Severini Zootomia Democri- tea*, Norinb. 1645. 4to. *Gerh. Blasii Anatome animalium*, Amstel. 1681. 4to. *Joh. Jac. Peyeri Observations Anatom.* Lugd. Batav. 1719. 8vo. *Memoire pour servir à l'Histoire des animaux*, Lutet. Paris. 1651. fol. & in *Ephemerid. Natura Curiosorum sparsim*, quas observationes cum

P R I M A.

3

III. *Divisio:*) Universæ Anatomiae partes præcipuae sunt.

1. *Osteologia*, quæ Ossæ, eorumque nexus ostendit.
2. *Adenologia*, quæ Glandularum structuram ac munera docet.
3. *Neurologia*, quæ Nervorum distributionem explicat.
4. *Angiologia*, quæ Vasorum differentiam in corpore tradit.
5. *Splanchnologia*, quæ Viscerum structuram & usum exponit.
6. *Myologia*, quæ Musculorum cognitionem suppeditat.

IV. *Media*, seu *Adminicula*, quorum opere cognitio Anatomica comparetur, sunt:

I. *Ana-*

cum aliis collectas exhibet
Mich. Bernhard. Valentini
Prof. Gieffens. in theatro suo
Zootomico, Frf. ad Mœn.
1720. fol. Ad hanc Anato-
miam comparativam referri
quoque merentur illæ figuræ
Anatomicæ ex cera artificio-
sissimè efformatae, quarum
mentio facta est in *Miscella-
neis Medico-Phys. Vratislä-
viens.* Germ. idiom. A. 1721.
Mens. Decemb. Clas. V.
Artic. 2,

Divisio:) Possent adhuc
aliæ Anatomiae divisiones
apponi, sed præter necessita-

tem: sic aliquis v.g. Angiologia ulterius divideret in Arteriologiam & Phlebologiam. Ita etiam D. Sproegel in *Anatomia germ. idiom. infert Ischomenologiam*, sive doctrinam de humoribus corporis; & *Ischontologiam*, seu explicationem de humorum vasis, canaliculis atque membranis: verum rectius utraque ad Angiologiam pariter referri debet, utpote quæ universam humorum circulationem atque canalium struc- turam exponit.

A 2

T A B U L A

- I. Anatomici ejusdam artificiosa corporum *dissectio*, justa partium *demonstratio*, atque perspicua *explicatio*.
- II. Auditorum assidua *auscultatio*, & propria *sectionum imitatio*, quæ varia requirit *instrumenta*, quorum potiora sunt: tabula, sive mensa & asseres, varii cultelli, hamuli, styli, setæ, tubuli, aciculæ, forceps, forfex, volsella, ferra, cunei, malleus, phones, spongia, &c.
- III. Optimorum *Anatomicorum*, veterum æque ac recentiorum libri & scripta:
I.) Quidam Anatomici universam tradunt Anatomiam, quorum præcipui: Galenus, Ori-

Instrumenta:) Huc etiam referri debent *Microscopia*, quibus objecta minora & partes corporum exiguae, quæ oculorum nudorum aciem subterfugiunt, explorantur: sicut etiam quædam microscopia visui circulationem sanguinis in piscibus. Curiosas observationes microscopicas vide in Rob. Hooke Micrographia & Ant. Lewenhoeckii observation. microscop.

Anatomicorum, libri & scripta:) Præcipuos Anatomicos, eorumque scripta tyronum gratia hic quadantenus

referre juvabit.

Hippocrates, Cœus, antiquissimam notitiam Anatomicam reliquit nobis in scriptis suis sparsim consignatam, in quibus etiam peculiaris liber de *Anatome* continetur. Vixit ille in Græcia 432. annos ante Christum natum, sub imperio Perdiccæ II. Regis Macedoniæ usque ad 104. & secundum alios ad 109. ætatis annum. Princeps Medicorum hodiernis quoque temporibus merito habetur.

Galenus plura adhuc scripsit ad Anatomiam spectantia, etiam

P R I M A.

*Oribasius, Carpus, Vesalius,
Fal-*

etiam de modo dissecandi
cadavera. Vixit 600. annos
post Hippocratem , circiter
140. post nativitatem Christi
sub Imperatore Trajano.

Oribasius , Celebris fuit
Medicus Græciæ , vixit sub
fine seculi tertii , tradiditque
in suis collectaneis artis Me-
dicæ , Venet. & Parïs. 1556
8. editis , Methodum de ex-
ploranda corporum humano-
rum structura.

Joh. Carpus , Berengarius,
fuit A. 1522. Prof. Bononien-
sis , & scripsit Isagogas breves
in Anatomiam humani cor-
poris Argentorati 1530. 8.
cum figuris impressas: edidit
etiam annotationes in Ana-
tomiam Mundini, qui A. 1305.
vixit.

Andreas Vesalius , Bruxel-
lensis, A. 1514. natus, omnium
suo tempore longe celeberrimi-
mus fuit Anatomicus , cuius
scripta etiam hodierno tem-
pore reliquis facile palmam
præripiunt. A. 1528. jam sic
decimo quinto ætatis anno
pestem tractavit Chirurgus &
Medicus , postea Medicus
castrensis in bello Gallico &
Geldrico: eum vix 22. annos
natum vocavit Venetorum
Senatus ad Professionem
Anatomicam & Chirurgicam

Patavium , quo munere per
7. annos functus est. Bonon-
iam mox vocatus , postea
Pisas eandem ob causam , sic
tribus in Academiis in eadem
hyeme partitis temporibus
Patavii , Bononiæ & Pisæ
Anatomiam publicè docuit.
Edidit posthac Venetiis A.
1539. icones quasdam anato-
micas , postea epitomen &
paulo iterum post opus ma-
gnum Anatomicum incom-
parabile , quod jam 25. ætatis
anno conscribere inceperat.
Novam editionem A. 1546.
Basileæ degens meditabatur ,
ibique anatomiam exercebat ,
ac skeleton viri composuit
hodienum ibidem conspicien-
dum. Deinde stipendia me-
ruit in castris Imperatoris ,
inde Patavium , Bononiam
& Pisæ repetiit , ibidemque
rursus dissecuit cadavera : oc-
cupabat sic unus Vesalius 3.
Academias Italiæ celeberrim-
mas , alliciebatque ex uni-
versa fere Europa studiosos
juvenes. Abiit demum ad
aulam Imperatoris , *Caroli V.*
cujus & filii , *Philippi II.*
Archiate fuit: verum cum
summâ ibidem in Hispania
felicitate frui putaret , subito
fortuna lubrica insidias ipsi
struxit fatales : Nobilem cu-
ravit

T A B U L A

Fallopis, *Columbus*, *Coiter*,
Eustachius, *Ingrassias*,
Va-

ravit Hispanum, cuius postea
demortui corpus aperuit; dum
vero ejus cognati cor adhuc
palpitare viderunt, mox mi-
serum nostrum Vesalius ad
tribunal inquisitionis Hispani-
cæ homicidii causa accusa-
runt. Ut igitur hoc crimen
expiaret, injungebatur ipsi,
ut peregrinationem Hierosolymas
fusco periret, cuius causa
A. 1564. Venetias exul appu-
lit, indeque navigavit in Cy-
prum & Hierosolymas, unde
Veneti eum post obitum Fal-
lopii Patavium largissimi sti-
pendii oblatione invitabant,
sed redux adversis ventis &
naufragio in Zacynthum in-
sulam ejectus miserè vitam
finivit annos vix 50. natus.
Opera *Vesalii* Anatomica &
Chirurgica cum adjectis figu-
ris elegantissimis prodierunt
denuo nuper A. 1725. in fol.
maj. curâ Herm. Boerhavii
& Bernh. Siegfr. Albini,
Lugduni Batav.

Gabriel. Fallopis, Muti-
nensis, A. 1490. natus per
universam ferè Europam iter
fecit, postea A. 1551. Patavii
anatomiam docuit, ibique
A. 1563. obiit. Scripta ejus
Anatomica sæpius variis in
locis, diversisque temporibus
in fol. prodierunt.

Realdus Columbus, Cre-
monæ in ducatu Mediola-
nensi natus, scripsit 15. libros
de re Anatomica. Venet.
1559. & Frf. 1593. 8. editos
Fuit prius A. 1544. Vesalii
successor, postea tradidit
quoque Anatomiam Romæ.
Volcherus Coiter, Gronin-
gæ A. 1534. natus, vixit
prius Norinbergæ, deinde
Medicus fuit castrensis in
Gallia, ubi etiam ætatis suæ
anno 66. obiit. Scripsit Ta-
bulas & Observationes Ana-
tomicas, variis in locis re-
cusas.

Bartholom. Eustachius, fuit
Romæ Prof. Anatomiae, cu-
jus fama in primis ob Tract.
de Vena Azygo A. 1564. in-
crebuit, quia in illo primus
ductum thoracicum descripsit
in equo observatum. Opus-
cula ejus Anatomica antea
rarissima, Lugd. Batav. A.
1707. in 8. suht recusa, &
Tabulas Anatomicas ejus ni-
tidissimas ante 150. annos
conscriptas edidit celeb. *Lan-
cisius* Romæ A. 1714. in fol.

Jo. Phil. Ingrassias, Siculus,
celebris fuit A. 1570. qui
eruditas animadversiones in
Librum Galeni de ossibus cum
adjectis figuris tradidit.

Conſ.

Varolius, Laurentius, Fabricius, Casserius, Spigelius Platerus, Bauhinus, Rem-

Const. Varolius, fuit Anatomicus Bononiensis. Ejus *Anatomia*, de resolutione corporis humani, in qua de cerebro suo tempore satis solidè differuit, impressa est Francof. 1591. in 8.

Andreas Laurentius, natus est Monte Pessulano, ibidemque Professor factus & A. 1609. mortuus. Ejus *Anatome*, controversiae & observationes prodierunt Lutetiae Paris. A. 1600. in fol. & alibi in 8.

Hieronym. Fabricius, ab Aquapendente dictus à Patria Italæ oppidulo. Successit A. 1565. Præceptorí suo, Fallopio, in Academia Patavina, qui A. 1619. 82. ætatis anno obiit. Opera ejus Anatomica conjunctim edita sunt Patavii 1625. fol. & alibi.

Julius Casserius, cognomine *Placentinus* à patria, pariter Italus, ab initio Patavii Hieron. Fabricii famulus fuit, apud quem adeò in hoc studio profecit, ut ipsi in Professione succederet. Inter ejus scripta Anatomica maxime se commendant Tabulæ Anatomicæ, à Dan.

Bucretio, Vratislaviensi, in ordinem redactæ & auctæ. editio prodiit Venetiis 1627. fol. cum fig. nitidios. postea iterum editæ sunt Francof. 1632. in 4. operâ *Meriani*, postea quoque in Germanicam linguam translatæ. Reperiuntur plerumque hæ tabulæ Spigelii Anatomicæ adjectæ.

Adrianus Spigelius, Bruxellis A. 1578. natus, postea etiam Anatomicus Patavinus. Omnia ejus opera conjunctim edita sunt Amstelodami 1645. in fol. *Anatomia* vero sequentim quoque prostat Tabulis Anatom. Casserii, modo nominatis, præfixa. Moriebatur A. 1625. cui in nuptiis filiæ suæ vitrum digito intrusum mortem acceleravit.

Felix Platerus, Basiliensis, A. 1536. natus, ibidemque A. 1560. Professor factus, tandem A. 1614. mortuus. Prolixæ ejus Tabulæ Anatom. Basileæ A. 1583. & 1603. in fol. impressæ sunt. Ipsum sequutus est.

Casparus Bauhinus, Itidem Basileæ per 40. annos Professor,

T A B U L A

*Remmelinus, Riolani, Bartholini,
Veslin-*

fessor, qui cum maximo applausu Anatomiam & Botanicam docuit, atque propter ea huic Academiæ tantam famam comparavit, ut ingens numerus studiosorum ex universa Germania, aliisque regionibus alliceretur. Edidit varia scripta Anatomicæ, quorum præcipuum Theatrum Anatomicum, Francofurti 1621. in 4. impressum: figuræ ad hoc Theatrum pertinentes edidit quoque Merianus separatim Francof. 1640.

Joh. Remmelinus, Ulmensis, scripsit Catoptron Microcosmicum, in quo figuræ partium corporis humani justo ordine sibi impositæ & successivè elevandæ naturalem partium situm facili methodo ostendunt. Prodiit iste liber Augustæ Vindelicorum A. 1619. Ulmæ 1639. latinè; postea quoque in Germanicam linguam translatus Francofurti 1660. in fol. A. 1720. denuo quoque hunc librum edidit D. Christ. Helwich, sub titulo: *Nosce te ipsum*, vel Anatomicum vivum, german. Frt. & Lips. in fol. in quo vero multæ partes plane inverso ordine sculptæ sunt.

Joh. Riolani, Pater, ejusque filius, Lutetiae Parisiorum vixerunt. Pater fuit celebris Medicus, Anatomicus & Philosophus, cuius Anatomia cum aliis ejus operibus Lut. Paris. 1610. fol. prodiit; ejus autem filius nimis acerbè sentiit & scripsit de variis Anatomicis celeberrimis, quod testantur ejus Opuscula Anatomica nova, in primis Notat. in Exercitat. Harvæi de motu cordis, opuscula Anatom. adversus Thom. Bartholinum, Paris. 1683. 8. Responsio ad experimenta Pequeti adversus hæmatosin cordis, Paris. 1655. 8. & Præfat. ad Anatom. Dominici de Marchettis. Ejus Antropographia & Osteologia prodierunt Paris. 1616. in 4. & 1649. in folio; Encheiridium vero Anatomicum & Pathologicum Lugd. Batav. 1649. & 1675. in 8. Paris. 1658. 8. Lips. 1674. 8. & Francof. 1677. 8. cum fig.

Casp. Bartholinus, A. 1585. Malmogiæ in Scandia natus, totam fere Europam peragravit. A. 1606. creatus est Wittebergæ Magister Philosophiæ, & A. 1611. Basilæ Doctor Medicinæ: Anno sequente 1612. Haffniæ vocatus

P R I M A.

*Veslingius, de Marchettis, Highmorus,
Die-*

catus est ad Professionem
Eloquentiæ ; A. 1613. ad
Professionem Medicinæ , &
A. 1624. ibidem ad Professio-
nem Theologiæ ; postea anno
46. ætatis suæ mortuus est.
Scripsit Institutiones Anato-
micas , quas postea A. 1648.
Sim. Pauli linguâ germ. do-
nauit.

Thomas Bartholinus, Caspa-
ri filius , Hafniæ A. 1616.
natus , longissimas suscepit
peregrinationes : A. 1645.
Basileæ laurea Doctorali in
Medicina ornatus est , est
sequenti anno Hafniæ Pro-
fessor Anatomiæ Regius
electus , qui postea primus
ductum thoracicum in homi-
ne vidit & auditoribus suis
demonstravit , insuper etiam
vasa lymphatica invenit , quo-
rum inventionem *Olaus Rud-
beckius* , suecus , sibi vindic-
care conatus est : vid. Epist.
ad Thom. Bartholinum de
vasis serosis , Upsilon. 1657. in
12. it. *Hemsterhusii* Messis
aurea Anatom. Heidelbergæ
1659. 8. Multa ad Anato-
miam spectantia scripsit , quæ
in peculiari quodam catalogo
consignavit : singula hic re-
censere nimis prolixum foret ,
cuncta tamen ob styli elegan-
tiæ & eruditionis solidita-

tem lectio merito censentur
dignissima. Patris sui institu-
tiones Anatomicas post in-
ventam circulationem san-
guinis correctas & auctas sub
Titulo: *Anatomia reformatæ*
edidit , variis in locis recusas.
Obiit anno ætatis suæ 49. &
reliquit 2. filios , *Casparum* &
Thomam , utrumque Med.
Doctorem , quorum prior
varios scripsit tractatus Ana-
tomicos.

Joh. Veslingius , Minden-
sis , fuit Patavii A. 1630.
Professor Anatomiæ & scripsit
Syntagma Anatomicum ,
quod ab A. 1641. ad Annum
1659. variis in locis in 4, 8.
& 12. saepius recusum est.
Epistolæ ejus & Observatio-
nes Anatomicæ adjectæ re-
periuntur *Thom. Bartholini*
Dissertationi de insolitis par-
tūshumani viis , Hafn. 1664. 8.

Dominicus de Marchettis ,
Patavinus , defendit Veslin-
gium contra Riolani insultus
in *Anatomia* sua Patavii
1652. & 1654. 4. Harderwici
1656. & Lugd. Batav. 1688.
in 12. edita.

Nathan. Highmorus , Oxo-
niensis Anglus , conscripsit
disquisitionem corporis hu-
mani , qua in primis circula-
tionem sanguinis tum tempo-

T A B U L A.

*Diemerbroeck, Bidloo, Munnicks,
Verheyen, Dracke, Cheselden,
Heisterus, & alii*

2.) De variis corporum partibus a-
gunt

ris adhuc variis dubiis impug-
natam vindicavit, quæ pro-
diit Hagæ Comit. 1651. in
fol.

Isbrand. de Diemerbroeck,
Montfortii in Provincia Ul-
trajectina natus, Professor
fuit Trajecti ad Rhenum:
ejus Anatomia prodiit ibidem
A. 1672. & postea aucta Ge-
nevæ & Lugd. Batav. A.
1679. in 4.

Godofr. Bidloo, fuit Prof.
Lugd. Batav. in cuius Ana-
tomia corporis humani Am-
stelod. 1685. in folio Regali
edita 105. figuræ pretiosissimæ
continentur. Hanc Anato-
miam parum mutatam recu-
di curavit *Guilielm. Cowper*
A. 1698.

Joh. Munnicks, Professor
quondam Ultrajecti ad Rhen.
Anatomiam ibidem excudi
curavit A. 1697. in 8. cui A.
1699. recusæ quædam figuræ
ruditer saltem sculptæ acces-
serunt.

Philipp. Verheyen, erat
Profess. Lovanii: ejus Ana-
tomia sæpius est excusa,

aliquoties etiam Lipsiæ ger-
manicè edita; novissima edi-
tio una cum supplemento
Anat. Bruxellis A. 1710. in 4.
post Auctoris mortem pro-
diit.

Jacobus Dracke, Anglus,
Antropologiam Londini 1707.
8. cum figuris nitidis publici
juris fecit, cai simul scripta
Cowperi accesserunt.

Guilielm. Cheseldenius, Chi-
rurgus Londinensis, & So-
cietatis Anglicanæ mem-
brum, exhibet in Anatomia
sua Londini 1713. 8. edita
23. folia iconum nitidissimè
delineatarum, quibus variae
corporis partes cerâ repletæ
repræsentantur.

Laurentius Heister, Moeno-
Francofurtensis, quondam
Professor Altorfinus, nunc
Helmstadiensis, utilissimum
conscriptis Compendium A-
natomicum Altorfii & No-
rinbergæ A. 1727. in 8. tertia
vice recusum & auctum,
cujus secunda editio etiam
Vratislaviæ 1721. in germ.
linguam translata fuit.

gunt in specie *Ruysch* & *Morgagni*.

De nervis & cerebro: *Willisius* & *Vieußenius*.

De auribus & auditu: *du Verney* & *Valsalva*.

De

Fredericus Ruysch, Prof. Anatomi. & Botan. Amstelodami immensam præstitit diligentiam & assiduitatem, in primis in vasorum sanguiferorum minutissimorum perscrutatione, quorum ramulos atque surculos capillares, imo ob gracilitatem inconspicuos, eorumque anastomoses, seu coalescentias in plurimis corporis partibus materiâ ceraceâ repletas oculis jucundo ac nitidissimo spectaculo ficit: quod ex ejus Epistolis, Thesauris, Adversariis A. 1721. in 4. duobus voluminibus collectis, horumque figuris elegantissime sculptis elucescit; multo autem adhuc certius comprobant incomparabilis hujus Anatomici dexteritatem ac indefessam assiduitatem ipsa stupenda præparatarum partium copia, quarum ille insignem quantitatem ante aliquot annos Russorum Imperatori concessit, alia etiam nova præparata Senex ille, nonagenario major, sibi adhuc com-

parare minime desinit.

Io. Bapt. Morgagni, Patavii Prof. Anatomiæ primarius, scripsit Adversaria Anatomica, Bononiæ 1719. in 4. edita, & sex partibus comprehensa, in quibus aliorum Anatomicorum errores deguntur & varia nova notantur.

Thom. Willisius, Anglus, dedit Anatomiam cerebri & Descriptionem nervorum qui tractatus cum ejus Operibus in 4to. conjunctim, aliquoties etiam solus in 8vo. & 12mo. editus est.

Raymund. Vieußen, Montepessulani Medicus, scripsit accuratam Neurographiam, Amstelod. 1685. in fol. etiam Londini editam, postea Ao. 1690. Frf. in 8vo. sed minus accurate recusam.

Jos. du Verney, Medicus Regius, & Membrum Academiæ scientiarum Parisinæ composuit Tractatum de Organo auditû, Norinbergæ 1684. in 4. in latinam linguam translatum.

Anton. Maria Valsalva, Pro-

T A B U L A

De corde & sanguine: *Harvæus*,
Lowerus, *Thebesius*.

De hepate: *Glissonius*. De renibus: *Bellinus*.

De viis lacteis: *Asselius*,
Pe-

Professor Bononiensis, conscripsit Tractatum de aure humana Ultrajecti ad Rhen. 1707. in 4. impressum.

Gulielm. Harvæus, Anglus, Inventor circulationis sanguinis immortalem sibi famam comparavit: egregium hoc inventum maximam Medicinæ & Chirurgiæ utilitatem confert, de quo egit in sua Dissertatione Anatomica de motu Cordis & circulo sanguinis, aliquoties in 12mo. recusa. Publici quoque juris fecit Exercitationem de Generatione animalium, in qua ille primus generationis & conceptionis circumstantias perspicuè exponit.

Richard. Lowerus, Anglus, scripsit Tractatum de corde, de motu & calore sanguinis & chyli in eum transeunte, aliquoties, & ultima vice Lugdun. Batav. 1708. recusum.

Adam Thebesius, Silesius, quem admodum commenda- vit eruditissima Dissertatio de novo circulo sanguinis in corde, in qua mentionem

facit de peculiaribus vasis, quæ in cordis cavitatem se exonerant: prodiit ultima vice Lugd. Batav. 1716. in 8. cum adjecta *Jacobi Hovii* de circulari humorum motu in oculis.

Francisc. Glissonius, Anglus, Professor Anatomiæ Cantabrigiæ, scripsit Tract. de Hepate, qui cum Operibus suis Amstelod. 1711. prodiit.

Laurent. Bellinus, Florentinus, Professor Pisanus, editit Exercitat. Anatomicam de structura & usu rerum, Lugd. 1711. 4. impressam: item Opuscula aliquot de motu cordis, motu bilis, glandulis, &c. Scriptum ejus de respiratione adjunctum est Tractatui *Drelincurtii* de lie-nosis, Lugdun. Batavor. 1711. 8.

Casparus Asselius, Medicus Ticinensis, primus inventit A. 1622. vasa lactea, quod inventum præclarum publici juris fecit in peculiari Disser-tatione de lacteis venis, quæ post ejus mortem prodiit Mediolani A. 1627. Basileæ 1628. Lugd.

Pequetus, van Hoorne, Saltzmannus.

De glandulis: Steno, Warthonus, Nuckius & Peyer.

De

Lugd. Bat. 1640. in 4. &
1641. in 8. atque aliis in
locis.

Joh. Pequetus, Dieppæ in
Gallia natus, & Medicinæ
Doct. Monspeliensis, invenit
A. 1651. receptaculum chyli
cum ductu thoracico, quod
inventum in suis Experimen-
tis novis Lutet. Paris. 1654.
in 4. editis divulgavit; re-
periuntur quoque hæc Ex-
perimenta in *Hemsterhusii Messe*
aurea Anatom. Heidelb.
1659. 8.

Joh. van Hoorne, Amste-
lodami natus, fuit Prof. Anat.
Lugd. Batav. eodem tempo-
re, quo Pequetus, pariter
observavit ductum thoraci-
cum, de quo in Tract. de
ductu novo chylifero, Lugd.
Bat. 1652. 4. mentionem fecit.

Joannes Saltzmannus, Ar-
gentoratensis, ibidemque
Professor Anatomiae celeber-
rimus, inter alia tradidit
quoque Dissertationem de
Encheiresi nova, qua ductus
thoracicus & receptaculum
chyli in quovis subjecto hu-
mano demonstrari potest,
Argentorati 1711. 4. Inven-
tum hoc sane est utilissimum,

facili namque methodo per
injectionem alicujus liquidi in
vas quoddam lymphaticum
circa renem sinistrum aut ali-
bi in abdomen conspicuum
repletur una vel altera die
post hominis mortem recep-
taculum cum ductu thoracico,
quæ viæ alias statim post
mortem concedunt & visum
effugiunt.

Nicol. Steno, Danus;
scripsit Observationes Anat.
Hafn. Amstelod. & Lugd.
Bat. aliquoties editas, in qui-
bus egit de ductibus salivali-
bus, aliisque canaliculis in
ore, oculis & nafo confide-
randis, item, unde lacrymæ
& mucus deriventur. Scripsit
etiam Myologiam, aliasque
Tractatus.

Anton. Nuck, Prof. quon-
dam Lugd. Batav. explicit in
Sialographia, Lugd. Bat.
1690. 8. Salivam, ejusque
glandulas atque ductus, pa-
riter quoque pertractavit hu-
mores oculorum.

Joh. Conr. Peyer, Scafhu-
sanus, glandulas intestinorum
descripsit in peculiari hac de-
re A. 1677. 8. edita Exerci-
tatione Anatom.

T A B U L A

De partibus genitalibus & partu:
Graaf & Nedham.

De ossibus: Kerkringius, Havers,
Palfin & Lindern.

De musculis: Brouwne, Cowper-
rus. & alii plures.

V. Finis

Regnerus de Graaf; Medicus Delphensis. Fusius ac optimè egit de Genitalibus partibus utriusque Sexūs. Opera omnia, (in quibus etiam Tractatus de succo Pancreatico continetur, quem curiosā encheiresi exceptit atque examinavit) edita sunt Lugd. Bat. 1677. 8.

Gualt. Nedham, tractat in suis Observationibus Anatomicis Lugd. Bat. 1706. 12. impressis de foetu, ejus partibus.

Theodor. Kerckringius, Med. Amstelodamensis, in Osteogenia foetuum, itemque in Ichnographia Antropogeniae omnia ossa foetuum admodum perspicue exposuit, quomodo illa singulis mensibus in utero crescant & augmententur: prodiit uterque Tractatus Amstelod. 1670. 4.

Clopton Havers, Anglus, emisit A. 1691. 8. Osteologiam idiomatis Anglicanæ, sequente anno Francofurti in latinam linguam translatam.

Joh. Palfin, Chirurgus & Anatomicus Gandavensis in

Flandria. edidit ibidem Osteologiam linguæ Belgicæ, in qua etiam generationem & nutritionem ossium pertractat.

Francisc. Balthasar à Lindern, Medicus Argentoratensis præclarus, conscripsit A. 1710. in 12. Osteologiam germ. idiom.

Richard. Brouwne, Anglus, scripsit Myographiam, aliquoties in Anglia atque Hollandia recusam, etiam à D. Spenero, Professore Berolin. A. 1704. in fol. germanicè editam.

Guilielm. Cowper, Chirurgus Anglus, edidit Londini 1694. 8. Myotomiam reformatam, quam paulo ante ejus obitum ipse met auctiorem composuit, ea vero nondum innotuit. Anno quoque 1698. Londini typis imprimi curavit prolixam Anatomiam linguæ Anglicanæ conscriptam, in forma folii regal. cum 116: figuris nitidissimis, de qua vero Acta Erudit. Lips. A. 1699. Mens. Febr. sentiunt, quod sit nihil aliud,

V. *Finis primarius & admiratio & gloria Crea-*
toris, cuius summa sapien-
tia ex artificiosissima corpo-
rum structura luculentissimè
patet.

aliud, quam quædam pau-
lulum auctior editio Anato-
miae Bidloo.

Inter illos, qui methodum
cadavera secundum artem
Anatomicam dissecandi, &
singulas ejus partes à se invi-
cem rite separandi tradide-
runt, merito referri debet
Mich. Lyserus, quondam
Hafniæ Prosector *Thomæ*
Bartholini: divulgavit ibidem
A. 1653. in 8. librum, cuius
Titulus: *Culter Anatomicus*,
in quo omnes necessarias en-
cheires, artificium atque
cautelas perspicua docet, qua
ratione cadavera sint inci-
denda, singuli musculi cautè
sine læsione separandi, omnia
viscera à se invicem debitè
sejungenda, & quæ alia sunt
ad sectionem, itemque ad
sceletorum combinationem
necessaria. Alteri hujus libri
editioni accessit *Præfatio*
Thomæ Bartholini A. 1665.
Tertia editio prodiit *Francof.*
1679. unà cum *Caspari Bar-*
tholini, *Thomæ filii*, speci-
mine administrationum ana-
tomicarum. *Præterea etiam*
Barthold. Kruger, ejusmodi

instructionem suppeditat in
Anatomico curioso *Theodidac-*
to, *Brunopoli*, A. 1700.

4. *Adjuncta quoque est Mich.*
Bernh. Valentini theatro Zoo-
tomico Anonymi cuiusdam
Methodus secandi cadavera
humana, qui vero tractatus
uterque nequaquam eâ per-
spicuitate gaudet, qua *Lyseri*
Culter anatomicus:

Finis:) Maximam utilita-
tem præstat Anatomica cog-
nitio Medicis & Chirurgis,
qui illâ æque frequenter ac
necessario indigent, quemad-
modum sutor suâ crepidâ,
vel nauclerus acu magneticâ:
Medici enim pariter atque
Chirurgi necessariâ ac solidâ
notitiâ Anatomicâ destituti
æque malitiose & fraudulen-
ter homines ægrotos, ipsis
confidentes in vitæ discriminem
audacter inducunt ut imperi-
tus nauclerus: qui illos unicè
benignitati propriæ naturæ
relietos negligenter curant,
ancipites titubant, & conti-
nuo momentaneum expectâ-
re debent periculum, quo
corpora miserorum ægrotan-
tium ad rupes truculentorum
sympto-

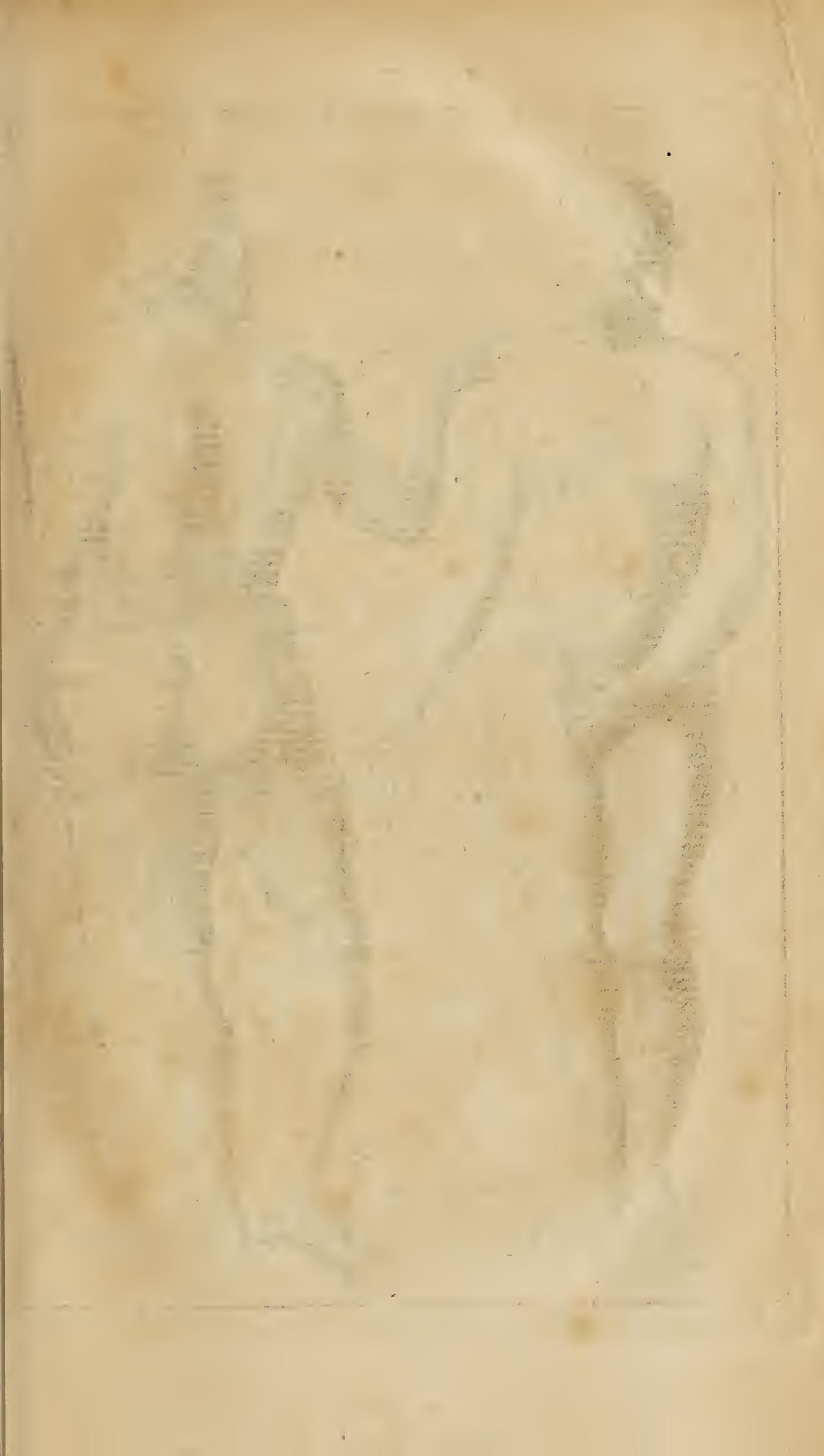
T A B U L A

- secundarius*
- 1.) Corporis structuræ, & functionum natura- lium indagatio.
 - 2.) Causæ mortis & morborum exploratio.
 - 3.) Mortalitatis cognitio ex fragili corporum materia.

symptomatum allidentia mortis naufragio pereant; quæ vel ab inopinatis procellis ac fluctibus humorum perversè agitatorum adeo validè concutiuntur atque debilia redunduntur, ut alius postea Medicus peritus sanitatem prostratam per reliquum vitæ tempus nunquam amplius integrum restituere valeat. Quis, quæso, corpori morboſo aut vulnerato pristinam sanitatem reddere potest, qui non intelligit, quales corporis partes vitio laborent? quænam functiones naturales inde turbentur? in quonam consistat vita ac sanitas? quomodo singulæ corporis partes naturali modo comparatae esse debeant & quales præstent utilitates? Absque solida cognitione Anatomica illarum corporis partium, quæ motus corporis naturales & secretiones humorum facilitare aut turbare valent, est Medicus merus Empyricus, licet se aurum potabile com-

parare posse sibi persuadeat; & absque sufficiente muscularum ac ossium notitia manet Chirurgus in sua arte audaculus, quanquam vel per annos viginti & amplius tonsor castrensis fuerit. Insuper etiam Anatomica cognitio Theologis, Jurisconsultis, Philosophis & aliis hominibus est necessaria, quia immensa DEI sapientia & omnipotencia ad ipsius gloriam inde luculenter patent; præterea quoque periculosa aut lethalia vulnera ad puniendos homines malitiosos ex Anatomia dijudicantur; denique etiam artificiosa ac proportionata partium combinatio dignoscitur, quarum nec minima pars superflua, sed singulæ mutua præstant officia ad conservationem vitæ, actiones membrorum & functiones viscerum necessaria, quibus etiam variæ sœpe causæ morborum materiales è corpore tempestive eliminantur.

T A





T Á B U L A II.

De partibus in superficie corporis.

I. **T**RUNCUS corporis communiter in tres cavitates, sive ventres, dividitur.

A. CAVITATES

A N N O T A T I O N E S

ad Tabulam II.

TRUNCUS.) Veteres Anatomici dividebant truncum capitatum in tres ventres, seu cavitates, quorum supremus venter, in capite, partibus animalibus; medius venter, in thorace, partibus vitalibus; & infimus venter, nempe abdomen, partibus naturalibus tribuebatur. Hæc cavitatum divisio non quidem omni numero absoluta est, cum v. g. pericardium peculiarem, eamque insignem cavitatem efficiat; & renes, ureteres, atque vesica urinaria extra cavitatem abdominis, intra duplicaturam peritonæi, & sic in peculiari cavitate collocentur, idem dicendum est de scroto testiculos continentem: merito tamen retinenda est illa divisio, ut scripta eorum facilius intelligantur.

Divisio ac denominatio partium in superficie corporis scientiam admodum est necessaria, ut

v. g. aliquis de facta quadam læsione alicui absenti locum vulneratum facilius describere possit. Sic etiam Anatomicus ex sola inspectione vulneris externa, ejusque situ & magnitudine satis probabiliter dijudicare potest, quænam viscera & partes internæ sint læsa, cum ipsi constet, quænam viscera sub hac vel illa corporis regione abscondantur. In primis etiam hæc divisio externa corporis pictoribus atque sculptoribus conductit, ut omnium membrorum & artuum justam proportionem in effigie per lineas distribuere queant, utpote in qua proportionata linearum dispositione ipsa figuræ similitudo consistit. Illi, qui Physiognomiæ & Chiromantiæ operam navant, ex diversa partium relatione erga se invicem, & insolita earum dispositione, præsertim linearum & sulcorum in fronte & manib[us] (qui-

T A B U L A

- A. CAPUT**, dicitur venter supremus, (Tabul. VI.), cuius partes sunt.
- a. *Calva*, pars capillata, vel capillis ornata, ad quam referuntur
1. *Sinciput*, sive *Bregma*, est pars anterior supra frontem elevata;
 2. *Occiput*, intra verticem & collum;
 3. *Tempora*, dicuntur latera ante aures;
 4. *Vertex*, pars capitis suprema, ubi capilli in orbem dispergunt.
- b. *Facies*, sive *pars glabra*, in hac considerantur.
5. *Frons*, in qua *ruga* conspicuntur, & intra supercilia *glabella*.
 6. *Nasus*, cuius partes exhibet Tabul. XI.
 7. *Oculi*, cum palpebris, ciliis & superciliis. vid. Tabul. IX.
 8. *Genae*, quæ inflatæ *buccæ* dicuntur.
 9. *Os*, cum *labiis*: foveola in labio superiori vocatur *philtrum* & *lacuna*; fulci vero laterales *mystaces*.
 10. *Aures*, cuius partes ostendit Tab. X.
 11. *Mentum*, ubi barba excrescit: foveola menti dicitur *galasinum*.
- c. *Collum*,

bus varia imponunt nomina
ac virtutes) hominum faia, felicitatem aut infortunium, eorumque propensiones animi ad virtutes aut vitia, &c. vaticinari ac praedicere conantur; immo etiam ex lineolis & maculis faciei, earumque mutua distantia & relatione inter se

invicem verrucas & nævos maternos in reliqua corporis superficie vestibus occultata indicare, eorumque figuram & magnitudinem determinare audent. Quorum vero ars vaticinandi meritis innititur conjecturis lubricis atque incertis,

- c. *Collum*, est pars oblonga, cui caput innititur.
12. *Jugulum*, sive *guttur*, pars colli anterior, cujus eminentia *pomum Adami*.
13. *Cervix*, pars colli posterior, cum foveola *nucha*.
14. *Humeri*, partes colli laterales, inferiores.
- B. *THORAX*, venter corporis medius; (Tab. XIII.) in quo notantur
- d. *Dorsum*, *tergum*, pars posterior, ubi spina & scapulæ.
- e. *Pectus*, pars thoracis anterior: cujus eminentiæ sub collo laterales *claves*.
- o. *Mammæ*, in medio pectoris utrinque prominentes: vid. Tab. XIII.
- Q. *Scrofula cordis* est foveola, circa quam *præcordia*.
- f. *Pleuræ*, latera cum *intercostalibus* sunt partes laterales thoracis.
- C. *ABDOMEN*, est venter intimus. (Tab. XIX.) huc pertinent
- g. *Regio epigastrica*, inter costas & umbilicum: hujus regionis partes laterales vocantur *hypochondria*, sub costis spuriis.
- h. *Regio umbilicalis*, ad 2. pollices supra & infra umbilicum se extendens.
- i. *Regio hypogastrica*, infra præcedentem, cujus partes laterales *ilia*.
- k. *Pubes* est regio intima, supra *genitalia externa* in utroque sexu: Tab. XXVI: ad hujus latera sunt *inguina*, fulci ad crura.

T A B U L A

l. *Clunes, nates, eminentiæ posteriores latera dicuntur ischia.* Huc quoque pertinent *Anus & Perinæum.*

m. *Lumbi, inferiores eminentiæ in dorso supra clunes.*

II. *ARTUS, sive Extremitates, sunt vel superiores, vel inferiores:*

D. *MANUS, Brachia, extremitates superiores: eorum partes sunt*

n. *Lacertus, humerus, superior pars corpori adhærens.*

m. *Axilla, aut ala, vocatur fovea sub humero*

o. *Cubitus, vel ulna, est pars brachii media, in qua flexura & gibber notantur.*

p. *Carpus est pars manus extremæ, ubi pulsus exploratur.*

q. *Metacarpus, palma, vocatur media pars manus extremæ: ubi*

r. *Dorsum manus, externa, convexa palmæ superficies;*

s. *Vola manus, interna concava palmæ superficies, in qua varii sulci & monticuli conspicuntur.*

t. *Digitus, quorum quinque in utraque manu, & nominantur*

1.) *Pollex, qui præ reliquis plurimum pollet;*

2.) *Index, quo aliis objecta indicare solimus;*

3.) *Medius, impudicus, est longissimus;*

4.) *Annularis, quem olim annuli ornabant; &*

5.) *Auricularis, minimus, ad aures expurgandas*

purgandas aptus.

- E. **P E D E S**, sunt extremitates inferiores: pedum partes vocantur
- s. *Femur*, crassa superior pedis pars, ab domini juncta.
 - t. *Genu*, anterior prominentia in pedis medio: huic opponitur
 - u. *Poples*, flexura post genu.
 - w. *Tibia*, *crus*, pars intra genu & pedem extremum:
 - ꝝ. *Sura*, est posterior cruris pars admodum carnosa.
 - ꝝ *Malleoli*, internus & externus, in utroque latere cruris.
 - x. *Tarsus*, *pedium*, *calcaneus*, prima pedis extreimi pars: ubi
† *Calx*, prominentia posterior in tarso;
 - y. *Metatarsus*, *metapodium*, media pedis extreimi pars:
+ *Dorsum pedis*, superior convexa ejus superficies;
 - * *Planta pedis*, inferior pars, cui innituntur.
 - z. *Digitii pedis* numero 5. quorum maximus quibusdam Anatomicis *hallux*, aut *hallus* audit, unde *hallucinari* allisionem ad eundem pedis digitum denotat. Reliqui pedum digitii nullo peculiari nomine gaudent. Præterea in digitis pedum æquè ac manuum notantur *articuli*, *noduli*, & *ungues*.

T A B U L A III.

De corporis partibus constitutivis.

Partes corporis constitutivæ sunt vel solidæ, vel fluidæ. Solidæ iterum vel sunt similares, sive simplices; vel dissimilares, sive compositæ: aliæ etiam aut nobiliores, aut ignobiliores.

I. PARTES SOLIDÆ, quæ partes fluidas in se continent, sunt:

I. *Fibræ*, sunt partes simplicissimæ, tenues, instar fili diverso tractu protensæ,

ex

A N N O T A T I O N E S

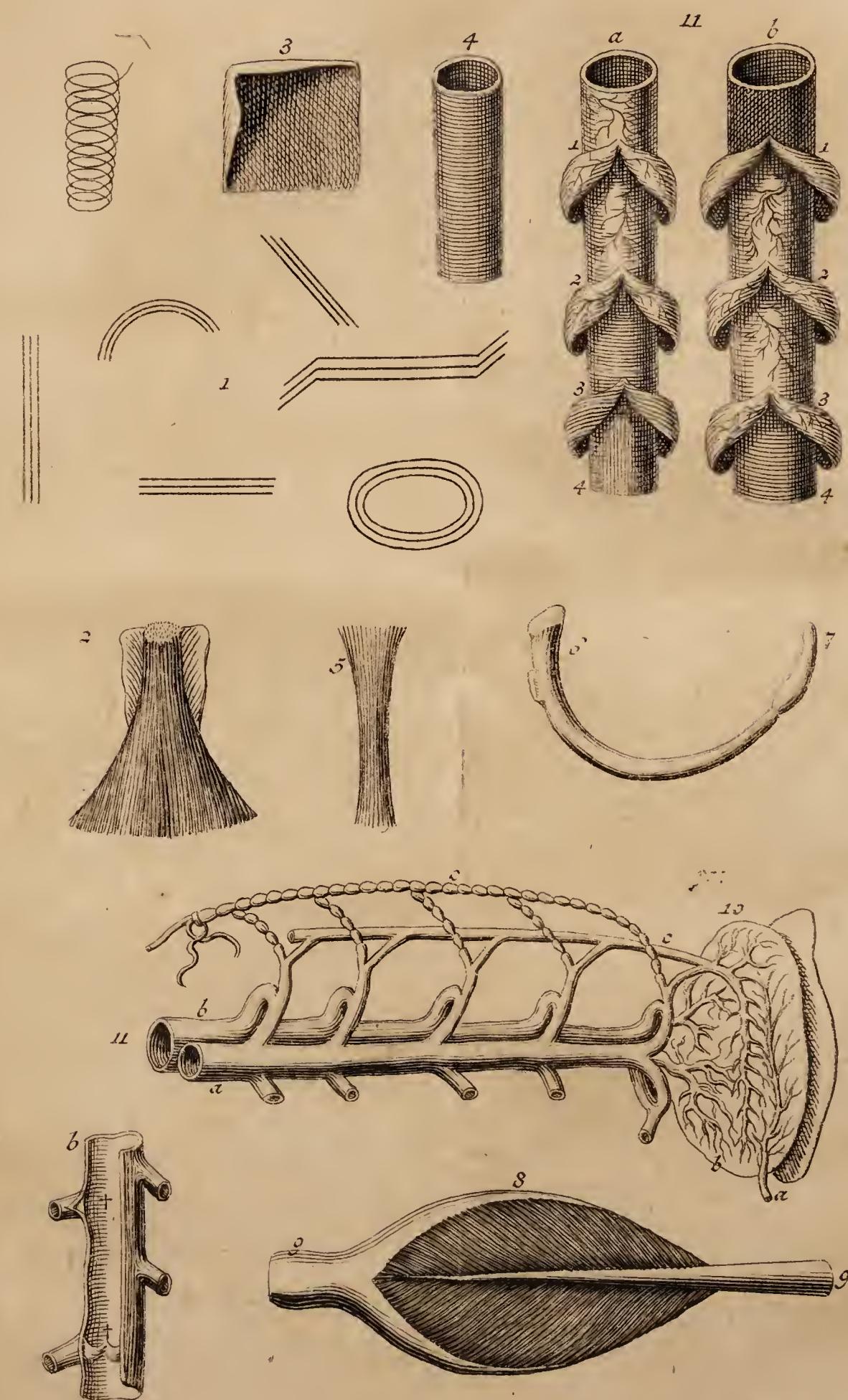
Ad Tabulam III.

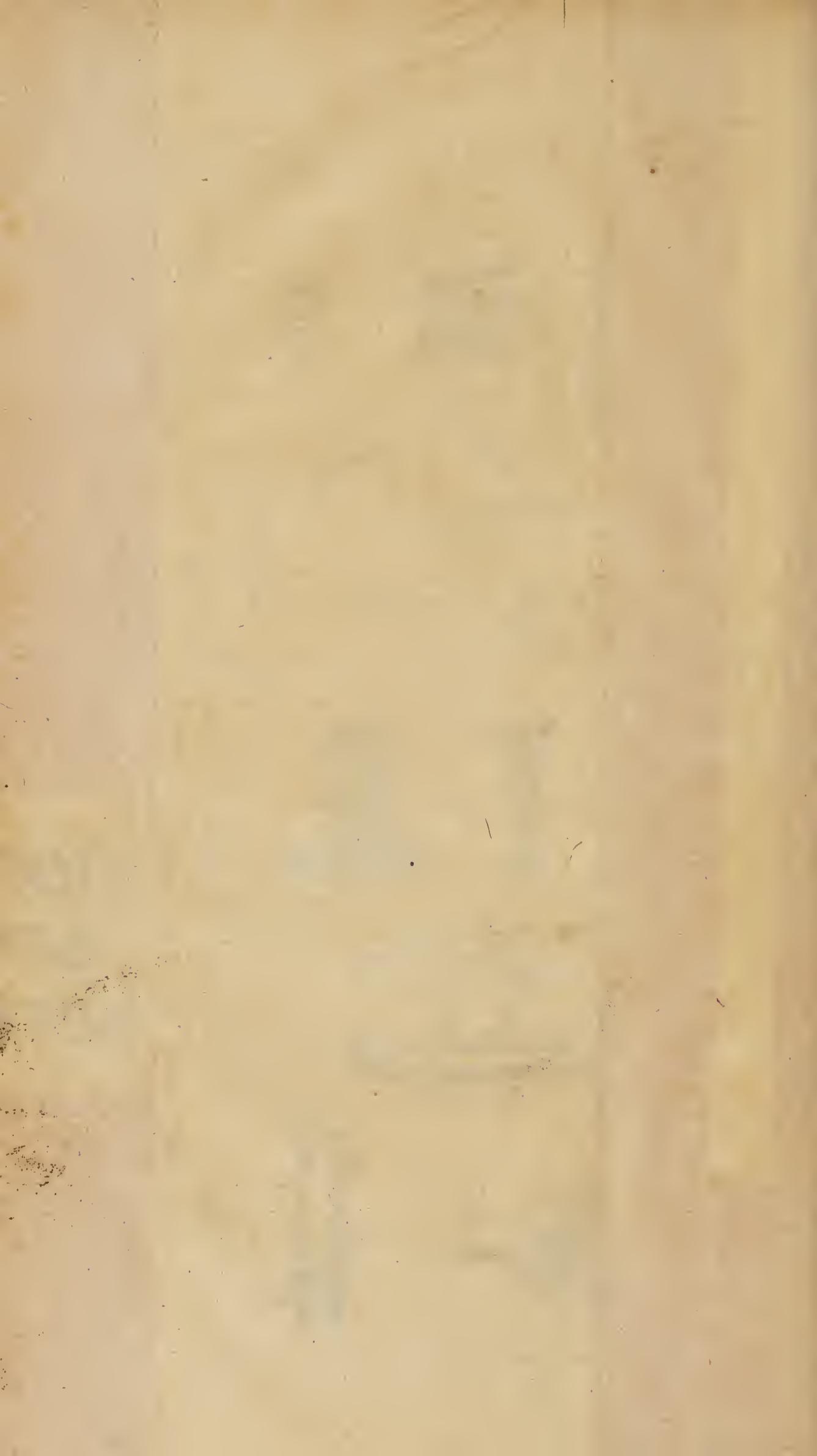
Partes corporis constitutivæ in genere iterum distinguuntur ab Anatomicis in partes similares seu simplices, & dissimilares, sive compositas: ad partes similares referuntur communiter omnes istæ partes solidæ, quæ in ipsa Tabula III. recensentur; partibus vero compositis annumerantur omnia viscera, artus & aliæ partes, quæ ex quibusdam partibus simplicioribus componuntur. Est vero hæc partium divisio non adeo accurata, quia v. g. Musculus ex fibris, nervis, arteriis & venulis compositus & propriâ membranâ involutus non pars similaris, sed rectius dissimilaris nominari deberet: hac ratione nulla prorsus pars, praeter fibras, meritò similaris, sive simplex existit. Porro iterum corporis partes vel nobiliores, vel ignobiliores audiunt: nobiliores sunt, quæ ad vitam necessario requiruntur, ut: cor, pulmones, cerebrum &c.; ignobiliores autem sunt, quarum læsiones vitæ periculum non inducunt, ut: varia membra extēra. Reliqua Veterum divisio partium in spermaticas, sanguineas & mixtas lubrico plane nititur fundamento.

I.) Omnes corporis partes, etiam ipsa ossa, constant ex meris fibris, diversimode contextis & junctis, quarum constitutio & figura sunt diversæ. *Fibræ*, quoad ejus materiam constitutivam, sunt vel carnosæ, vel tendinosæ, vel nervosæ: quoad figuram verò & situm fibræ sunt vel rectæ, vel longitudinales, transversæ, obliquæ, vel curvæ, & hæ vel arcuata (quales in arteria aspera obser-

vare

III.





ex quibus reliquæ partes solidæ compo-
nuntur.

2. *Nervi*, sunt partes albicantes, duriores, elasticæ & admodum sensibiles, oriuntur vel ex cerebro, vel ex medulla oblongata, & producunt motus in corpore.
(Tab. VIII.)
3. *Membranæ*, sunt tenues partes, in latitudinem expansæ, alias partes obtegen-tes.
4. *Tunicæ*, sunt membranæ intortæ, varias cavitates constituentes.

5. *Li-*

vantur), vel *circulares* (ut fi-bræ vasorum), vel *angulosæ* (quales in quibusdam musculis reperiuntur), vel *spirales* (ut in æsophago & intestinis). Omnes hæ fibræ gaudent vi quadam *elastica*, cuius ope abbreviantur & extenduntur, quæ vis quibusdam etiam *motus tonicus*, & *robur fibrarum* audit.

2.) *Nervi* constant ex multis fibris tenuibus sibi appositis, perinde ac plures fibrillæ lini filum & funiculum constituunt, & cinguntur membranulis à menynghibus productis, de quo fusiūs in Tabula VIII.

3.) *Membranae* diversa sortiuntur nomina ratione loci, quo inveniuntur, quales membranæ sunt: cuticula, membra-na adiposa, pleura, peri-tonæum, periostium, peri-chondrium, pericranium, me-

nynges, &c. harum membranarum plurimæ, imo omnes, ob copiosissimos nervulos intertextos admodum sensibiles observantur.

4.) *Tunicæ* propriè vocantur, illæ membranæ, quæ vasorum & canarium cavitates consti-tuunt, quæ ratione partium constituentium varias accipiunt denominationes, hinc vocatur: 1.) *tunica vasculosa*, quæ vasis sanguiferis abundat; 2.) *glandulosa*, quæ glandulis est referta; 3.) *musculosa*, quæ ex fibris carnosis componitur; 4.) *nervea*, quæ ex meris nervulis est contexta; 5.) *membra-nosa*, vel *communis*, quæ ex vicinis membranis oritur, & proximas adjacentes partes simul colligit: hoc nomine plerumque venit tunica plurima- rum partium superior.

B 4

5. *Li-*

T A B U L A

5. *Ligamenta*, sunt partes membranaceæ validæ, variæ figuræ & crassitie, quibus potissimum ossa invicem necuntur.

6. *Ossa*, sunt partes corporis durissimæ, rigidæ, albæ, sensu destitutæ & plerumque cavæ, quibus reliquæ partes molliores innituntur, aut defenduntur. (Tab. IV. & V.)

7. *Cartilagines*, sunt partes ossibus analogæ.

5.) *Ligamenta* multo sunt solidiora & firmiora quam membranæ, & inserviunt connectioni aliarum partium, ut in situ suo semper retineantur: in specie vero connectunt ligamenta articulos ossium, ne in motu quandoque validissimo & celerrimo à se invicem discedant. Exemplum, ex quo firmissimum ligamentorum robur patet, refert ex *Fernelio Jo. Rudolph. Camerarius* in *Sylloge Memorabil. Cent. II. artic. 43. de Comite Sebastiano. venefico*, quem *Lugduni 4. robustissimorum equorum*, in contrarias partes, horæ fere spatio distractum nisus discerpere, & dilacerare non potuit, nec artus sua compage dissolver, donec gladius strictus articulorum nodos & ligamenta tenacissima ictu dissolvit. Prædicta quoque sunt ligamenta vi elasticâ validâ, quæ in luxationibus artuum evidentissime innotescit. Præterea etiam quoad substantiam admodum variant: *ligamenta membranosa* sunt illâ, quæ in-

primis viscera necunt, ut: ligamenta uteri lata, ligamentum suspensorium hepatis, linguæ, &c. *nervosa*, qualia ligamenta uteri rotunda à quibusdam reputantur; denique *tendinosa* & *cartilaginea*, in ossium articulationibus conspicienda.

6.) *Ossa* intus sunt admodum porosa & cavernosa: in majoribus ossibus, etiam in claviculis reperitur intus cavitas, qua medulla excipitur. Cingit ossium externam superficiem atque internam cavitatem membrana quædam nervosa, *periostium* dicta, quæ primordia ossium constituit, usque sensibilitatem confert: ubique hæc membrana ossa investit, excepta dentium parte superiori, qua ultra gingivam prominent, & in ossium locis, quibus musculorum tendines affiguntur. Id quoque notandum, quod hæc ossium membrana super cranium expansa *pericranium*; & quæ cartilagines cingit, *perichondrium* appelletur.

7.) *Cartilagines* nullam habent

gæ, attamen flexiles, lubricæ, solidæ & quadantenus pellucidæ, ossibus communiter junctæ.

8. *Musculi*, sunt partes molles, carnosæ, rubicundæ, & instrumenta motuum: constant ex mëris fibris, nervis & vasculis intertextis, propriâ membranâ tec-tis, & dividuntur in *ventrem* a.), *caput* b.) & *caudam* c.) vide Tab. XXVIII.
9. *Tendines*, sunt extremitates muscularum ligamentosæ, validæ.
10. *Glandulæ*, gaudent peculiari quadam sub-

bent cavitatem, neque medullam in se continent, nec gaudent ullâ sensibilitate. Adhærent extremitatibus, sinubus atque articulis ossium, facilitant eorum motum & sustentant in quibusdam locis carnem. Quædam cartilagini peculiares efficiunt partes corporis, quales sunt: aures externæ, nasus & arteria aspera: quædam etiam cartilagini cum tempore degenerant in substantiam osseam, quare in infantibus plures reperiuntur cartilagini, quam in adultis. Raro etiam exemplo tota arteria aspera, testante *Cardano*, in tûre quodam Mediolanensi ossea fuit observata, quare ille laqueo suspensus suffocari non potuit.

8. & 9.) *Musculi*, eique an-nexi tendines constituant in-vicem communem quandam corporis partem. De singulo-rum autem muscularum actio-

nibus in specie agit Tabula XXVIII.

10.) Ingens adhuc deprehenditur difficultas in definien-dis *Glandulis*, quomodo exacte describi debeant, ut ab aliis corporis partibus fatis distingui queant, & ut nihilominus omnes glandulæ in toto corpore occurrentes sub eadem definitione comprehendantur, quamvis ratione figuræ, consisten-tiæ, aliarumque qualitatum in-ter se admodum sint diversæ? Multæ sane partes à *Malpig-ghio*, aliisque Anatomicis quon-dam glandulosæ reputatae, à recentioribus hodie glandulosas esse denegantur, potissimum quia Celeberrimus *Ruyshius* per injectiones universam ea-rum substantiam ex minutissi-mis vasculis, iisque invicem contortis compositam derexit. Poteſt autem lis illa de glandu-lis facile dirimi, quando con-sidera-

substantiâ spongiosâ, quam contorti
nervuli a), *vascula* b), & *ductus excretorius* c) componunt communī quadam membranā cinctam, variisque secretoribus inservientem.

ii. *Vasa, canales*, sunt meatus oblongi, conici, membranosi, quibus liquores in corpore vehuntur, Hujus generis sunt

a. *Ar-*

sideramus, quod glandulæ patiter contortam vasculorum minutissimorum compagem, attamen propriâ quadam membranâ cinctam efficiant: nam per ejusmodi vascula & canaliculos exiguos segregatio diversorum humorum quam optime peragi potest, licet nulla cribra aut foraminula peculiaaria supponantur. Attamen negandum non est, posse etiam secretiones humorum in illis vasculis & canaliculis fieri, quæ propriis membranulis minime investiuntur: interim id saltem ex his elucebit, quod tota differentia glandularum, & vasculorum glandulas mentientium, ex mente mea, unicè in membranula illa glandulas cingente consistat, quæ vero in illa nuda vasculosa compage vel plane deficit, vel quibusdam in locis forte adeo tenera existit, ut sub præparatione facile dilaceretur, adeoque visum effugiat. De hac controversia legi merentur *Ruysh Thesaur. Anat. III. IV. & VI. Heisteri Compend. Anatom. edit. 3.*

pag. 191. & seqq. *Bianchus* in histor. hepatis & *Verheyenii* Anatom. Tractat. I. Cap. 8. Omnes glandulæ duplicitis sunt generis: *glandulae congregatae* sunt simplices, exiguae glandulæ, attamen propriâ membranulâ cinctæ; *glandulae conglomeratae*, quæ ex pluribus congregatis glandulis sunt compositæ, & adhuc communī quadam membranâ inclusæ. In genere tamen omnes glandulæ inter se admodum differunt ratione figuræ, magnitudinis, coloris, consistentiæ aut officii. Ubique reperiuntur glandulæ in omnibus corporis partibus, attamen in singulis corporibus non æquè copiosæ, nec ejusdem magnitudinis: in obstructionibus saepè ad stupendam excrescunt molem.

ii.) Propriè tantum 2. reperiuntur in corpore *Arteria*, nempe *arteria pulmonalis* (vid. Tab. XIV. G.) & *aorta* (Tabul. XVI.); sed 3. *Vena*, videlicet *vena pulmonalis* (Tab. XIV. H.), *vena cava* (Tabul. XVII.), & *vena porta* (Tab. XVIII.).

- a. *Arteriae*, sunt vasa elastica, pulsantia, sanguinem ex corde ad omnes corporis partes devehentia: componuntur ex 4. tunicis : 1.) *vasculosa*, 2.) *cellulosa*, 3.) *musculosa* & 4.) *nervea*. (Tab. XVI.)
- b. *Venæ*, carent pulsu, gaudent *valvulis* +. +. & revehent sanguinem ex partibus ad cor: constant ex 4. tunicis : 1.) *membranosa*, 2.) *vasculosa*, 3.) *cellulosa*, & 4.) *musculosa*. (Tab. XVII.)
- c. *Vasa lymphatica*, sunt canaliculi tenues, pellucidi, propter valvulas copiosas nodosi, deferunt liquorem aquosum ex partibus versus cor. (vide Tab. XXIV.) similes fere canaliculi sunt *vasa lactea*, quæ chylum ex intestinis receptaculo adducunt. (vid. Tab. XXI.)

Pinguedo est substantia mollis, oleosa, ex albedine

XVIII.), ex quibus omnia reliqua vasa sanguifera tanquam rami & surculi propagantur. Surculi arteriarum extremi, qui *arteriae capillares* vocantur, deponunt tandem crassas tunicas, & degenerant sic in venulas, vasa lymphatica, vesiculas adiposas atque diversos canaliculos excretorios, qui partim humorum laudabilem ex sanguine secernunt, partim impuritates humorum ex corpore eliminant.

Quid *Pinguedo* sit, docet Tabula VI, Lit. E, hæc ex

eadem fere materiâ constat, ex qua *Medulla ossium*, quæ etiam fere ejusdem est consistentiæ. Pinguedo corporis ubique per totum corpus intra omnes ejus partes reperitur; medulla autem saltem in meatibus & cavernulis ossium continetur: colligitur medulla in propriis vesiculis adiposis, quæ tubulis osseis oblongis excipitur. Inservit ista utilitatibus variis: 1.) ut ossa hac reddantur tenacia, ne tam facile frangantur, diffindantur, aut dehiscant; 2.) ut ossium condyli ad motum

ne flavescentes, in vesiculis membranaceis contenta (Tab. VI.) Ejusdem fere indolis est *Medulla ossium*.

II. PARTES FLUIDÆ, sive humores corporis sunt:

Sanguis, est liquor corporis rubicundus, in arteriis & venis contentus, ex quo omnes partes solidæ nutriuntur, & humores corporis in certis organis secernuntur.

Lympha, est humor limpidus, gelatinosus, nutritivus, qui ex omnibus partibus ad cor revehitur.

Serum, est humor sanguinis falsus, qui per renes & cutis poros excernitur.

Sudor, est illa feri pars, quæ sub cute secreta per poros eliminatur. Huc etiam est referenda *Transpiratio insensibilis* (Tab. VI.)

Urina, lotium, est illud serum, quod in rebus ex sanguine secernitur, & per ureteres ad vesicam urinariam defertur, donec ex ea, urgente necessitate, per urethram foras expellatur (Tab. XXV.)

Chy-

tum serventur lubrici, unctuosi; 3.) ut ligamenta & tendines prope ossibus maneant flexilia; 4.) ut sanguis ab ejus pinguedinosa materia per venuulas refluente ad nutritionem aptior reddatur.

Partes fluidæ singulæ suo loco in sequentibus Tabulis pertractantur. Distinguuntur illæ

in humores laudabiles, & illaudabiles: *laudabiles* sunt, quæ corpori aliquam utilitatem præstant, quemadmodum sanguis, lympha, lac, semen, &c. illaudabiles vero, quæ ut inutiles ex corpore exernuntur, ut: urina, sudor, mucus, &c.

Chylus, est humor lacteus, ex alimentis in ventriculo & intestinis segregatus, quem vasa lactea & ductus thoracicus sanguini advehunt (Tab. XXI.)

Lac, est liquor albicans & pinguis ad nutritionem infantum in mulierum mammis elaboratus (Tab. XIII.)

Semen, est liquidum album, glabrum, attamen volatile, ad propagatorem generis humani in testiculis elaboratum (Tab. XXVI.)

Fluidum nerveum, est humidum cerebri, quo nervi rigantur: habetur plerumque pro spiritibus animalibus (Tab. VIII.)

Lacrymæ, sunt guttulæ aquosæ, subinde copiosè ex oculis profuentes, quæ in glandulis oculorum secretæ alias humectationi oculorum inserviunt (Tab. IX.)

Cerumen aurium, *bitumen*, est excrementum viscidum, amarum, in meatu auditorio collectum (Tab. X.)

Mucus narium, est inutile, tenax viscidum, ex glandulis in variis cavitatibus segregatum, quod per nares & foramen palati excernitur (Tab. XI.)

Saliva, est liquor limpidus, atque insipidus, ex variis glandulis per peculiares ductus salivales in os effluens, quo cibi sub masticatione humectantur (Tab. VII.)
Sputum est humor inutilis, salivâ multo viscidior. Ejusdem fere indolis cum saliva est liquor glandularum œsophagi & liquor gastricus (Tab. XX.)

Succus pancreaticus, est humor limpidus ex pan-

T A B U L A

pancreate per peculiarem ductum in intestinum duodenum devectus, quo cibi melioris digestionis causa irrorantur (Tab. XX. & XXII.)

Bilis, est liquor flavus, & admodum amarus, ex hepate & vesica fellea per proprios ductus ad intestinum duodenum propulsus, cujus ope alimenta facilius digeruntur, & motus peristalticus augetur (Tab. XX. & XXIV.)

Sunt & aliae adhuc partes fluidæ, ut: *Axungia*, *Synovia*, *Sperma*, sive liquor prostatarum, mucus urethræ & vaginæ uteri, humores oculorum, liquor renum succentriatorum, &c. de quibus suo loco.

T A B U L A IV.

De ossibus, eorumque connexionibus.

SCLETON est compages ossium artificialis, in naturali situ & justa connexione junctorum.

I. *Diaphysis*, est media ossium pars, quæ in infantibus primum indurescit.

II. *Emi-*

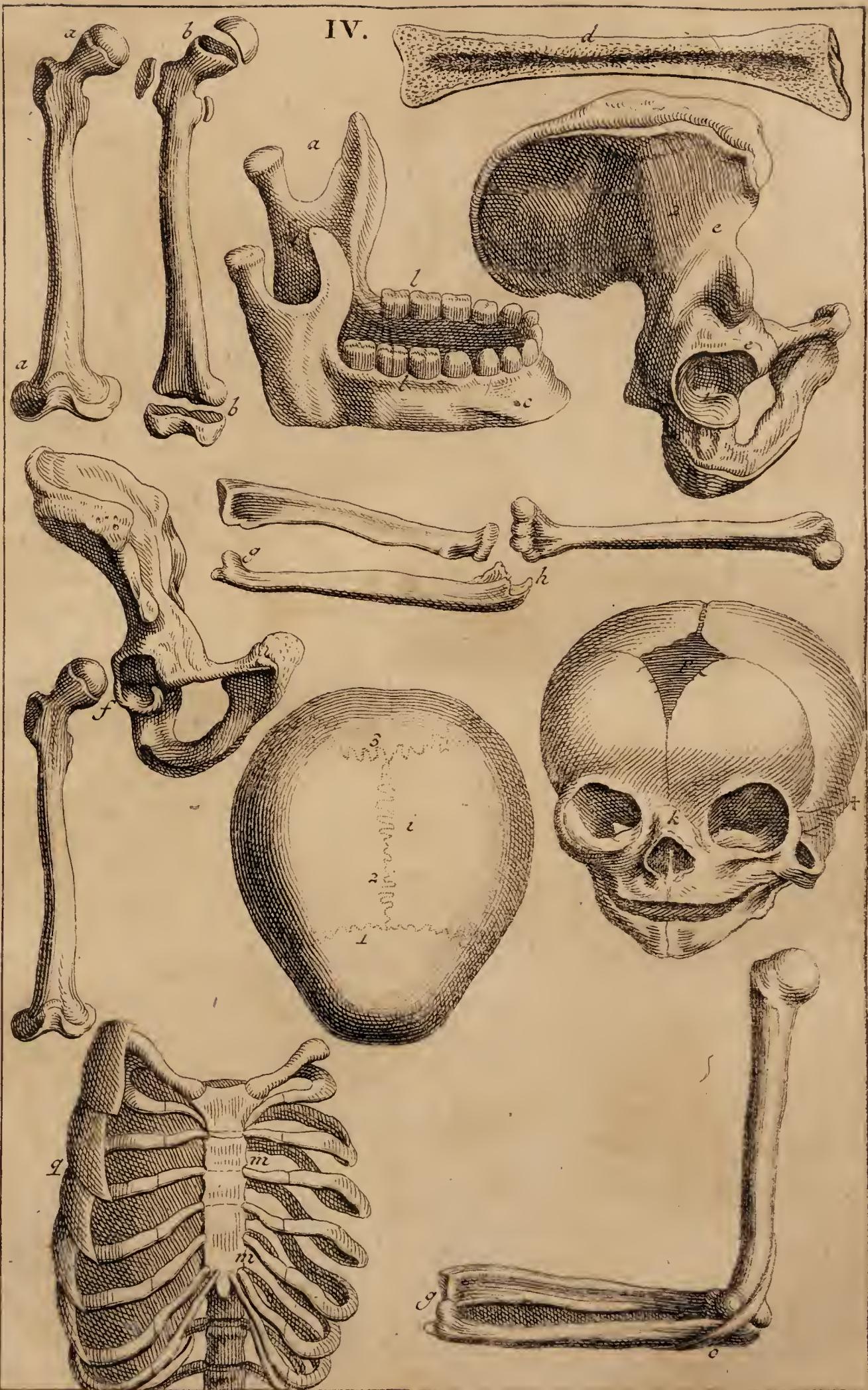
A N N O T A T I O N E S

Ad Tabulam IV.

SCleton.) M̄gnam habent utilitatem Sceleta, ex ossibus hominum artificiose combinata: conducunt in primis Chirurgis, ut eorum beneficio Osteologiam frequenter repeatant, ejusque cognitionem sibi familiarem reddant, quo luxa-

tionibus & fracturis ossium feliciter succurrere queant. Est etiam Osteologia primaria pars totius Anatomiae, sine qua Myologia & variarum partium situs atque connexio haud debite intelligitur.

IV.





II. Eminentiae, seu protuberantiae ossium sunt duplicitis generis.

a. *Apophyses*, sive *processus*, sunt partes dia-physis prominentes variæ: rotundi dicuntur *condyli*, *capita*; alii quoad figuram vel sunt *cervix*, *spina*, *mucro*, *corona*, *sty-lus*, &c.

b. *Epiphyses*, *appendices*, sunt ossicula porosa, ossi majori mediante cartilagine annexa: quando hæ epiphyses cum tempore firmiter accrescunt, degenerant in Apophyses.

III. Ca-

Ossa variam habent utilitatem: 1.) dant corpori formam & stabilitatem; 2.) quædam ossa defendunt viscera nobilio-
ra; 3.) quædam specialem concedunt utilitatem, ut den-
tes in masticatione, ossicula auditus in percipiendo sono,
&c. 4.) ossa faciei & dentes multum quoque contribuunt ad pulchritudinem; 5.) multi-
tudo ossium efficit articulatio-
nes, quarum ope ambulamus,
& corpus vario modo inflecti-
mus.

Ossa non nutriuntur à medulla, quemadmodum veteres crediderunt, sed à sanguine, ut reliquæ corporis partes: reperiuntur enim ubique inter fibras & lamellas ossium arte-
riolæ & venulæ exiles. Non omnia ossa pari ætatis tempore ad justam magnitudinem aug-
mentum capiunt: 1.) Ossa au-
ditus jam in infantibus partu

recenter exclusis fere ejusdem sunt magnitudinis, ut in adul-
lis hominibus; 2.) Dentes ve-
ro & unguis semper longiores
fiunt, quo usque homo vivit;
3.) reliqua ossa post vigesimum
ætatis annum debitam acqui-
runt proceritatem, postea ve-
ro saltet duriora evadunt.
Apud infantes sunt omnia ossa
molliora & quadammodo flexi-
lia, quapropter etiam rarissimè
franguntur, licet infantes fre-
quenter cadant: reperiuntur
etiam in infantum corpusculis
ossa numero plura, quia eorum
epiphyses distincta constituunt
ossa, quæ successu temporis
diaphysi accrescunt, & cum
ea tunc unicum os commune
formant.

Apophyses ossium sive *proces-sus* facilitating motum Articula-tionum & impediunt luxatio-nes frequenter.

III. *Cavitates* variæ existunt, majores vel minorres:

- c. *Foramina*, quæ transitum vasis & nervis concedunt.
 - d. *Meatus*, sunt cavitates internæ, in quibus medulla continetur.
 - e. *Sinus*, sunt cavitates imperviæ in ossium superficie: inserviunt
- 1.) ad articulationes formandas: profundi vocantur *cotyle*, *acetabulum*; Superficie vero *glenæ*, *sinus glenoïdeus*.
 - 2.) ad alias partes excipiendas, quæ dicuntur *foveæ*, *fossaæ*, ut orbitæ oculorum; aut, si angusto tractu excurrunt, *sulci*.

IV. *Connexio*, seu combinatio ossium, est duplex, vel:

1. *Artroōs*, *Articulatio*, *junctura*, quando duo, vel plura ossa invicem connexa motum exhibent, estque duplicitis generis:
- 1.) *Diarthrosis* dicitur articulatio manifesta;
 - 2.) *Synarthrosis*, articulatio obscura, minus evidens. Utraque est vel:

f. *Enar-*

Cavitates & *meatus* ossium reddunt ossa respectu molis leviora.

Artroōs.) Nonnulli Anatomi recentiores annumerant enarthrosin, arthrodiam & ginglymum *Diarthrosi*; suturam vero, harmoniam &

gomphosin *Synarthrosi*; juvabit vero usitatiorem servasse hac in re articulationum divisionem.

Articulationes efficiunt ut corpus ubique in diversis ejus partibus flecti ac moveri queat.

f. *Enars*

- f. *Enarthrosis*, inarticulatio, est articulatio profunda;
- g. *Arthrodia*, articulatio levis, superficiaria;
- h. *Ginglymus*, articulatio mutua, reciproca.

III. Sym-

Enarthrosis est peculiaris articulatio, ubi condylus alicuius ossis eminentior cum sinu quodam profundo conjungitur, eique fere totus inhæret, ut condylus ossis femoris cum acetabulo ossis innominati.

Arthrodia dicitur; quando os quoddam sinui alicui minus profundo saltem superficiariè incumbit, ut os humeri scapulæ cohærens. Hoc quoque tenendum est, quod in *Enarthroſi* & *Arthrodia* non solum extensio & inflexio membra, sed etiam motus ad utrumque latus deprehendatur, ex qua quadruplici actione quinta adhuc, nempe circularis in gyrum procedit.

Ginglymus est, quando duo ossa se mutuo excipiunt, ita, ut unius ossis processus, alterius sinu æque excipiatur, ac hujus processus sinu prioris ossis, qualem articulationem reciprocum os humeri & cubitus invicem efficiunt. Referuntur autem pariter ad ginglymum omnes quoque aliæ articulationes, quæ propriè quidem se mutuo non excipiunt, attamen duntaxat ex-

tensionem & inflexionem concedunt, motus vero laterales denegant, quemadmodum os femoris cum tibia articulatur. Id quoque notandum est, quod jam à Veteribus articulatio primæ vertebræ colli cum secunda *Trochoides* fuerit appellata, quoniam hæc articulatio optimè cum rota quadam axi infixa comparatur. Præterea etiam quidam recentiorum Anatomorum in specie nominant *Amphiarthrosin* talem articulationem manifestam, quæ quoad figuram & motum à ginglymo quadantenus differt, ut articulatio radii cum ulna: interim tamen utraque, tam trochoides, quam amphiarthrosis ad ginglymum commode referri possunt. Et hæc est ratio, quare aliqui Anatomici inter *ginglymum primi*, *secundi* & *tertii* generis distinguunt.

Quoniam enarthrosis, arthrodia & etiam ginglymus tam ad diarthrosin, quam synarthrosin referri possunt, ideo jam articulatio quædam profunda, quæ simul est manifesta, nominanda erit *Enarthrosis*.

- II. Symphysis*, concretio, quando ossa unita sunt immobilia, quæ fit
1. *Immediate*, quales concretiones sunt
 1. *Raphe*, seu *sutura*, quando duo ossa ut dentes ferrarum sibi infiguntur.
Suturæ vel sunt veræ: 1. *Coronalis*;
 2. *Sagittalis*; 3. *Lambdoidea*, seu *ypsiloides*: vel *spuriæ*, *mendosæ*, ut illæ ad ossa temporum. †
 2. *Harmonia*, *coagmentatio*, ubi unionis vestigium instar lineæ.

1. *Gom-*

arthrosis-diarthrodes; alia articulatio levis & superficiaria, quæ tamen est manifesta, appellatur *Arthrodia-diarthrodes*; & articulatio mutua, eaque manifesta, vocabitur *Ginglymus-diarthrodes*: similiter erunt quoque *Enarthrosis-synarthrodes*, *Arthrodia-synarthrodes*, & *Ginglymus-synarthrodes*, articulationes profundæ, superficiariæ & mutuæ, si simul sint obscuræ & minus manifestæ.

Raphe.) Distinguuntur *Suturæ* in proprias & communes: *propriae* dicuntur, quæ tantum intra ossa cranii continentur: *communes* vero, quæ ex cursu ossium crani & reliorum capitis ac faciei ossium formantur, quorum 3. numerantur: 1.) *Sutura transversalis*, *frontalis*, quæ ab orbitis oculorum transversim supra nasum excurrit, atque os frontis cum ossibus faciei conjungit; 2.) *Sutura Sphænoïdal*,

quæ os cuneiforme ambit, idque ab ossibus cranii & faciei separat; 3.) *Sutura ethmoidalis*, quæ superiorem ossis cribrosi partem cingit, intus in crano ad cristam galli conspicua. Observantur præterea quoque quædam commissuræ, quæ potius suturam, quam harmoniam referunt, v.g. inter os jugale, & processum ejusdem nominis: tales dicuntur *Suturæ harmoniales*. In ipsis Suturis trepanatio locum non invenit, quia dura mater per quam sensibilis ibidem per fibrillas adhæret, & metus subest facilis diffractionis. *Suturarum* autem usus sunt sequentes: 1.) ut dura mater facilius affigatur & in crano suspendatur; 2.) ut quædam fibrillæ nerveæ & vascula transeat; 3.) ut interdum vapores per cranium egrediantur; 4.) ut fotuum, cataplasmatum, aliorumque remediorum virtus pe-

1. *Gomphosis*, *conclavatio*, ubi ossa in-vicem sunt infixa, ut clavus parieti.
- 2.) *Mediate*, quando aliæ partes simul concurrunt, ut:
- m. *Synchondrosis*, ubi cartilagines ossa annexunt;
- n. *Syneurosis*, potius *Syndesmosis*, quæ fit ope ligamenti;
- o. *Syntenosis*, ubi ossa mediante tendine junguntur;
- p. *Synymensis*, quando ossa per membranam cohærent;
- q. *Syssarcosis*, ubi musculus ossa con-ne&tit.

penetret; 5.) ne in capitis læ-sionibus fissuræ per cranium longius sese extendant, sed in futuris terminentur. 6.) ingens in partu patet utilitas, cur cranium non ex unico formatum sit osse, ut scilicet plura capitis ossa in fœtu proprius sibi mutuo accedere, imo sub se in-vicem comprimi patientur, alias partus multo difficilior contingere.

Syneurosis propriè secundum vocis significationem denotat

conjunctionem ossium per aliquem nervum, qualis vero nullibi in corpore immediate deprehenditur: propterea rec-tius secundum alios Auctores, v. g. *Spigelium* substituenda esset *Syndesmosis*, quia vero etiam vox syneurosis usu jam recepta est, ideo merito retineri potest. Plurimi etiam Anatomicorum sub syneurosi simul complectuntur *Syntenosis* & *Synymensis*.

T A B U L A V.

De Ossibus in Specie.

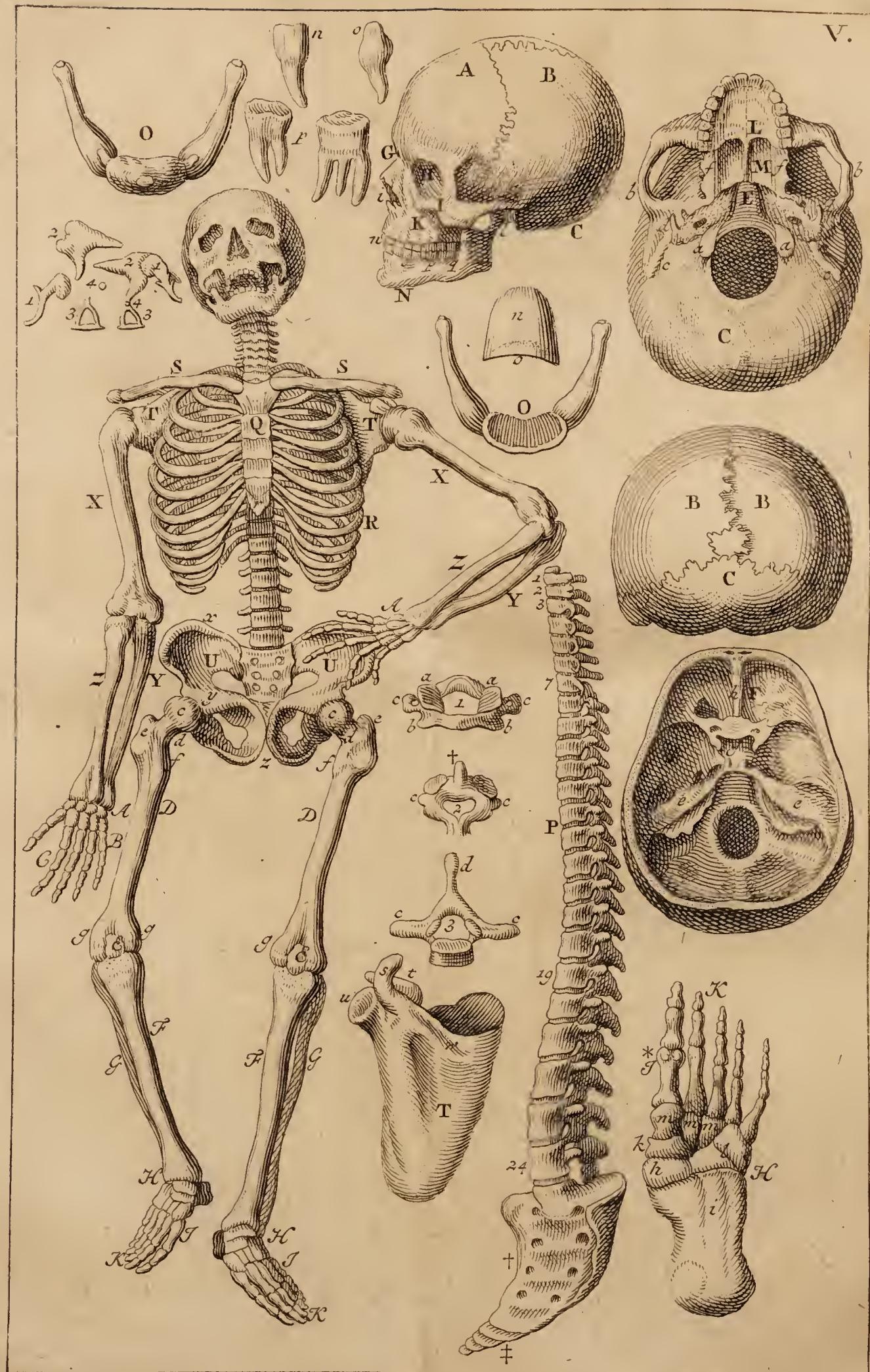
Ossa corporis dividuntur in ossa capitis, trunci & artuum:

I. Os-

A N N O T A T I O N E S
ad Tabulam V.

Ossa corporis.) Cuncta ossa totius corporis quam artificiosissimè & sapientissimè sunt combinata, ut non solum singula debitum motum & flexiones subire, sed etiam post actionem præstitam inflexa iterum extendi, & in statum pristinum erigi possint, ita ut aptior aut utilior cujusvis membra connexio excogitari nequeat: cum vero singulæ artuum connexiones in corpore diversimodè sint comparatae; præterea etiam in his connexionibus addiscendis non solum ossa ipsa, sed aliæ quoque partes adjuvantes considerandæ sint, & tamen in quibusvis articulationibus non ubique eadem concurrent partes, ideo expedit, ut de singulis articulationibus & connexionibus totius corporis, earumque partibus concurrentibus hoc loco speciatim agamus, præsertim cum nullæ luxationes absque his circumstantiis sufficienter

exploratis prudenter restituï, aut incisiones sæpe in tumori- bus ac ulceribus necessariæ circa articulos absque metu ma- joris periculi fuscipi possunt. Optimè autem ea, quæ ad articulationes efficiendas concur- runt, in adjuvantia & coadjuvantia distinguenda sunt: *Adjuvantia*, quæ firmam co- hæsionem, motum & specialem appositionem atque con- nexioneum ossium constituunt, sunt: 1.) ligamenta, 2.) axun- gia, 3.) cartilagines interme- diæ, & 4.) ipsa extremitatum in ossibus figura. *Coadjuvantia* vero, quæ ligamenta robu- tiora reddunt, & motum membrorum facilitant, sunt partim tendines illorum muscu- lorum, quæ ligamentis arti- culorum firmiter annectuntur, eaque ex parte obducunt; par- tim etiam ossa sesamoïdea, quæ ad motum facilitandum concur- runt.





I. OSSA CAPITIS constituunt cranium & maxillas.

I. *Cranium*, sive *calvaria*, ex duplice constat lamella, qua *diploë* continetur. Referuntur ad cranium 8. ossa:

A. *Os frontis*, *coronale*, est anticum & habet 7. processus.

B. 2. *Ossa sincipitis*, *bregmatis*, *parietalia*, sunt lateralia.

C. *Os occipitis* est posticum, in quo notantur.

a. Duo *processus condyloïdes*, quibus innititur caput; & aliis processus ad sellam Turcicam tendens.

D. 2. *Ossa temporalia*, *squamosa*, incumbunt parietalibus: ubi

b. *Processus zygomaticus*, *jugalis*;

c. *Processus mastoïdeus*, *mammillaris*;

d. *Processus styloïdes*; &

e. *Processus petrosus*, in quo latent 4. ossicula auditus.

i. *Malleus*, 2. *Incus*,

3. *Stapes*, 4. *Os orbiculare*.

E. *Os sphænoides*, *basilare*, *cuneiforme*, in quo existunt.

f. 4. *Processus pterygoïdei*, sive *alares*; &

g. *Sella Turcica*, *ephippium*, ubi 6. processus glenoïdei.

F. *Os ethmoïdes*, *cribrosum*, cuius processus

h. *Crista galli*;

i. *Septum narium*, cui adhærent 2. *os spongiosa superiora*.

II. Duæ sunt *Maxillæ*, superior immobilis,

T A B U L A

& inferior mobilis: huc pertinent

G. 2. *Ossa nasi*, sub osse frontis

H. 2. *Ossa lacrymalia*, *ossa unguis*, in utraque orbita.

I. 2. *Ossa zygomatica*, *jugalia*, sub orbita cum 4. process.

K. 2. *Ossa malæ*, *maxillaria*. Ad ea pertinent 4. processus: 1.) sub osse frontis, 2.) ad ossa nasi, 3.) ad os jugale, 4. ad palatum. Iis quoque adhærent 2. *ossa spongiosa inferiora* & *dentes superiores*.

L. 2. *Ossa palati*, cum brevi appendice.

M. *Os vomer*, excurrit ad septum narium.

N. *Maxilla inferior*, unicum in adultis constituit os:

1. 2. *Condylī*, quibus hæc maxilla cum capite articulatur;

m. 2. *Coronæ*, quibus musculi adducentes affixi sunt.

Notantur quoque 2. *anguli*; *callus* post dentes incisores; & omnes *dentes inferiores*.

In utraque maxilla sunt *alveoli*, quibus infixi sunt 32. dentes:

n. 8.

I. LIGAMENTA potiora, quæ articulos ne&tunt:

I. *Maxilla inferior* annexa est utrinque sinui ossis temporum ope ligamenti circularis, sive annularis, attamen non adeo strictè, ut videlicet motus facilior fieri possit: ori-

tur hoc ligamentum circum-
quaque ab ipso sinu glenoideo ossis temporum, ambit integrum condylum maxillæ inferioris & connectit ejusdem collo. Nulla in hoc articulo occurunt coadjuvantia.

- n. 8. Dentes *incisores*, anteriores cuneiformes;
- o. 4. Dentes *canini*, fere coniformes;
- p. 16. Dentes *molares*, superius plani & sulcati;
- q. 4. Dentes *sapientiae*, postremi, ejusdem formæ ut molares.

O. Os *hyoides*, *ypsiloides*, *bicorne*, basis *linguae*. (Tab. XII.)

II. OSSA TRUNCI sunt sequentia:

P. *Rhachis*, *spina dorsi*, quam componunt 24. *spondyli*, sive vertebræ veræ, & 9. *spuriae*:

I. *Vertebræ veræ*, quarum 7. in collo, 12. in dorso & 5. in lumbis numerantur, habent singulæ *unum corpus*, 2. *epiphyses* & 7. *processus*:

- a. 2. *Processus obliqui superiores*;
- b. 2. *Processus obliqui inferiores*;
- c. 2. *Processus transversales*, *laterales*;
- d. *Processus posterior*, *spina dictus*.

Priores 3. *Vertebræ colli propriis* gaudent nominibus:

- 1. *Atlas*, caret corpore & spinâ;
- 2. *Epis-*

II. *Caput* connectitur 1.) cum prima vertebra colli circumquaque per *ligamentum latum*: hujus principium est in osse occipitis, quo loco variæ inordinatæ eminentiæ conspiciuntur, finis ejus tendit ad internum vertebrarum latus.
2.) Cum vertebra colli per

ligamentum teres, idque *validum*, quod processum, dentem dictum, cum osse occipitis prope foramen magnum conjungit.

III. *Atlas*, prima colli vertebra, gaudet 1.) in interno latere antrorum *ligamento semicirculari*, transversim excurrente, quod dentem

T A B U L A

2. *Epistrophus*, in quo præter 7. processus adhuc aliis, *dens**;
3. *Axis*, sed minus recte ita vocatur.

II. Vertebræ spuriæ constituunt

- † *Os sacrum* ex 5. vertebris compositum,
- ‡ *Os coccygis* ex 4. vertebris combinatum.

Q. *Sternum*, in adultis hominibus sæpe i.
2. vel 3. partes habet: superius est *sinus*,
fossa pro arteria aspera, ad cujus latera
claviculæ articulanur; ad utrumque la-
tus accedunt 7. costæ superiores: figura
sterni est instar pugionis, in cujus apice
i. Car-

secundæ vertebræ ambit, ne
medullam spinalem lædat.

2.) *Ligamento Membranaceo*,
quod duas priores verte-
bras intus & extus circum-
quaque colligit.

Coadjuvantia sunt tendi-
nes musculorum recto-
rum internorum æque
ac externorum, item-
que obliquorum.

IV. In Vertebris: 1.) Supra
vertebrarum corpora exten-
duntur antrorsum & latera-
liter valida *ligamenta semi-
circularia*, quæ omnes ver-
tebras per totam longitudi-
nem dorsi invicem connec-
tunt.

2.) *Omnia vertebrarum* cor-
pora præterea quoque per
aliud validum quoddam

*ligamentum fibrosum, car-
tilagineum* conjunguntur,
quod ab interpositis car-
tilaginibus oritur, easque
cingit, ne sub motu ab-
scendant.

3. Processus vertebrarum la-
terales atque spina mutuo-
sibi invicem annexuntur
per *ligamenta membra-
nosa*.

4. Per internam vertebrarum
cavitatem excurrit aliud *ligamentum membra-
nosa*, quod totam illam
cavitatem secundum om-
nem dorsi longitudinem
obtegit.

Coadjuvantia constituunt
tendines omnium annexorum
musculorum.

r. *Cartilago xyphoides*, ensiformis, fæpe bifida, aut ossea.

R. *Pleuræ, costæ*, numero 24. in utroque latere 12. quarum superiores 7. *costæ veræ*; & inferiores 5. *spuriæ*, seu *nothæ* dicuntur: in margine inferiore est *sulcus*, quo vasa intercostalia excipiuntur: in extremitate anteriore est *cartilago*; in posteriori sunt 2. *condyli*.

S. 2. *Claviculæ* figuræ sigmoïdeæ: extremitas rotunda sterno, plana vero acromio scapulæ annexatur.

T. 2. *Homoplatæ, scapulæ*, in quibus 2. anguli, *costæ*, 1. basis & 4. processus, videlicet.

s. *Acromion*, cui claviculæ affixæ sunt; t. *Processus coracoïdeus*, sive *anchoroideus*;

u. *Processus brevis*, seu *cervix*; ubi sinus pro osse humeri;

w. *Spina*, ad cujus latera *interscapulia*.

U. *Os innominatum, os coxae*: cujus partes utrinque sunt

x. Os

V. *Costæ* annexuntur 1.) vertebris dorsi beneficio *validorum ligamentorum*, quæ à processibus lateralibus oriuntur.

2.) Sterno intermediis cartilaginibus per *ligamenta tenua, lata*.

Coadjuvantia utrinque existunt tendines musculorum supercostalium, infracostalium,

& triangularis sterni
Verheyenii.

VI. In osse sacro 2. reperiuntur *ligamenta valida, lata*, ad longitudinem trium pollicum transversorum, quæ os sacrum cum osse innominato conjungunt.

Coadjuvantia conceduntur à variis musculis ibidem adjacentibus.

T A B U L A

- x. *Os ilion*, est superior pars, cum margine superiore, *crista*;
- y. *Os ischion*, pars posterior, ubi *tuberculum*;
- z. *Os pubis*, pars anterior, cum *foramme ovali*.

Partes hæc in infantibus constituunt 3. peculiaria ossa, quorum concursus extorsum *acetabulum*, pro excipiendo osse femoris, format: in acetabuli margine sunt *supercilia*, in cavitate *incisura & fovea* pro ligamento femoris rotundo & situ glandulæ mucilaginosæ. Concavitas ossis innominati & ossis sacri dicitur *Pelvis*.

III. OSSA ARTUUM, sive extremitatum, dividuntur in

I. *Ossa extremitatum superiorum*, seu utriusque *brachii*: partes sunt

X. *Os humeri*, in quo superius *condylus*, seu *caput*, cum *sulco* pro tendine musculi bicipitis; secundum longitudinem 2. *spinæ*; inferius 2. *condyli* & 2. *sinus*.

Y. *Ulna*,

VII. In *osse pubis* observatur largum aliquod *ligamentum tenuum*, super foramen magnum ovale extensum, quod musculos obturatores separat.

VIII. *Os humeri & scapula* connectuntur invicem per *ligamentum orbiculare*, *articulatorium dictum*, quod amplissimum & largissimum to-

tum hujus ossis condylum recondit: oritur à limbo sinus scapulæ & terminatur circumquaque sub capite ossis humeri.

2.) Inter duos illos scapulæ processus, coracoïdeum & acromion existit *ligamentum largum & validum*, quo cavitas sinus Scapulæ amplior redditur.

Coad-

Y. *Ulna, cubitus:* hujus superiores 2. processus vocantur

- a. *Corona*, cum tuberculo pro musculo brachia \circ interno, & sinu pro crista radii;
- b. *Ancon*, *olecranon*, posterior processus prominens. Intra hos duos processus est *cavitas sigmoidea*; secundum longitudinem 3. *spinæ*; inferius *condylus* & *processus styloides*.

Z. *Radius, ulnæ accumbit*, & est parum

Coadjuvantia: Sub modo dicto ligamento largo processuum scapulæ excurrit alter tendo longus *musculi bicipitis*, qui peculiare quasi ligamentum teres constituit, simile quadantenus ligamenti tereti in acetabulo ossis innominati; præterea ibidem adhuc 4. juxta se invicem excurrunt tendines; vide licet *musculi rotundi minoris, infraspinati, supraspinati & subscapularis*.

IX. *Ulna* exhibet 1.) duo ligamenta lateralia, quorum alterum in latere interno ad longitudinem unius pollicis ab interno condylo inferiori ossis humeri oritur, prope principium muscularum radiæ interni, palmaris & sublimis, qui hoc ligamentum firmius reddunt, & tendit ad

eminētiā ulnæ; alterum ligamentum externum, æqualis fere longitudinis sed latius, oritur ab ossis humeri tuberculo externo, ambit cristam radii, & excurrit ad radium & ulnæ latus exter- num.

2.) Sub his duobus ligamentis aliud adhuc firmum, *orbicularē* totum articulum ambit: oritur in inferiore ossis humeri parte supra anteriorem & posteriorem sinum circumquaque & complectitur tam cubitum quam ejus radium.

Coadjuvantia sunt in parte arteriore musculus brachia \circ internus; in posteriore anconæus, brachia \circ externus, extensor cubiti longus & ejusdem nominis brevis.

X. *Radius ulnæ* sistit adhuc ligamentum intermedium, quod etiam membrana ligamentosa dici-

rūm brevior. In ejus condylo superiori est quidam *sinus glenoidus*, *crista*, & *tuberculum* pro tendine musculi bicipitis; in medio *spina*; & inferiūs *condylus* cum dupli *sinu*.

A. Carpus, constat 8. ossiculis variæ formæ.

B. Me-

dicitur: extenditur hoc ligamentum super omne spatiū inter ulnam & radium, quæ duo ossa invicem connectit. Hujus

Coadjuvantia sunt: tendines muscul. supinatoris brevis, pronatoris rotundi & quadrati.

XI. In Carpo: 1.) *Ligamentum annulare*, à 2. distinctis ligamentis compositum, quorum internum in vola manus oritur ab illo ossiculo sub pollice, quod *Lyses* trapezoides audit, excurrit transversum ad ossiculum pisiforme, & format adeoque arcum, sub quo transeunt musculi flexores digitorum: exterum ligamentum hujus ligamenti annularis in dorso manus oritur ab ossiculo pisiformi, ambit musculos extensores, itemque cubitæum & radiæum externum veluti vagina, & tendit ad extermum latus radii.

2.) *Ligamentum orbiculare* cingit primum ordinem ossiculorum carpi & ulnam.

3.) *Duo ligamenta lateralia*: *externum latius principium* habet à radii parte inferiore & finitur in ossiculo cuneiformi; *internum paulo arctius* oritur ab ulnæ processu styloïde, tenditque juxta latū minoris dīgiū ad ossiculum unciforme.

4.) *Ligamentum commune, generale*, quod omnia ossicula carpi investit, firmum est, oritur superius in manu à primo horum ossiculorum ordine sub ligamento orbiculari, & excurrit usque ad singula ossa metacarpi.

5.) *Ligamentum proprium, particulare* connectit utrumque ordinem ossiculorum carpi.

6.) *Plura ligamenta individua- lia*, exigua, nectunt singula carpi ossicula invicem.

Coadjuvantia: Ligamentum annulare superius recensitum propriè tantum coadjuvans reliquorum ligamentorum esse

B. *Metacarpus*, 4. habet ossa sibi apposita, quibus aliqui adhuc primum pollicis articulum annumerant.

C. *Digiti* quinque, tribus gaudent phalangibus, & sic 15. ossiculis, praeter *ossicula sesamoidea* sub articulis.

II. *Ossa extremitatum inferiorum*, sive utriusque *pedis*, sunt

D. Os

esse videtur. Et quamquam multi tendines musculorum in carpo occurant, tamen ad ejus ossiculorum connexionem nihil quicquam conferunt; adeoque vera coadjuvantia non existunt.

XII. In Metacarpo: 1.) *Ligamenta orbicularia, brevia*, quae singula ossa metacarpi superius & inferius connectunt: constant ex geminis ligamentis sibi invicem incumbentibus, quorum superius crassam, inferius vero admodum tenuerit,

2.) Inferius in vola manus transversim collocatur *ligamentum transversale*, quo ossa metacarpi invicem alligantur.

XIII. In digitis: 1.) *Ligamentum transversum* conjungit transversim 4. digitos cum vola excepto pollice, utpote qui communi cum ossibus metacarpi utitur ligamento: oritur illud ligamentum à tendinibus musculi palmaris,

connectitur cum vagina ligamentosa musculorum, qui digitos flectunt, & terminatur in lateribus digitorum.

2.) *Ligamenta orbicularia, articulatoria* ambiant cunctos articulos.

3.) *Ligamenta lateralia* prioribus orbicularibus superincumbunt utrinque ad latera cujusvis articuli.

Coadjuvantia: 1.) Superius sunt tendines musculi extensoris communis & priorum, qui etiam in superiori digitorum membro vaginam praedictam ligamentosam largis utrinque membranis firmant: 2.) inferius illa vagina ligamentosa, quae omnibus articulis secundum longitudinem adhæret; 3.) ad latera sunt tendines musculorum adductorum & abductorum priorum, quae nonnulla ligamenta orbicularia firmiora redundunt; 4.) ossicula quædam sesamoidea articulorum motum facilitant.

XIV.

D. Os femoris: ad quod pertinent.

- e. Caput superius, cuius fossæ ligamentum rotundum infigitur;*
- d. Collum, cervix, sub capite.*
- e. Trochanter major.* } prominentiæ sub
- f. Trochanter minor.* } cervice.
- g. 2. Condyli, inferius, cum quibusdam sinubus.*

E. Patella, rotula, mola, incumbit femori & tibiæ.

F. Tibia: in qua superiùs 2. sinus glenoïdei;
ad

XIV. Os femoris cum osse innominato fistunt 1.) ligamentum orbiculare, quod oritur ab externo margine acetabuli, & terminatur in collo ossis femoris: est validissimum & amplissimum omnium ligamentorum, quæ in toto corpore reperiuntur, fibras obtinet evidentissimas & validissimas, quarum aliæ transversim, aliæ oblique, aliæ secundum longitudinem supra caput ossis femoris excurrent: firmissimum observatur circa musculos glutæos, etiam ad trochanterem majorem, quo loco ad quartam pollicis transversi partem ejus crassities suppatur.

2.) Ligamentum teres est breve, attamen validissimum: oritur in fundo acetabuli, & jungitur fossæ in superiori parte condyli femoris.

Coadjuvantia: Reperiuntur quidem in hoc articulo copiosi musculi, quorum tendines ligamentum orbiculare immediate supergrediuntur, videlicet anteriorius musc. psoas, iliacus; posterius glutæi; introrsum obturator externus; & extorsum quadrigemini: quia vero ipsi ligamento non infiguntur, hinc in strictiori sensu coadjuvantia minimè constituunt:

XV. In Tibia occurunt plura ligamenta, eaque admodum valida, quæ triplicia sunt:

1.) Superius incumbunt tria ligamenta, nempe 2. ad latera & 1. anterius.

Ligamentum in externo latere angustum, sed validum oritur ab externo tuberculo ossis femoris & connectit condylum su-

ad latera 2. *spinæ*; inferiùs *condylus*, seu *malleolus internus* & *sinus*:

G. Perone, fibula, accumbit tibiæ ad latu-

superiorem fibulæ sub tendine musculi bicipitis.

Ligamentum interni lateris largius, sed debilius, ab interno tuberculo ossis femoris exortum, excurrexit ad 3. pollices transversos deorsum & inseritur tibiæ introrsum versus juxta muscleum poplitæum.

Ligamentum anterius latum & validum, oritur sub poplite, & annectitur tuberculo anteriori superius in tibia. Plurimi existimant, esse hoc ligamentum nihil aliud, quam tendinem muscularum tibiam extendentium communem & super patellam ad hunc usque locum continuatum: contrarium vero patet, 1.) ex evidenti insertione praedicti tendinis in anteriore superficie tibiæ, 2.) ex immobilitate hujus ligamenti.

2.) Sub his praedictis ligamentis reperitur *ligamentum orbiculare*, quod totum articulum ambit, atque patellam cingit: ejus principium est quaqua-

versum in condylis inferioribus ossis femoris, finis vero in limbo sinuum tibiæ.

3.) Præterea dantur *tria ligamenta interna*, duo angusta & unum semilunare:

Ligamenta angusta brevia, sed crassa firmiter connectunt os femoris cum tibia: oriuntur ex cavitate femoris intra condylos lateraliter & excurrunt decussatim ad illam tibiæ eminentiam, quæ intra ejus sinus glenoïdeis conspiciuntur.

Ligamentum semilunare conjungit utramque cartilaginem ligamentosam cum patella.

Coadjuvantia: 1.) anterius circa patellam sunt tendines muscul. vasti interni & externi, atque cruræ; 2.) posterius tendines musc. poplitæi, plantaris & gastrocnemiorum; 3.) extrorsum fascia lata; 4.) introrsum tendo musculi semimembranosi.

XVI. In fibula: 1.) *Ligamentum intermedium*, alias quoque membrana ligamentosa conjungit tibiam cum fibula

pe-

T A B U L A

tus externum: *superior condylus* non attingit os fémoris; *inferior* constituit *malleolum externum*.

H. Tarsus, ex 7. componitur ossibus, quæ vocantur

b. *Astra-*

(perinde ac illud, quod cubitum & radium intercedit) & suffulcit simul varios musculos.

- 2.) In superiore parte sunt 4. *ligamenta brevia sed firma*, nempe utroque latere duo; & unum *ligamentum orbiculare tenuis*.
- 3.) In inferiori parte numero & figurâ fere æqualia sunt *ligamenta*.

XVII. *In Tarso*: 1.) *Ligamentum annulare*, oritur in quadam eminentia calcis subtendine peronæi antici, extendit se supra tendinem musc. extensoris magni & finitur in membrana muscularum communi.

2.) *Introrsum est ligamentum laterale*, quod in malleolo interno sub fascia lata oritur, oblique super articulum se extendit, & partim in membrana muscularum communi, partim in calce est astragalo terminatur.

3.) *Ligamentum laterale externum* oritur à malleolo externo, tenditque in eodem latere ad calcem. *Omnia hæc ligamenta*

funt communia, annexa tuntur fasciæ latæ hucusque protensæ, & efficiunt peculiares vaginulas, quas variorum muscularum tendines transseunt.

- 4.) *In interno latere reperiuntur duo ligamenta propria* sub tendine tibiæi postici, quæ in malleola interno oriuntur, & astragalo in eodem latere inseruntur.
- 5.) *In externo latere observantur tria ligamenta propria*, quæ ab externo malleolo oriuntur, quorum 2. ad astragalum, & unum ad calcem tendunt.
- 6.) *Superius est ligamentum latum intra pinguedinem observandum*, quod ex pluribus constat lamellis.
- 7.) *Ligamentum aliquod tenuis* ambit tarsum & oritur ex prædictis ligamentis communibus & propriis.
- 8.) *Omnia ossa tarsi à variis ac multis tendinibus connectuntur singula*, quorum vel 7. in quibusdam ossibus tarsi reperiuntur.

XVIII.

- b. *Astragalus, talus;*
- i. *Calx, calcaneus, cui adhæret tendo Achillis;*
- k. *Os scaphoïdes, naviculare, cymbiforme;*
- l. *Os cuboïdes, polymorphon, tessera;* &
- m. 3. *Ossa cuneiformia.*
- I. *Metatarsus, pecten, s. habet ossa sibi apposita.*
- K. s. *Digiti pedis, i. gaudent ossibus, quibus apponuntur*

** *Ossa*

XVIII. In Metatarso & digitis pedum similia fere occurruunt ligamenta, qualia in manu.

Coadjuvantia: sub cute atque pinguedine existit ligamentum latum, quod prima ossa digitorum & ossa sesamoidea cingit: tendines muscul. tibiae antici & peronæi postici necunt pollicem pedis; in externo latere ossis cuboïdis est ligamentum validum, quo dgitus minimus alligatur.

II. *Axungia* propriè loquendo est illud humidum, quod dissectis, articulorum ligamentis in apricum venit, quodque articulos, veluti rotarum axes ungit & lubricat ad faciliorem & tranquilliores agitationem praestandam: à

quibusdam *gluten articulorum album*, itemque *aqua glarealis alba* appellatur; Helmontio & Paracelso vocabulo barbaro audit *Synovia*, quo vero termino rectius ille humor denotatur, qui descriptis vasibus lymphaticis saepe in vulneribus ac ulceribus ex articulorum commissura promanat. Est autem *Axungia* humor mucilaginosus, pellucidus & albicans, similis fere albumini ovarum, ex pinguedine articulis circumfusa & glandulis interpositis actione membrorum expressus, eam ob causam, ut articuli atque extremitates ossium ab illo lubricarentur. Quod si contingit, ut haec axungia interdum deficiat, & propterea membranæ, ligamenta & partes cartilagineæ exarescant, tunc oritur sub motu membrorum affictus & allisio articulorum durior, ma-

D

ni-

T A B U L A

**. *Ossa sesamoidea, sive patellulae.*

n. Un-

nifero stridore perceptibilis, similis fere illi stridulo sono, quem rotæ frequenter edunt, quæ axungiâ suâ non satis sunt imbutæ. Exemplum singulare ejusmodi striduli soni articulorum legi meretur in *Thom. Bartholini Centur. III. Histor. Anatom. rar. II.*

Pinguedo illa, quæ intra articulos reperitur, qua ossa molliter sibi apponuntur, facilitat pariter maxumopere agitationes artuum.

III. C A R T I L A G O est vel *articulatoria* vel *non articulatoria*. *Cartilagines articulatorie* vocantur omnes illæ, quæ in articulis reperiuntur & sunt duplices: aliæ enim extremitatibus ossium, quibus hæc invicem articulantur, firmiter adhærent, illasque obducunt; aliæ vero intra ipsos articulos locantur, & sunt mobiles, ut:

- 1.) In articulo maxillæ superioris utrinque reperitur *cartilago concava*, eaque mobilis, cui condylus prædictæ maxillæ incumbit.

- 2.) Intra claviculas & sternum sunt duæ cartilagines, prioribus fere similes.

- 3.) Inter quibusvis vertebris existunt cartilagines admodum crassæ, attamen ossibus affixæ.

- 4.) Inter cubitum & carpum collocatur *cartilago quædam*

mobilis.

- 5.) Os femoris & tibiam intercedunt duæ cartilagines circulares, ligamentosæ, quæ uno extremo sibi invicem junguntur.

- 6.) Ossa pubis in anteriore parte mutuo connectuntur per *cartilaginem validam*, quæ in partu difficiili quandoque, præsertim in mulieribus junioribus, ad partum faciliter distenditur.

Aliæ cartilagines articulatoriæ, quæ ossium extrema obducunt, ubique in omnibus articulis occurunt, quas speciatim referre, supervacaneum esset.

Reliquæ *Cartilagines non articulatoriæ* hujus loci non sunt, quia alibi, quam in articulis existunt. Quædam harum quidem etiam extremitatibus ossium adhærent; aliæ aliorum ossibus apponuntur; aliæ iterum peculiares corporis partes constituunt, ut cartilagines arteriæ asperæ, &c.

IV. F I G U R A in extremitatibus ossium, qua aliis ossibus per articulationes junguntur, vario modo est vel elevata, vel excavata. Ratione harum extremitatum diversimode figuratarum (quæ in singulis articulis in utroque osse articulando exactissimè sibi mutuo respondent) dividuntur articuli

Q U I N T A.

51

n. *Ungues* digitis manuum ac pedum præfiguntur, in quibus

o. *Luz*

li ipsi in diversa genera, quæ in *Tabula IV.* sunt exposita. Ad has figuræ perquam sollicite attendisse apparet *Jo. Alphons. Borellum* in Tractatu suo doctissimo de Motu Animalium.
Ut autem singulæ articulati-

ones in corpore humano cuivis ubetius constarent, satius esse duxi, eas, secundum earum distinctionem in *Tabula IV.* generaliter factam, hoc loco in specie referre, qua expositione simul cuiuslibet ossis ossa vicina patebunt.

- Os frontis* 1.) cum ossibus syncipitis, *sutura coronalis*: in infantibus *synymensis*.
 2.) cum ossibus nasi,
 3.) cum ossibus maxillæ, } *sutura transversalis*,
 4.) cum ossibus lacrymalibus,
 5.) cum ossibus zygomaticis, *sutura harmonialis*,
 6.) cum osse cribroso, *sutura ethmoidalis*.
 7.) cum osse cuneiformi, *sutura sphœnoidalnis*.

- Ossa syncipitis* 1.) inter se invicem, *sutura sagittalis*.
 2.) cum osse frontis, *sutura coronalis*.
 3.) cum osse occipitis, *sutura lambdoidea*.
 4.) cum ossibus temporum, *sutura squamosa*.
 5.) cum osse cuneiformi, *sutura sphœnoidalnis*.

- Os occipitis* 1.) cum ossibus syncipitis, } *sutura lamb-*
 2.) cum ossibus temporalibus, } *doidea*.
 3.) cum osse cuneiforme, *harmonia*.
 4.) cum prima vertebra colli, *arthrodia duplex*.

Ossa triquetra cum ossib. occipitis & syncipitis, *suturae*.

- Ossa temporalia* 1.) cum ossibus syncipitis, } *sutura squamo-*
 2.) cum osse sphœnoideo, } *sa.*
 3.) cum osse occipitis, *sutura lambdoidea*.
 4.) cum ossibus zygomaticis, *sutura harmo-*
nialis.

- 5.) cum maxilla inferiori, *duplex arthrodia*,
 scum *tympano*, *synymensis*

- Ossa auditus:* 1.) *Malleus* } cum incude, *ginglymus-synar-*
 thodes.
 2.) *Incus* cum osse orbiculari, *arthrodia-sy-*
narthrodes.

D 2

3) Q3

T A B U L A

o. Lunula, est pars unguium albicans
cuti vicina.

3.) Os orbiculare cum stapede, *synchondrosis*.

4.) Stapes cum fenestra ovali, *synymensis*.

Os sphænoideum 1.) cum osse occipitis, *harmonia*.

2.) cum ossibus temporalibus, *sutura squamosa*.

3.) cum osse cribroso, *sutura sphænoïdal*is.

4.) cum osse vomeris,

5.) cum ossibus palati,

6.) cum ossibus malæ,

7.) cum ossibus zygomaticis,

8.) cum osse frontis,

9.) cum ossibus syncipitis,

} *sutura sphænoïde*a.

Os Ethmoides 1.) cum osse frontis, *sutura ethmoidalis*.

2.) cum osse sphænoïdes, *sutura sphænoïdal*is.

3.) cum osse vomere,

4.) cum ossibus nasi,

5.) cum ossibus lacrymalibus,

6.) cum ossibus maxillaribus

} *harmonia*.

Ossa nasi 1.) mutuo inter se invicem, *harmonia*.

2.) cum osse frontis, *sutura transversalis*.

3.) cum ossibus maxillaribus

4.) cum septo narium ossis cribroſi

} *harmonia*.

Ossa lacrymalia 1.) cum osse frontis, *sutura transversalis*.

2.) cum ossibus maxillaribus,

3.) cum osse cribroſo,

Ossa zygomatica 1.) cum osse frontis, *sutura harmonialis*.

2.) cum ossibus maxillaribus,

3.) cum processu jugali temporum

4.) cum osse sphænoideo, *sutura sphænoïdea*.

Ossa maxillaria 1.) inter se mutuo, *harmonia*.

2.) cum osse frontis, *sutura transversalis*.

3.) cum ossibus nasi,

4.) cum ossibus lacrymalibus,

5.) cum osse cribroſo,

6.) cum ossibus zygomaticis,

7.) cum osse sphænoideo,

8.) cum ossibus palati,

9.) cum osse vomere,

10.) cum dentibus superioribus, *gomphosis*.

Ossa

- Ossa palati** 1.) inter se invicem,
 2.) cum ossibus maxillaribus,
 3.) cum ossibus spongiosis, } *harmonia.*
 4.) cum osse vomere,
 5.) cum osse cuneiformi }
- Os vomer** 1.) cum ossibus maxillaribus,
 2.) cum ossibus palati, }
 3.) cum osse cuneiformi, } *harmonia.*
 4.) cum osse cribroso, }
- Maxilla inferior** 1.) cum ossibus temporum, *arthrodia-diarthodes.*
 2.) cum dentibus inferioribus, *gomphosis.*
- Dentes** in utraque maxilla, *gomphosis & syssarcosis.*
- Os hyoïdes** 1.) cum maxilla inferiore,
 2.) cum processu styloïde, } *syssarcosis.*
 3.) cum sterno, }
- Atlas** 1.) cum condylis occipitis, *duplex arthrodia-diarthodes.*
 2.) cum epistropho, *ginglymus trochoïdes.*
 anterius, *synchondrosis.*
- Vertebrae veræ** 1.) inter se < posterius, *ginglymus-diarthodes.*
 2.) cum costis, *duplex arthrodia, amphiarthrosis.*
- Vertebrae spuriae** inter se 1.) in infantibus, *synchondrosis.*
 2.) in adultis, *harmonia.*
- Os sacrum** 1.) cum ultima vertebra lumborum
 2.) cum ossibus ilii,
 3.) cum osse coccygis, } *synchondrosis.*
- Sternum** 1.) cum costis,
 2.) cum claviculis, } *synchondrosis.*
 3.) cum osse hyoïde, *syssarcosis.*
- Costæ** 1.) inter se, *syssarcosis.*
 2.) cum vertebris dorsi, *amphiarthrosis.*
 3.) cum sterno, *synchondrosis.*
- Claviculae** 1.) inter se invicem, *syndesmosis.*
 2.) cum sterno, } *synchondrosis.*
 3.) cum scapulis, }
 4.) cum prima costa, *syssarcosis.*
- Scapulae** 1.) cum osse humeri, *arthrodia-diarthodes.*
 2.) cum claviculis, *synchondrosis.*
 3.) cum vertebris, *syssarcosis.*
- Ossa innominata** 1.) cum osse femoris, *enarthrosis-diarthodes*
 2.) eoz

		in junioribus, syn-
	2.) eorum partes inter se	chondrosis.
		in adultis, har-
		monia.
<i>Os humeri</i>	1.) cum scapula, <i>arthrodia-diarthrodes</i> .	
	2.) cum ulna, <i>ginglymus-diarthrodes</i> .	
	3.) cum radio, <i>arthrodia-diarthrodes</i> .	
<i>Cubitus</i>	1.) cum osse humeri, <i>ginglymus-diarthrodes</i> .	
	2.) cum radio superius & inferius, <i>amphiarthrosis</i> .	
	3.) cum carpo, <i>arthrodia-diarthrodes</i> .	
<i>Radius</i>	1.) cum osse humeri, <i>arthrodia-diarthrodes</i> .	
	2.) cum ulna, in utraque extremitate, <i>amphiar-</i>	
	<i>throsis</i> .	
	3.) cum carpo, <i>arthrodia-diarthrodes</i> .	
		<i>separatim, arthrodia-synarthrodes</i> .
<i>Ossa carpi</i>	1.) inter se	ut que ordo, <i>ginglymus synarthro-</i>
		<i>des</i> .
	2.) cum ulna & radio, <i>arthrodia-diarthrodes</i> .	
	3.) cum ossibus metacarpi, <i>ginglymus synarthrodes</i> .	
<i>Ossa metacarpi</i>	1.) inter se	primum cum secundo, <i>ginglymus-</i>
		<i>synarthrodes</i> .
		secundum & tertium, <i>arthrodia-</i>
		tertium cum quarto, <i>synarthr.</i>
	2.) cum ossibus carpi, <i>ginglymus-synarthrodes</i> .	
	3.) cum prima digitorum phalange, <i>arthrodia-</i>	
	<i>diarthrodes</i> .	
		<i>cum ossibus metacarpi, arthrodia-</i>
<i>Digiti</i>	1.) prima phalanx	<i>diarthrodes</i> .
		cum secunda phalange,
		cum prima phalange,
	2.) secunda phalanx	gingly-
		mus-
		cum tertia phalange
	3.) tertia phalanx cum secunda phalange	diarthr.
<i>Os femoris</i>	1.) cum osse innominato, <i>enarthrosis-diarthrodes</i> .	
	2.) cum tibia, <i>ginglymus-diarthrodes</i> .	
	3.) cum patella, <i>ginglymus, & syssarcosis</i> .	
<i>Tibia</i>	1.) cum osse femoris, <i>ginglymus diarthrodes</i> .	
	2.) cum fibula, <i>arthrodia-synarthrodes</i> .	
	3.) cum patella, <i>ginglymus, & syndesmosis</i> .	
	4.) cum astragalo, <i>ginglymus-diarthrodes</i> .	
<i>Fibula</i>	1.) cum tibia, <i>arthrodia-synarthrodes</i> ,	
	2.) cum astragalo, <i>arthrodia-diarthrodes</i> .	
		<i>per se, ginglymus-diarthrodes</i> .
<i>Patella</i>	1.) cum osse femoris	respectu muscularum, <i>syssar-</i>
		<i>cosis</i> .
		2.) cum

2.) cum tibia	{	per se, ginglymus-diarthrodes. respectu ligamenti, syndesmosis.
	{	cum tibia & fibula simul, enarthrosis-diarthrodes;
Astragalus	{	cum osse scaphoide, enarthrosis-synarthrodes.
	{	cum osse calcis, ginglymus-synarthrodes.
Os calcis	{	cum astragalo, ginglymus-synarthrodes. cum osse polymorpho, arthrodia-synarthrodes.
	{	cum astragalo, enarthrosis-synarthrodes.
Os scaphoides	{	cum 3. oss. cuneiform. { arthrodia-synarthro- cum osse polymorpho, } des.
	{	cum osse calcis, cum osse scaphoide, } arthrodia- cum externo osse cuneiformi } synarthr. cum 2. ultimis osse metatarsi }
3. ossa cuneiformia	{	inter se in vicem, arthrodia- cum osse scaphoide, synarthro- cum osse polymorpho, } des. cum 3 primis oss. metatarsi, arthrodia- diarthrodes.
Offa metatarsi	1.)	cum 3. ossibus cuneiform. & cuboide, arthrodia.
	2.)	cum prima phalange digitorum,
Offa digitorum	& metatarsus inter se in vicem,	ginglymus
Officula sesamoidea	cum variis ossibus,	

Hoc modo fistuntur præcipue denominationes articulationum, quæ ex figura & motu ossium resultant: reliquæ, quæ ab aliis partibus adjuvantibus derivantur, cuilibet existis partibus sponte innescunt, quod v. g. *maxilla inferior* ossi temporum non solum per duplēm arthrodiam; sed etiam respectu ligamenti annularis per syndesmosin; præterea propter cartilaginem interpositam per synchondrosin, & ratione musculi crotaphitis per syssarcosin connectatur: simili modo in articulis digito-

rum, præter ginglymum adhuc syntenosis, ob ligamenta connectentia notabitur.

Cranium) In cranii ossibus multa reperiuntur foramina, quorum præcipua sunt sequentia extrorsum atque intorsum in cranio observanda:

- I. *Foramina extrorsum in cranii utroque latere.*
- 1.) *Foramina narium* in medio faciei, in quæ nonnullæ aperturæ diversorum sinuum hiant.
- 2.) *Orbitæ oculorum* utrinque ad nasum, quas 6. concurrentia ossa efficiunt, nempe:

- pe: os frontis, os lacrymale, os zygomaticum, os maxillare, os cribrosum, & os cuneiforme: in his orbitis iterum alia foramina conspiciuntur.
- 3.) *Canalis facci lacrymalis* in orbita oculorum ad latus ossis-lacrymalis, & hiat in nares.
 - 4.) *Foramen paulo supra orbitam oculi* in osse frontis pro nervo ophthalmico Willisi.
 - 5.) *Foramen infra orbitam oculi* in osse maxillari pro nervis quinti paris.
 - 6.) *Foramen in medio ossis jugalis* pro transitu alicujus nervi.
 - 7.) *Foramen in maxilla inferiore* transit per internum & externum maxillæ latus, per quod à latere interno quædam arteriolæ, venulæ & nervuli in maxillam, ad dentes, & extrorsum ad labia tendunt.
 - 8.) *Foramen in palato post dentes incisores*, ad nares pervium.
 - 9.) *Foramen prope dentes maxillares posteriores*, quod vasa & nervi transeunt.
 - 10.) *Foramen posterius in palato* ad processus alares, per quod nervus quidam ad palatum tendit.
 - 11.) *Rima larga posterius in orbita oculi* pro vasis ad narium & oculum.
 - 12.) *Transitus insignis sub processu jugali*, quem musculus temporalis replet,
 - 13.) *Meatus auditorius in late re ossis temporalis.*
 - 14.) *Sinus ante meatum audit orium*, pro condilo maxillæ inferioris.
 - 15.) *Foramen intra processum petrosum & os cuneiforme in ferius sub capite*, est pars tubæ Eustachiane.
 - 16.) *Cavitas profunda ad processum styloïdem*, pro sinu venæ jugularis.
 - 17.) *Foramen inter processum styloïdem & mastoïdeum* dicatur aqueductus Fallopii, quo ramus nervi acustici excipitur.
 - 18.) *Sulcus post processum mastoïdeum*, cui inhæret tendo musculi digastrici.
 - 19.) *Foramen post processum mastoïdeum*, prope sulcum prædictum, pro quadam vena, quæ ad sinum lateralem duræ matris properat.
 - 20.) *Foramen post processum condyloïdeum ossis occipitis*, per quod tendit vena vertebralis ad sinum lateralem duræ matris.

II. Foramina intus in cr a nio ad utrumque latus:

- 1.) *Multa foraminula circa cristam galli in osse cribroso* pro fibrillis nervi olfactorii.
- 2.) *Foramen anterius supra sellam turcicam* in orbitam oculi penetrat, pro nervo optico.
- 3.) *Foramen inæquale & lace rum dictum*, prope sellam turcicam, quod tertium, quartum & sextum par-

- vorum, itemque ramus à quinto pare perreptant.
- 4.) *Foramen ad latus sellæ turcicæ* pro secundo ramo quinti paris nervorum.
- 5.) *Foramen posterius sellæ proximum*, pro transitu arteriarum carotidum internarum.
- 6.) *Foramen oblongum ad sellæ latus*, prope præcedens, pro tertio ramo quinti paris nervorum.
- 7.) *Foramen parvum* prope præcedens, pro arteria per duram matrem distributa.
- 8.) *Rima post sellam turcicam*, juxta os petrosum, pro firmiori connexione duræ matris.
- 9.) *Foramen in medio ossis petrosi* pro nervo acustico; foraminula huic vicina arteriolas admittunt.
- 10.) *Foramen perfractum* inter os petrosum & occipitis, per quod ad marginem internum par vagum; & in margine externo sinus venæ jugularis cum nervo spinali transeunt.
- 11.) *Foramen magnum in medio ossis occipitis*, per quod medulla spinalis transit.
- 12.) *Foramen in margine foraminis magni* ad utrumque latus pro transitu nervi lingualis.
- Reperiuntur præterea in quibusdam cranii ossibus sequentes *sinus*, seu cavitates absconditæ:
- 1.) *Sinus frontalis*, communiter duplex, in osse frontis proxime sub naso intra duplicitam ossis frontis lamellam: in hoc loco trepanatio locum non invenit.
- 2.) *Sinus ethmoidales*, figurâ & numero variantes, existunt in osse cribroso sub crista galli: vid. *Morgagni Adversari. Anatomi. I. p. m. 38.*
- 3.) *Sinus sphænoïdalis*, sæpissime duplex, reperitur in osse cuneiformi statim sub sella turcica.
- 4.) *Antra Highmori*, sunt 2. cavitates insignes utrinque in osse maxillari supra dentes molares. Omnes isti sinus investiuntur intus quadam membranâ, narium membranæ pituitariæ continuâ, & hiant in narium cavitatem: vid. *Tab. XI. k. l.*
- e.) *Processus petrosus* recondit *oscula auditus*. *Malleolus* mediante manubrio & stylo annexatur tympano; caput vero ejus incumbit incidi: præterea gaudet malleus duabus processibus, quorum longior, ab inventore apophysis Raviana dictus, sub extractione facilimè frangitur, & peculiari musculo cohæret. *Incus* duo habet crura, longius infixit stapedi. *Stapes* ex cranio humano desumptus quoad figuram cum stapedibus equitum quam optimè convenit; ex aliis vero animalibus non adeo accuratè. *Os orbiculare* rectius saltem epiphysis est ossis

ossis stapedis.

Dentes.) Jam in infantum partu recenter editorum alveolis reperiuntur dentes , qui circa septimum post partum mensem successive prorum-punt. Quidam dentes in infantia circa septimum annum vacillant ac decidunt, in quorum locum alii novi succrescunt , qui antea jam sub prioribus latitarunt: Dentes, qui talem mutationem & regenerationem subeunt, sunt plerumque incisores, canini & 4. molares. Quando hi dentes noviter succrescentes priores veteres è sede sua expellere non possunt, runc excrescunt illi ad latera, & reddunt faciei venustatem deformem. Ratio vero , cur isti dentes decidant, hæc est, quia adul-tiore infantum ætate alveoli magis distenduntur & ampliores evadunt, dentes vero , ut-pote ossa duriora , minime in tantam latitudinem tam cito augentur, quanta ad alveolos amplios replendos requiri-tur, hinc illi sub masticatione facile commoventur, ut tandem vacillent ac decidant: præterea etiam illi dentes decidi nulla gaudent propria radice , qua fortius firmari possent, quare à subnascentibus quam facillimè detrudun-tur. Quodli contigat , ut dentes tales simul cum radice decidant, admodum difficul-ter alios subnascere observabi-mus , quanquam id in prima

contingat infantia : unde no-vos dentes ex radice primordia & incrementa sua nancisci constat. Rarissime observa-mus; quod dentibus in senec-tute amissis alii novi subnascan-tur; id tamen observavit *Hel-montius* in aliquo sene & fœmina 63. annorum , itemque *Thuanus* in sene 100. anno-rum. *Thom. Bartholinus* men-tionem facit alicujus senis 140. annorum in *Finlandia* , cui idem obtigit : de aliis simili modo referunt *Sennertus* Lib. 2. Pract. Med. P: I. cap. 10. *Dodoneus* Obs. Med. p. 291. item *Musitanus*, *Valescus*, *Be-nedict. Veronensis*, & *Misander* in Del. Hist. cap. 13.p. 89. & in Del. Bibl. V. T. p. 847. si-mile appetet ex epitaphio quo-dam in templo cathedrali ci-vitatis *Vratislaviensis* exstructo sequentibus verbis :

*Decanus in Kirchberg , sine
dente canus, ut anus,
Iterum dentescit, ter juvener-
scit, hic requiescit.*

Integrum aliquem dentium ordinem firmiter coalitum describit *Thom. Bartholinus* Centur. I. Hist. Anat. 35.

P.) Quidam vertebris dorsi & lumborum propria impo-nunt nomina , sed praeter ne-cessitatem , quia id majorem parit difficultatem : prima dorsi vertebra ipsis audit *lo-phia*, eminens ; secunda *ma-chalister*, *axillaris*; sequentes

octo

octo pleuritæ, costales; undecima arthepes, clavis; duodecima diazoster, præcingens. Prima lumborum vertebra nephrites, renalis; & ultima asphalites, fulciens.

In medio singularum vertebrarum est *foramen largum*, quæ foramina in omnibus vertebris sibi invicem impositis longum illum & amplum canalem formant, quo medulla spinalis continetur, quæ nervos suos ubique intra vertebrae utrinque ad partes corporis dimittit. Præterea quoque vertebrarum colli processus laterales sunt perforati, per quæ foramina arteriæ & venæ cervicales ad caput assurgunt. Reliqua vertebratum, aliorumque corporis ossium foraminula exigua transmittunt vascula sanguifera vel nervorum fibrillas.

R.) Quidam Anatomicorum etiam costis veris propria tribuunt nomina: sic duæ supremæ vocantur ab illis *antistrophæ*, retortæ; tertia & quarta *stereæ*; quinta, sexta & septima *sternitides*, pectorales.

A.) Ossicula carpi propriis quidem nominibus non vniunt, *Lyserus* tamen in Cultro Anat. illa peculiaribus distinguit vocabulis, eam ob causam, ut aliquis in confiendo sceleto occupatus illa secundum suam figuram facile à se invicem secernere, atque ordinare decenti combinare queat:

1.) proximum pollici ossiculum dicitur ipsi *cuboïdes* & *trapezoides*; 2.) illud, quod est sub indice, *trapezium*; 3.) sub digito medio *maximum*; 4.) sub annulari & auriculari *unciforme*; 5.) proximum huic extrorsum versus *cuneiforme*; 6.) quod versus volam *cuneiformi* imponitur, vocatur *pisiforme*; 7.) ad ulnam *cotiloides*; & 8.) ad radium ulnæ, *lunatum*.

C.) Sic etiam aliqui anteriores digitorum membra vocant *procondylos*; media *condylos*; & posteriora palmæ annexa *metacondylos*. Omnes hi termini mihi quidem videntur exiguae utilitatis, atque superflui, qui tyronibus cognitionem Anatomicam difficultorem reddunt; quoniam vero nonnulli in iis præclararam eruditionem latere sibi imaginantur, propterea eos hoc loco recensui.

Loquuntur Judæi de alio adhuc osse, nullibi in corpore reperibili, quod illi *Luz* sive *Lus* appellant: de quo fingunt, vel potius somniant, quod adeo validum ac durum sit, ut nullâ vi diffingi, nec igne comburi, nec ullâ aliâ potentia quovis modo excogitandâ destrui possit, sed quod usque ad extremum judicium incorruptum atque inviolabile permanetur, ex quo tandem totus homo mortuus iterum resuscitandus ac procreandus fit. Interim tamen non omnes quoad hanc fabulam sibi

sibi consentiunt, dum alii hoc prædictum ossiculum intra diversas vertebras, vel in cervice, vel in lumbis, alii in osse sacro, alii sub pollice manuum aut pedum prorsus frustra quærunt.

- Sceleta virorum & mulierum*
per externum adspectum admodum difficulter à se invicem discernuntur; interim observantur sæpè in sceletis mulierum præ aliis virorum sequentes notæ differentiales:
- 1.) *Omnia ossa* in sceletis mulierum sunt graciliora & molliora.
 - 2.) *Suturæ* in cranio observantur latiores, & sutura sagittalis per plures annos adhuc os frontis transit.
 - 3.) *Spina dorsi* supra dorsum magis retrorsum incurvatur, ut fœminæ gravidæ ambulando æquilibrium facilius servent.
 - 4.) *Costæ superiores* quadantes sunt depressores propter pondus mammarum.
 - 5.) *Cartilaginiæ istarum costarum* magis indurescunt, ob eandem tationem.
 - 6.) *Claviculae* minus sunt incurvatae, quod maxime notandum.
 - 7.) In sterno quandoque deprehenditur aliquod *foramen*, per quod venulæ à mammariis internis foras ad mammas tendunt. Observavi tamen ante aliquot annos simile foramen in viro.
 - 8.) *Os sacrum* magis retrorsum

incurvatur, & cum ultima lumborum vertebra atque osse ileo multo mobilius, propter partum.

- 9.) *Os coccygis* pariter retrorsum reflexum & cum osse sacro mobilius, ob eandem rationem.
 - 10.) *Os ileon* utrinque latius & extrorium magis exténditur, ut uterus gravidarum felicius suffulciatur.
 - 11.) *Ossa pubis* magis extrorsum distenduntur & ampliorum cum reliquis ossibus formant pelvum.
 - 12.) *Ossa femoris* superius pauculo remotius à se invicem distant, propter pelvum latiorem; hinc quoque mulieribus femora superius sunt carnosiora, quibus gravidæ firmius insistere possunt.
Si in sceletis arteria aspera ejusdem hominis simul affixa esset, optimam certe præberet notam differentiam propter cartilaginem thyroïdeam in viris multo elatiorem quam in fœminis. Ea vero deficiente maximum concedunt differentiationem claviculae & pelvis ossium innominatorum.
- Sceleta infantum* accuratissime descripsit *Kerkringius* in *Osteogenia*, quomodo eorum ossa singulis mensibus sint comparata. In sceletis infantum partu exclusorum notantur sequentia:
- 1.) *Omnia ossa* in genere sunt molliora, & nonnulla adhuc mere cartilaginea.
 - 2.) In

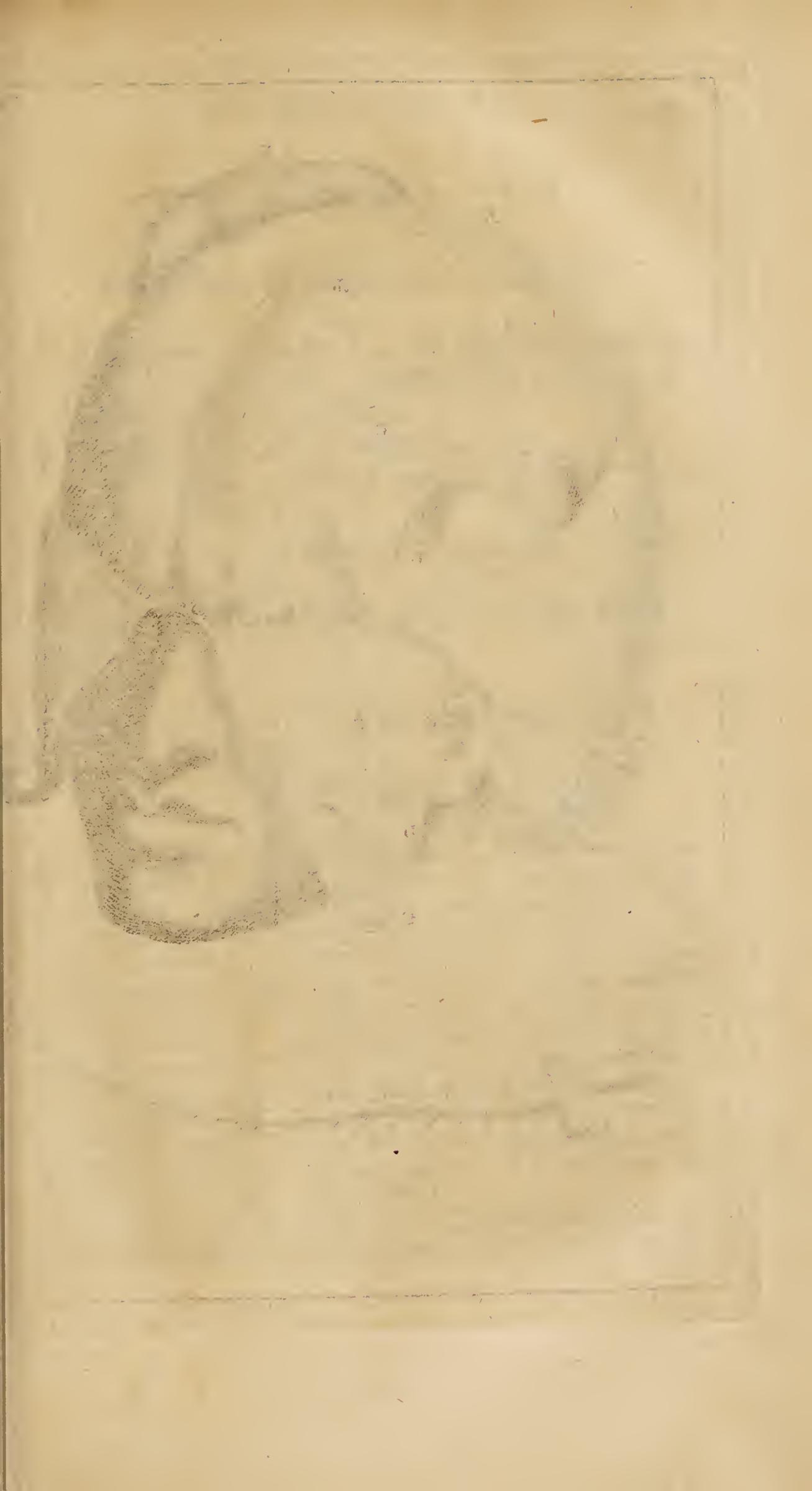
- 2.) In *ossibus cranii* observatur media pars solidior, quæ quaqueversum strias dimittit stellæ instar radiantis.
- 3.) *Os frontis* per medium est divisum usque ad nasum.
- 4.) Omnes suturæ sunt imperfæctæ & largius distensæ, quia ossa cranii nondum adhuc se invicem attingunt: hinc oritur in illo interstitio largo supra *os frontis* *fontanella*, sive *fons pulsatilis*, quo loco pericranium cum dura matre connectitur. In his interstitiis conspicuntur sæpe ossicula, quæ successu temporis cum ossibus vicinis coalescunt, quando vero illa non firmiter accrescunt, sed per suturas distincta manent, vocantur postea *ossa triquetra*. Propter illa interstitia & fissuras comprimi possunt ossa capitis in partu & sub se invicem cedunt.
- 5.) *Os occipitis* constat ex duabus aut quatuor ossibus distinctis.
- 6.) *Os cuneiforme* distinguitur pariter adhuc in 4. ossa separata.
- 7.) *Os cribrosum* est maxima ex parte adhuc cartilagineum.
- 8.) *Ossa temporalia* sunt in sua circumferentia cartilaginea.
- 9.) *Malleus auditorius externus* ab initio adhuc deest, & ejus aditus per aliquam membranam occlusus, in quo ossicula auditus justæ fere magnitudinis & duritiei, atque labyrinthus cum omnibus suis cavitatibus jam conspicuntur.
- 10.) *Processus mastoideus* adhuc deest.
- 11.) *Maxilla inferior* anterius in 2. partes est divisus.
- 12.) *Dentes* adhuc in alveolis absconduntur membranulis cincti.
- 13.) *Qualibet vertebra ex 3.* constat *ossibus*, & posterius deficit spina, forte ne eæ uterū lœdatur, & membranæ fœtum involventes justo citius dilacerentur.
- 14.) *Sternum* est cartilagineum, cui separata ossicula rotunda inhærent.
- 15.) *Clavicula* citissimè omnium reliquorum ossium indurescunt.
- 16.) *Os sacrum* 5. gaudet vertebris, per cartilagines separatis, quæ ad 12. ætatis annum separatæ manent.
- 17.) *Os coccygis* est mere cartilagineum.
- 18.) *Os innominatum* utrumque constat ex 3. ossibus, quæ ad septimum annum per cartilagines distincta reperiuntur.
- 19.) *Patella*, itemque *carpus* & *tarsus* sunt cartilaginosæ substantiæ.
- 20.) Omnes *epiphyses* apud infantes in principio sunt cartilagineæ, posteaque per plures annos à diaphysi mediantibus cartilaginibus distinctæ, quare infantes juiores, difficile admodum cru-

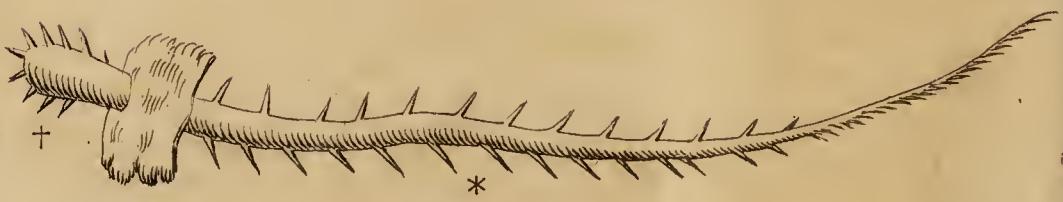
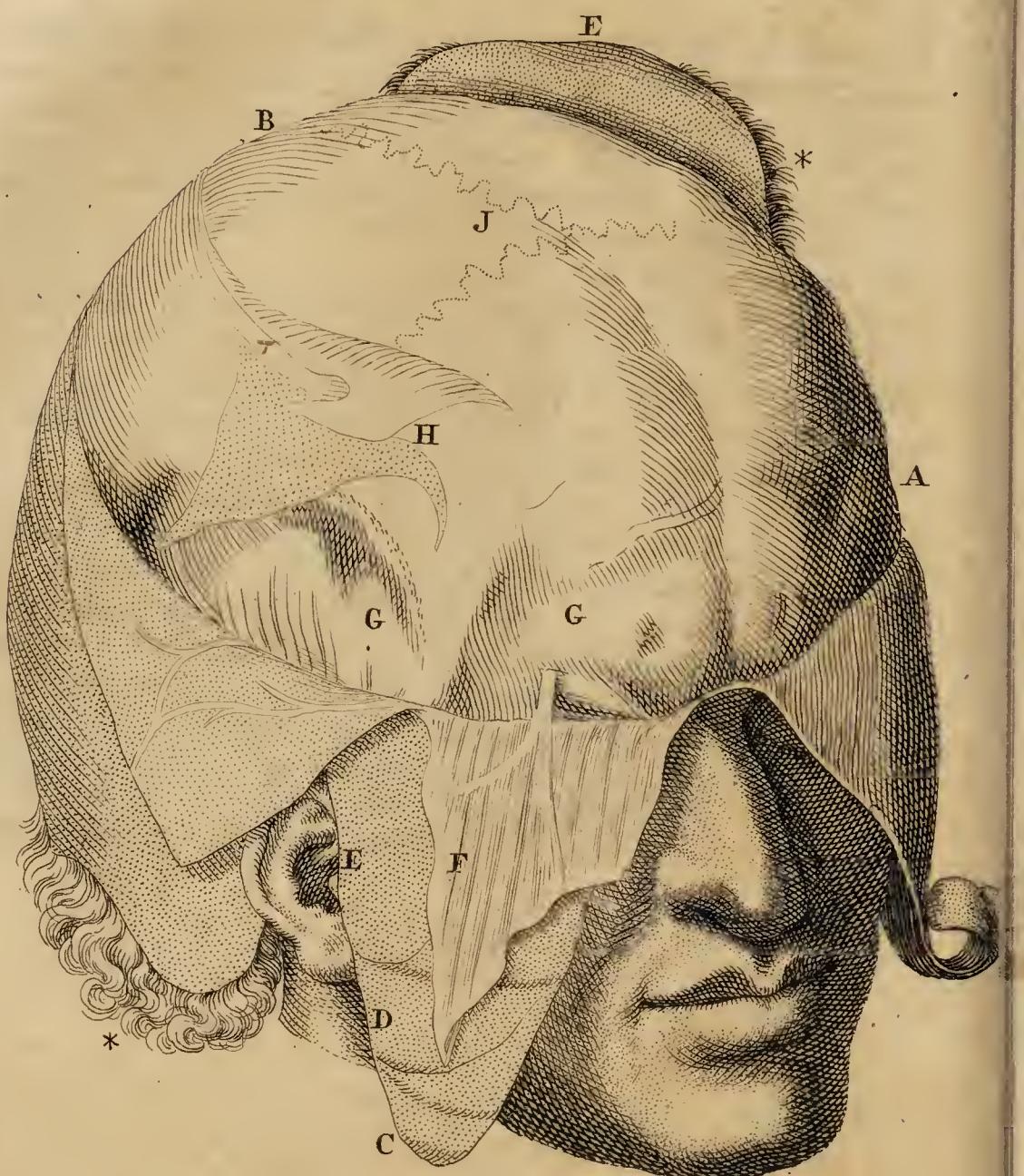
cruribus insistunt. Difficiuntur aliquot annos publicè cadaver puellæ 16. annorum, in quo omnes epiphyses ossium adhuc per cartilaginem separatæ cernebantur.

21.) *Ungues* tertio jam mense in utero distingui possunt.

*.) *Ossa sesamoidea* sunt exilia ossicula, quæ quadantenus semen sesami referunt, unde etiam nomen mutuantur. Veteres Anatomici horum vel 40. numerabant, in quovis nempe articulo fere bina. Plerumque numerantur 16. vel 20. imprimis in annosioribus corporibus, attamen non in omnibus singula. Sunt autem illa sequentia: duo ad medium pollicis articulum po-

sita, & unicum sub anteriori articulo; unum interdum intra indicem & os metacarpi; unum inter auricularem & metacarpum; duo sub pollice, seu maximo dìgito pedis, unum ad os polymorphon; & duo sub condylis ossis femoris, ab *Heistero* Tab. I. fig. 2. D. E. & à *Casserio* Lib. IV. Tab. 38. fig. 2. S. S. in figura exhibita. Præter hæc ossicula sesamoidea observavi aliquando adhuc unum superius in pollice ad secundum ejus articulum; & aliud quoque ibidem supra digitum pedis maximum: quæ uberior in *Miscell. Medico-Phys. Uratiss.* A. 1720. Mens. Sept. Clas. IV. Art. 14. descripti.





T A B U L A VI.

De Capite, & integumentis communibus.

- I. **D**efinit: CAPUT, est suprema corporis pars globosa, externorum &que ac internorum sensuum officina.
- II. *Divisio*: Dividitur caput extra in
 - A. *Sinciput*, partem anteriorem cum facie glabra, &
 - B. *Occiput*, partem posteriorem, crinibus tectam (Tab. II.
- ** *Pili, crines*, sunt filamenta tenuia, flexi-

A N N O T A T I O N E S

ad Tabulam VI.

Divis.) *Physiognomi* ex forma atque proportione longitudinis & capitis itemque ex lineamentis faciei voluntatem ac propensionem animi eruere conantur, quæ vero hariolatio nimis lubrico nititur fundamento, inprimis quia figura capitis in infantibus recenter in mundum editis ex voluntate formari potest: qualia exempla prostant in Historicorum libris, in primis de populis quibusdam barbaris Jndiæ, qui suorum infantum capita vinculis ita con-

stringunt, ut sursum acuminata evadant, qualem capitis illi venustiorem reputant. Nilominus tamen diversa cranii magnitudo, quæ majorem minoremve cerebri copiam continet, in dijudicandis ingenii viribus fortassis non plane est contemnenda; attamen illud primario erit perpendendum, qua industria, applicazione & manuductione vires ingenii ab ineunte ætate acuantur?

**.) Quidam *pili*, nempe illi, qui sunt in capite, palpebris

flexilia, varii coloris, formæ & longitudinis, crescunt per cutem ex radice, seu bulbo. +

III. Partes: In Capite considerandæ sunt:

I. Partes continentæ, quæ dividuntur in

I.) Integumenta communia, quæ sunt:

C. Epidermis, cuticula: est membrana tenuissima, sensu destituta, ex squamulis composita, copiosis *fulcis* & *poris* praedita, per quos sudor evaporat, & pili excrescent, inservit venustati corporis & defen-

bris & superciliis, jam in ipso utero excrescent, propterea vocantur illi *Pili congeniti*; reliqui omnes in toto corpore successu temporis progerminant, hinc etiam isti *Pili postgeniti* appellantur. Quibusdam etiam pili respectu diversorum locorum diversis & propriis nominibus veniunt: in sincipite audiunt *capilli*; in occipite *crines*; in temporibus *cinni*; in palpebris *cilii*; supra oculos *supercilii*; in naribus *vibrissæ*; in mento *barba*; barba prima vice excrescens *lanugo*; in medio menti *pappus*; sub naso in labro superiori ad latera *mystaces*; & supra totum corpus *pili*. Fœminarum capilli pectinati & justo modo collecti audiunt *comæ*; Virorum vero capilli intorti deorsum pendentes *casaries*. Capilli & barba caput & faciem calore fovent atque venustati inserviunt, aliorum pilorum usus

suo loco explicatur. *Ratione formæ* pili vel sunt *crispi*, vel *oblongi*, *erecti*: multi cavitatem pilis concedunt, alii ipsis eam denegant; in extremitatibus saepe sunt diffissi. Fœminarum capilli communiter sunt longiores, quam virorum, attamen, quia viri more his temporibus usu recepto capillos vinculis retrorsum arcte constringunt, in his quoque ad insignem longitudinem excrescent: unde apparet, vincula injecta etiam capillos fœminarum reddere longiores. *Ratione coloris* crines vel sunt *albi*, vel *nigri*, vel *fusci*, vel *flavi*, vel *rufi*, idque vel respectu temperamenti & humorum corporis, aut regionis calidioris vel frigidioris, in senectute vero omnes fiunt *cani*. Præterea plurimi consentiunt, quod pili & unguis adhuc post mortem crescant.

C.) Cuticula non generatur ex

fensioni subjacentis cutis sensibilis. In vola manuum & planta pedum sistitur ea satis crassa, ubi *Tunica reticularis Mallei pigii* subjacet

D. Cutis, est admodum crassum integumentum corporis, ex meris fibris nervosis, tendinosis, & vasculis sanguiferis intertextum, in quo copiosæ papillæ pyramidales prominent, & cujus sulci ac pori, pro exhalante sudore, cum cuticula sunt communes. Tegit cutis ista partes subjacentes, expellit vi sua constringente vapores, & est ob insignem sensibilitatem *organum tactus*.

E. Pinguedo, Adeps, est materia oleosa, mollis, in membrana adiposa & cellulosa, cuti adhærente collecta, quæ etiam intra musculos & alibi reperitur: replet cavi-

ex transpiratis vaporibus, ut Veteres sibi persuadebant; sed componitur ex squamulis, ab expansione ductuum excretiorum in poris & papillis nervosis derivandis.

D.) Pori cutis sunt ipsæ extremitates canaliculorum, per quos *serum*, salsa scilicet sanguinis humiditas ut plurimum *insensibili quadam transpiratione* excernitur; quandoque etiam sub motu & agitatione membrorum fortiori, vel intensiore calore corporis guttatum *Sudoris* nomine profluit. *Sanctorius* in Medicina statica

Sect. I. §. 4. refert, humidum illud, quod sub nomine transpirationis insensibilis ex corpore secedit, omnium reliquarum excretionum copiam simul sumptam pondere multum adhuc superare. Quando subtilior humiditas seri in poris collecta transhalat, reliqua vero crassior cumulatur, fit exinde materia tenax & viscida, quæ postmodum instar vermiculi oblongi ex poris exprimi potest: qualis in poris nasi ante aliquod speculum fortiter compressis luculentissime conspicitur.

E

cavitates partium, reddit partes ad motum lubricas, imminuit frigus atque dolores & nutrit corpus in morbis aut in casu necessitatis.

F. *Panniculus carnosus*, in hominibus tantum in facie sub pinguedine conspicuus est: putant aliqui, quod ab hoc panniculo carnosof *Membrana muscularum communis*, intra musculos observanda, originem ducat. Multi Anatomicorum perperam annumerant hæc involucra ad integumenta communia, quoniam integrum corpus minime investiunt.

2.) *Integumenta propria*, videlicet.

G. *Musculi capitis*, de quibus in Tabul.
XXVIII.

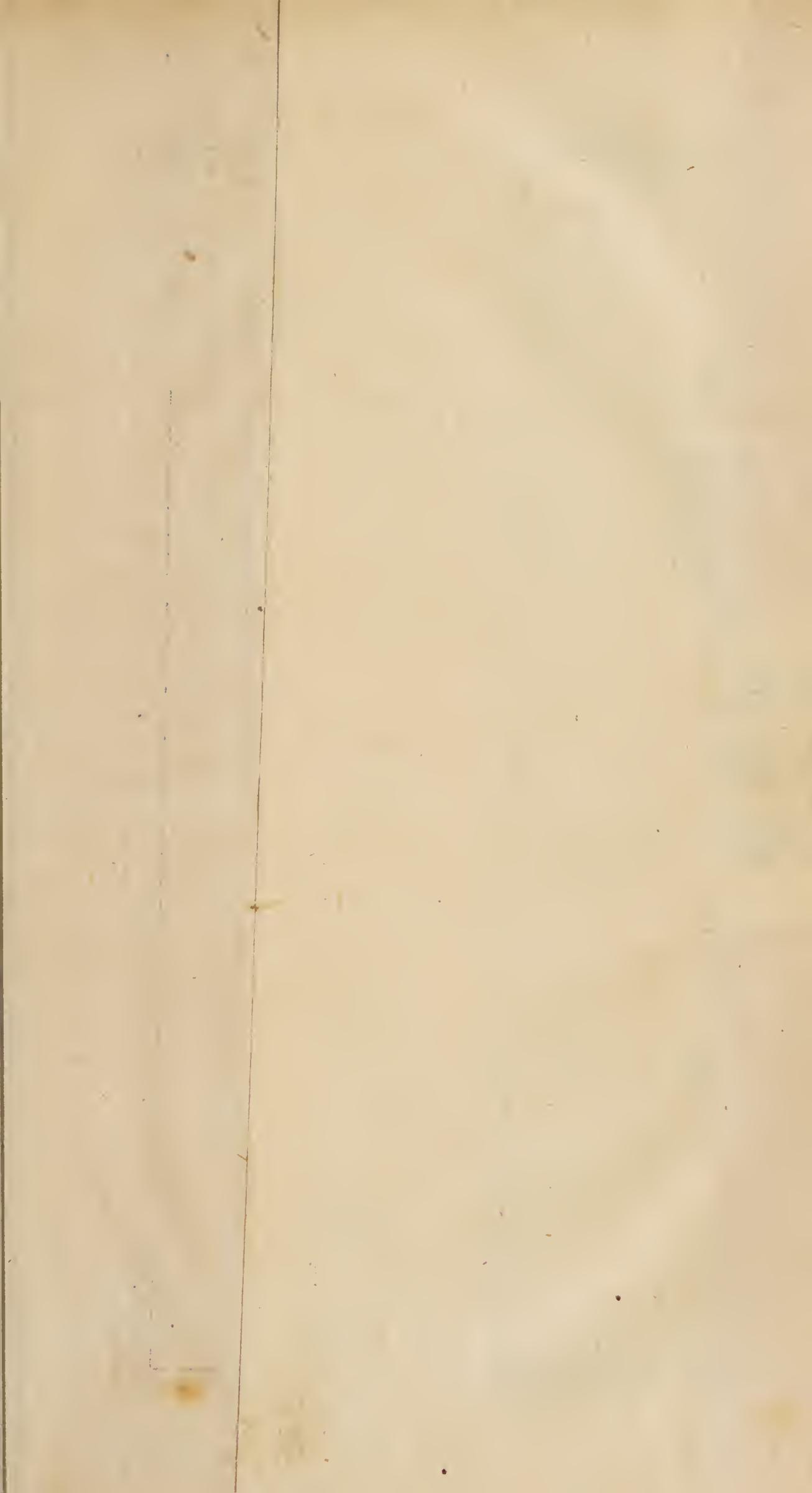
H. *Pericranium*, quod ex dupli constat membrana cranium cingente.

J. *Cranium*, quo involucro osseo cerebrum munitur (Tab. V.)

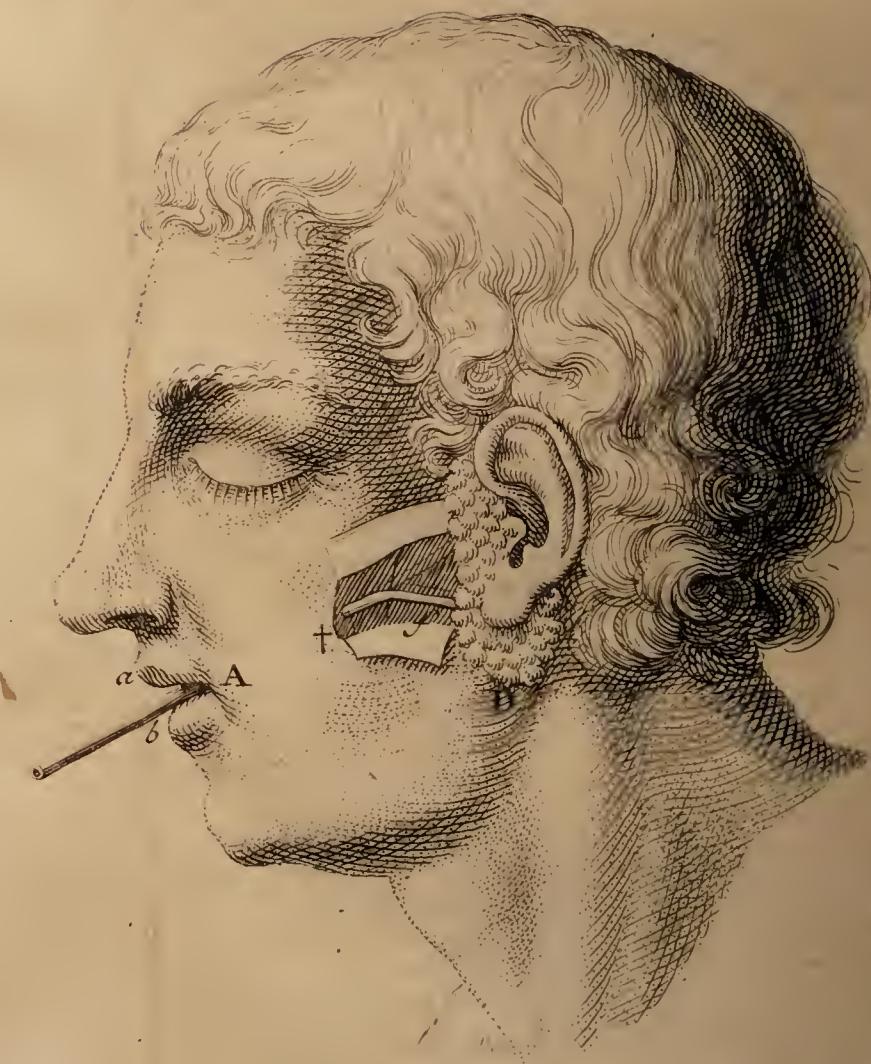
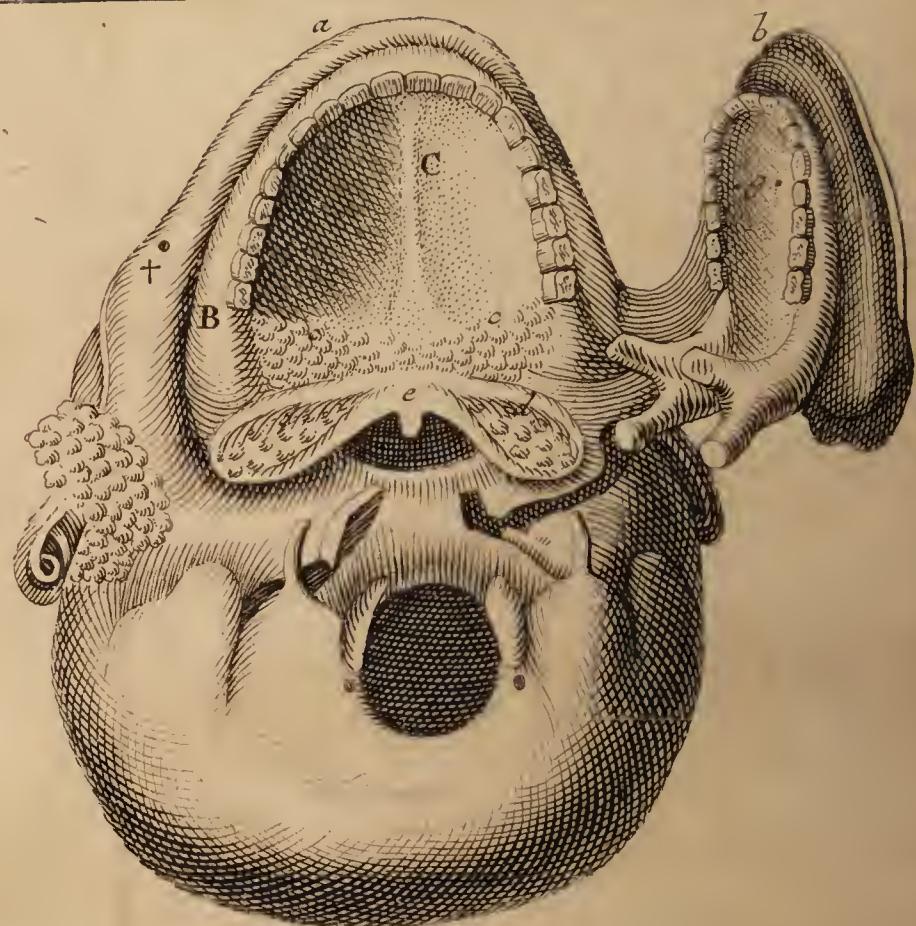
II. *Partes contentæ*, sunt *cerebrum* & *organum sensuum*.

H.) *Pericranium* in duas membranas separari potest, quarum superiore aliqui Anatomicorum pericranium; in-

feriorem vero cranio immediate superincumbentem pe-	riostium nominant.
---	--------------------



VII.



T A B U L A VII.

De partibus Oris.

- I. **D***efin.* Os, est cavitas illa profunda capitis sub crano, in qua lingua, variæ glandulae & ductus salivales continentur.
- II. *Divisio.* Partes, quæ ad os referri possunt, sunt:
- A. *Labia, labra*, circumferentia oris carnosa, quæ ejus cavitatem claudit ac pandit.
 - a. *Labium superius* sub naso gingivæ operae frenuli adhæret,
 - b. *Labium inferius* mento superimpositum. Utriusque labri superficiem externam obtegunt integumenta communia; internam vero tenuis membrana oris; & margines rubicundæ, *prolabia* dictæ, solâ cuticulâ obducuntur. Inserviunt labia loquelæ est assumptioni ciborum.
 - B. *Gingiva*, est caro duriuscula rubicunda, ex membrana oris communi, periostio & copiosis vasculis composita, quæ alveolos & dentes ambit.
 - C. *Palatum*, est superior oris convexitas carnosa, ejusdem substantiæ, qualis gingiva; extenditur à dentibus usque ad foramen nasi post uvulam & gaudet copiosis glandulis fauces humectantibus, quales sunt:

- c. *Glandulæ palati*, in palati parte posteriori satis evidentes;
- d. *Tonsillæ, amygdalæ*, sunt 2. glandulæ insignes utrinque faucibus appositæ, figurâ amygdalas æmulantes, in quibus foveæ conspiciuntur, quæ mucum pro humectatione faucium transmittunt.
- e. *Uvula*, est pars carnosa, oblonga, intra tonfillas 2. ligamentis suspensa, cuius motui 4. muscularum paria & aliis simplex tribuuntur: magnam habet utilitatem in loquela & aëre inspirato modificando.
- D. *Parotides* non quidem in ipso ore, sed ad aures sub cute locantur; effundunt au-

A N N O T A T I O N E S

ad Tabulam VII.

2.) DE Tonfillarum foveis
Fallopianus jam suo tempore notavit, quod Chirurgi bene attendere debeant, ne eas in tonfillis sæpe tumefactis ulceræ præternaturalia esse credant, earumque consolidationem frustra suscipiant.

e.) Paria muscularum, quæ uvulæ tribuuntur, sunt sequentia: 1.) *Glosso-staphylinum*, oritur ex radice linguae & terminatur in membrana, seu velo uvulæ; 2.) *Pharyngo-staphylinum*, oritur utrinque à laryngis; 3.) *Thyro-sta-*

phylinum, lateraliter à cartilagine Thyroïde exortum; 4.) *Salpingo-staphylinum*, ex tuba Eustachiana productum; 5.) *Pterygo-staphylinum*, à processu pterygoideo; 6.) *Palato-staphylinum*, ad ossa palati oritur; 7.) *Musculus unicus*, à *Morgagnio* additus, adeoque *Musculus azygos Morgagni* dicendus, ex junctura ossium palati protenditur, & cum glandulis atque membrana oris communi ipsum uvulæ corpus constituit.

autem humidum per ductum salivalem
utrinque in oris cavitatem:

f. *Ductus salivalis* iste ab inventore *Stenonianus* dictus, calami straminei crassitie 3. circiter pollices longus sub cute musculum masseterem transcendit, & buccinatorem circa tertium dentem molarem perforat, ubi ejus *orificium* †. cernitur.

g. *Orificio ductus salivalis Warthoniani* ad frenulum linguæ utrinque saepe duplex aut triplex affluxum salivæ ex glandulis sublingualibus & maxillaribus reci-

g.) *Warthon* fuit primus, qui ductum suum salivalem in *Adenographia* Cap. 21. Anno 1656. divulgavit. Postea detexit *Steno* A. 1660. ductum salivalem quem ipse reperiit. A. 1677. edidit *Aug. Quirin. Rivinus* *Dissertat. de Dyspepsia*, in cuius Corollario primo ductum aliquem salivalem novum è prioribus glandulis sublingualibus propullantem, & in capite vitulino repertum publicavit, quem postea A. 1682. *Thom. Bartholinus* in leone pariter observavit: attamen hic ductus salivalis in hominibus non existit, sed ad *Warthonianum* pertinet. A. 1687. deprehendit *Nuckius* alium adhuc ductum salivalem in canibus, qui ex glandula quadam oculorum ortus statim post ductum Stenonianum ori in-

seritur: sed nec iste in hominibus repetitur. Præter hos ductus salivales alium insignem reperiit *Abrah. Vater* A. 1720. & alios adhuc ejusmodi surculos plures describit *Coschütz*; quos se A. 1724. inventisse dicit: de quibus vero, cum ad linguam pertineant, inferius *Tabul. XII.* agemus. Sunt præterea adhuc in palato & lingua copiosæ glandulæ ac papillæ, quæ humorem salivalem fundunt, quo pariter alimenta sub masticatione facilitoris digestionis causa irrorantur. Saliva per se nullo gaudet sapore, quare proprius alimento rum sapor melius distinguitur: pollet tamen vi quadam resolvente, cuius virtute alimentorum textura optime destruui atque dissolvi potest.

recipit. Alium ductum salivalem ex his glandulis in brutis prodeuntem *Rivinus* & *Bártolinus* describunt. Alios adhuc ductus in lingua observatos vid. Tab. XII.

III. Usus: Omnes partes in ore contentæ inser-
viunt vel loquelæ , vel gustui , vel masti-
cationi ciborum.

T A B U L A VIII.

De Cerebro atque Nervis.

I. Defin: C E R E B R U M gaudet figurâ glo-
bosâ & substantiâ molli , universum Cra-
nium replente , quæ ex innumeris vasculis ,
tubulis & quibusdam glandulis constat & est
officina sensuum internorum. Secernit Ce-
rebrum fluidum nerveum & involvitur
membranis , quæ *Menyoges* , sive *matrias* vo-
cantur.

A. *Dura Mater* , est membrana nervosa
admodum valida , statim sub crano su-
turis affixa , in qua

a. Si-

A N N O T A T I O N E S
ad Tabulam VIII.

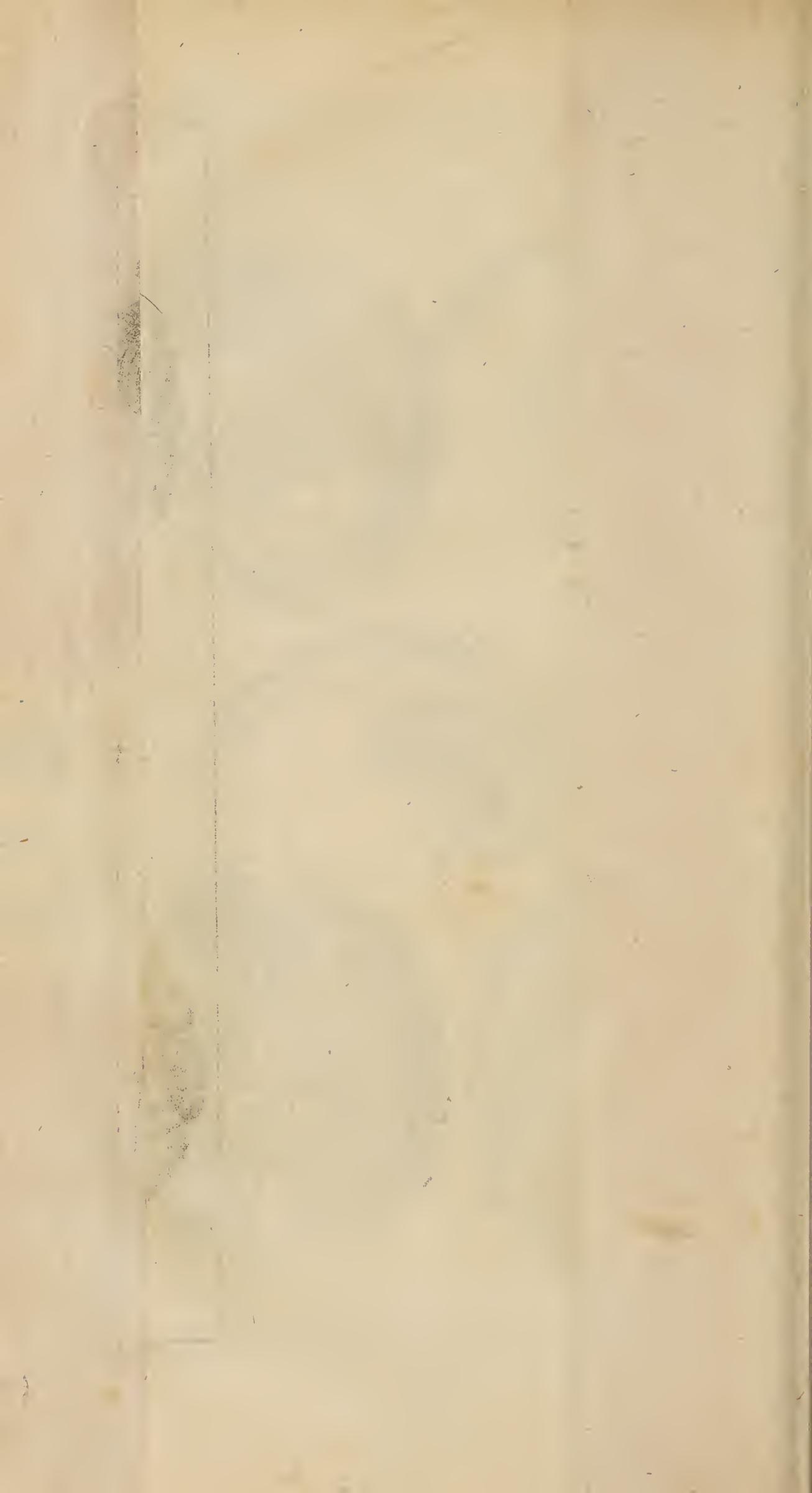
Defin.) Moles cerebri in ho- Fibra motrice , tribuit durae
mine reperitur specificè matri motum & pulsum pro-
maxima ; gaudet etiam tene- prium à pulsu cordis diversum ;
rioribus & sensibilioribus ner- imo suspicatur , quod fortassis
vis. pulsus cordis à motu duræ

4.) *Baglivus* , in Tract. de

matri excitetur.

VIII.





- a. *Sinus sagittalis, falciformis, sub osse frontis in medio excurrens;*
- b. *Sinus laterales, sive torcular Hero-rophili;*
- c. *Sinus quartus, ad glandulam pinealem tendens.*

B. *Pia Mater, est membrana tenuis, copiosis vasculis repleta & totum cerebrum quaquaversum arcte ambiens.*

Intra duram & piam matrem deprehenditur adhuc alia tenuissima membrana, *Tunica Arachnoidea: in primis sub cerebello & medulla spinali observanda.*

II. *Divis.* Dividitur cerebrum à sinu falciformi in

C. 2. *Hemisphæria, quorum superficies anfractuosa quasi intestinorum gyros repræsentat, efficiunt*

D. *C E R E B R U M propriæ, vel stricte sic dictum, cujus partes*

d. *Substantia corticalis, cineritia, Veteribus glandulosa, recentioribus vascularis;*

e. *Substantia medullaris, alba, mere tubulosa;*

f. *Corpus callosum, 4. continet cavitates, seu ventriculos:*

g. 2. *Ventriculi cerebri anteriores, in quibus*

h. *Plexus*

d.) *Substantia corticalis à Veteribus credebatur glandulosa, quam vero hodierni Anatomici, in primis Celeb. Ruysch,* totam quantam vasculosam observarunt. Vid. de hac controversia Annot. nostr. ad Tab. III. num. 10.

- h. *Plexus choroïdeus*, sunt vascula rubicundissima;
- i. *Corpora striata*;
- k. *Crura medullæ oblongatæ*, sive *thalami nervorum opticorum*;
- l. *Fornix*, sub quo *septum lucidum*:
- m. *Ventriculus tertius cerebri*, in quo latent.
- n. *Glandula pinealis*;
- o. *Nates*, eminentiæ pineali glandulæ proximæ;
- p. *Testes*, prominentiæ sub natibus conspicuæ;
- q. *Vulva*, apertura sub septo lucido;
- r. *Anus*,

l.) *Fornix cerebri* quibusdam etiam *testudo* dicitur, & ejus extremitates *pedes hippocampi*.

n.) Celeb. *Cartesius* in Tract. de passione animæ Part. I. Artic. 31. putat, esse in glandula pineali sedem animæ, quia hæc glandula simplex sit, & aliæ partes omnes duplicatæ reperiuntur: huic vero hypothesi refragantur sequentes rationes:

1.) quia omnes glandulæ adeoque procul dubio & hæc, eam corpori præstant utilitatem, ut quendam liquor ex sanguine secernant. 2.) quia nervi ex organis sensoriis non ad hanc usque glandulam extenduntur, unde etiam perceptio & irritatio in organis sensoriis facta illuc pertingere nequit. 3.) quia nonnunquam hæc glandula lapideæ duritiei obser-

vata fuit, imo in quibusdam hominibus sana mente prædictis penitus defuit: de qua re vid. *Miscell. Med. Phys. Vratislav.* Anno 1722. Mens. Decembr. Clasf. VI. Art. 13. *Aristoteles, Democritus, Epicurus*, atque *Galenus* crediderunt, animam esse per universum corpus diffusam, & in quavis corporis parte totam; *Empedocles* statuit animam in sanguine; *Diogenes* in cordis ventriculo dextro; *Chrisippus cum Stoicis* in toto corde; *Helmontius* collocat animam in pylorum ventriculi sub nomine Argi; *Strabo* quærerit animam intra supercilia; *Digbeus* putat, eam habitare in septo lucido cerebri; *Lancisius* vero & *Bergerus* consentiunt, quod ea sit in cerebri corpore calloso.

r. *Anus*, foramen ad quartum ventriculum tendens:

s. *Quartus ventriculus*, sive *calamus scriptorius*.

E. **CEREBELLUM**, in occipite collatum, cuius superficies variis sulcis distinguitur, qui in anteriori & posteriore parte concurrentes *processum vermiciformem* constituunt. Huc pertinent t. *Pedunculi*, quibus cerebellum cerebro adhaeret, &

u. *Pons Varolii*, super ventriculo quarto.

F. **MEDULLA OBLONGATA**, in cuius superficie inversa *protuberantia annularis* &

E.) Intus in Cerebello reperiuntur striæ albantes, quæ ramulos arborum quadantenus referunt: in superiore cerebelli parte observantur illæ paululum angustæ, eodem modo, quo *Heisterus* eas Tab. IV. Fig. 16. repræsentat; in profundiore vero & medio cerebelli loco deprehendi illas semper in hominibus digitum transversum latas.

F.) Veteres Anatomici crediderunt, quod septem tantum paria nervorum ex medulla oblongata propullulent; *Willisius* vero postmodum invenit decem paria: & quo ordo horum nervorum eo facilius memoriâ teneatur, ideo *Verheyen* eos sequentibus comprehendit versiculis:

Olfaciens, cernens, oculosque movens, patiensque, Divisum, cingens oculos, audiensque vagansque Reflectens linguam, sub vertebralia tendens.

Heisterus novem tantum horum paria statuit, qui decimum par nervis medullæ spinalis (haud quidem immerito) annumerat, cui medullæ spinali triginta duo paria tribuit, re vera tamen tantum triginta describit. *Nervi olfactorii* intus sunt cavi, quod etiam nudus oculis appareat: cum vero in reliquis nervis neque per microscopia ulla cavitas reperiat, ideo *Schlevoogtius* & alii illos veros nervos esse negant. vid. infra Annotat. ad Tab. XI.

T A B U L A

& processus olivarum: ex illa oriuntur 10.
paria nervorum:

1. *Olfactorium par*, ex corporibus stria-
tis ortum antrorum properat per fo-
raminula ossis frontis ad nasum.
2. *Opticum*, emergit ex cruribus medullæ
oblongatae, tendit per posteriorem
orbitæ partem in oculi bulbum, ubi
in tunicam retinam expanditur.
3. *Oculorum motorium*, ex basi medullæ
oblongatae ad orbitam oculi excurrit in
6. ramos divisum 1.) ad musculum ele-
vatorem palpebræ; 2.) ad superbum;
3.) humilem; 4.) bibitorium; 5.) ad
obliquum inferiorem; & 6.) ad tuni-
cas oculi.
4. *Patheticum*, exilis nervulus, tendit
ad musculum trochleare.
5. *Divisum*, ex protuberantia annulari, di-
viditur prope sellam Turcicam in 3. ra-
mos: 1.) exiguis ad glandulas oculo-
rum, palpebras, musculos nasi & fron-
tem; 2.) surculos dimittit in faciem,
nasum, labia, palatum & dentes: huic
jungitur quidam nervulus sexti paris
pro formando nervo intercostali; &
alius septimi paris pro chorda tympani;
3.) per os cuneiforme ad maxillam
inferiorem, musculos vicinos & lin-
guam tendit.
6. *Abducens*, ad musculum indignabun-
dum & nervum intercostalem.
7. *Acusticum*, oritur inter protub. an-
nul. & process. oliv. lateraliter; 2.
habet

habet ramos: 1.) mollis tendit ad labyrinthum; 2.) durior ad tympanum, chordam, & per aquæductum ad parotides, vicinasque partes.

8. *Vagum*, emergit ex lateribus processi, oliv. excurrit juxta sinus laterales durae matris per cranium ad collum, pectus & abdomen, dimittit ramos ad cor, pulmones, ventriculum & alia viscera: circa primam colli vertebram formatur ganglion, postea remotius plexus cardiacus, pulmonalis & thoracicus, à quo nervus recurrens, in latere sinistro aortam, in dextro arteriam subclaviam amplectens producitur.
9. *Linguale*, ex lateribus processus olivarum ortum substantiae & papillis linguae distribuitur.
10. *Cervicale*, per foramen magnum ossis occipitis ad musculos colli, occipitis, horumque integumenta descendit.

G. MEDULLA SPINALIS, reliqua
30. nervorum paria dimittit, ut:

7. pa-

G. Quidam numerant in collo 8. paria nervorum, qui illud nervorum par, quod inter ultimam colli vertebram & primam dorsi proreptat, colli nervis tribuunt; alii vero addunt idem par dorsi nervis, idque horum primum esse assertunt, & hac ratione obtinet os sacrum 6. paria nervorum,

qui sic pariter illud, quod sub ultima lumborum vertebra protenditur, reliquis quinque annumerant.

Usus cerebri & nervorum in genere è collimat, ut omnia objecta, omnesque corporum naturalium mutationes animæ repræsententur, ut hæc de iis debitè judicare queat: cujuslibet

7. paria colli, quorum 2. 3. & 4. nervum diaphragmaticum; 1. 5. 6. & 7. nervos brachii formant.

12. pa-

sibet autem cerebri partis utilitas specialis hucusque nondum certo constat. Nervi in specie producunt omnes sensibilitates & motus in universo corpore contingentes: an vero ad motus requirantur notissimi illi *Spiritus animalium*, qui per nervos deferri, & sub motu celerrimè iis influere, eosque potenter expandere dicuntur; an potius nervi tantum ob vim suam elasticam motus præstare valeant, nondum satis demonstratum est: id tamen negari nequit, dari in nervis fluidum aliquod (Tabul. III. descriptum), quod nervos ad necessarios motus peragendos humectat, fortassis etiam nutrit: hujus namque existentiam comprobat ingens copia humidi in cerebro existens, & vasa sanguifera ibidem abundantia; quod vero illud fluidum secundum animæ voluntatem in certos nervos regendos diverso tempore in maiore minorive quantite, pro fortiori aut debiliori actione edenda, se diffundat, hoc aper te contrariatur modo & legibus circulationis omnium humorum: Spiritus istos originem suum traxisse videntur ex Philosophia Stoïca, de quo legi meretur *Conringius* de

Med. Hermet. p. 194. & *Gerb.*
Joh. Vossius de Phil. Lect. Cap. 19. Veteres horum diversa finixerunt genera, nempe *spiritus animales*, *naturales* & *genitales* (vid. *Wirdig. Medic. spirit.*); alii iis varia alia imposuerunt nomina, quos nominarunt vel *flammulam Jovis*, vel *calidum innatum*, *humidum radicale*, vel *Archaum*. *Dolæus* dividit eos in distinctas catervas, quibus peculiares Duces præposuit: Dux eorum in cerebro, *Microcosmetor*, secundum Dolæi sententiam Phantasiæ & memoriæ præest; *Cosmetoryes iræ*; *Cardimelech* sanguini in corde; *Gasteranax* & *Bithnimalca* digestioni ciborum in ventriculo & intestinis; & *Rechamalcha* generationi in utero.

Rationes, quibus Spiritibus animalibus sensibilitas & potentia motuum attribuuntur, sunt sequentes:

- 1.) Quia motus alicujus membra definit, quamprimum ille nervus, qui ad nervum tendit, aut filio constringitur, aut dissecatur.
- 2.) Quoniam *Bellinus* per strictionem nervi dia phragmatai digitis deorsum factam motum dia phrag-

12. paria dorsi; omnes ad anteriora pectoris pertingunt, & ramos spargunt ad mammae ac musculos vicinos.

S. pa-

phragmatis inhibitum iterum resuscitavit.

- 3.) Quoniam anima, utspte spiritus, in corpus crassum agere non posset, ideo supponendum esse aliud ens intermedium subtilius, quo mediante illa suas operationes præstaret.

Hanc vero spiritum animantium existentiam jam olim *Mart. Listerus* Dissert. de humoribus (cui *Entius* atque *Harvæus* ad *Riolanum* suffragantur), itemque nostris temporibus *Celeb. Stahli* per sequentia argumenta in dubium vocare atque infringere conantur:

- 1.) Motus membra alicujus æque facile refrœnatur, si arteria quædam ad illud membrum tendens ligatur, ac si nervus constringitur.
 2.) Si in motu nervorum humidum copiosius influeret, necessario nervi membra commota intumescere deberent; nihilo minus observamus potius per experimentum *Glossoni* (Tract. de ventriculo & intest. Cap. 8.) quod fibræ nervorum sub motu fiant graciliores.

- 3.) Nullæ deprehenduntur in nervis cavitates, neque per microscopia excellentioris notæ.
 4.) Etiamsi nervi essent cavi, tunc affluxus humidi copiosus facile redderet motum justo fortiorem.
 5.) Humidum illud nerveum tanta celeritate ad membrum movendum minime perveniret, quantum motus instituendus requireret.
 6.) Spiritus animales intellectu quodam gaudere necesse esset, ne aliorum, quam in ramum motui necessarium influerent.
 7.) Ebrii homines firmius niterentur pedibus suis, quia illorum spiritus in majorem motum redacti essent, quod tamen experientiæ repugnat.
 8.) Quia in hominibus capite truncatis corpus adhuc post mortem moveri observamus, quod in iis fieri non posset, si influxus spirituum ex cerebro in membra requireretur.
 9.) Quoniam quandoque totum cerebrum in lapideam duritiem commutatum fuit repertum, (de quibus egi in Descript. alicu-

T A B U L A

5. paria lumborum : extenduntur ad musculos & integumenta abdominis, ad peritonæum, genitalia, vesicam & pedes.
6. paria ossis sacri : feruntur per foramina anteriora ad genitalia, vesicam & partes vicinas, qui nervi cum 2. ultimis

alicujus Fœtus monstrosi,
A. 1724. dissecti) propterea nulli spiritus animales in tali cerebro elaborari potuissent.

10.) Aque conceptu esse difficile, quod anima possit agere in spiritus animales, ac in nervos ipsos, quia illi pariter sunt corporei.

Nimis prolixum foret, curatius inquirere, quam valida sint adducta argumenta, & quare ratione actiones ac sensibilitas nervorum unicè ex eorum visco elasticā deduci & explicari possit, ita ut neque spiritus animales, nec immediatam actionem animæ in corpus in auxilium vocare opus sit: primum enim, nempe spiritus animales, nondum satis sufficienter sunt demonstrati; & animæ immediata in corpus operatio produceret omni fere momento novos motus, qui præter animæ voluntatem nullas alias sufficientes causas efficienes agnoscerent, & propterea etiam citra ullam causam sufficientem iterum annihilarentur: quæ ve-

ro nova creatio & annihilationis virium legibus motuum aperiissime contrariantur, utpote secundum quas in hoc mundo semper eadem virium quantitas conservatur, quæ saltem diversimode ad actiones determinatur. Cum itaque omnes corporis actiones ex nisu suo proprio proveniant, & Animæ pariter in perpetuâ actione consistat, sic utriusque hujus substantiæ vires facile semetipsas mutuo modificare ac invicem operari possunt, absque ullo alieno vinculo aut materia intermedia, ita ut actiones corporis actionibus seu cogitationibus Animæ ubique exactissimè respondeant, licet actiones ipsæ utriusque substantiæ per se & quoad suas evolutionum series distinctæ maneant, nec unquam permutentur, sed saltem semetipsas invicem determinent atque modificant. Hanc sententiam alio forte tempore uberior exponam, quam tamen, utpote hoc loco nondum sufficienter demonstratam, aliis obtrudere nolo.

LD
PLA
OL

IX.



ultimis lumborum nervum cruralem,
maximum totius corporis efficiunt.

T A B U L A I X.

De Oculis.

- I. **D***efin.* Oculi, sunt 2. globosæ partes facieis, utrinque ad nasum in orbita locatae, & instrumenta visus, constant ex variis tunicis invicem incumbentibus, triplici humore repletis, & flectuntur quaquaversum per peculiares musculos.
- II. *Color:* Oculi hominum sunt vel nigri, cœrulei, fusci, grysei, vel glauci.
- III. *Situs:* Collocantur securitatis causa in ossea fossa, *Orbita oculorum* dicta, in corporis parte altiori, ut objecta remota eminus observentur.
- IV. *Divis:* Ad oculos simul referuntur variæ partes vicinæ, ut:
- A. *Palpebra superior*, major; &
 - B. *Palpebra inferior*: sunt palpebræ partes membranosæ; in margine est cartilago arcuata, *tarsus*; in concursu 2. anguli:
a. *Angulus internus*, sive *canthus major*, ubi caruncula lacrymalis, & 2. puncta lacry-

A N N O T A T I O N E S
ad Tabulam IX.

- a.) Puncta lacrymalia *Galen*o jam fuerunt nota;

T A B U L A

lacrymalia in extremitate tarsi, à quibus *soccus lacrymalis* ad nares protenditur.

b. *Angulus internus, canthus minor*, sub quo major *glandula lacrymalis innominata* absconditur.

c. *Cilia*, sunt crines in margine palpebrarum antrorum inflexi.

d. *Glandulæ sebaceæ Meibomii*, quæ sibi invicem per plures series incumbunt, & oleosam humiditatem fundunt.

e. *Musculus orbicularis palpebrarum*, utramque palpebram claudit.

f. *Musculus elevator palpebræ superioris*, attollit palpebram superiorem.

C. 2. *Supercilia*, sunt arcus criniti supra orbitam oculorum in basi frontis, quorum extremitas versus nasum *caput*, & altera versus tempora *cauda* vocatur.

D. *Bulbus oculi*, est globus membranosus, humoribus repletus, in postica orbitæ parte mediante nervi optici affixus, qui beneficio 6. musculorum, copiosâ pingue-

f. Quidam adhuc observarunt alium peculiarem *Muscum depressorem palpebra inferioris*: oritur quandoque ex cute supra malas extensa, interdum etiam ab osse jugali & excurrit ad marginem inferiorem labii inferioris, uti apparet ex Tabul. XXVIII. Fig. I.*. Conspiciuntur quoque præterea exiguae fibrillæ musculosæ supra nasum locatæ, utrinque

ad palpebras properantes, easque constringentes, quæ fibræ ex sententia quorundam peculiarem *Muscum corrugatorem superciliorum* constituunt. In animalibus brutis observamus etiam adhuc alium muscolum, qui nervum opticum cingit, & oculi bulbum quadantenus suspensum servat, quia hæc animalia prono capite incedunt,

guedine involutorum, quaquaversum
flectitur. Partes itaque bulbi propriæ
sunt:

I. *Musculi* bulbum flectentes, quorum 4. rec-
ti & 2. obliqui, qui posteriores etiam
amatorii appellantur:

- g. *Attollens*, vel *superbus*, bulbum movet
sursum;
- h. *Deprimens*, *humilis*, oculum deorsum
ducit;
- i. *Abducens*, *indignabundus*, versus aurem
trahit bulbum;
- k. *Adducens*, *bibitorius*, flectit bulbum
versus nasum.
- l. *Obliquus superior*, *trochlearis*, gyrat bul-
bum deorsum super *trochleam* cartilagi-
neam.
- m. *Obliquus inferior*, circumrotat oculum
sursum.
- ‡. *Nervus opticus*, qui oculum orbitæ an-
nectit.

II. *Tunicæ oculorum* bulbi cavum constituен-
tes sunt:

- n. *Tunica adnata*, *albuginea*, *conjunctiva*,
incubit reliquis in anteriore saltem
oculi parte, conjungit palpebras cum
bulbo, & est admodum sensibilis.
- o. *Sclerotica*, *dura*, in qua quædam vascu-
la Nuckio *aquæductus* dicta conspi-
ciuntur: anterior ejus pars vocatur.
- p. *Cornea*, per quam pellucidam iris sub-
jacens transparet: dividi potest in plu-
res lamellas.
- q. *Choroïdea*, nigra est, & vasculis abundat,

interior ejus lamella est *Tunica Ruyshiana*: anterior choroideæ pars dicitur.

r. *Uvea*, in medio perforata; sub cornea sita, in qua.

†. *Iris* diversicolor per tunicam corneam pellucidam transparet: *coarctatur*, si copiosi radii luminis per pupillam incident; paucioribus vero radiis & debilitate lumini ampliorem concedit viam iterum *relaxata*.

*. *Pupilla* est macula rotunda nigra in medio iridis, vel potius foramen tunicæ uveæ, per quod radii luminis in oculum penetrant.

s. *Tunica retina*, sive *amphibolestroïdes*, est expansio nervi optici tenerrima, mucofa, in fundo cavitatis bulbi, in qua cuncta objecta oculis opposita delineantur.

III. *HUMORES oculorum*, qui bulbi cavitatem replent, refringunt incidentes radios luminis, ut in spatio arctiori objec-

ti

III.) Creditur vulgo, quod plerumque ab humore crystallino impellucido facto & non sæpe in oculi bulbo, statim sub tunica cornea inter humor rem aqueum & crystallinum, pellicula, sive cuticula generetur, unde cataracta dependat: admodum autem luculentem comprobarunt *Brisseau*, *Traité de la Cataracte & du Glaucoma*, *Antoine Maitre-Jean* *Traité des maladies de l'œil*, & *Heisterus* de Cataracta, Glaucomate & Amaurosi, quod tale vitium oculorum à pellicula quadam dependat. Ipsemet quondam pariter in *Anatomia quadam publica hominis cujusdam lusci*, insigni visus hebetudine laborantis lentem crystallinam utriusque oculi vitiatam, ac plane deformem observavi & auditofibus exposui. Vid. *Miscell. Med. Phys. Vratislav.* A. 1724. Mens. August. Clas. IV. Artic. 19.

ti imaginem sistere & delinicare queant.
Humores isti sunt.

1. *Humor aqueus*, in anteriore oculi parte hæret;
2. *Humor vitreus*, gelatinæ pellucidæ similis, & mole maximus, posteriorem cavitatis partem occupat.
3. *Humor crystallinus*, figura refert vitrum causticum diaphanum utrinque convexum, durioris est consistentiæ, cingitur subtilissimâ tunicâ arachnoideâ humore vitreo annexâ, & collocatur inter aqueum ac vitreum humorem per processus ciliares tunicæ uveæ annexus.

V. Usus: 1.) *Palpebræ* obtegunt & abstergunt bulbos oculorum.

- 2.) *Cilia* arcent pulvillo, & muicas ab oculo.
- 3.) *Supercilia* prohibent, ne sudor de fronte profluens visum impedit.
- 4.) *Visus* contingit, quando radii luminis ab

Usus 4.) Quod si omnes fractionē luminis, qui postea circumstantias, experimenta cum Camera obscura instituta & regulas Opticas probe attendimus, patet, *Visum* fieri sequenti modo: quando radii luminis à singulis objecti partibus, imo punctis, rectâ viâ ad oculum derivanter, & per tunicam corneam pellucidam atque uveæ pupillam ad humorem aqueum penetrant, refringuntur illi quadantenus in isto humido densori (secundum leges Opticas de re-

T A B U L A

ab objectis reflexi, per pupillam incidentes & in humoribus refracti ad tunicam retinam pertingunt, delineatur ibi parva imago objecto similis à titillatione radiorum, quam posthac per tractum nervi optici ad cerebrum continuatam Anima sibi repræsentat.

radiorum vellicatio ac commotio simul per nervi optici tractum ad cerebrum propagatur, ubi ipsa objecti perceptio contingit. Est itaque *Visus sensus externus*, quo objectorum perceptio commotioni radiorum luminis in oculo factæ analoga excitatur. Vid. *Exercitatio Nostr. Phys. de Visu.*

Quidam homines lufci omnia objecta conspicienda oculis proximè admoveare debent, qui *Myopes* vocantur;

alii vero, in primis senes, melius objecta remotiora distinguere valent, qui propterea *Presbiteri* dicuntur: ratio est, quia in prioribus processus ciliares humorem magis antrosum versus tunicam cornream; in posterioribus vero retrosum & tunicae retinae proprius adducunt.

A perspicillis dioptricis tam diu abstinere conduit, quam diu possibile, frequenter enim oculi per ea debiliora reduntur.

T A B U L A X.

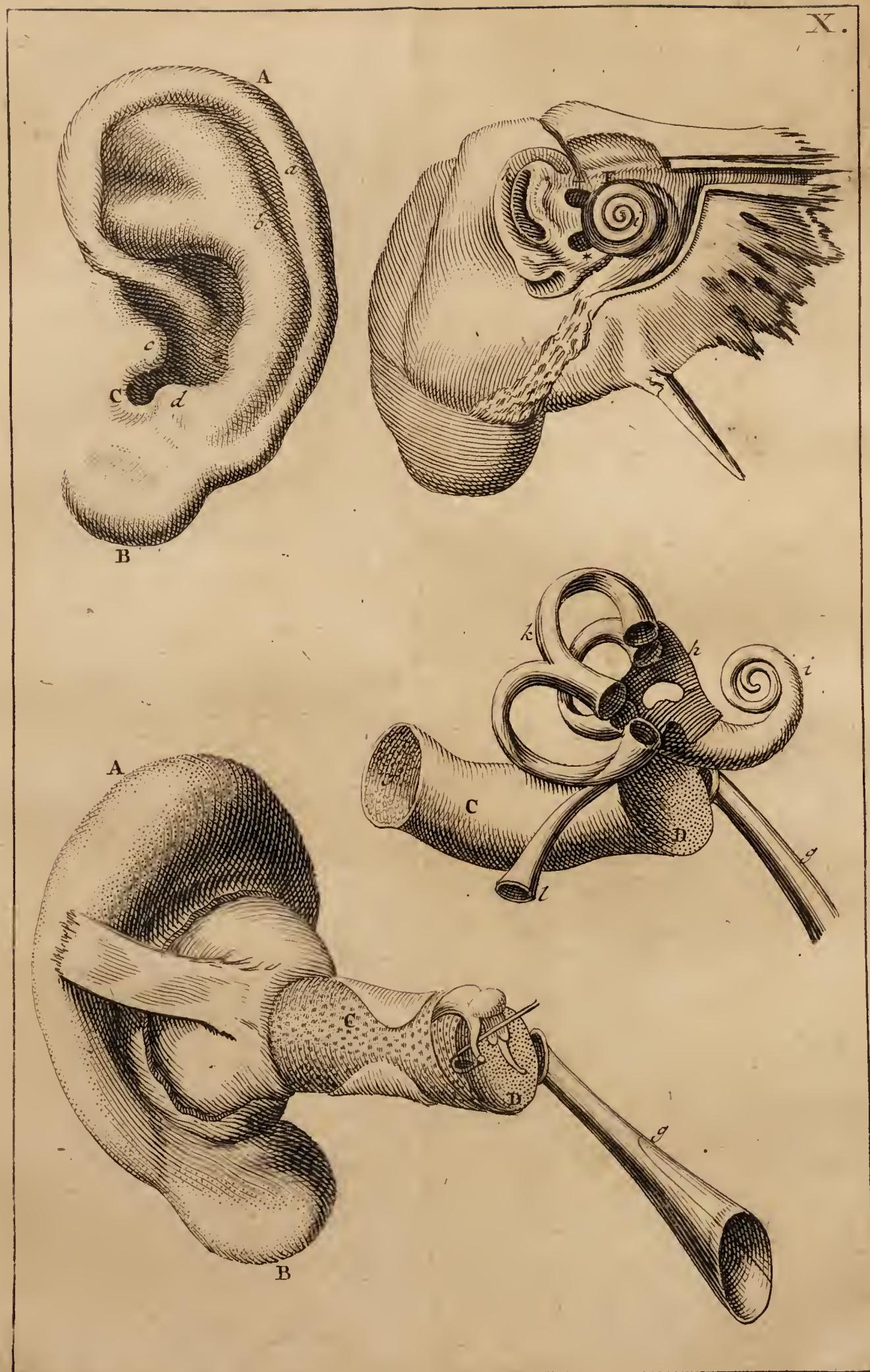
De Auribus.

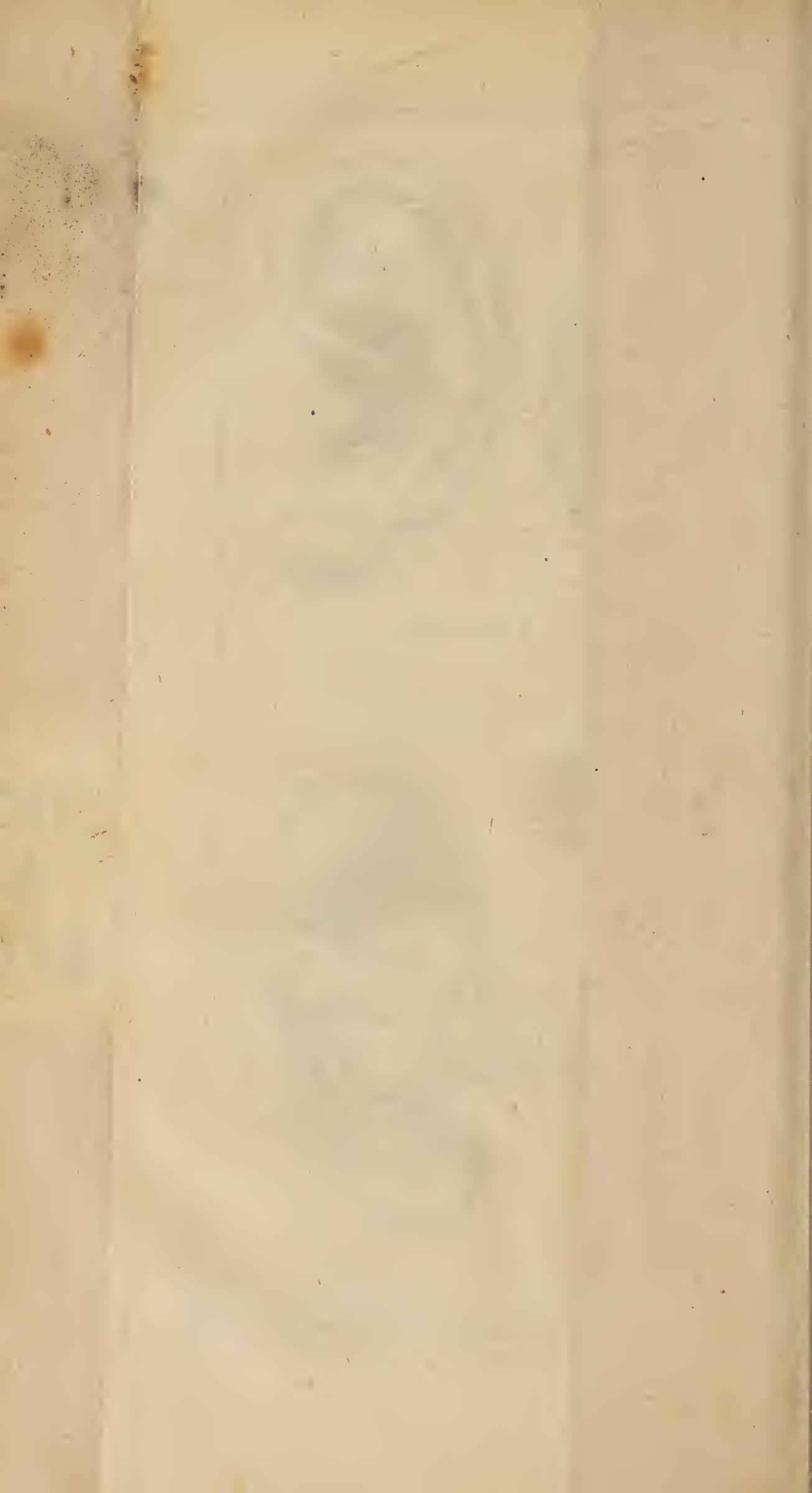
I. **D**efinit: *Aures*, sunt 2. instrumenta auditus, quorum pars externa sulcis & eminentiis arcuatis distincta utrinque extra caput prominet.

II. *Divis.* *Auris* integra constat ex externa & interna parte:

I. Externa *Auris* pars, *Auricula* dicta, est cartilaginea, integumentis communibus ob-

X.





obducta & retrosum opè ligamenti capiti annexa. Ad hanc pertinent.

A. *Ala, pinna*, pars superior arcuatim inflexa, in qua.

a. *Helix, capreolus*, externa marginis eminentia;

b. *Anthelix*, eminentia præcedenti fere parallela: sulcus inter has eminentias vocatur *scapha*.

c. *Tragus, bircus*, eminentia temporibus vicina;

d. *Antitragus*, prominentia lobo conjuncta;

e. *Concha*, cavitas ad meatum auditorium tendens.

B. *Lobus*, est pars auriculæ mollis, deorsum pendens.

II. *Interna Auris pars abscondita*, ad quam pertinent.

C. *Meatus auditorius*, est canalis tortuosus, anterius cartilagineus, posterius osseus, in quo pili sunt, & glandulæ flavescentes, quæ cerumen aurium substantiæ mellis fecernunt: propterea vocatur ejus pars anterior.

f. *Alvearium*, ubi cerumen, seu bitumen colligitur.

D. *Tympanum auris* claudit meatus auditorii exi-

ANNOTATIONES.

Ad Tabulam X.

D.) R ivinus in membrana | aliquod detexit, an vero illud,
tympani foraminulum | ceu naturale, in omnibus
F 3 tym-

exitum: *membrana tympani* cum subtenſa
chorda tympani basi osseæ, excavatæ eſt
obducta. Ad tympanum pertinent 4. *offi-
cula auditūs*, 1.) *malleus*, 2.) *incus*, 3.)
stapes, & 4.) *os orbiculare* (vid. Tab. V.)
Præterea.

- †. *Fenestra ovalis*, cui insitit *stapes*; ad
vestibulum dicit,
- *. *Fenestra rotunda*, membranulâ tecta in
cochleam hiat;
- g. *Tuba Eustachiana*, canalis ex parte of-
feus,

tympanis existere debeat, nec
ne, de eo adhuc sub judice
lis eſt. Celeb. *Salzmannus*,
Prof. Argentorat. & Præcep-
tor quondam noster nunquam
fatis colendus edidit A. 1725.
Dissert. cui Tit, *Decas obser-
vationum illustrium Anatomi-
carum*, ubi Obs. 2, sequentia
refert; „Præteritâ brumâ ſce-
„letopæjâ fœtus novem men-
„ſium occupatus, capitulum
„in eo primum accommo-
„davi, ſedulo hinc attendi,
„ut ſemicirculus osseus cum
„membrana tympani ejus ca-
„vitati commiffa, fartus tec-
„tusque conſervetur, quem
„in finem operculum quo-
„providus Creator dictum
„officulum in embryone mu-
„niuit, in ſitu retinui, quod
„tandem macerando capitu-
„lum in liquore ſponie ſe-
„cessit. Igitur ab integumen-
„tis mundatum, aëri in con-
„clavi exſiccandum imposui.
„Præterlapsis quatuor diebus,

„membranas egregie tensas
„& integras deprehendi; &
„dum intenſius oculos in eos-
„dem infixos tenerem, ju-
„cundo ſpectaculo inopinato
„accuratissime eo in loco,
„quem *Rivinus* deſcripsit,
„nempe ad latus ſinistrum
„manubrii mallii, ubi capi-
„tulo ſuo jungitur, & tym-
„panum antrorum paulo pro-
„trudit, nullâ adhibita pecu-
„liari investigatione, forami-
„nulum oblongo rotundum,
„neutiquam facerum, obli-
„quo decuruſu inter dupla-
„tam tunicam hians lætus
„conſpexi; & adhucdum in-
„tegrum conſervatum cujuſ-
„libet oculis ſubjicere volo.
„Quotquot autem jam vide-
„runt, omnes uno ore na-
„turale illud eſſe clamarunt”
g.) Observamus plerumque,
quod homines dibilioris audi-
tūs os aperiant, ſi aliquid cum
majori attentione auscultare
ſatagunt: contingit vero tum

mag

seus, partim cartilagineus, ad palatum protensus, ibique post tonsillas patulus.

E. *Labyrinthus*, cavitates internæ ossis petrosi: huc pertinent.

h. *Vestibulum*, media labyrinthi cavitas;
i. *Cochlea*, cavitas spiralis, cui opponuntur.

k. 3. *Canales semicirculares*, qui vestibulo inhiant per 5. foraminula diversa.

l. *Aquæductus Fallopii*, canalis è labyrintho protensus, in osse petroso inflexus, & inter processum styloideum patulus, continet nervum.

III. *Usus*: 1.) *Auricula* excipit aërem sonorum in majori copia.

2.) *Tym-*

major illa auditū perceptio eam ob causam, quia sic aër externus sonorus non solum per meatum auditorium, sed etiam per tubam Eustachianam ad tympanum pertingere potest. Pari ratione aliqui etiam fumum tabaci per aures expellere valent, qui per eandem viam ad tympanum, indeque per foramen, seu hiatum Rivini foras transit.

E.) Ad labyrinthum quoque referri potest Processus mastoideus, qui intus multas cellulas recondit, quarum beneficio sonus admodum multiplicatur.

Usus.) Contingit *Auditus* sequenti ratione: Sonus & strepitus aëris ab auricula externa patula, ejusque excavatis sulcis copiose exceptus reflektitur in meatum auditorium, ibi-

que ad membranam tympani obtensam allidit, qua plus minusve fortiter vibratâ sonus in occluso meatu auditorio interno, aliisque cavitatibus augeatur, simulque annexus malleolus commovetur: quoniam malleolus iste incudi incumbit, incus vero stapedi innititur, & stapes fenestræ ovali, per quam ad vestibulum ac reliquas labyrinthi cavitates aditus patet, insistit; facile jam cuncta illa ossicula auditū invicem articulata à quovis motu tympani proportionatè flectuntur, simulque fibrillæ nerveæ per labyrinthi cavitates distributæ à stapede vibrato afficiuntur, quæ commotio in fibrillis istis admodum sensilibus sono aëris allidentis proportionata subito per totius nervi acustici

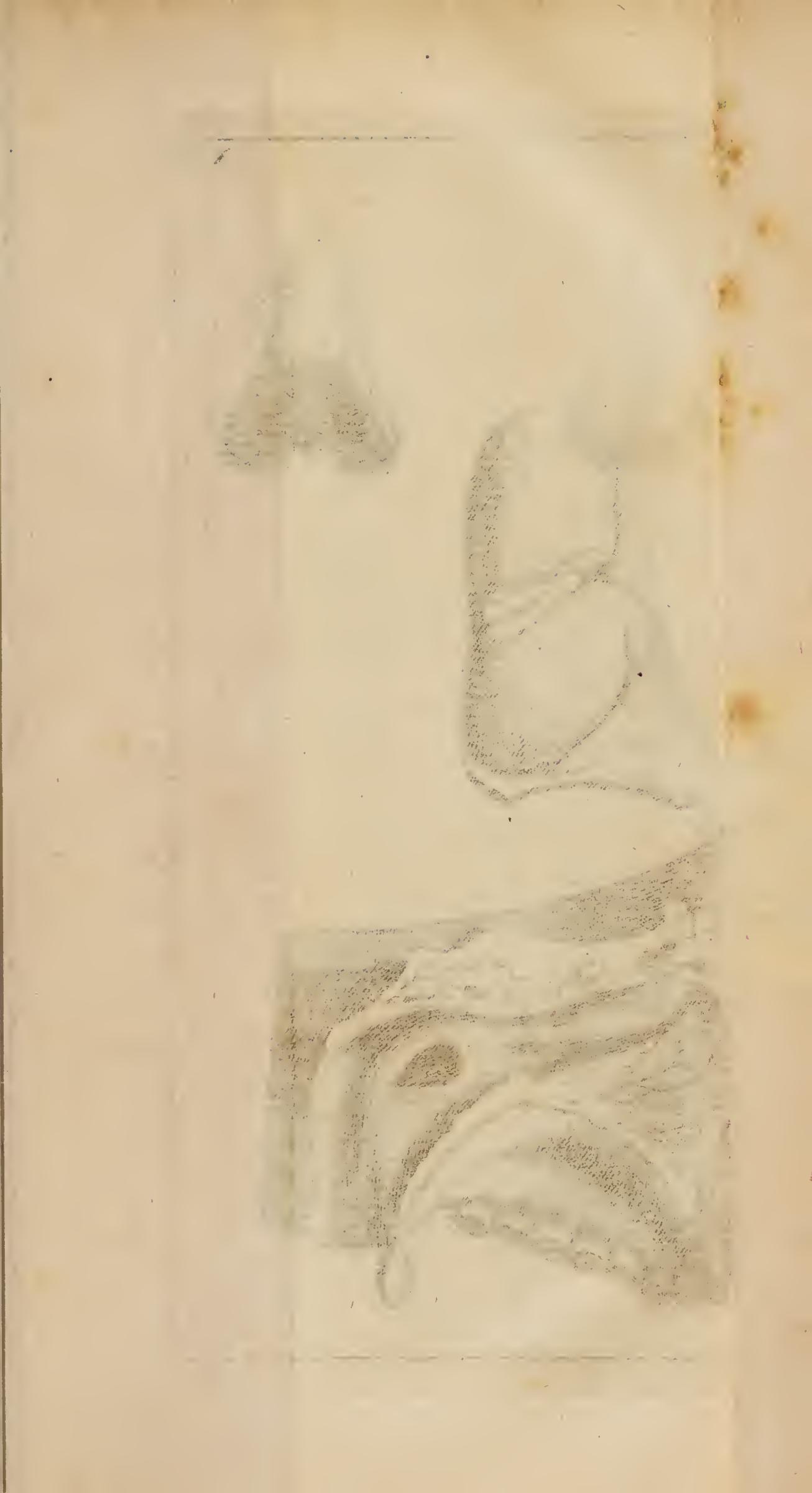
- 2.) *Tympanum* à sono commotum simul internas partes , in primis nervos proportionatè commovet.
- 3.) *Labyrinthus* reflectit sonum , quo nervi eo fortius vibrantur.

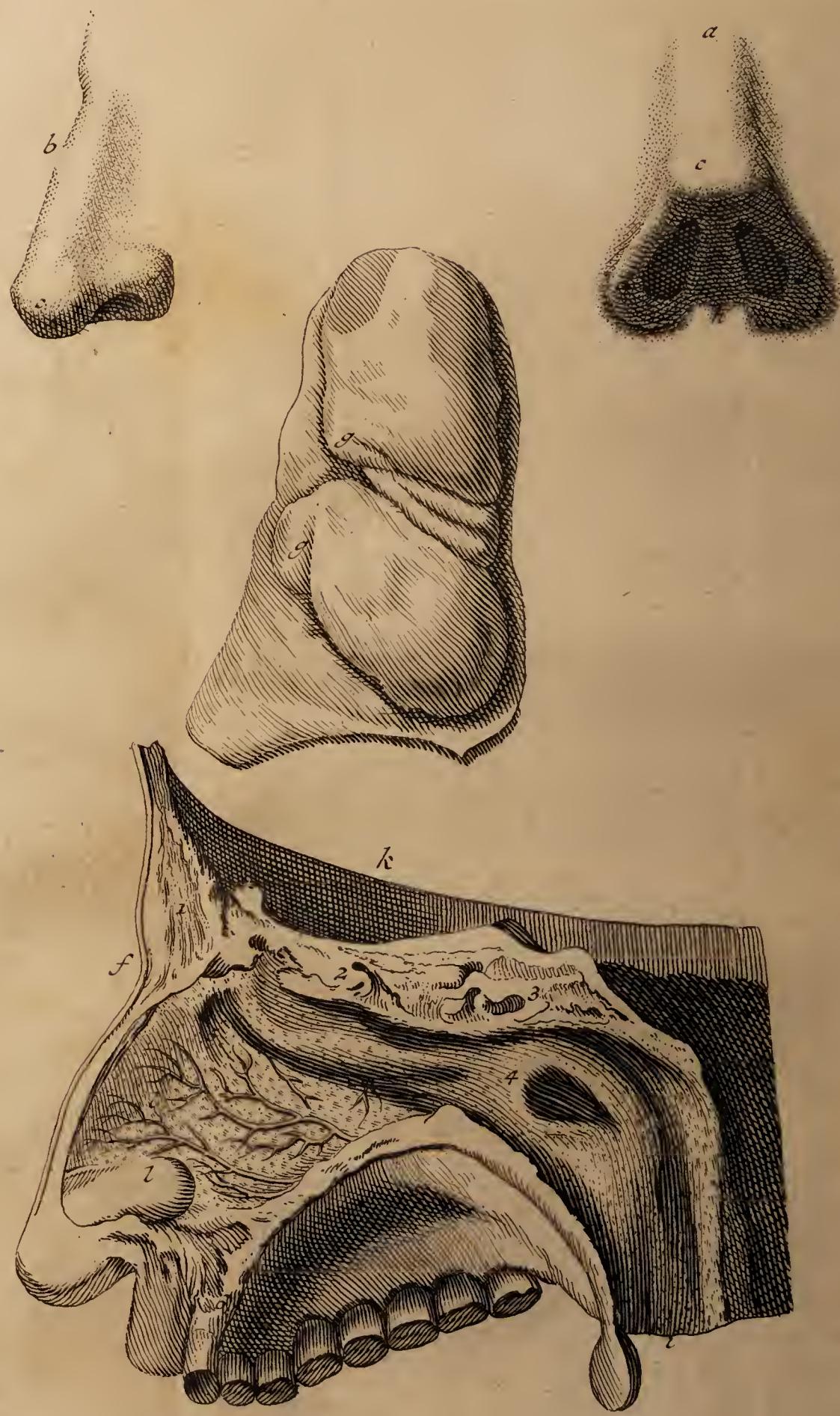
tractum usque ad cerebrum propagatur , ubi ipsa soni perceptio contingit. Est itaque *Auditus* sensùs externus , quo perceptio soni commotioni variarum partium auris analoga excitatur. Vid. *Exercit. Nostr. Phys. de Auditu.*

Propagatur sonus per aërem non adeo velociter , ut radii luminis in visu , sed requiritur ad soni propagationem mora quædam : ilud enim aëris volumen , quod prius concutitur , omne reliquum aëris spatum inter illum locum , ubi sonus excitatur , & inter aurem commovere debet , quæ commotio propter aëris intermedii resistentiam temper proportionate refrœnatur , atque infringitur , ut ita sonus in majori distantia non solum tardius , sed etiam debilius percipiatur. Luculentissime comprobat hanc veritatem *explosio* alicujus tormenti belli ci , cuius fragorem editum in tormenti vicinia tam subito percipimus , quam primum accensio pulveris ejusque *explosio* contingit ; si vero ad aliquam distantiam tormentum

à nobis est remotum , jucundum admodum spectaculo prius pulveris deflagratio ac fumus , & post aliquam demum moram fragor , ratione distantiae loci plus minus fortis , advertitur.

Præterea sonus ad loca porosa , mollia & minus elastica allidens , aut à vento contrario abactus facile infringitur atque obtusior evadit ; è contrario ille sonus admodum acutus percipitur , qui per canales aut alia loca angusta atque duriora & elastica transiens aliquoties resilit atque in oppositum reflectitur , uti fit in tubis acusticis vel sub fornice elatori. Quando sonus quidam , vel vox prolata ex loco quodam remoto post aliquam moram reflectitur , oritur jam *Echo* : quod si versus aliquam plagam diversa loca anfractuosa , sonum reflectentia , inæqualiter à se invicem sunt remota , tunc eadem vox in æquali temporum intervallo aliquoties repetita revertitur , & hoc modo *Echo polyphona* generatur.





T A B U L A XI.

De Naso.

I. **D**efinit: **N**ASUS, est eminentia oblonga, in medio faciei intra oculos excavata, cuius cavitas beneficio septi intermedii in duos canales distinguitur, qui supra palatum excurrunt, & circa fauces in oris cavitatem hiant: instrumentum est odoratus, quo simul variae impuritates excernuntur.

II. *Divis.* Dividitur Nasus in externam partem prominentem, & internam absconditam.

I. *Externa pars* elevata, figuræ triangularis, superius est ossea & immobilis; inferius cartilaginea, flexilis, quare muscorum ope movetur (Tab. XXVIII.): in hac externa nasi parte, integumentis communibus tecta, considerantur.

- a. *Dorsum*, elevata longitudo Nasi;
- b. *Spina*, acuminata eminentia dorsi in Naso,
- c. *Orbiculus*, sive globulus in extremitate Nasi;
- d. *Alæ*, *pinnæ*, lobuli ad latera narium;
- e. *Nares*, 2. foramina extrorsum hiantia, in quibus pili, *vibrissæ* dicti. Pars anterior narium intermedia dicitur *Columna*.

II. Ad internam Nasi partem, absconditam pertinent.

F 5

f. *Ossa*

- f. *Ossa varia*: 1.) ossa nasi, 2.) lacrymalia, 3.) ossa malæ, 4.) spongiosa, 5.) os cribrosum cum septo narium, 6.) os frontis, 7.) cuneiforme, 8.) ossa palati, & 9.) os vomer: de quibus in Tab. V.
- g. *S. cartilagines* diversæ, quarum una septi narium partem anteriorem; reliquæ pinnas fulciunt.
- h. *Septum narium*, membranis validis obductum, cùjus pars anterior cartilaginea posterior ossea.
- i. *Apertura post palatum* pro transitu aëris & muci.
- k. *Aliqui sinus ossium*: 1.) frontalis, 2.) ethmoidi-

A N N O T A T I O N E S

Ad Tabulam XI.

k.) OMNES isti sinus & cavitates exonerant mucum suum collectum in nares. Præterea quod ad foramen illud in palato post dentes incisores observandum attinet, multi quidem Anatomici, & inter illos quoque Celeb. Heister Compend. Anat. edit. 3. pag. 29. 30. & 140. item in adjecta Nota 59*. afferunt, ejus existentiam in sceletis quidem, nequaquam vero in hominibus & animalibus vivis, aut eorum cadaveribus apprehendi posse; ast ego in cervo, urso, capreis, leporibus, vitulis permultis canibus, aliisque animalibus, & nuper in puerō

duorum annorum evidenter observavi, aliisque ostendi duplē hunc *Stenonis transitum* ex palato in nares hiantem, pressu digitū in palato humidum fundentem, setamque ad narium cavitatem liberrimè admittentem. Duplex ejus est orificio in palato utrinque ad papillam illam statim post dentes incisores in plerisque animalibus brutis, præsertim in canibus fatis evidentem, in hominibus vero non adeo manifestam: facile hæc oricia in conspectum veniunt, quando enim palatum digitis antrorum versus ad dentes incisorum paululum durius stringitur, pro-

ethmoidales, 3.) sphenoidei, 4.) antra Highmori, 5.) foccus lacrymalis, quorum etiam pertinet, 6.) foramen palati post dentes incisores.

1. *Membrana pituitaria Schneideri*, cingit internam narium cavitatem & sinus, abundat vasculis & nervis, quibus Olfactus peragitur, secernit etiam mucum.

III.

propullulat ex his orificiis humidum, quod eorum praesentiam & locum manifeste ostendit: quando porro in ista orificia setae porcinæ ab initio perpendiculariter, mox paulisper retrorsum versus fauces inflexæ adiguntur, lenissimo conatu in nares protrudi possunt. Hac encheiresi auditores mei ipsimet in canibus hos transitus setis penetrarunt. In urso deprehendebam hæc orificia cartilagineæ duritiei; & ipsos ductus utrimque transentes admodum conspicuos Præterea etiam horum ducatum in naribus locus, ob majorem superficie declivitatem facile distinguitur.

An Fibræ nervi olfactorii per foraminula ossis cribrosi ad nares dispersi olfactum producant, an vero potius mucum humidum ex cerebro ad nares excernatur, nondum sufficienter evictum est. Veterum jam quidam, & postmodum quoque Schlevoctius (Dissert. de process. cerebri mammillar.) annotarunt, nervos olfactorios multo esse mol-

iores quam reliquos nervos, illosque evidenti gaudere cavitate, quæ in nullis aliis nervis deprehenditur: reperitur: in illa cavitate humidum, quod secundum illorum sententiam per prædictas fibrillas & foraminula ossis cribrosi ex cerebro ad nares defertur: quare illi etiam istos nervos olfactory non veros nervos, sed organa secretoria & duntaxat processus cerebri mammillares esse, adeoque Olfactum saltem per nervos, à quinto pari ad nasum tendentes peragi sibi persuadent. Quod vero fumus tabaci per os cribrosum ad ipsum cerebrum penetrare queat, uti vulgus plerumque credere accidere solet, plane impossibile est, quia foramina illa ossis cribrosi in eo latere, quod ad nasum pertinet, mediante membranâ pituitariâ; & in altero latere, quo cerebrum respicit, ope duræ matris arctissime cinguntur, atque obducuntur, quæ hac ratione nihil quicquam præter prædictas fibrillas transmittunt.

(Uſus.)

- III.** *Uſus:* 1.) *Nasus* percipit & distinguit odores ;
 2.) Multum confert ad loqueland & reſpirationem ;
 3.) Secernit atque excernit mucum.
 4.) *Vibrissæ* effluvium muci involuntarium
 & inſectorum ingressum impediunt.

Uſus.) Olfactus, seu *Odoratus* excitatur in membrana pituitaria, dum effluvia quædam sulphurea, aut salina volatilia, acrida eam vario modo pungunt & vellicant, atque gratâ vel ingratâ titillatione afficiunt.

Est itaque *Olfactus* sensus externus, quo mediante percep̄tio grati, vel ingrati alicuius odoris vellicationi in naribus ab effluviis factæ analoga in cerebro excitatur. Vid. Exercit. Noſtr. Phys. de *Olfactu*.

T A B U L A XII.

De Lingua.

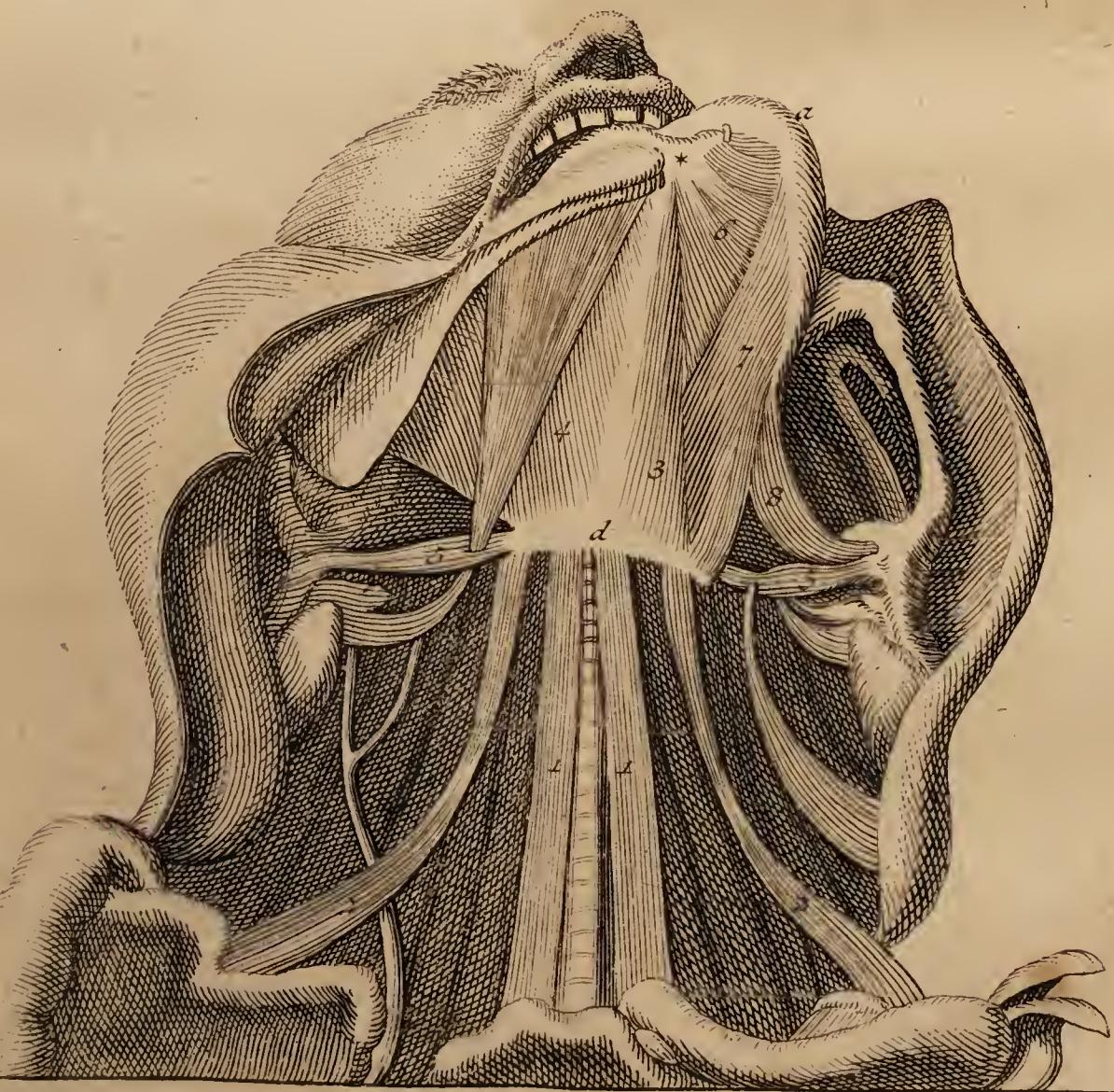
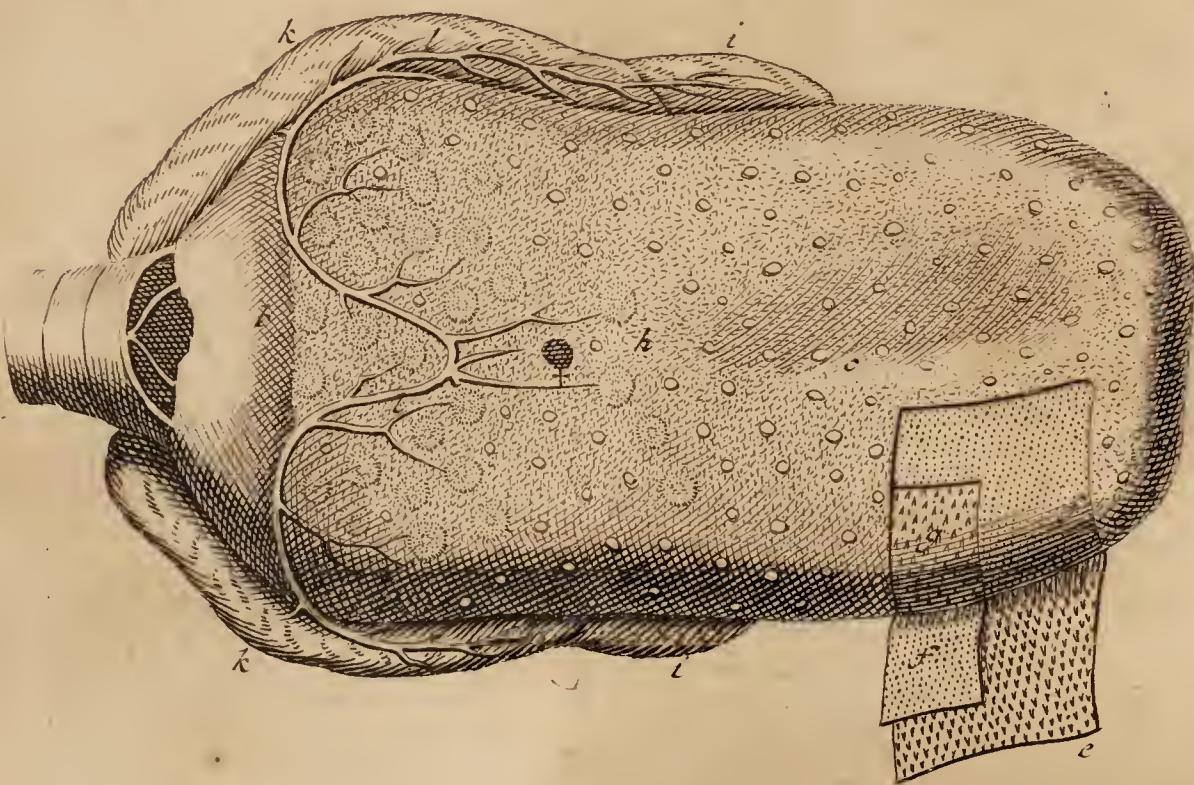
I. *D*efinit: **L I N G U A**, est insignis & nobilis pars carnosa, in ore sub palato sita, primarium organum gustus & loquelæ.

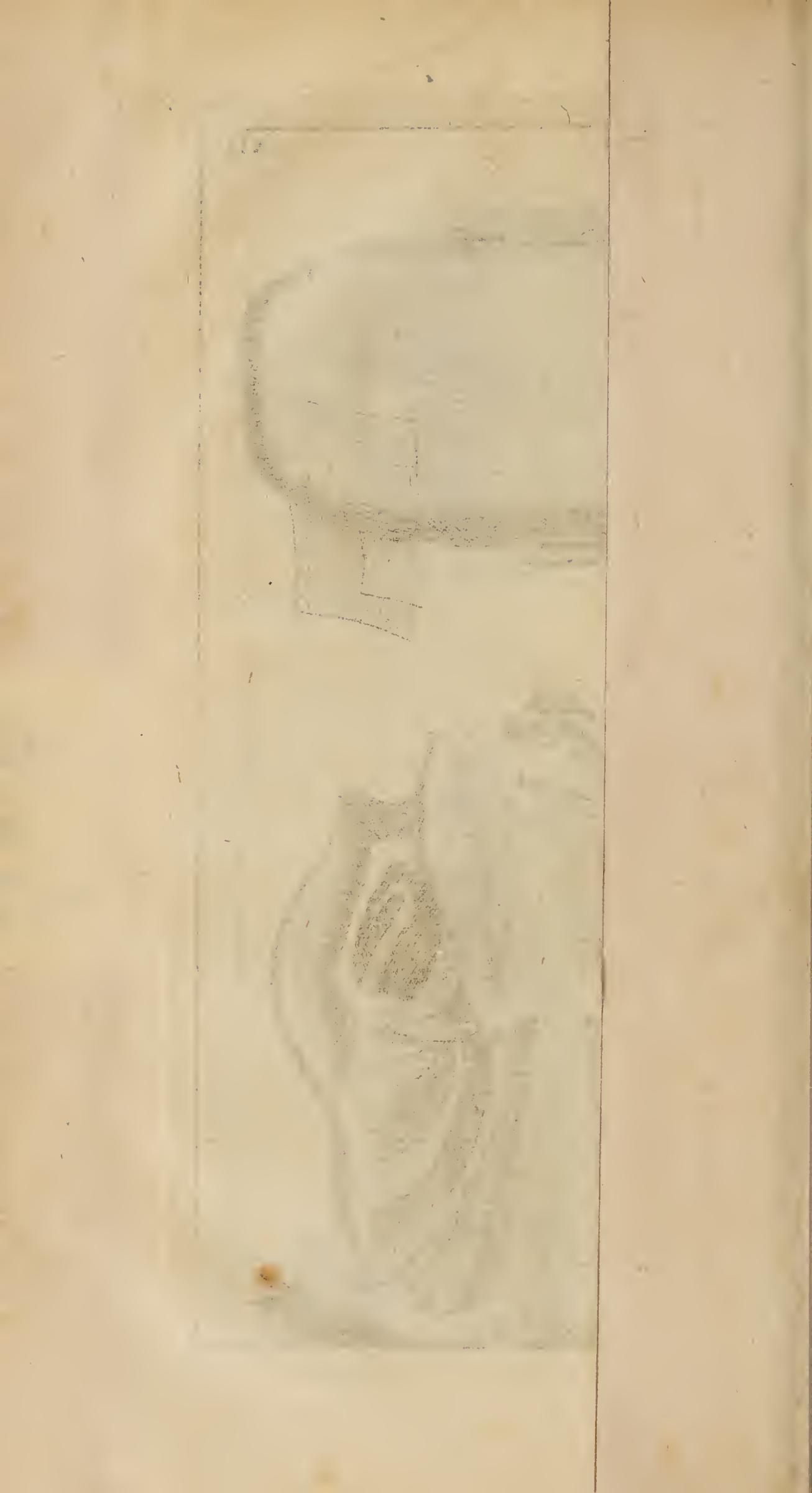
II. *Figura:* est oblonga & lata, anterius acuminata:
 a. *Apex*, anterior Linguæ pars coarctata;
 b. *Basis, radix*, pars posterior versus fauces lata;
 c. *Linea mediana*, longitudinalis in linguæ superficie.

III. *Connexio:* Anterior pars libera est, posterior annexa.

I. Faucibus, tracheæ & ossi hyoideo ope ligamenti membranosi.
 d. *Os hyoïdes* (Tab. V.) facilitori motui linguæ & connexioni muscularum inservit, qui sunt:

i. *Sterno-*





1. *Sterno-hyoïdeus*, deorsum dicit os hyoïdes & linguam:
2. *Coraco-hyoïdeus*, linguam lateraliter deorsum trahit;
3. *Genio-hyoïdeus*, antrorum movet, & linguam ex ore protendit;
4. *Mylo-hyoïdeus*, ad latera flectit; prodet simul in masticatione, & comprimit ductus salivales;
5. *Stylo-hyoïdeus* os hyoid. in situ immotum tenet.

II. Maxillæ inferiori, & processui styloid. per

3. *paria* muscul.

6. *Genio-glossus*, antrorum movet linguam ex ore;

7. *Cerato-glossus*, retrorsum dicit linguam;

8. *Stylo-glossus*, ad latera trahit linguam.

Basio-glossus, est saltem pars Ceratoglossi; &

Mylo-glossus pertinet ad *Mylo-hyoïdeum*.

* *Frenulum linguae*, est ligamentum tenue, quo lingua mento annexitur.

IV. Substantia: Constat Lingua potissimum ex prædictis musculis, & quibusdam glandulis, tegiturque tribus membranis:

- c. *Membrana cum ore communis*, est superior;
- f. *Membrana reticularis Malpighii*, est media; &
- g. *Membrana papillaris nervosa*, est interior. Per has membranas prominent *papillæ nerveæ*, quæ *Gustum* percipiunt.
- h. *Variæ glandulæ* in superficie Linguæ.

T A B U L A

- i. *Foramen linguæ, orificium ductus salivalis.*
Vateri;
- k. *Glandulæ sublinguales;*
- l. *Glandulæ maxillares: cum ductibus salivalibus.*
- m. *Ductus salivales Koschwitziani, oriuntur;*

A N N O T A T I O N E S

Ad Tabulam XII.

i. *Foramen linguæ, quod orificium est ductus salivalis Vateri,* sæpius à quibusdam papillis vicinis plane obtegitur, ut oculos fere effugiat, quam circumstantiam aliquoties observavi: & hæc fortassis est causa, cur aliqui hoc foramen invenire non potuerint. *Collinus, Anglus,* primus fuit, qui in *Anatomia sua Anglico idiomate A. 1685,* conscripta hoc foramen inventit, idque ductum aliquem glandularum lingualium fore jam tum temporis rectissimè prævidit: *Morgagni Adversar. Anat. I. §. 8.* similem de eo fovet sententiam, qui ejus cavitatem usque ad os hyoïdis exploravit. Postmodum A. 1720. invenit *Abraham. Vater, Prof. Witteberg.* peculiarem ductum salivalem, qui à glandulis sublingualibus ortus in prædictum foramen sese exonerat; quemadmodum id in *Programmate A. 1721.* & in *Differ-*

tatione ad Societ. Reg. Angl. A. 1723. datam exponit.

m.) Copiosos hos ductus salivales per papillas linguæ se exonerantes *Koschitzius, Profess. Halensis, A. 1724.* observavit, & in peculiari scripto, (Ductus salivalis novus per glandulas maxillares, sublinguales, lingualisque excurrens) publici juris fecit. Eodem fere tempore mihi pariter tales ductus in monstro quodam obvenire videbantur, à quibus in super ramulus aliquis ad foramen linguæ, sive orificium ductas Vateri properabat, quas ramifications tum temporis in peculiari descriptione fœtus monstrosi descripsi atque delineavi. Cum vero posthac horum ductuum existentia à quibusdam Anatomicis in dubium sit vocata, & ego nuper in lingua capreæ similes fere venarum ramifications observaverim, dubius certe nunc hæreo, an forte in illa monstri

tur, secundum Auctoris observationem, ex glandulis sublingualibus & maxillari- bus, & exonerant salivam in superficie linguæ per glandulas sic dictas lingua- les.

V. *Uſus*: Lingua inservit 1.) gustui, masticatio- ni & deglutitioni ciborum ; 2.) loque- la; & 3.) excretioni sputi.

monstri lingua, quæ tum tem- poris per aliquot dies cum an- nексis partibus aquæ erat injec- ta, venas sanguine elutas & aquam continentes vidisse; an verò sub venarum ramis veræ ductuum salivalium ra- mificationes delitescentes mihi obvenissent, quas cum ex men- te *Heisteri* natura sæpe hic lu- dat, postea iterum tam facile reperiri non potui.

Uſus.) Quoniam in alimen- tis particulæ admodum diver- ſæ indolis acres, acidæ, aut amaræ, & inter illas quoque variæ salinæ, nitrosæ, alcali- næ, &c. eminent, quarum ingens præ reliquis vellica- tio non tantum gustu, sed etiam ipso tactu intra digitos evidens percipitur; ideo hæc salia vel ipsis cibis plus minus- ve jam nonexistentia, vel inter præparationem adspersa, post- inodum sub masticatione ci-

borum papillas linguæ nervo- ſas, ab extremitatibus nervi gustatorii compositas titillant ac vellicant, quæ vellicatio in his extremitatibus nervulo- rum diversimode facta simul per integrum nervi gustatorii traectum in lingua dissemina- tum usque ad cerebrum pro- pagatur, ubi perceptio *Gustus* vellicationi proportionata con- tingit. Pariter etiam reliquæ particulæ acres, acidæ, ama- ræ, &c. vel solæ, vel cum salinis sociatæ, puncturæ & vellicatione suâ in papillis nerveis diversam sensationem producere valent. Est ita- que *Gustus* sensus externus, quo perceptio alicujus saporis vellicationi papillarum ner- varum linguæ analoga in ce- rebro excitatur. Vid. *Exercit. Nostr. Phys. de Gustu atque Loquela.*

T A B U L A XIII.

De Thorace.

I. **D**efinit: THORAX, est medijs corporis venter, sive cavitas; cingitur circum- quaque à costis, sterno & vertebris & ex- tenditur à collo ad diaphragma & costas spurias.

II. *Divisio:* Considerandæ sunt partes continen- tes & contentæ:

I. *Partes continentæ, cavitatem Thoracis con- stituentes:*

A. *Integumenta communia, de quibus*
Tab. VI.

B. *Mammæ, sunt 2. partes convexæ,*
prope

A N N O T A T I O N E S

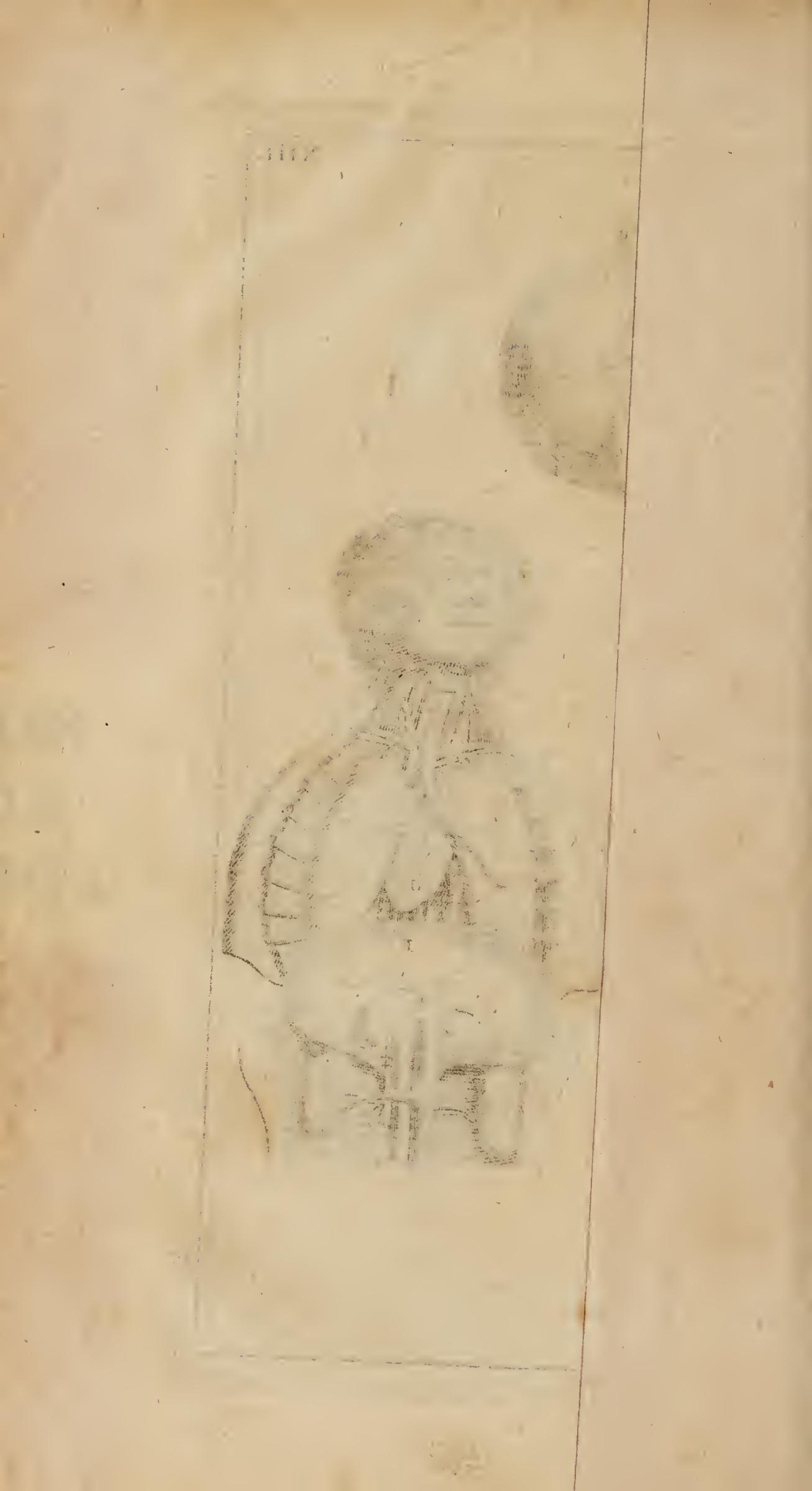
Ad Tabulam XIII.

B. **D**uæ existunt in fœminis *mammæ*, partim majoris venustatis, partim sufficientis nutrimenti causa, præsertim quando gemelli generantur. Mammæ in sexu sequiori circa 14. ætatis annum ad justam magnitudinem accrescunt: in sexu vero nobiliori nunquam adeo insigniter protruduntur: in viris vocantur illæ *mamillæ*; in fœminis *mammæ*; & in ani- malibus *ubera*. Lac illud, quod statim post partum ex- cernitur, *colostrum* vocatur, viscidum est ac crassum, &

inservit infantibus ad expur- gandum meconium, primum scilicet intestinorum excremen- tum nigri coloris.

Sunt quidem nonnulli ju- ris consulti & Medici, qui in- fallibile imprægnationis signum esse reputant, quando lac in mammis deprehenditur. Quod vero hæc circumstantia sæpe fallat, testantur varia exem- pla fœminarum juniorum ac vetularum, extra conjugium viventium, in quarum tamen mammis lac fuit generatum; nec desunt exempla, quod ancillæ





ancillæ quædam, ob libidinem infantes lactantes mammis suis admoventes, lactis proventum excitaverint: imo juvenes & viri fuerunt, qui ex mammis lac exprimere potuerunt: plerumque etiam in infantibus recenter natis utriusque sexus lac in mammillis deprehenditur. Fusius de his legi potest Georg. Franckii de Franckenau Satyr. Med. XV.

Variæ sunt sententiæ, *quid propriè lac sit, & unde illud ad mammas perveniat?* Crediderunt aliqui, lac nihil aliud esse, quam ipsum chylum ex receptaculo & ductu thoracico immediate in mammae delatum: 1.) quia lac eundem cum chyllo obtinet colorem. 2.) quia natura ubique brevissimâ viâ incedit, ideo chylus quam optime ex vicino ductu thoracico aut ex receptaculo per ductulos & canales nondum detectos statim ad mammae deferriri posset, antequam ad corpora progrederetur. 3.) Quia eo tempore, quo lactantes comedunt, subito abundans copia lactis affluit. 4.) Quoniam varios sæpe odores alimentorum digestorum lac manifeste edolet, v. g. allium, cepas, &c. Alii iterum putant, chylum quidem transire per iugas vias in massam sanguineam, illum vero cum ea non intinam mixtionem subire, ut eo facilius iterum in mammis separari queat. Certius vero standendum est, quod lac ex ipso

sanguine, perinde ac alii humores, per mammarum tubulos & glandulas secernatur & elaboretur: quodenim ad priorum sententiam attinet, & quidem 1.) ad convenientiam coloris in lacte & chylo, hæc certe paruin vel nihil evincit, certissimum enim est, pinguedinem ex sanguine elaborari, quæ nihilominus candido superbit colore; cum itaque lac sit pinguis atque nutritioni destinata lympha, facile inde colligi licet, album colorem lacti posse comparari, quanquam illud ex sanguine generetur. 2.) Cum præterea omnes mammarum partes vicinæ hucusque perquam sollicitè fuerint exploratæ, & hodiernis temporibus quoque receptaculum chyli unâ cum ductu thoracico artificiose repleri possit, facilè viæ illæ mammarum incognitæ jam fuissent detectæ. 3.) Subitaneus lactis affluxus in lactantibus contrarium potius comprobatur, brevissimo enim eo temporis intervallo ille chylus ex alimentis modo digestis recenter elaborari, & per tot vias lacteas ad mammae deferriri nequit: genuina vero istius affluxus causa est, quia ille sanguis, qui eo tempore in mammis, earumque partibus vicinis cumulatur & intrat, à sanguine copiosius ex corde subsequente, itemque à chylo tunc per vasa lacteæ fortius insistente validius à tergo compellitur, ut hac ratione se-

T A B U L A

proper se invicem anterius in pectoro
præsertim fœminarum, eminentes, sub-
stantiæ duriusculæ glandulosæ, con-
ciliant fœminis venustatem, & fecer-
nunt *Lac*, succum nutritium infantum.

- a. *Papilla*, eminentia in medio mammæ
rubicunda, cylindrica, admodum sen-
sibilis, & aliquibus foraminulis per-
forata, quæ infantibus lac fundunt.
- b. *Areola*, ambit papillam in virginibus
grate rubella;
- c. *Glandulæ lac* secernentes latitant in pin-
guedine;
- d. *Tubuli lactiferi*, sibi invicem inhiantes
& vasculis sanguiferis juncti, pariter
pinguedine involvuntur.
- C. Aliqui *musculi*, in primis pectorales &
intercostales. Tab. XXVIII.
- D. *Ossa*, ut: sternum, costæ, claviculæ,
& vertebræ dorsi. Tab. V.

cretio lactis celerior in mam-
mis contingere possit. Haud
secus, atque potus infusi her-
bæ Thée copiose ingurgitatus
sæpe urinam citius movet ac
compellit, priusquam ille ad
sanguinem fuerit delatus. 4.)
Odor quorundam alimento-
rum non annihilatur in san-
guine, augetur potius ille per
eius motum eo magis, quo
subtilius particulæ istæ sulphu-
reæ frequenti impulsu atterun-
tur & minutiores fiunt. Et
hæc est ratio, cur separum,
allii, balsami sulphuris, alias
ve rei fragrantis odor manifes-

tissimè in fonticulis aut urina
olfactu percipiatur, quia fon-
ticulorum pus æque ac urina
ex sanguine elaborantur. Præ-
terea superficiaria lactis cum
sanguine commixtio, qua chy-
lus massam sanguineam non
intime subiisse asseritur, pari-
ter nullum locum invenit, sic
enim chylus in reliquis vasis
sanguiferis per totum corpus
disseminatis pariter haud inti-
mè misceretur, quare in lac-
tantibus fœminis ipsa nutritio
& omnes reliquæ secretiones
sanguinis naturales perverte-
rentur.

D E C I M A T E R T I A. 99

- E. *Pleura*, ex duplice membrana connexa, cingit universam Thoracis cavitatem ubique firmiter adhaerens.
- F. *Diaphragma*, septum transversum validum, quod Thoracem ab abdomine dirimit, sterno, costis & vertebribus dorsi circumquaque connexum, inservit respirationi, propulsioni humorum, concussioni viscerum & excretioni impuritatum: cuius
- e. *Circumferentia carnosa musculum orbicularē refert;*
- f. *Centrum nervosum* vocatur *speculum*;
- g. *Foramen in latere dextro* pro transitu venae cavæ;
- h. *Foramen sinistrum*, per quod æsophagus descendit;
- i. *Tendines diaphragmatis* annexuntur vertebribus lumborum, intra quos aorta, vena azygos & ductus thoracicus transiunt.

II. *Partes contentæ*, quæ in Thorace continentur, sunt:

- G. *Mediastinum*, est membrana duplicata, sterno & vertebribus annexa, quæ Thoracis cavitatem secundum longitudinem distinguit & cor suspensum tenet: ori-

G 2 tur

E.) Oriuntur à membrana *Pleura* mediastinum & omnes membranæ externæ cunctarum partium in thorace contentarum; quemadmodum etiam in abdomine omnia viscera ibidem contenta membra-

nam superiorem à Peritonæo mutuantur. Investitur hac ratione Diaphragmatis latus superius, quod thoracem respicit, ab hac membrana pleura; & alterum latus, quod abdomen respicit, à peritonæo.

T A B U L A

tur à pleura, cum qua 2 sacculos format, qui pulmones ambiunt.

H. *Pulmones* utrumque in Thorace locantur. Tab. XIV.

I. *Cor & vasorum trunci* in medio hærent. Tab. XV.

K. *Ductus thoracicus* incumbit dorso ad aërtam. Tab. XXI.

L. *Oesophagus* sub pulmonibus latet. vid. Tab. XX.

III. *Uſus*: *Thorax* defendit suas partes contentas, facilitat respirationem & circulationem sanguinis.

T A B U L A XIV.

De Pulmonibus.

I. **D**efinitio, PULMO, est viscus, thoracis, maximum, spongiosum, cor utrinque complectens, respirationis organum.

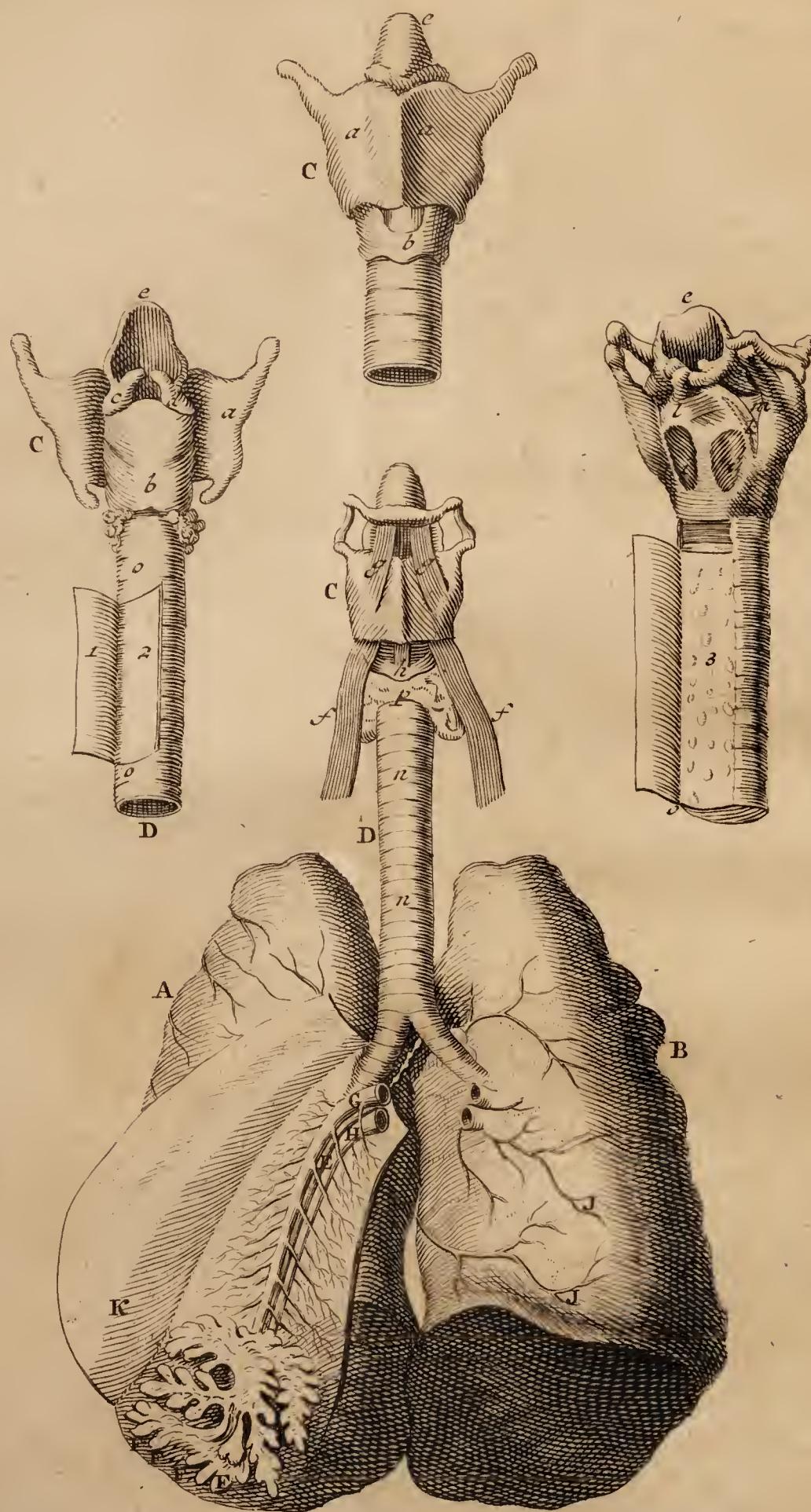
II. *Figura*: Pulmo inflatus refert ungulam bubulam inversam.

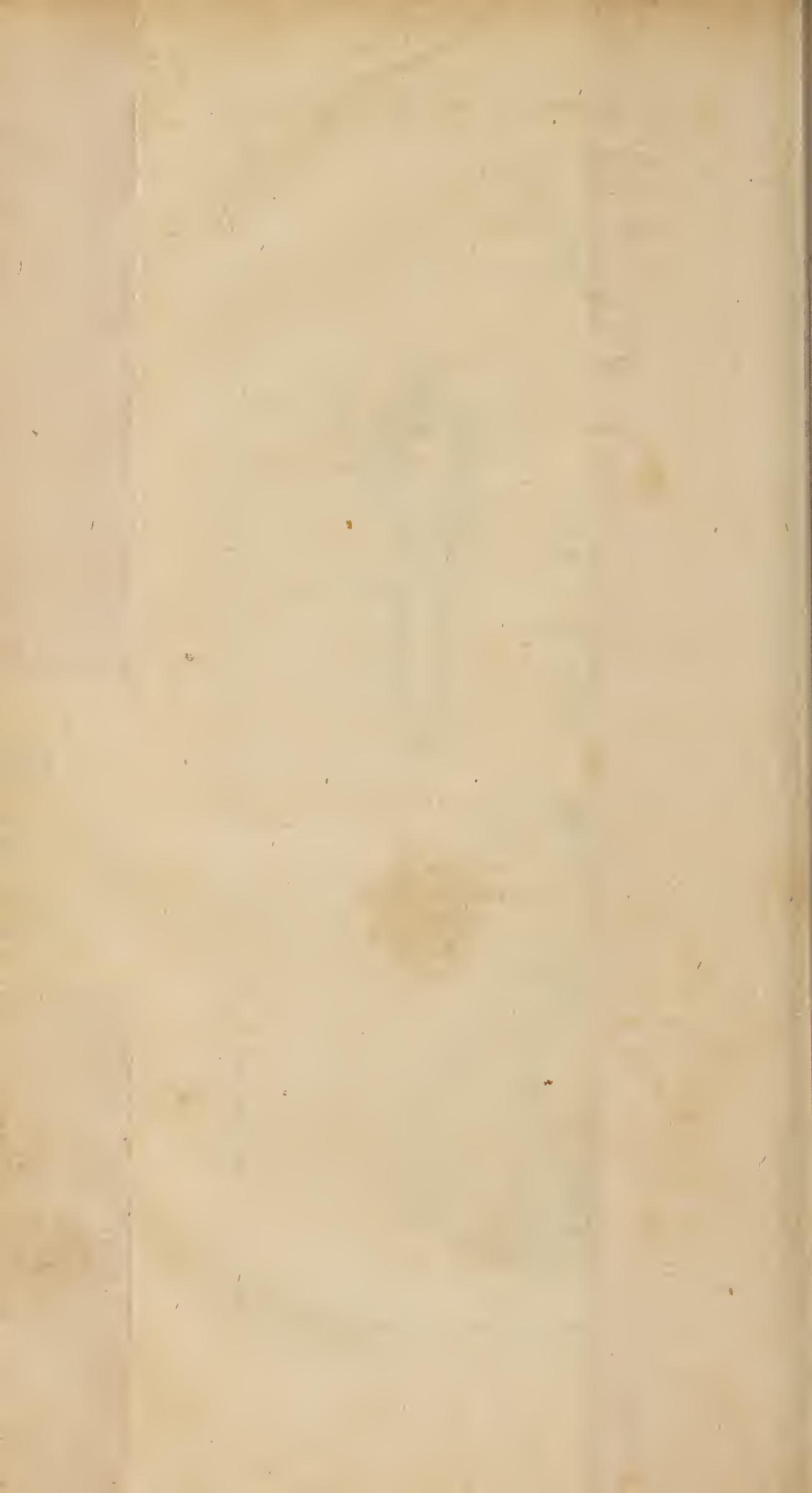
III. *Divis*: Dividitur ope mediastini in 2. lobos insignes:

A. *Lobus dexter*; & } in minores lobos di-
B. *Lobus sinister*: } visi.

IV. *Connexio*: Pulmo inferius est liber, superius annexus.

1.) *Cordi*, mediantibus vasis pulmonalibus;
2.) *Sterno & vertebris dorſi*, ope mediasti-
ni; &





DECIMA QUARTA. 101

3.) *Arteriae asperæ, Trachea & Fistula pulmonalis*: est canalis cartilaginosus, à faucibus per collum ad pulmones super æsophagum protensus, cujus partes sunt:

C. *Larynx*, caput tracheæ ossi hyoides annexum, cujus rima glottis audit: constat ex 5. cartilaginibus:

a. *Cartilago thyroïdes, scutiformis, pomum Adami*, anterior:

b. *Cartilago cricoïdes, annularis*, est basis laryngis;

c. d. 2. *Cartilagines arytenoïdes, guttales, posteriores*;

e. *Epiglottis, operculum rimæ, adhaeret ligamentis,*

Has cartilagines flectunt 7. paria musculorum:

f. *Musculi sterno-thyroïdei*, deorsum trahunt laryngem;

g. *Hyo-thyroïdei*, sursum attrahunt laryngem;

h. *Crico-thyroïdei*,

i. *Crico-arytenoïdei posteriores* } aperiunt

k. *Crico-arytenoïdei laterales* } rimam;

l. *Ary-arytenoïdei*, } claudunt rimam

m. *Thyro-arytenoidei*, } laryngis.

D. *Truncus tracheæ per collum ad pulmones extenditur*:

n. *Pars ejus anterior ex cartilag. semi-circular. compositus*;

o. *Pars posterior membranosa constat*

1.) ex tunica membranosa, 2.) musculara, in qua 3.) glandulæ parvæ.

T A B U L A

p. *Glandula thyroïdea* sub larynge utrinque collocatur.

E. *Bronchia*, rami tracheæ inter vasa pulmonal. per pulmones ubique distensi, quibus adhærent vesiculæ.

V. *Substantia*: Pulmonum substantia est spongiosa:

F. *Vesiculæ pulmonales* bronchiis racematis adhærentes;

G. *Arteria pulmonalis*, ex cordis ventriculo dextro orta;

H. Ve-

A N N O T A T I O N E S ad Tabulam XIV.

p.) Q Ualem hæc glandula Thyroïdea proprie præstet utilitatem, hucusque incertum est. *Bellingerus* (Tract. de fœtu nutrito) putat, eam separare peculiarem succum in fœtu, qui postea per proprios ductus sursum ad os deferatur; quos tamen ductus nemo adhuc cernere potuit. *Jac. Vercellonius*, Diss. de glandulis conglomeratis æsophagi, A. 1711. statuit, hanc glandulam esse nondum ovulis vermiculorum repletum, quæ ovula per subtilissimos ductulos imperceptibilis cavitatis in æsophagum & consequenter etiam in ventricum deportarentur ad promovendam digestionem & exagitandum chylum. Exploravit vero *Clariss. Heisterus* hanc glandulam per quam sollicitè,

nulla tamen invenit ibi ovula neque ductus, sed humorem aquosum flavis guttulis pinguedinosis refertum.

F.) *Malpighius* primus observavit substantiam pulmonum membranosa in & ex meritis vesiculis diversæ magnitudinis ac formæ compositam, quæ vesiculæ extremitatibus bronchiorum annexæ per horum orificia ab aëre expandantur & sic totam pulmonum molem insigniter distendant.

G.) *Arteria pulmonalis*, veteribus *vena arteriosa* dicta, eo in loco ubi à corde exoritur 3. *valvulas semilunares* obtinet, pariter atque aorta (Tabul. XV. e.), statim in principio à dextra ad sinistram sub aortam reflectitur & dividitur ibi in duos ramos: *ramus dex-*

H. *Vena pulmonalis*, ad cordis ventriculum sinistrum pergit;

I. *Arteria & vena bronchialis* nutriunt pulmones;

K. *Membrana*, qua pulmonum substantia: vestitur.

VI. *Uſus*: 1.) Sub inspiratione mirum expanduntur pulmones, dum aër per tracheam ejusque ramos invesiculas intrat.

G 4

2.)

ter obliquè sub aorta, vena cava & arteria aspera serpit, & distribuit surculos per integrum lobum dextrum pulmonum; *ramus vero sinist*er junxitur statim ab initio aortæ per canalem arteriosum, in fœtu pérviū, *ductum scilicet Botalli* (Tab. XXVII. b.), & dispergit postea surculos per totam substantiam lobi sinistri pulmonum.

H.) *Vena pulmonalis*, quondam *arteria venosa* nuncupata, adhæret cordis thalamo sinistro, in quem multo majori, quam ipsa arteria magna orificio se exonerat, cuius extremitati apponuntur 2. *valvulae mitrales* (Tabul. XV. d.) Dividitur ista vena pulmonalis prope cor in duos ramos, sic, ut dupli quasi orificio prædita videatur: eodem modo, ac arteria pulmonalis, per universam pulmonum substantiam suas distribuit ramifications secundum ductum bronchiorum, ita, ut ubique hujus venæ rami ad alterum bronchiorum latus, & rami

arteriæ pulmonalis pariter ad alterum latus excurrant, adeoque omnes distributiones arteriæ asperæ in medio locatas utrinque ad vesiculos usque pulmonales concomitentur: & dum bronchiorum extremitates postmodum in meras vesiculos pulmonales expanduntur, surculi quoque illorum vasculorum copiosissimè divaricati tenerimum constituunt rete vasculosum Malpighii, quo vesiculæ pulmonales obducuntur.

I.) *Vasa pulmonalia* nullam suppeditant pulmonibus nutritionem, utpote quæ duntat circulationi & attenuationi sanguinis inserviunt: *vasa vero bronchialia* nutitioni pulmonum sunt dicata.

Uſus.) Crediderunt veteres, aërem esse pabulum vitæ, propterea eum quoque principium vitale nominarunt: quare etiam supposuerunt, aërem ex bronchiis eorumque vesiculis per vasa pulmonalia in massam sanguineam penetrare, cui sententiæ multi quoque recentio-

2.) Per vasa pulmonalia transit sanguis ex cordis ventriculo dextro in finistrum.

3.) Pulmo

tiorum, imprimis Sylvius, Swammerdam, Lowerus, Truston & alii subscribunt rationes sequentes:

1.) Quoniam aër tracheæ inflatus, & conatu aliquo ulterius protrusus in venam pulmonalem & in ipsum corporeum propelli potest.

2.) Quia post repetitam inflationem in arteriam asperam, sanguis rubicundus & spumosus resfluit.

3.) Quia liquor coloratus à Trustone arteriæ pulmonali injectus per venam pulmonalem atque tracheam régurgitavit.

Denegant tamen è contrario Riolanus, Highmorus, Harvæus, Maurocordatus, Nedham aliique aëri accessum in sanguinem per sequentes rationes contrarias:

1.) Aërem in arteriam asperam inflatum & leniter saltenti propulsum minime in sanguinem transire, nisi fortiori conatu adigatur, quo velicu læ pulmonum aut vascula facile disrumpuntur atque sic aëri transitum concedunt.

2.) Rubedinem & spumam sanguinis unicè à repetita inflatione & excitato calore provenire.

3.) Dubitandum esse quam maxime, an illius cadaveris

pulmones, cum quibus Truston experimentum suum instituit, integri an potius lœsi fuissent? alias enim hæmoptysis multo frequentius contingere. Præterea quoque probandum foret, liquidum pariter ex trachea vasa pulmonalia subire posse.

His rationibus subjungit Celeb. Frid. Hoffmannus in Medicina rationali systematica Tom. I. P. I: Cap. 7. §. 24. adhuc sequentia argumenta:

4.) Quod aër sa' tem loca ab humoribus relictæ & vacua, non vero venarum cavitates sanguine repletas occupare valeat.

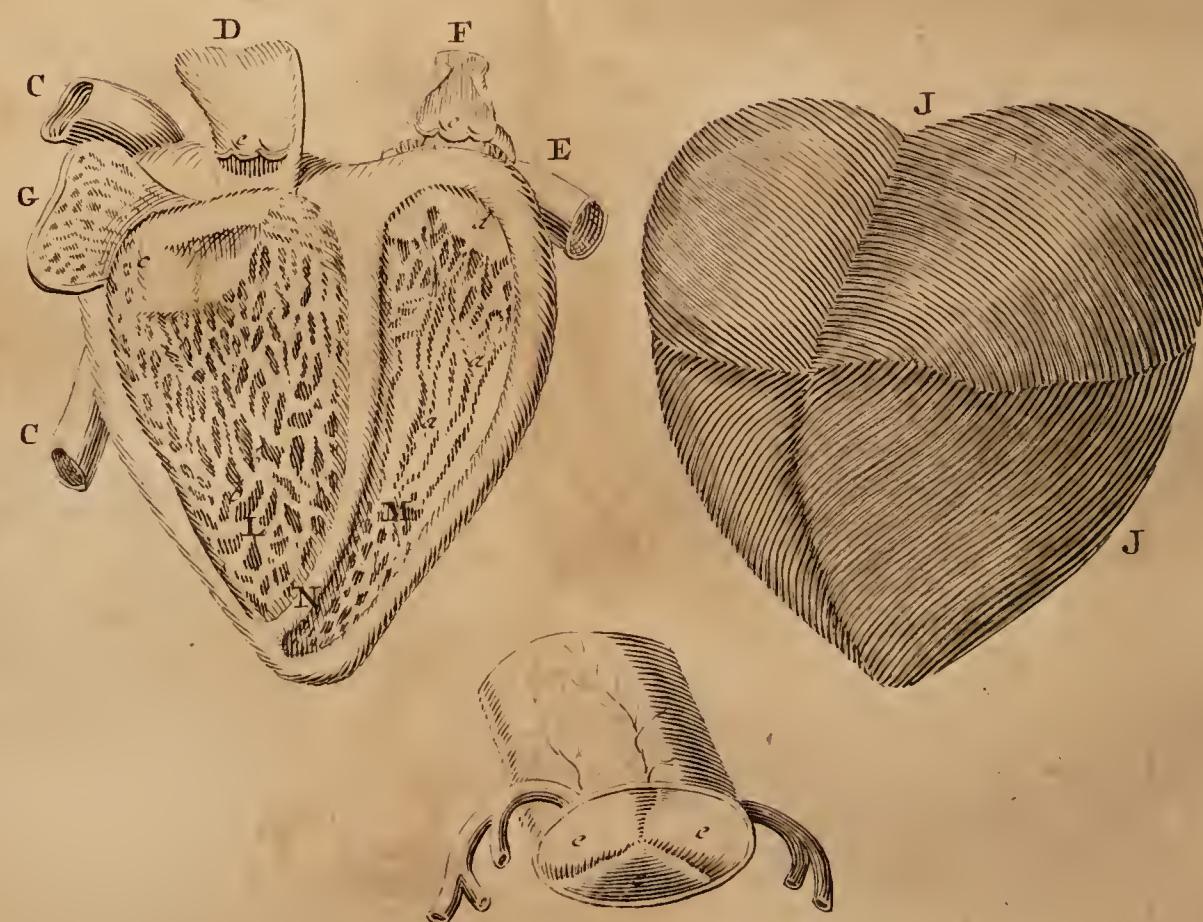
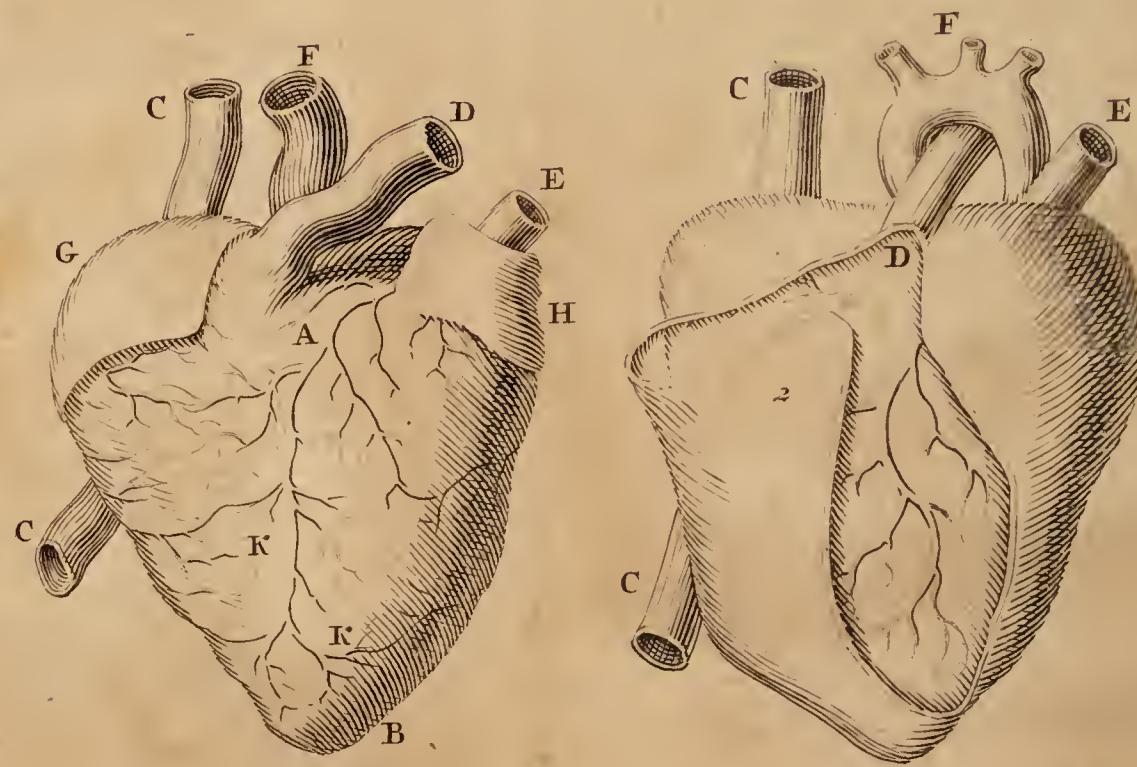
5.) Quod interstitia sanguinis in vasis sanguiferis illo aëre jam sint repleta, qui unâ cum chylo illuc affertur, quapropter vasa ista novam aëris copiam admittere non possent.

6.) Quod calor sanguinis naturalis aërem in vasis actu jam præsentem admodum expandat, ut iste potius foras egredi cogatur.

7.) Quod mucus in arteria aspera poros & orificia, etiam si quædam aedescent, visciditate sua penitus obducat, ut accessus aëri plane intercipiatur.

8.) Quod aër externus in vasis potius noxius, quam utilis sit, quia animalia brevi emq-





3.) Pulmo propellit, attenuat & purificat sanguinem, & inservit loquelæ.

emoriuntur, quando illorum venis aër inflatur.

Assertum illud vulgare, quod pulmones à potu frigido festinanter ingurgitato facile labem contrahant; non penitus contemendum est: quando enim quis calore perfusus potum largius haurit, tunc prius pro-

fundius inspirat, pulmonesque valide expandit, ubi sic sanguis pulmonis calidus à potu frigido per adjacentem œsophagum copiosus descendente subito refrigeratur, unde facilimè vitium aliquod pulmones contrahere possunt.

T A B U L A X V .

De Corde.

I. **D**efinitio: Cor, est pars carnosa, excavata, in thorace intra pulmones pericardio inclusa.

II. *Figura:* Forma cordis conum repræsentat inversum

- A. Basis cordis, pars superior lata, annexa;
- B. Mucro, apex, pars inferior acuminata, libera.

III. *Connexio:* Partes, quibus cordis basis adhæret, sunt :

- 1.) Mediastinum (Tab XIII.) & glandula Thymus (Tab. XXVII.)
- 2.) Pericardium, fæculus ex membrana G 5 valida

A N N O T A T I O N F S

ad Tabul. XV.

- 2.) Utant nonnulli, liquo- rem pericardii esse ali- quid præternaturale, qui, de- dum sub agone mortis à cor- dis

lida duplicita contextus, in quo cor,
& liquor pericardii conspiciuntur.

3.) Quatuor *vasa sanguifera communia*,
videlicet:

C. *Vena cava*; vid. Tab. XVII. } pertinent ad
cordis ventri-
culum dext-
rum.

D. *Arteria pulmonalis*; Tab. XIV. } hiant in cor-
dis ventri-
culum sinis-
trum.

E. *Vena pulmonalis*, Tab. XIV. } hiant in cor-
dis ventri-
culum sinis-
trum.

F. *Arteria magna*: Tab. XVI. } hiant in cor-
dis ventri-
culum sinis-
trum.

IV. *Partes*: Constat cordis *substantia* ex fibris
musculosis.

G. *Auricula cordis dextra*, &

H. *Auricula cordis sinistra*, ejusdem sunt
structuræ.

I. *Fibræ musculosæ spirali tractu inflectuntur*.

K. *Vasa coronaria cordis* nutriend cordis sub-
stantiam.

L. *Ventriculus cordis dexter*, sinistro multo
tenuior,

M. *Ventriculus sinistralis*, dextro crassior & lon-
gior, sed arctior.

N. Sep-

dis anxii motu inordinato ex-
primatur & colligatur; repe-
ritur tamen iste in omnibus
corporibus, plerumque tamen
in iis, quæ subitanæa morte
pereunt, copiosior, quam in
aliis, quæ morbo quodam
chronico & diurno labora-
runt. Quidam sibi persuadent,
provenire hunc liquorum ex
glandula thymi, alii ex glan-

dulis cordis, alii ex ipsius pe-
ricardii substantia: magis tamen
veritati consentanea videtur
Ruyfchii, *Heisteri*, aliorumque
sententia, qua hunc liquorem
sub constrictione cordis (in
systole) ex ejus auriculis ex-
primi, & postea à pericardii
poris humectationis causa ab-
sorberi statuitur.

L. M.) *Ventriculus cordis*
dexter

DECIMA QUINTA. 107

- N. *Septum cordis* crassum, dirimit ventriculos, in quibus
 - a. *Trabes, lacertuli,* sunt quasi parvi musculi;
 - b. *Sulci,* sunt sinus & rimæ longitudinales inter trabes.
 - c. *Valvulae tricuspidales* ad ingressum venæ cavæ positæ,
 - d. *Valvulae mitrales* venæ pulmonali appositæ:
 - e. *Valvulae semilunares* in exortu aortæ & arteriæ pulmonal.

V. *Usus* 1.) *Pericardium* humectat cor & arcet frigus aëris pulmonum.

- 2.) *Valvulae* vasibus appositæ impediunt sanguinis regurgitationem.
- 3.) *Cor* inservit circulationi sanguinis. Est autem *Circulatio sanguinis* motus per va-

fa

dexter quoad substantiam dimidia parte tenuiore est, quam sinister: consequenter etiam vis illius dimidio saltem robore pollet, quæ etiam sufficit, ut sanguis saltem ad vicinos pulmones deferatur, cum sinistro cordis ventriculus sanguinem per totum corpus ad omnes ejus partes propellere debeat. Cavitas tamen ventriculi sinistri usque ad apicem cordis sese extendit, altera vero sinistri ventriculi paulo largius distenditur: utriusque autem structura sibi admodum convenit.

Usus.) Qua ratione ex chy-

lo lacteo albicante sanguis rubicundus generetur, patet ex eo experimento, quo lac cum quodam lixivio coctum in rubicundum colorem mutatur: continet autem lac in se particulas oleosas, pingues, ex quibus butyrum conficitur; & istæ particulæ sunt sulphureæ, quia butyrum deflagrari potest; quando itaque particulæ salinæ lixivij cum oleosis per calorem intime sociantur, evenit jam exinde rubeo. Cum itaque chylus magna ex parte cum lacte conveniat, & in eo multæ particulæ oleofæ atque salinæ contineantur, hinc

sa sanguifera frequenti propulsione continuatus: Chylus namque ex cibis elaboratus, & cum sanguine refluente cordis ventriculo dextro illatus, ope constrictiois cordis per arteriam pulmonalem ad pulmones, & per arteriam pulmonalem iterum ad cordis ventriculum sinistrum defertur, ex quo ventriculo tandem per aortæ ramifications ad singulas corporis partes nutritionis cau-

hinc mediante cordis & pulmonum motu istæ pariter intrinè miscentur, incalescunt & alium colorem acquirunt. Idem comprobat ipsa quoque experientia: quod si enim chylus cochleari exceptus ad ignem incalescit, in rubicundum mutatur liquorem. Attamen ad sanguinis rubedinem aër etiam multum confert.

Constat sanguis ex particulis aquosis & terrestribus, in quibus adhuc aliæ salinæ, pingues, o'eosæ & sulphureæ continentur.

Motus sanguinis est duplex: vel *progressivus*, sive *circularis*, quando sanguis per omnia vasa sanguifera in toto corpore circumagitatur; vel *interritus*, quo singulæ sanguinis particulæ inter se invicem circumrotantur. Motum sanguinis progressivum, sive Circulationem sanguinis primas omnium luculenter descripsit Ceb. Harvæus in Tract. de mo-

tu cordis, eamque sequentibus vindicavit experimentis:

1.) Ipsa cordis structura musculosa, ejusque & omnium arteriarum pulsus validus, quem non solum in externa corporis superficie tactu percipimus, sed etiam in animalibus vivis dissectis evidentissimè cerni licet, circulationem sanguinis manifestissimè produnt.

2.) Vasa sanguifera, quorum trunci majores ventriculis cordis annexuntur, & per omnes corporis partes quaquaversum in plures ramos & surculos inumeros distribuuntur, propterea hac ratione ita sunt disposita, ut mediantibus ictis sanguis nutritius ad omnes corporis partes defterri, & superfluous iterum revehi queat.

3.) Valvulae semilunares, arte-

causa propellitur: sanguis vero à nutritione superfluus refluit iterum per rāmulos & truncos venæ cavæ ad cordis ventriculum dextrum, denuo hoc circuitu propellendus. Sub constrictione cordis, *Systole*, præbent Auriculæ sanguini diverticulum, donec sub reiterata ejus dilatatione, *Diastole*, cordi influere possit.

T A B.

arteriarum principiis appositiæ, quæ foras hiant, concedunt quidem sanguini egressum, regressum vero ejus refrœnant; è contrario valvulae venarum tricuspidales & mitrales, itemque illæ, quæ in venarum cavitatibus reperiuntur, impediunt, ne sanguis à corde per venas ad partes regurgitetur.

4.) Quando arteriæ in vivis animalibus filo constringuntur, intumescent istæ inter vinculum injectum & cor, & infra ligaturam concidunt; venæ vero deligatæ turgescent infra ligaturam & supra illam inaniuntur: unde firmissime concluditur, quod sanguis ex corde per arterias ad partes propellatur, per venas autem ad cor refluat.

- 5.) Quod si insigne aliquod vas sanguiferum læditur & apertum servatur, effluit per illud, omnis sanguis in toto corpore contentus; quod vero minime fieret, nisi illæ per universum corpus circuletur.
- 6.) Transfusio sanguinis, qua sanguis ex animali quodam in aliud defertur, comprobat pariter existentiam circulationis sanguinis.
- 7.) Liquor coloratus venæ cuidam injectus facile ex arteria alterius lateris effloret, & circuitum sanguinis monstrat.
- 8.) Circulatio sanguinis in cauda piscium per microscopia evidenter conspicitur.
Reperiuntur in scriptis quorundam Veterum Medicorum non-

nonnulla vestigia, unde admodum probabiliter colligitur, Circulationem sanguinis iis minimè fuisse ignotam. Hac ratione comparat Hippocrates Lib. de Corde §. 5. microcosmum cum macrocosmo sequentibus verbis: *Hi* (scilicet cordis ventriculi) fontes sunt *humanae naturae*, & *hi* flumina sunt, quibus totum corpus irrigatur: atque *hi* etiam vitam homini conferunt, & ubi resiccati fuerint, homo moritur. Postea Lib. de locis in homine, §. 6. inquit: *Sola enim ha* (venæ juxta tempora) ex venis sanguine non rigantur, sed avertitur ex ipsis sanguis, qui autem avertitur influenti occurrit, & qui quidem avertitur volens discedere, qui vero superne influit volens infrā procedere, hic impelluntur ac diffunduntur ac mutuo circumagitantur, & pulsus venis exhibent. Notandum autem est, quod Hippocrates per Φλέβες venas, in genere vasa sanguifera intelligat. Ibidem §. 9. Communicant autem omnes venæ, & confluunt inter se mutuo & illa quidem sibi ipsis per se committuntur ac coincidunt, aliae vero per venulas à venis extentas. Quæ autem carnes nutriunt, ea parte inter se confluunt. Et quicunque morbus à venis oritur, levior est, quam qui à nervis: diffluit enim una cum humore, qui in venis est & non quiescit. Lib. de alimentis: *In pilos alimentum*

(i. e. sanguis) & in unguis & in extremam superficiem intrinsecus pervenit. Forinsecus alimentum ex extrema superficie ad intima pervenit. Confluxio una, conspiratio una, consentientia omnia. . . . Principium magnum ad extremam partem pervenit, ex extrema parte ad magnum principium pervenit. Libr. de flatibus, §. 21. Cumque in crassiores & pliores sanguine venas aër prodierit, progressusque diutius maneat, prohibet sanguinis cursum atque alio quidem loco consistit, alio lentius penetrat, alicubi autem citius. Que sane in aequalitate transitū sanguinis per corpus facta, omnigena in aequalitates per omne corpus contingunt... Continguntque ex sanguinis perversione totius omnino corporis subversiones. Libr. II. De Diæta §. 45. Calefactio enim sanguine (scilicet per febrilem motum) & attrito, celerem circuitum faciunt ea, (i. e. fluida) quæ in corpore sunt. . . . Tum quod compactum est calescens attenuatur, & simul ex carne foras subcutem extruditur, atque hoc sudor calidus vocatur. Hoc autem excreto, sanguis in naturalem statum restituitur & febris remittit. Item Lib. de Insomniis, §. 12. Hec omnia sic visa, sanitatem homini designant, & corpus recte habere, omnesque circuitus, & exhibitiones ciborum ac secreciones integras esse.

Sic

DECIMA QUINTA. 111

Sic quoque in scriptis *Galeni*, præsertim Lib. de usu Part. Cap. I. vestigia prostant, ubi de mutua connexione & anastomosi arteriarum cum venis, quæ sanguinem ex iis in se per vias exilissimas recipient, loquitur.

Pariter *Plato* in *Timæo* aliquoties mentionem facit *Periodi* & *circuli*, huc illud commoti.

Refert præterea *Thom. Bartholinus* in *Act. Hafniens.* ad A. 1676. pag. 4. ex literis *Andr. Clyeri*, Proto-Medici in Batavia nova: *Medicis sennibus tot retro seculis, ultra 4000. annorum, usum circulationis sanguinis innotuisse Europais.*

Quod sapientissimo Regi *Salomoni* Circulatio sanguinis pariter jam cognita fuerit, admodum probabiliter ex ejus *Ecclesiast. Cap. XII. vers. 6.* colligi licet, quando de corporis humani partibus, ejusque functionibus naturalibus in sensu metaphorico inter alia sequentem in modum de Circulatione cessante loquitur. *Et aurea scaturigo praterfluat, & amphora putei debiscat, & rota putei rumpatur.* Per auream scaturiginem nihil tam evidenter denotatur, quam Circulatio sanguinis, ut pote quæ sub agone mortis amplius fluere definit: Cor apprime comparatur cum *puteo*, ex quo humores corporis efflunt, quo alii denuo hauriun-

tur, & in quod alii noviter appulsi iterum exonerantur: *Amphoram putei* optime representant vasorum trunci cordi annexi cum appositis valvulis, quibus scilicet sanguis ex ventriculis cordis, haud aliter, ac ope amphoræ aqua ex puteo, reiteratis vicibus hauritur: & Pulmones comode comparari possunt *rotæ* alicujus *putei*, circa quam catena, cui amphoræ adhærent, sursum atque deorsum volvitur, qui sanguis ex corde in dextro corporis latere sursum, & in sinistro iterum deorsum in cor per pulmones, veluti per rotam quandam circumagitatur.

Quanquam ex his adductis testimoniosis satis probabiliter colligitur, Veteres pariter de Circulatione sanguinis aliqualem jam habuisse notitiam, merito tamen nihilominus *Harveo* debebitur immortalis gloria præclari ac utilissimi hujus inventi, qui primus hujus circulationis existentiam & rationem per varia argumenta & experimenta adeo evidenter demonstravit, ut nullus jam amplius illam in dubium vocare possit.

In servit autem Circulatio sanguinis 1.) ut sanguis perpetuo fluidus servetur; 2.) ut mediante illa corpori nutrimentum advehatur; 3.) ut reliqui humores secernantur, & impuritates ex corpore eliminantur; 4.) ut sanguis à nu-

nutritione superflaus ad cor revehatur; 5.) ut vita & sanitas conserventur. Cum enim propter continuos corporis motus partes ejus solidæ continuo atteruntur & abraduntur, expedit jam, ut ope istius circulationis indefinenter novus sanguis gelatinosus, nutritius partibus advehatur, & impuritates jam minus resolutæ eliminantur. Has functiones corporis naturales multum adjuvant anastomoses, sive mutuae inosculationes extremitatum arteriarum & venarum, qua-

les ubique occurunt: si enim surculi arteriarum extremi cum venularum principiis non coniungerentur per canalem continuatum, sane tardissimè propagaretur circulatio, cum è contrario liquor per continuos canales facilime ac citissimè propelli possit, vi legum hydraulicarum. Cum autem in hominibus bonâ valetudine gaudentibus 100000. pulsuum rythmi numerentur, facile hinc colligere possumus, sanguinem quam citissimè corporis vasa transire.

T A B U L A XVI.

De. Aörtæ.

I. **D**efinitio: AORTA, sive ARTERIA MAGNA, est canalis pulsu præditus, oritur ex sinistro cordis ventriculo, unde protensa ramos & surculos innumeros per totum corpus diffundit.

II. Divisio: Rami Aortæ insigniores sunt sequentes:

○. *ARCUS Aörtæ ASCENDENS*, ex quo 3.
rami magni:

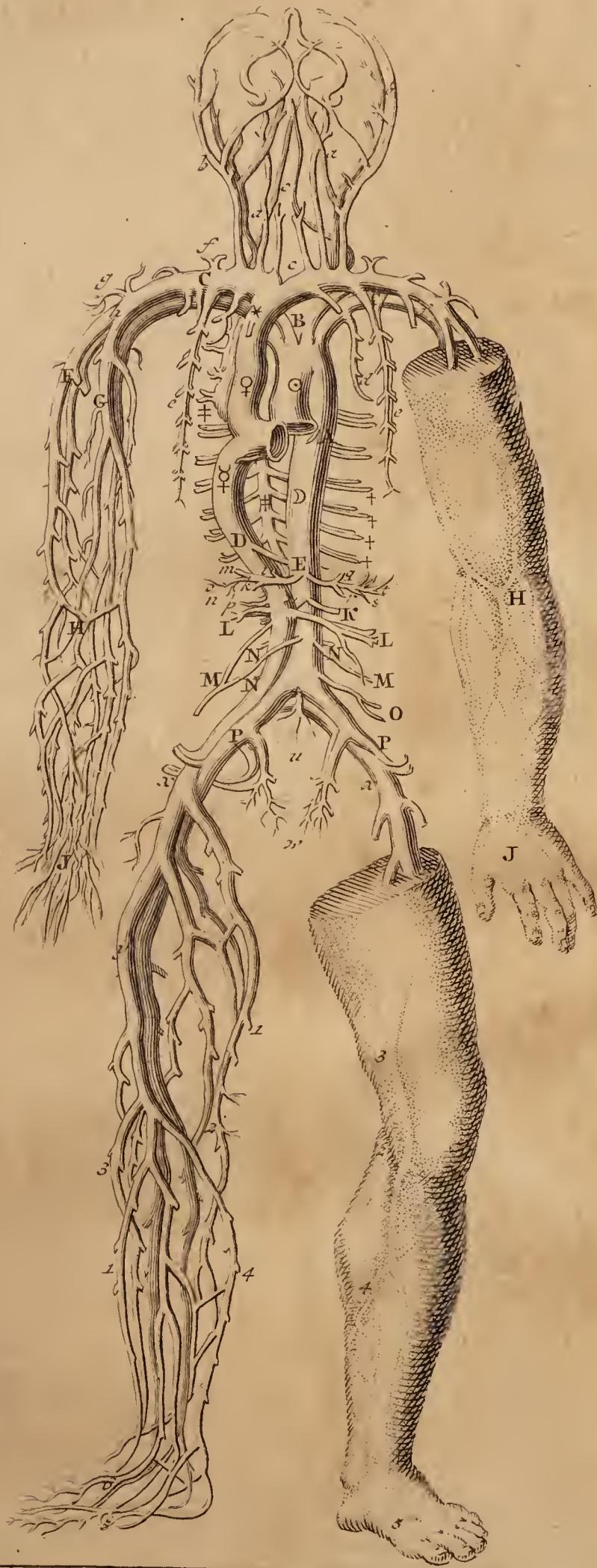
A N N O T A T I O N E S.

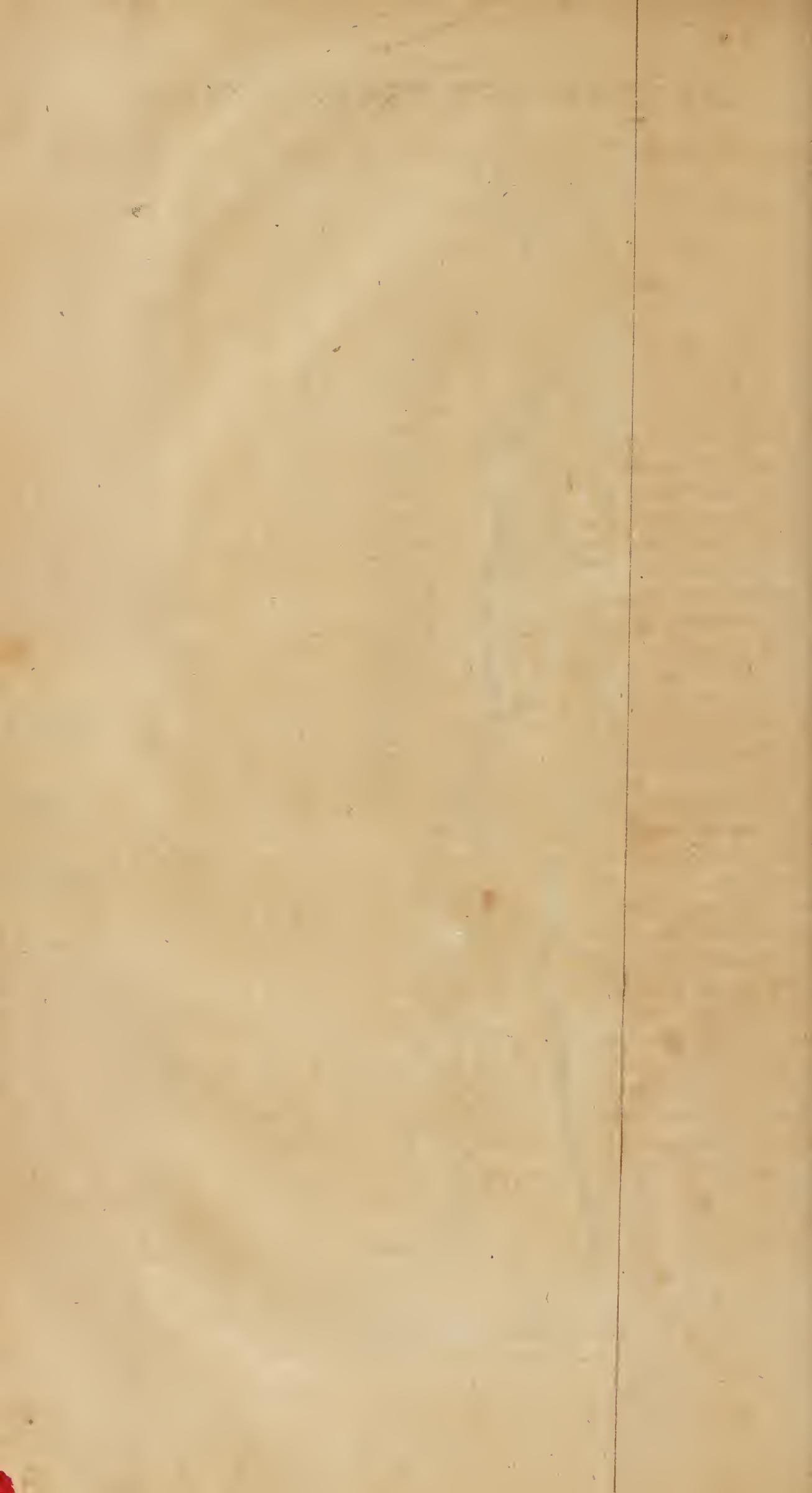
Ad Tabulam XVI.

○.) *Aorta* ex ventriculo
cordis sinistro exorta sursum protenditur: mox post
ejus egressum sub arteria pul-
mo-

XVII.

XVI.





- A. *Arteriæ coronariæ cordis* prope valvulas oriuntur.
- B. 2. *Carotides*, quarum dextra ab initio cum subclavia dextra communem efficit ramum. Oriuntur ex illis.
- a. *Carotides internæ*, quæ per cerebrum disseminantur;

b. *Ca-*

monali quadantenus inflectitur, & supra quartam vertebram dorsi, versus sinistrum latus incurvata arcum insignem constituit, ex quo 3 rami notabiles propullulant: primus horum ramorum arteriam subclaviam dextram & carotidem dextram, quæ ad distantiam unius pollicis lati à suo principio ita dividuntur; alter ramus est carotis sinistra; tertius ramus sistit subclaviam sinistram.

A.) Duæ *arteriæ coronariæ* cordi propriæ oriuntur statim in principio Aörtæ, prope valvulas semilunares, & extendunt suos ramos per totam cordis superficiem, ubi hinc inde iterum conjunguntur: has arterias nitidissime in figuris æneis exhibit *Ruyssch* Epist. probl. III. & Thesaur. Anatom. IV. Tab. III.

B.) *Arteria carotides* ab initio rectâ viâ sursum assurgunt ad œsophagi atque tracheæ latera usque ad laryngem absque ullis ramis manifestis, postea vero dividuntur in carotides internas & externas.

a.) *Arteria carotis internæ* utraque arcuata juxta sellam turcicam ad cerebrum tendit, & incurvatur circa processus glenoideos posticos ab anteriore parte ad posteriorem, postea iterum à posteriore ad anteriorem, deorsum mox, de novo sursum & retrosum, instar literæ S. In ista regione utrinque ramuli quidam ad duram matrem properant, unus etiam per foramen inæquale pinguedinem oculorum, & aliis quidam juxta nervum opticum ad pinguedinem, musculos & tunicas oculorum repetit. Præter hos surculos duo adhuc alii *rami insignes* observantur in utroque latere: priores circa medium processum glenoideorum anteriorum conjunguntur, & assurgunt prope cristam galli supra corpus callosum ad omnem cerebri partem anteriorem; *posteriores rami* extenduntur per sulcos ac gyros mediæ atque posterioris cerebri partis, & constituunt unâ cum arteria cervicali interna *plexum choroideum*. Id quoque notandum

b. *Carotides externæ externe ad caput & linguam tendunt.*

C. 2.

dum est, quod hæc arteria carotis interna, quamprimum ad cerebrum pervenit, externam suam tunicam amittat: quam ob causam inflexio illa in formam literæ S, de qua antea mentio facta, necessario formatur, ne videlicet sanguis fortiter sursum propulsus has arterias disruptat.

b.) *Arteria carotis externa* distribuit 5. ramos: 1.) *primus ramus* extenditur ad glandulam thyroideam, œsophagum & musculos laryngis. 2.) *Secundus* supergreditur os hyoides sub musculo basioglosso & ceratoglosso usque ad latus Genioglossi, ubi in 2. *surculos* abit, quorum *minor* ad glandulas sublinguales, ad pharyngem, ad musc. genio-hyoideum & genioglossum; *major* autem ad frenulum & ipsam substantiam linguae tendit. 3.) *Tertius* perforat musculum digastricum, properat ad glandulam parotidem, muscul. pterygoideos & pterygo-staphylinos, & dividitur postea prope maxillam inferiorem: una harum arteriarum divisorum juxta maxillæ inferioris latus internum ad glandulam sublingualem, musculos digastricum, basioglossum & genioglossum spargitur; alia ad latus externum maxillæ inferioris

sub musculo buccinatore usque ad angulum utriusque labii protensa surculos hinc inde ad vicinos musculos atque integumenta communia dispergit: ad prædictum angulum, seu concursum labiorum iterum dividitur hæc arteria in *duos ramos*: *inferior* secundum ductum labii inferioris per cutem surculos spargit & connectitur cum ramo socio ab altero latere excurrente: *superior ramus* pari modo in labio superiori protenditur, qui vero cum socio alterius lateris non conjungitur, sed uterque ad latera columnæ nasi adscendit & nutrimentum vicinis partibus concedit. 4.) *Ramus quartus* statim in exortu surculum distribuit ad glandulam parotidem, ad musculum digastricum, & ad meatus, externa partem cartilagineam, itemque alios quosdam surculos ad musculos œsophagi, atque flexores capitis disseminat. In ulteriori ejus progressu plures adhuc ramulos distribuit: quidam horum distenditur ad musculos pterygo-staphylinos & per os cuneiforme ad duram matrem, qui ramus *arteria dura matris* appellatur; aliis surculus tendit per meatum maxillæ inferioris ad dentes, ex quo meatu postea in parte

C. 2. *Subclaviæ*, dextra & sinistra, ex quibus progerminant.

c. *Cervicales*, seu *vertebrales*, ad partes colli;

d. In-

parte anteriori foras ad musculum mentalem egreditur; aliis præterea ramulus assurgit supra condylum maxillæ inferioris juxta mucium masseterem sub glandula parotide ad musculum temporalem, postea dividitur supra processum zygomaticum in duos ramos, quorum *anterior* sursum ad verticem capitis assurgit, & cum aliquo surculo à sequente quinto ramo propullulante conjungitur, qui sub itinere quosdam surculos musculo frontis atque orbiculari palpebrarum largitur; *posterior* pariter ad verticem excurrit, ubi simili modo cum sequente quinto ramo coalescit, attamen antea auriculæ lobo & musculo frontali surculos concedit. 5.) *Quintus ramus* in posteriori collocatur capitis parte, transversim supergeditur venam jugularem internam, distribuit surculos per musculos collum flectentes, in posterioremusculi digastrici partem in meatum auditorium extnum anteriores, quidam etiam ab his surculis sub membrana tympani ad meatum auditorium internum serpit. Reliqua hujus quinti ramus pars in osse occipitis sursum

adscendit usque ad verticem, surculos hinc inde præbet musculis capitis atque colli, & connectitur in vertice per anastomosin cum duobus ramis ab arteria temporali protensis, de quo antea dictum fuit.

C.) *Dum arteria subclavia* sub clavicula transit, concedit ista quosdam surculos glandulae thymi, pericardio & mediastino, qui alias propriè *arteria mediastina*, & *diaphragmatica superior* vocantur; quandoque etiam ex mammariis internis propullulant.

c.) *Arteria cervicalis*, etiam *vertebralis interna* dicta, per foramina processuum laterallium vertebrarum colli sursum serpit, inflectitur postea supra atlantem à posteriori loco antrosum per foramen magnum occipitis & per duram matrem sub medullam oblongatam, quo loco ex binis arteriis cervicalibus invicem conjunctis unicus componitur ramus, qui statim in principio aliquos surculos in medullam spinalem & cerebrum dimittit, deinde prope protuberantiam annulariem sursum ad sellam turcicam excurrit, ubi duæ hujus arteriolæ, cum ramis arteriæ caro-

- d. *Intercostales superiores*, ad 2. vel 3. costas supremas;
- e. *Mammariae*, sub sterno proreptant usque ad abdomen;
- f. *Axillares*, per totum brachium ad digitos usque protensæ.

D. TRUN-

carotidis internæ in forma ali-
cujus quadrati per anastomosis
junguntur; alii surculi hujus
rami extendunt se ad poste-
riorem cerebri partem; & ite-
rum alii 2. surculi petunt ven-
triculos cerebri, & efformant
cum ramis posterioribus caro-
tidis internæ *plexum chorioi-
deum*.

d.) Arteriæ intercostales su-
periores suppeditant statim in
principio quosdam ramos mu-
sculo colli longo & scaleno:
postea abeunt illæ ad muscu-
los intercostales, membranam
pleuram atque medullam spi-
nalem.

e.) Arteriæ mammariæ in-
terna excurrunt utrinque sub-
sterno deorsum prope cartila-
ginibus, & concedunt ramos
musculis intercostalibus æque
ac ipso sterno: ut plurimum
ramus quidam inter tertiam &
quartam costam transit per
musculos intercostales ad mam-
mas; & aliis per diaphragma
secundum tractum musculi
recti ad arteriam epigastricam.

h.) Quando truncus arteria
subclavia sub musculo scaleno
ad brachium protendit, tunc

etiam aliud acquirit nomen &
appellatur *Arteria axillaris*,
ex qua arteria oriuntur: 1.) alii
qui rami supra thoracem ex-
tensi, *arteria thoracica dicti*;
alii ad mammae exprorecti,
mammaria externa; & qui ad
musculos caput & collum flec-
tentis pergunt, *vertebrales
externæ* vocantur. 2.) Postea
prædicta arteria axillaris in
anteriori parte condyli ossis
humeri duos alias dimittit ra-
mulos; quorum alter ad musculum
supraspinatum, infraspinatum,
latissimum dorsi, rotundum
majorem & minorem; alter
vero sub condylo ossis humeri
ad musculum infraspinatum,
supraspinatum, deltoïdem,
longum, brevem & brachiæum
externum proreptat. 3.) Dein-
de ulterius excurrit axillaris
secundum longitudinem ossis
humeri sub musculo bicipite,
quæ denuo nomen mutat, &
arteria brachialis audit: hæc
adjacentibus musculis & inte-
gumentis vicinis surculos lar-
gitur, quorum nonnulli ad
flexuram cubiti condylum in-
ternum ambiunt, qui sequenti
arteriæ cubitæ per anastomo-
ses

D. *TRUNCUS Aortæ DESCENDENS,*
ex quo :

*. *Bronchialis*, quæ nutrit pulmones,

†. In-

ses junguntur. 4.) Postmodum excurrit illa longius sub musculo perforato & pronatore rotundo, ubi in duos ramos insignes, nempe arteriam cubitæam & radiæam divaricatur. *Cubitæa* 1.) in principio suo statim in duos distinguuntur ramos alios : *anterior ramus* antrorsum supra ligamentum intermedium, quod ulnam & ejus radium intercedit, deorsum fertur ad musculos carpum & digitos flectentes, prope musculum pronatorem quadratum perforat ligamentum prædictum, tenditque ad musculos qui carpo incumbunt & ad integumenta; *posterior ramus* statim in exortu perforat prædictum ligamentum intermedium, & excurrit ad omnes musculos, qui manum ac digitos extendent. 2.) Postquam arteria cubitæa dictos ramos dimisit, protenditur illa intra muscolum cubitæum externum & perforatum ad omnem cubiti longitudinem deorsum, cuius surculi superiores post condylum ossis humeri internum reflectuntur & quibusdam ramis arteriæ axillaris per inosculationes inhiant; inferiores autem per musculos manum &

digitos flectentes distribuuntur. 3.) Reliqua pars arteriæ cubitææ ad latus digitii minimi per ligamentum annulare excurrit in volam manus ad formam semicirculi, ex quo arcu quatuor surculi supra carpum ad digitos abeunt, ibique divisi in utroque cujuslibet digitii latere usque ad apicem excurrunt, ubi iterum per anastomosin junguntur; reliqui surculi connectuntur cum alio arcu semicirculari arteriæ radiææ. *Arteria radiæa* ad internum ulnæ latus deorsum tendit inter musculum supinatorum longum & perforatum usque ad pollicem, quæ in hac via decurrens vicinis musculis surculos transmittit: postea in vola manus pariter arcum semicircularem constituit, cuius ramuli quidam cum alio arcu arteriæ cubitææ conjunguntur; reliqui abeunt ad musculos interosseos atque lumbricales.

D.) *Aorta descendens* ab initio statim canali arterioso *Bottalli* (Tabul. XXVII.b.) connectitur: oriuntur etiam ab illa adhuc in thorace arteriæ bronchiales, intercostales inferiores & quædam œsophagææ.

H 3

†.) Sin.

T A B U L A

f. *Intercostales, inferiores, intra costas excurrunt.*

D. *Diaphragmaticæ, phrenicæ, sæpe ex Cœliaca ortæ.*

E. *Cœliaca, intra tendines diaphragmatis divisa:*

1.) *Ex Cœliaca dextra proveniunt.*

i. *Gastrica dextra, ad dextrum ventriculi latus;*

k. *Epiploïca dextra, ad omenti latus dextrum;*

l. *Pancreaticæ, ad pancreatis glandulam;*

m. *Duodena, ad intestinum duodenum;*

n. *Cysticæ gemellæ, ad vesicam felleam;*

o. *Hepatica, qua hepar nutritur.*

2.) *Ex Cœliaca sinistra emergunt.*

q. *Gastrica sinistra, ad stomachi latus sinistrum;*

r. *Epiploïca sinistra, ad omenti partem sinistram,*

s. *Gastro-epiploïca, ventriculo & omento communis.*

t. *Splenica, quæ ad lienem & pancreas tendit.*

K. Me-

f. *Singulæ arteria intercostales dividuntur in duos ramiulos: major excurrit in sulco costarum & distribuit surculos musculis intercostalibus atque membranæ pleuræ; minor pariter ad musculos intercostales, itemque ad musculos lumborum atque medullam spinalem tendit.*

D. *Arteria diaphragmatica, sæpius ex cœliaca orta,*

communiter *inferior* dicitur, ad distinctionem illius arteriæ diaphragmaticæ superioris, de qua antea sub Lit. C. mentio facta.

i. q. s.) *Arteriæ ventriculi vulgo dicuntur *vasa coronaria*, quoniam coronæ instar ventriculum ambiunt, & per copioas anastomoses hinc insibi mutuo conjunguntur.*

K.) At-

- K. *Meseraica superior*, quæ ad lienem & pancræas tendit.
- L. *Emulgentes*, quæ utrinque diaricatae renibus immerguntur.
- M. *Spermaticæ*, in viris ad testiculos; in fœminis ad ovarium.
- N. *Lumbares*, ad latera vertebrarum lumborum positæ.
- O. *Meseraica inferior*; ad intestina crassa transit.
- P. 2. *Iliacæ*, divaricantur versus pedes, ex quibus:

u. Sa-

K.) *Arteria meseraïca superior* copiosas producit ramifications, intra duplicitam tunicam mesenterii reconditas, quæ ad glandulas mesenterii, ad intestinum duodenum, jejunum, ileum, cœcum & colon protenduntur: ramus ille, qui secundum ductum intestini coli excurrit, jungitur per anastomosin cum meseraïca inferiori: reliquorum ramos extremitates in ipso mesenterio ubique concurrunt, atque circularibus suis conjunctionibus insulas copiosas constituunt.

L.) *Arteria emulgentes* quandoque in uno, aut in utroque latere duplices reperiuntur; sæpe etiam renibus succenturiatis ramos conferunt.

M.) *Arteria spermaticæ* cinguntur à peritonæo peculiari quadam membrana. In fœminis descendunt hæc vasa

spermatica recta via ad ovaria, uterus, tubas Fallopianas & ligamenta lata; *in viris* vero transeunt per processus peritonæi & annulos musculorum abdominis ad testiculos & epididymides.

N.) Ut plurimum numerantur 10. arteriæ lumbares, quæ per musculos abdominis, psoas; atque medullam spinalis distribuuntur.

O.) *Arteria meseraïca inferior* æque ac superior intra tunicas mesenterii continetur, & producit 3. ramos evidentes: *primus* connectitur circa medium intestini coli cum quodam ramo meseraïcae superioris; *secundus* ad finem coli pertingit; *tertius* secundum ductum intestini recti ad pelvem excurrit, cuius rami arterie hemorrhoidales internæ nominantur.

P.) Quando Aorta ad ultimam

u. *Sacra*, exigua, oritur in ipsa divaricatione.

w. *Iliaca interna*, ex qua hypogastrica, umbilicales, pudenda internæ & hæmorrhoidalis externa.

x. *Iliaca externa*, unde epigastrica, pudenda externa & cruralis, ex qua reliquæ totius pedis.

III.

nam lumborum vertebram per-
venit, tunc divaricatur in duos
ramos admodum magnos, qui
arterias iliaceas vocantur.

u.) *Arteria sacra* supra os
sacrum deorsum in pelvem ten-
dit, est admodum exilis &
transit per foramina ossis sacri
lateralia ad medullam spinalem.

w.) Ab *arteria iliaca interna*
proveniunt statim in prin-
cipio quidam surculi, qui ad
musc. psoas, pyramidales,
iliacos & levatores ani perti-
nent, qui etiam in viris ad ve-
siculos seminales & prostatas;
in mulieribus vero ad latera
& vaginam uteri tendunt.
Postea oriuntur ex hac iliaca
interna 3. rami: 1.) *Arteria
umbilicalis* (Tabul. XXVII. o.),
quæ in utroque vesicæ latere
in fœtu per umbilicum atque
funiculum umbilicalem ad pla-
centam uteri protenditur; in
adultis vero evanescit harum
arteriarum cavitas, quia nul-
lus amplius sanguis transit, &
tunc degenerant in ligamenta.

2.) *Arteria pudenda interna*
abit intra ligamenta tendinosa,

quibus os sacrum cum osse
innominato ligatur, ad pelvem,
reflectitur posthac sursum ad
latera ossis pubis, & dispergit
surculos per musculos levato-
res ani & obturatores exter-
nos, itemque in viris per in-
tegumenta penis, ejusque cor-
pus spongiosum, glandem &
musculos erectores; in fœmi-
nis vero per musculos clyto-
idis atque nymphas. 3.) *Ar-
teria glutæa* duobus gaudet ra-
mis: unus, *arteria hypogastrica*
dictus excurrit per cavita-
tem ossis ilei, super musculum
pyramidalem in musculos glu-
tæos; aliis ramus tendit in
eminentia ossis ischii juxta
nervum ischiaticum ad muscu-
lum quadratum, obturatorem
internum, trigeminum & alios,
qui tibiam flectunt; alii adhuc
rami retrorsum ad sphincterem
ani sparguntur, qui *arte-
ria hemorrhoidales externæ* ap-
pellantur.

x.) Quando *arteria iliaca
externa* ex abdomine ad femur
transit, abeunt statim ab illa se-
quentes rami notabiles: 1.) *Ar-
teria*

III. *Uſus:* Hæc Arteria magna propellit sanguinem per ſuos ramos ad omnes corporis partes

teria epigastrica, cuius alter ramus ad musculos obturatores, externum properat; alter ramus in musculo recto furſum reflectitur, in cuius medio cum arteria mammaria per anastomofin jungi videtur.
 2.) *Arteria muscula* ad inferiores partes muscularum abdominis & ad musculum iliacum excurrit. 3.) *Arteria pudenda externa* in viris per ſcrotum; in foeminiſ per labia vulvæ distribuitur. 4.) *Arteria inguinalis* per glandulas inguinales atque pinguedinem illius loci diſseminatur. 5.) *Arteria iliaca ulterius* in femore protensa cruralis appellatur; quæ inter musculi ſartorium, vaf tum internum, iliacum & tricipitem uſque ad inferiorem ac posteriorem ossis femoris partem deorsum descendit, & interea ramos ſuos vicinis muſculis atque pinguedini ſub poplite concedit, quæ arteriæ popliteæ audiunt. Sub poplite circa muſculum ſolare abeunt 3. rami: primus ramus, arteria fibularis, ſive ſuralis, ſe cundum fibulæ ductum inter muſculum perforantem & flexorem pollicis proprium deſcendit, perforat inferius li gamentum intermedium, quod tibiam & fibulam intercedit & properat ad tarſum, in qua

via vicinis muſculis ramulos confert. Secundus ramus, arteria tibialis ſecundum oſſis tibiæ tractum inter muſculum perforantem & tibiæum poſticum uſque ad plantam pedis defertur, ſpargit ubique in hoc itinere ſurculos ad accum bentes muſculos, & extenditur ſub planta pedis in duos ramos: à priori ramo acci piunt muſculi thenar, antithe nar & perforatus quosdam ra mulos; ab altero prodiuitur ſub metatarſo ſemicirculus, cuius ſurculi diſſeminati digi tot pedis utrinque pari modo, uti ſuperius de digitis manūs dictum, ambiunt. Tertijs ramis, quandoque ab arteria tibiali ortus, perfodit ſuperius ligamentum intermedium, deſcendit in latere oſſis tibiæ inter muſculum tibiæum anti cum & extenſorem pollicis proprium deorsum, & exhibet duobus hiſ muſculis, atque extenſori communi quosdam ſurculos: in dorſo pedis tran fit quidam ramus ad plantam pedis inter pollicem pedis & huic proximum digitum, & coniungitur arcui ſemicircula ri arteriæ tibialis; alijs ramis diſtribuitur per muſculos inter osseos & lumbricaleſ.

Uſus.) Omnes iſti rami & ſurculi Aörtæ deſinunt tandem

tes nutritionis causa, vi propriæ elasticitatis & constrictionis cordis.

in exilissimas venulas, ita ut extremitates arteriolarum principiis venularum arctissimè connectantur, sibi mutuo inosculentur, atque unicum constituant canalem continuatum: quæ connexio *Anastomosis* dicitur.

Per hanc anastomosin, sive inosculationem arteriolarum cum venulis admodum facilitatur sanguinis progressus: quod si enim arteriæ cum venis tali modo non cohærerent, nec communi tractu continarentur, sed arteriarum extremitates apertæ intra carnis aliarumque partium substantiam sanguinem eructarent,

ubi pariter venularum oscula hiarent, tunc certe sanguis intra carnis substantiam extravasatus cumularetur, spissior evaderet, atque vasorum ostiola oppimeret, imo facillimè flagnaret, ac frequenter inflammationem subiret; cum è contrario per canales continuatos perennis affluxus sanguinis absque ulla remora agitari potest. Comprobant etiam has vasorum sanguiferorum anastomoses injectiones huc usque à multis Anatomiis, præsertim à Celeb. *Ruyshio* suscepτæ. Vid. *Georg. Frid. Franci de Franckenau Tract*, de Anastomosi reiecta.

T A B U L A XVII.

De Vena cava.

I. **D**e *Efinitio*: **V E N A C A V A**, est amplissimum vas sanguiferum, pulsu tamen destitutum: originem dicit quaquaversum in corpore ex extremitatibus arteriolarum, ex quibus sanguinem recipit, posthac concurrunt ejus surculi minimi in ramos majores, qui 2. truncis in cordis ventriculo dextro terminantur. Melius inverso modo consideratur.

II. *Divisio*. Dividitur statim prope cor in 2. Truncos, ubi

A. Ve-

A. Venæ coronariæ cordis.

♀. *SUPERIOR TRUNCUS* Venæ cavæ,
ad quam pertinent:

† *Vena azygos*, sub vena cava dorso in-
cumbit;

*. *Bron-*

ANNOTATIONES

Ad Tabulam XVII.

A.) *P*Ericardio adhuc illæso
Vena coronaria cordis
minimè in conspectum ve-
niunt: ambiunt circumcirca
basin cordis, instar coronæ,
quam ob causam etiam *coro-
naria* appellantur, & distri-
buunt cordi utrinque surculos
suos usque ad apicem cordis.

♀.) Deprehenditur in *Vena
cava* proxime ad ventriculum
cordis dextrum, circa octa-
vam dorsi vertebram, cavitas
admodum ampliata, in qua
Eustachius, *valvulam* quan-
dam *semilunarem* primus de-
texit, qua præcavetur, ne
affluxus sanguinis ex utroque
trunko contrarius se mutuo
non impedit. Uterque Venæ
cavæ truncus mediastino fir-
miter alligatur, propterea spi-
næ dorsi non incumbit, quem-
admodum aorta, sed intra
pulmonum lobos fere in medio
thoracis ope mediastini suspen-
ditur: hinc etiam hujus venæ
truncus inferior cordis motui
in dextro latere obiceat ponit,

ut cuspide sua sinistrorum vi-
brare debeat: & quia sic
pulsus cordis in sinistro thora-
cis latere validior quam in
dextro percipitur, ideo ipse
quoque cordis situs à plebe in
sinistro latere supponitur. *su-
perior* postmodum *truncus* in-
ter pulmonum lobos, supra
glandulam thymi, quæ æso-
phago & arteriæ asperæ in-
cumbit, ad collum usque af-
surgit mediastino annexus.

†.) *Vena azygos*, vel *vena
sine pari* conjungitur cum ve-
næ cavæ trûnco superiori in
posteriori latere, quadantenus
dextrorum, inter quartam &
quintam vertebram dorsi, ubi
arcu quodam sursum inflexo
supra ramum dextrum tracheæ
deorum reflectitur, ita, ut
octava vel nona vertebra dorsi
innitatur, postmodum secun-
dum spinæ dorsi tractum deor-
sum ad aortæ latus dextrum
per tendines diaphragmatis
transeat, & deinde in abdomi-
ne utplurimum divisa circa
yasa

*. *Bronchialis*, sæpe deficit.

C. *Subclaviæ*, in quas sese exonerant

a. *Jugularis interna*, ex cerebro descendens.

b. Ju-

vasa emulgentia evanescat. Hæc vena recipit in se sanguinem utrinque intra 10. costas inferiores refluente, beneficio suorum ramulorum ibidem intra costas excurrentium, qui *venæ intercostales inferiores* dicuntur. Ego aliquando in Anatomia publica cadaveris virilis observavī venam azygon in homine, per ramum satis magnum haud procul à venis emulgentibus, in posteriorem venæ cavæ partem delincentem atque infertam: de qua observatione vid: *Miscell. Med. Phys. Vratisl.*

A. 1720. Mens. Septembr. Claff. IV. Art. 14. De extraordinaria quadam connexione hujus venæ cum inferiori venæ cavæ truncō vid. pariter *Miscell. Med. Phys. Vratisl.*
A. 1718. Mens. Febr. Claff. IV. Art. 7. In amphibiis hæc vena azygos semper à me duplex fuit reperta, itemque in quibusdam animalibus ruminantibus.

* C.) Supra venam azygon postmodum *truncus venæ cavæ superior* sub sterno & supra arteriam asperam rectâ viâ sursum ad collum adscendit, ubi in anteriori parte *vena*

bronchialis notanda; quæ tamē sæpe deficit, aut quandoque ad venam azygon, non nunquam etiam ad venam intercostalem superiorem pertinet. Præterea quoque in superiori hujus trunci parte conspicitur vena mediastina, & diaphragmatica superior, quæ intra pulmonum lobos supra cor ad diaphragma excurrit. Tandem divaricatur iste truncus superior in duos ramos admodum insignes utrinque circa clavicularum regionem, quare etiam hi rami venæ subclaviæ vocantur.

a.) *Vena jugularis interna* utrinque connectitur cum vena subclavia, eo in loco, ubi claviculæ cum sterno articulantur; distribuit surcu'os per vicinam arteriam asperam atque œsophagum; tendit postmodum ad fauces, ubi in 2. ramos dividitur, quorum *exterior* circa angulum maxillæ inferioris iterum divisus partim ad fauces, partim pone aures, ad tempora & faciem distenditur; *interior* vero *ramus* penetrat per foramen processui styloideo vicinum in cranium & connectitur cum sinubus lateralibus duræ matris.

b.) Ve-

- b. *Jugularis externa*, ex capitis partibus externis.
- c. *Cervicales, vertebrales.*
- d. *Intercostales superiores.*
- e. *Mammariae, arteriis sub sterno accum-bentes.*
- f. *Musculæ, pertinent ad musculos colli.*
- g. *Scapulares, externæ & internæ.*

h. *Axil-*

b.) *Vena jugularis externa* assurgit oblique sub clavicula per collum lateraliter, paulo anterius sub cute, & concedit surculos omnibus partibus externis colli, capitis & faciei.

c.) *Vena vertebralis*, seu *cervicalis*, exilis est, assurgit retrosum per foramina in processibus lateralibus vertebrarum colli ad caput: sub suo adscensu diffunduntur quidam surculi per vicinos musculos colli.

d.) *Vene intercostales superiores* inhiant in subclaviam sub jugularibus: reflecluntur sub arteria subclavia duo vel tres rami, qui intra costas superiores protracti cum mammariis conjunguntur.

e.) Reperiuntur quandoque *venæ mammariae* simplices, quandoque duplices anterius in ipsa divaricatione, plerumque tamen in truncis venarum subclaviarum, uti in figura exhibentur. Descendunt proxime sub sterno utrinque ad abdomen: ramij earum intra cartilagines costarum disper-guntur, quorum extremitates

cum extremitatibus venarum intercostalium inosculantur. Quidam horum ramorum anterius sub cute ad mammae & vicinos musculos proreptant; alii iterum deorsum tendunt supra musculos rectos abdominis, ibique, ex mente quorundam Anatomicorum cum venis e-pigastricis conjunguntur.

f.) Duplices sunt *venæ musculæ*, superior & inferior: *muscula superior* proxime ac-cubit venæ jugulari exter-næ, cuius plurimi ramuli per cutem & musculos colli re-trorsum disperguntur; *muscu-laris inferior* pertinet sæpe ad jugularem externam, co-mmuniter tamen ad subclaviam, & extenditur usque ad muscu-los pectoris superiores, & colli inferiores.

g.) *Vena scapulares* etiam duplices sunt, nempe externa & interna: *externa* ad scapulæ superficiem eminentem perti-net; *interna* vero per muscu-los sub scapula & circa ean-dem, itemque per glandulas scapulæ vicinas disseminatur.

h.) Ve-

b. Axillaris, superius in brachio, cuius rami:

F. Cephalica, ramus externus venæ axillaris;

G. Basilica, ramus interior venæ axillaris;

H. Me-

*h.) Venæ subclaviæ ex thorace ad brachia protensæ ibidem nomine mutato *venæ axillares* appellantur.*

*F.) Pertinent ad venam axillarem 2. rami admodum notabiles. Superior dicitur *Cephalica*, quæ vena à scapula exterius inter cutem & musculos deorsum per brachium, cubitum & integrum manum usque ad digitos excurrevit. Superior in brachio quidam hujus *Cephalicæ* ramus, sæpe etiam duo rami per musculum deltoïdem & cutem distribuuntur: pariter etiam circa cubitum aliqui surculi conspiciuntur, quos cutis & adjacentes musculi communes habet. Abit deinde vena *Cephalica* circa tuberculum externum ossis humeri in duos ramos: *interior ramus* oblique cum ramo quodam venæ basilicæ proximè ad flexuram cubiti conjungitur, ex quorum ramorum conjunctione *vena mediana* producitur. *Exterior ramus* cephalicæ oblique extrorsum secundum radii longitudinem deorsum tendit, & dispergit ubique ramulos cuti & carni proximæ: in*

*carpo prope ulnam denuo conjungitur cum alio ramo venæ basilicæ, qui ramorum concursus *venam salvatellam* constituit, exterius super carpum, potissimum inter digitum annularem & auricularem excurrentem. Deficit interdum iste ramus, & tunc ramus quidam basilicæ, vel etiam extremitas medianæ hanc salvatellam format.*

*G.) Inferior, isque profundior ramus venæ axillaris vocatur *Basilica*: quibusdam, veterum Anatomicorum audit hæc vena in brachio dextro *hepatica*, & in sinistro *splenica*. Ista vena basilica paulo major est, quam cephalica, & dividitur in duos ramos & plures surculos, qui superius sub brachio ad glandulas, & ad musculos brachii atque thoracis deducuntur: maximus horum ramus dicitur *vena thoracica inferior*, cujus distributiones intra costas disperguntur, & cum venis intercostalibus sociantur. Duo illi rami venæ basilicæ ejusdem fere sunt amplitudinis, quorum alter in musculos profundiis, alter sub cute sublimius col-*

H. Mediana, conjungit utramque primore
in flexura cubiti;

I. Sal-

collocatur. *Basilica profunda* juxta arteriam & nervum axillarem in brachio superiori deorsum fertur, & dividitur circa flexuram cubiti in externum atque internum ramum, qui à se invicem recedunt, musculis ubique surculos communicant, & unā cum tendinibus muscularum digitos flectentium per ligamentum carpi annulare ad volam manus ac internas digitorum partes proreptant, *exterior ramus* secundum radii ductum decurrit; qui pollici æque ac indici duos surculos, indici vero unicum saltem tribuit, *interior* accumbit ulnæ, ubi pariter divisus ad reliquos digitos utrinque surculos protendit. Conne&titur quoque ista vena basilica profunda cum quodam venæ cephalicæ, ex qua connexione *vena communis profunda* in 3. ramulos divisa propullat: unus horum ramulorum accumbit ulnæ interdum duplicatus, ambitque arteriam, & spargit surculos ad musculos vicinos atque interius ad digitos; alter ramus radium concomitantur descendit sub musculo flexore pollicis intus ad pollicem, indicem & ad alios musculos; tertius ramulus collocatur sub musculis digitos flectentes ad ligamentum in-

termedium, qui ibidem divisus arteriam amplectitur: alter hujus ramuli surculus perforat prædictum ligamentum, uterque vero disseminantur in musculis, qui in ulna & radio interius & exterius reperiuntur. *Vena basilica subcutanea* statim sub cute inferius in brachio existit, dividitur circa tuberculum ossis humeri internum in ramum anteriorem & posteriorem: *anterior ramus* oblique protenditur supra flexuram cubiti in ramum cephalicæ, qui medianam efficit; *ramus posterior* mox sub suo exortu duplicatus observatur: major horum ramulorum exterius ulnæ accumbens ad carpum defertur, & concedit surculum pro formanda *salvatella*; reliqui surculi per cutem disseminantur & hinc inde invicem concurrunt. Ex ramo medianæ propullulat quædam vena insignis, quæ ut plurimum rectâ viâ ad carpum defertur, & cum aliis venulis vicinis variis in locis concurrit.

H.) Vena mediana acquirit nomen suum à situ, utpote quæ inter cephalicam & basilicam collocatur: vocatur etiam *vena communis*, quia ab utraque prædicta conflatur. In medio cubiti oblique deorsum excurrebit,

I. *Salvatella*, in dorso manus circa digitos.

§. INTERIOR TRUNCUS Venæ cavæ, quem constituunt.

D. *Diaphragmaticæ*, sive *phrenicæ*, ex dia-phragmate.

o. *Hepaticæ*, recipiunt sanguinem ex vena portæ.

p. *Atrabilariæ*, & *adiposæ*, renūm suc-centuriatorum.

L. *Emulgentes*, venæ renūm dextra & si-nistra.

M. Sper-

nit, & multos surculos supra-
radium distribuit, ubi etiam
in 2. ramos evidentes dividi-
tur, quorum exterior quen-
dam surculum ad internam
carpi partem versus pollicem
spargit, qui cum aliis vicinis
venulis confluit; reliqua hu-
jus ramuli pars exterius inter
pollicem ac indicem dissemi-
nata conspicitur, quem surcu-
lum aliqui etiam *salvatellam*,
alii autem cephalicam seu ve-
nam capitis, alii quoque ve-
nam oculorum nominant.

D.) Ad venæ cavæ trun-
cum inferiorem, qui deorsum
sub corde propendet, com-
muniter adhuc intra thoracis
cavitatem utrinque proximè
ad diaphragma conspicuntur
venæ diaphragmaticæ, quarum
surculi per diaphragma, me-
diastrinum & pericardium dis-
tenduntur.

o,) Proximè sub diaphrag-
mate observatur *vena cava*,

admodum ampliata, quæ ibi-
dem in abdomen ad spinæ
dorsi latus dextrum, instar
alicujus *sinus*, hepatis firmissi-
me annexitur. Insignem in
hoc loco Sinum, largissime ex-
pansum ostendit hic venæ cavæ
truncus in animalibus, amphi-
biis qui inflatus, aut cerâ liquidâ
repletus in ingentem molem
inturgescit, & hepar annexum
subito insigniter attollit. In
hominibus conspicuntur hoc
loco plerumque 3. rami in-
signes & aliqui ramuli mino-
res, qui innumeris surculis
per totum hepar distribuuntur,
& quorum extremitates ubi-
que cum vena portæ per a-
nastomosin junguntur.

p.) *Vena adiposæ* sæpe ad
venas emulgentes pertinent:
quandoque etiam per diaphrag-
ma distribuuntur earum rami,
cum venis diaphragmaticis
conjuncti.

L.) *Vena emulgentes* circa
pri-

- M. Spermaticæ*, dextra in venam cavam, sinistra in emulgentem fluit.
- N. Lumbares*, ex lumbis ad venam cavam tendunt.
- P. Iliacæ*, dextra & sinistra, ad quas pertinent.
- v. Sacræ*, ab osse sacro assurgunt.

w. *Ilia-*

primam vertebram lumborum utrinque ipsi trunco venæ cavæ inhiant, rarissime tamen sibi directe oppositæ, ne sanguinis affluxus facilè impediatur. Prope renes dividuntur illæ in 2. 3. 4. aut 5. ramos, quorum copiosi surculi universam substantiam perreptant. Interdum etiam venæ emulgentes ad ipsam venam cavam duplicatæ reperiuntur. (vid. *Miscell. Med. Phys. Vratislav.* A. 1720. Mens. Septembr. Class. IV. Ar. 14.)

M.) Vena spermatica dextra exonerat se in truncum venæ cavæ; *sinistra* vero circa medium venæ emulgentis sinistræ: quodsi enim hæc sinistra vena spermatica, pariter ut dextra, in truncum venæ cavæ inhiaret, adeoque supra aortam transcenderet, tunc sanguis transitus sanguinis per istam venam satis exilem à valido pulsu subjacentis aortæ impediretur, aut plane intercipetur; quia vero sic sanguis in venam emulgentem defertur, ideo aortæ pulsus ejus profluxui remoram inji-

cere minimè valet. utraque vena spermatica deorsum protenditur, & quidem in viris usque ad testiculos in scroto per processus peritonæi supra os pubis; in fœminis vero non pertingunt ad processus peritonæi, sed ad ovaria & ad fundum uteri.

v.) Vene lumbares accum- bunt vertebris lumborum, tenduntque intra vertebras per foramina juxta nervos ad medullam spinalem, ubi in utroque hujus medullæ latere duo rami venarum jugularium internarum deorsum excurrunt & cum his lumbaribus per anastomosin junguntur.

v.) Circa quartam vertebram lumborum proreptat una cava sub aorta, ne à prominentia ultimæ vertebræ & valido aortæ motu lædatur: ibi di- varicatur vena cava in duos ramos insignes, qui *venæ iliacæ* vocantur, propter ossa iliacæ, quibus incumbunt. In hac ipsa divaricatione plerumque continetur *vena sacra*, quæ quandoque duplex ab utraque iliaca oritur, perreptat foramina

- w. *Iliaca interna* cum *hypogastrica* & *haemorrh. externa*.
- x. *Iliaca externa* cum *epigastrica*, *crurali*, &c.
- y. *Cruralis* rami potiores sunt: 1. *Muscula*,
2. *poplitea*, 3. *ischias*, 4. *suralis*, 5. *Saphena*, 6. *Cephalica*.

III. U-

mina anteriora ossis sacri &
dispergitur per medullam spi-
nalem.

w.) *Vena hypogastrica* est
ramus notabilis pertotum fere
abdomen divisus; pars ejus
pertinet ad musculos intestini
recti, & constituit *venas haemorrhoidales externas*; alia ejus
pars protenditur ad os pubis &
vesicam urinariam, in viris
etiam ad penem; in foeminis
vero admodum copiosè ad uterum,
quare ex his venulis
fluxum menstruum promanare
communiter supputatur, in pri-
mis cum illæ sæpius cum venis
pudendis conjungantur, quæ
in mulieribus ad vaginam uteri,
nymphas & labia vulvæ in viris
vero ad scrotum & penis cu-
tem tendunt.

x.) Ille ramus venæ iliacæ
externæ, qui *epigastrica* vo-
catur, dispergitur per musculos
abdominis, peritonæum &
cutem. Ramus ejus maximus
perforat peritonæum, & as-
surgit supra musculum rectum
ad umbilicum, quo loco *Fallopianus* & alii Anatomici con-

nexionem quandam cum ve-
nis mammariis statuunt; *Ve-
salius* autem, *Laurentius* &
alii hanc anastomosin adhuc
in dubium vocant, quæ etiam
à nemine huc usque satis es-
evicta.

y.) *Vena cruralis* est infimus
& maximus venæ iliacæ ex-
ternæ ramus. *Ischias* dividi-
tur in minorem & majorem
minor exterius collocatur, &
distribuitur per musculos ii-
femore atque per cutem; *ma-
jor* statim ab initio ramulo
distendit per musculos suralen-
& gastrocnemios; quidam
ramus perforat ligamentum
membranosum intermedium
tendit ad musculos anteriore
in tibia, & per ligamentum
annulare ad dorsum pedis
ambitque digitos pedis ab u-
troque latere; aliis ramu-
properat ad musculos poste-
riores in tibia usque ad plan-
tam pedis ejusque digitos in-
ferius. *Vena muscula* parite
duplex observatur, quæ a
plurimos musculos in femor-
& tibia pertinet. *Vena popl-*

II. *Uſus*: Revehit *Vena cava* cum suis ramis sanguinem à nutritione superfluum ex omnibus corporis partibus ad cordis ventriculum dextrum, ope 1.) accumbentium arteriarum, 2.) pulsū per extremitates arteriarum continuati, 3.) valvularum in venis Tab. III. b. †.), 4.) propriæ elasticitatis, sive *motus fistaltici*, & 5.) ope motū intestini sanguinis.

a componitur ex duobus rāis cruralibus, collocatur in opite sub cute, extenditur que ad calcem, & distendit mulos hinc inde per cutem sura, sæpe etiam circa utimque malleolum. *Vena Sullis* pertinet ad musculos intra collocatos & extenditur pra dorsum pedis, ubi ab tra sub cute palam conspici. *Vena Saphena* est ramus stabilis, excurrit in latere dis interno juxta nervum agnum, intra cutem & musculos ad malleolum internum, tribuit sub suo decursu coſos furculos partibus adja-

centibus, & properat in dorſo pedis ad omnes digitos, in primis digitum pedis maximum.

Omnes hæ prædictæ extre- mæ ramifications venarum æque ac arteriarum rarissimè in diversis hominibus pari modo conspiciuntur, sed sæpe diversimode dispersuntur, qua propter certa earum distribu- tio determinari haud potest.

Uſus.) Reperiuntur hinc inde in venis simplices aut compositæ valvulae, quæ transi- tum sanguinis facilitant, ejus- que regressum impediunt. (vid, Tab. III. †.)

T A B U L A XVIII.

I. **D***Efinitio*: VENA PORTÆ est peculia
ris vena in abdomine intra membrana
mesenterii sita, ejusdem cum Vena ca
va structuræ, exceptis valvulis: oritu
ab intestinis, aliisque visceribus abdo
minis, ex quibus (perinde ac in Ver
cava) innumeri surculi in ramos majo
res concurrunt, donec horum trunci
in hepar delatus denuo in surculos, ra
dicum arboris more, per totum hepatis
viscus explicetur; quapropter hæc V
na-portæ haud incongrue arborem inve
sam refert.

II. *Divisio*: Referuntur ad Venam portæ sequen
tes progerminationes:

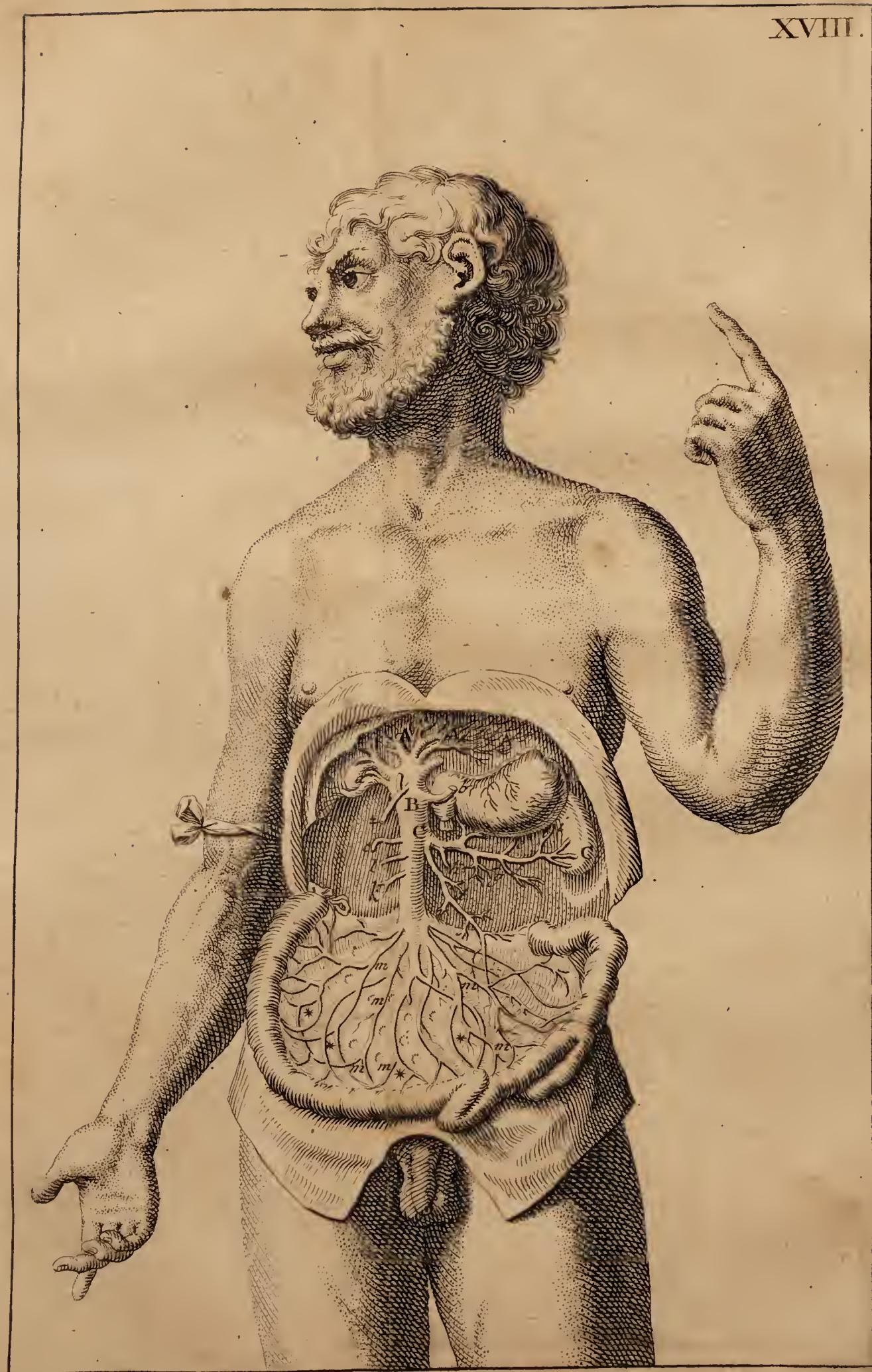
A. *Surculi* in hepate dispersi, velut *radice*
constituent unà cum vena umbicali
infantibus

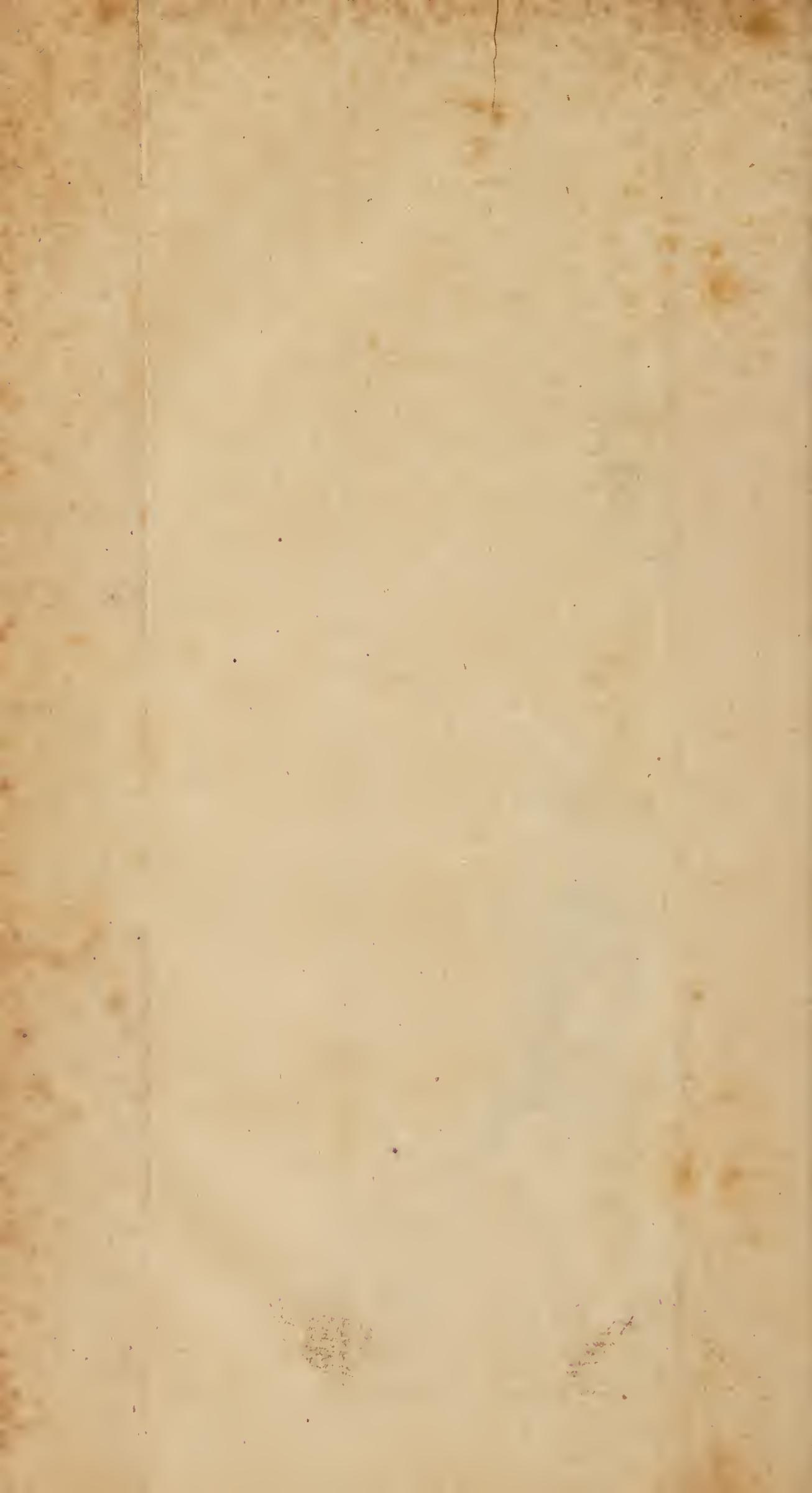
† Sinum venæ-portæ (vid. Tabu
XXVII. †.)

B. *Truncus*, hepatis sinui, *Portæ*, (vi
Ta

A N N O T A T I O N E S
ad Tabulam XVIII.

A.) **R**ami venæ-portæ in he
pate disseminati cin
guntur ibidem adhuc peculiari
quadam membranâ, hepati
firmissimè connexâ, quæ Glif
sonio *capsula communis* audi
quoniam his venis & ductis
hepaticis. (vid. Tab. XXIV.
communis est.





D E C I M A O C T A V A. 133

Tab. XXIV. A.) immersus : ad hunc
pertinent.

a. 2. *Cysticæ gemellæ*, ex vesica felcea
accedentes;

b. *Gastrica dextra*, ex ventriculi latere
dextro;

c. *Duodena*, ex intestino duodeno;

Præterea 2. rami insignes :

C. *Ramus splenicus*, sive lienaris, ad quem
pertinent.

d. *Vena hæmorrhoidalis interna* intestini
recti, plerumque in divaricatione ra-
morum.

e. *Gastrica sinistra*, vasa coronaria ven-
triculi efficit.

f. *Epiploïca sinistra*, ad omentum per-
tinet.

g. *Gastro-epiploïca sinistra*, ventr. &
omento communis.

h. *Pancreatica*, à pancreate exorta.

i. *Vasa brevia*, intra ventriculum & lie-
nem sita.

D. *Ramus dexter*, cui annumerantur

k. *Vena Epiploïca dextra*;

l. *Gastro-epiploïca dextra*;

m. *Venæ meseraicæ*, copiosæ, ex in-
testinis ortæ , à quarum frequenti
concursu formantur *insulæ* **.

III. *Uſus* : Duplex est officium Venæ-portæ:
dum

Uſus.) Propter difficilem san- | mala: de quibus *Celeb. D. Stab-*
guinis circulationem per istas | *lius* in peculiari Diff. de Vena-
Venæ-portæ ramifications fa- | Portæ, porta malorum, uberiorius
illimè oriuntur in iis stagnatio- | & fusius egit.

T A B U L A

dum sanguinem à nutritione superfluum ex abdominis partibus revehit, *officio Venæ fungitur*; quia vero hunc sanguinem non ad cor, sed ad hepar bilem secernendi causa affert, *arteriæ munus præstat*. Cum autem hæc Vena-portæ pulsu arteriarum & valvulis venarum destituatur, præterea etiam sursum adscendat, ideo progressus sanguinis per hanc venam eò difficilior est, unde varii morbi gravissimi, præsertim apud fœminas generantur: facilitant tamen ejus circulationem 1.) perpetuus dia phragmatis motus & concusso hepatis; 2.) firma cohæsio ramorum Venæ-portæ cum substantia hepatis per *Capsulam Glisso nii* (Tab. XXIV. 1.) qua earum collapsus præcavetur.

T A B U L A XIX.

De Abdomine.

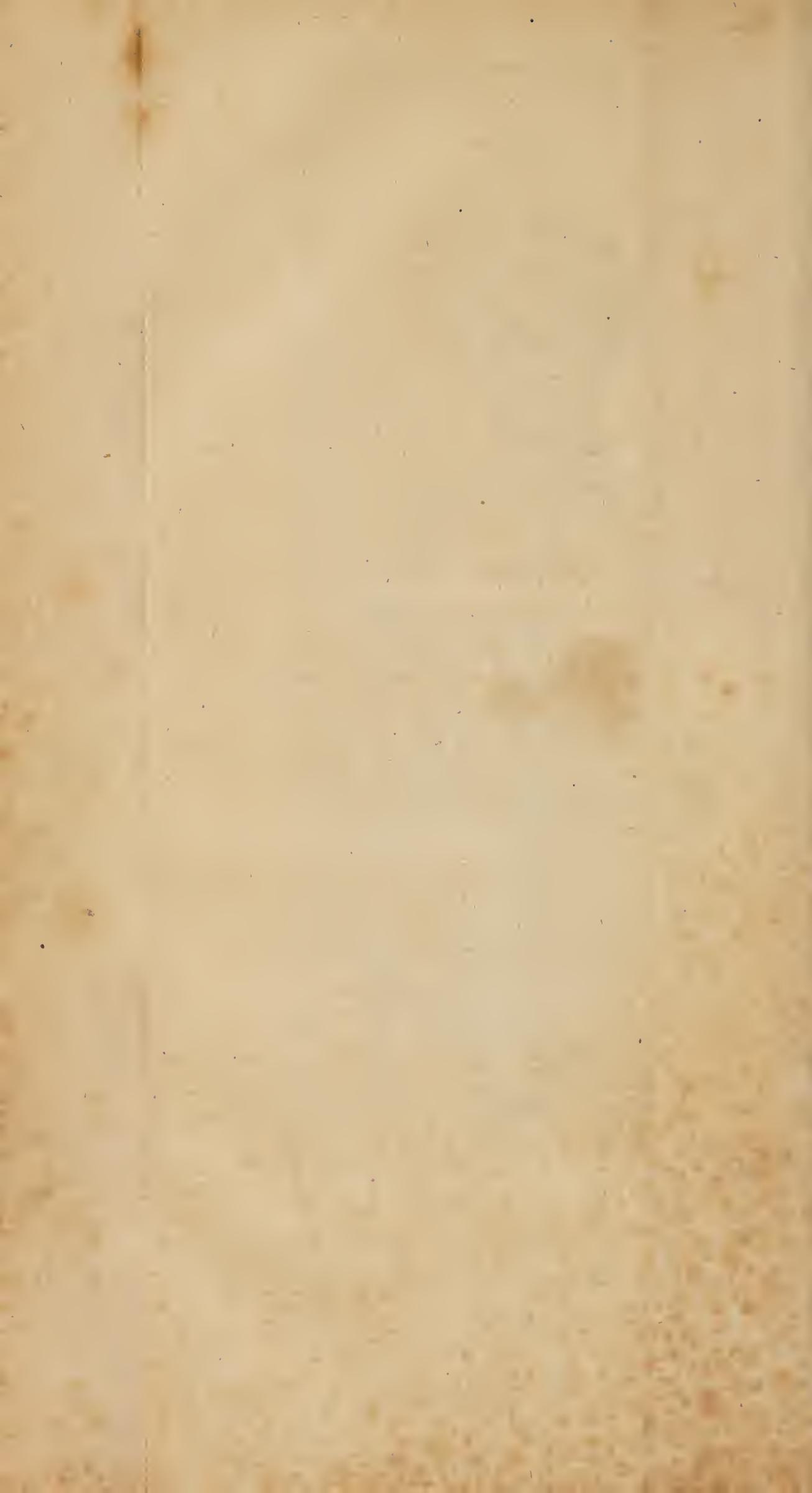
I. **D***Efinitio*: ABDOMEN, est pars corporis inferior, antrorsum mollis, à costis ad pedes extensa.

A. *Umbilicus*, est vestigium & cicatrix resecti funiculi umbilicalis infantum: huc pertinent.

a. *Vasa umbilicalia*, in infantibus cava; in adultis consolidata, jam ligamenta (Tab. XXVII.)

B. *Linea alba*, sub integumentis observanda, excurrit secundum longitudinem in medio





medio abdominis ex tendinibus musculorum abdominis enata.

II. PARTES CONTINENTES, cavitatem abdominis efficientes sunt:

C. *Integumenta communia*. (vid. Tab. VI.)

D. *S. Paria musculorum abdominis*, sub integumentis. (Tab. XXVIII.)

E. *Peritonæum*, est membrana tenuis, duplicita, lubrica, quæ totum abdomen intus cingit, & viscera contenta in suo situ conservat: in hoc notandi.

b. *Processus peritonæi*, qui in viris utrimque ad scrotum usque pertingunt, testiculos involvunt, & tunicam vaginalem testium constituunt; in fœminis vero continent illi ligamenta uteri rotunda, cum quibus ad musculos femoris abeunt.

Vertebræ lumborum & os innominatum.
vid. Tab. V.

III. PARTES CONTENTÆ, in abdome confaciendæ:

F. *Epi-*

ANNOTATIONES.

Ad Tabulam XIX.

E.) *P*eritonæum ex duplice constat tunica, intra quas renes, ureteres, vesica urinaria atque vasorum sanguiferorum trunci cum quibusdam ramis, itemque receptaculum chyli continentur: ideo dicuntur ab Anatomicis hæ partes in *duplicatura peritonæi* locatæ. Oriuntur à Peritonæo omnes membranæ externæ viscerum abdominis, itemque ligamentum suspensorium hepatis atque ligamenta uteri lata: quo dilatato herniæ oriuntur.

F. *Epiploon, Omentum, sive Reticulum,* est membrana duplicita, bursam repræsentat copiosa pinguedine refertam : fundus ejus libere incubit intestinis ad regionem umbilicalem extensus ; superius autem anterior lamella ventriculo, intestino colo, atque lieni, & posterior intestino colo ac pancreati annexuntur. Fovet viscera catore, facilitat motum intestinorum, concedit bili pinguedinem, & nutrit corpus in casu necessitatis.

G. *Intestina* abdomen occupant. (Tab. XX.)

H. *Mesenterium*, in medio abdominis intestina ligat. (Tab. XXI.).

I. *Ventriculus*, sub diaphragmate in latere sinistro. (Tab. XX.)

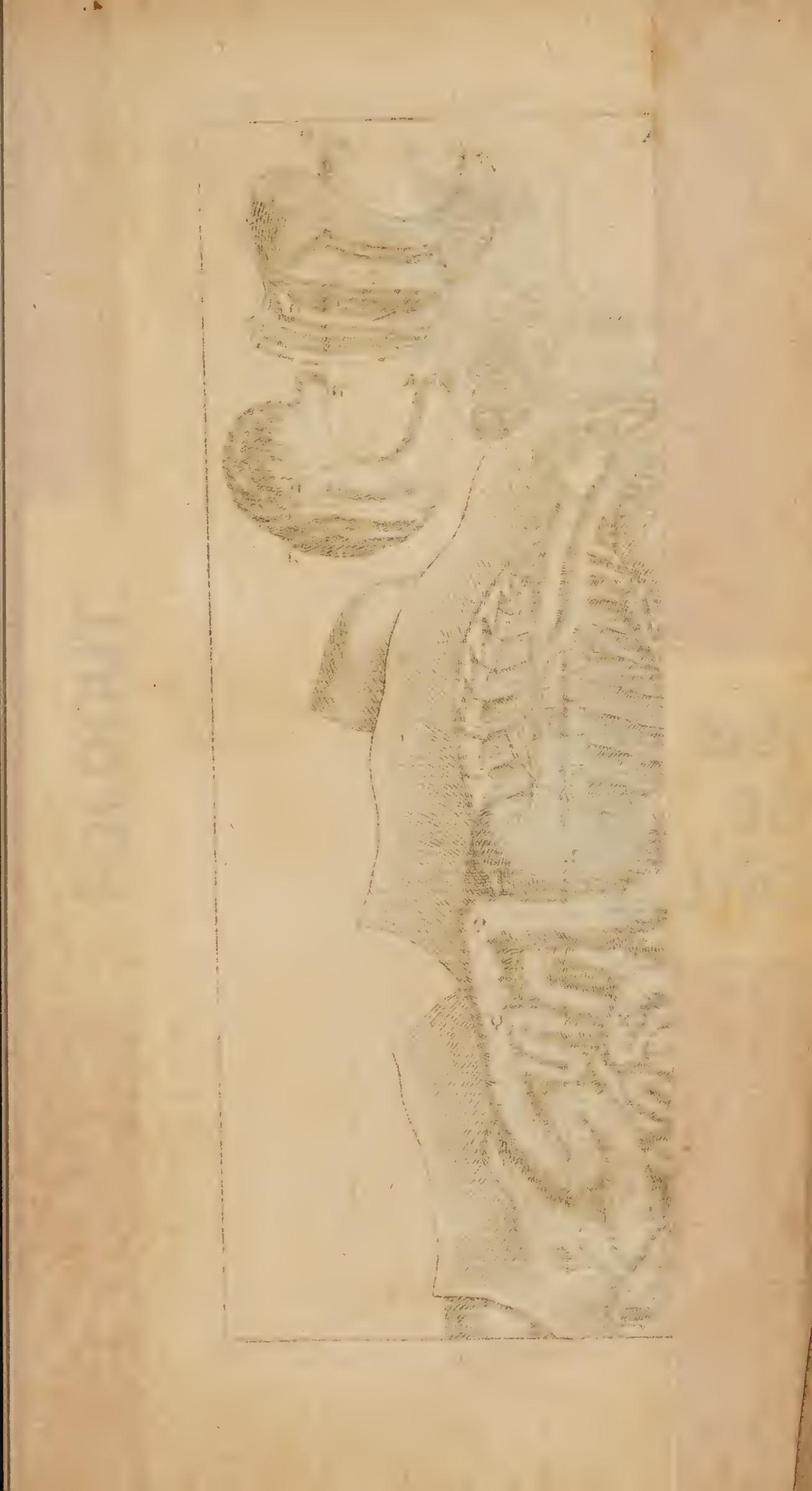
K. *Hepar* cum vesica fellea, in latere dextro. (Tab. XXIV.)

L. *Lien*, in latere sinistro post ventriculum. (XXIII.)

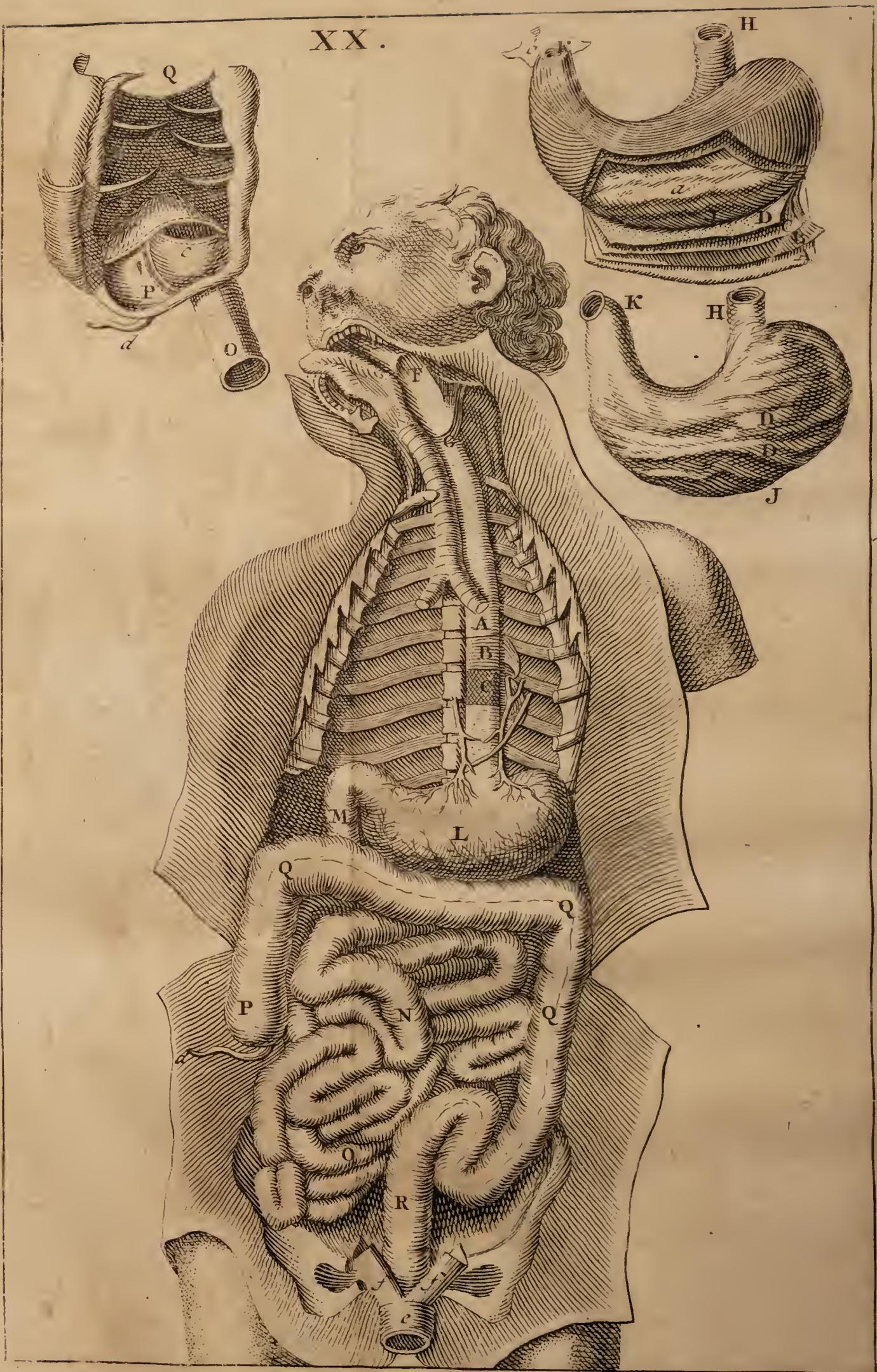
M. *Pan-*

F.) *Malpighius* supposuit in omento & aliis in locis pinguedine obductis peculiares canaliculos, tanquam propria vascula, quæ pinguedinem ad vesiculos adiposas deveharent, quare ab eo etiam *ductus adiposi* nominantur ; quos tamem ipsem postmodum in Operibus posthum. iterum in dubium vocavit. Nec adeo necessario requiruntur ejusmodi ductus adiposi, qui materia pinguis facile per arterias unà cum sanguine ad vesiculos adiposas deportari, ut ur-

gente necessitate iterum per venas revehi potest. Detexit Winslous Hist. Acad. Reg. Scient. A. 1715. p. 316. edit. Amstelod. in omento peculiare quoddam *foramen naturale*, per quod ad omenti cavitatem aditus patet ; reperitur iste introitus sub magno lobo hepatis inter ligamentum, quod intestinum duodenum cum collo vesicæ felleæ connectit & ligamentum, quo colon pancreati alligatur : per hanc aperturam omentum flagitu distendi potest.



XX.



M. *Pancreas*, sub ventriculo conspicitur.
(Tab. XXII.)

N. 2. *Renes*, utrinque sub
hepate & liene.

O. *Vesica urinaria*, inferius
in abdominis pelvi

Et varia vasa. (Tab. XVI. XVII. XVIII.
& XXI.)

IV. *Uſus*: Abdomen defendit suas partes conten-
tas ab externis injuriis, facilitat motum
intestinorum & chyli, adjuvat respiratio-
nem, & expellit impuritates atque in par-
tu fœtum ex corpore.

T A B U L A X X.

De Oesophago, Ventriculo & Intestinis.

O*esophagus*, *Ventriculus* & *Intestina* con-
junctim unicum canalem constituunt, à
faucibus per totum corpus ad anum us-
que protensum, qui ex 4. tunicis constat:
A. *Tunica membranosa*, sive *communis*;

B. *Tunica musculosa*;

C. *Tunica nervosa*; &

D. *Crusta villosa*.

I. *OESOPHAGUS*, in faucibus ampla cavitate
ortus, instar infundibuli, post tracheam
per collum, thoracem & diaphragma in
ventriculum descendit. Hujus caput, *Pha-
rynus*, 3. paria musculorum ostendit:

I. 5

E. Sty-

- E. *Stylo-pharyngei*, à processu styloïde; F. *Cephalo-pharyngei*, ab occipite, G. *Constrictores*, *sphincter*, vel *œsophagæus*.
- II. *VENTRICULUS*, seu *STOMACHUS*, est ampla cavitas, instar utriculi, inter hepar & lienem, cuius
- H. *Cardia*, orificium sinistrum, diaphragmati annexum, & ob copiosos nervos admodum sensibile;
- I. *Fundus ventriculi*, inferior pars ampliata, ubi
- a. *Plicæ & glandulæ*, unde *liquor gastricus*.
- K. *Py-*

A N N O T A T I O N E S

ad Tabulam XX.

G. *Musculus œsophagæus* œsophagum ambiens utrinque triplici oritur principio, videlicet 1.) ab osse hyoïdeo, 2.) à cartilagine thyroïdea, & 3.) à cartilagine cricoïdea, propterea Valsalva hunc musculum in 3. paria dividit, nempe in hyo-pharyngæum, thyro-pharyngæum, & crico-pharyngæum: *Douglas*, *Canzius* & *Santorinus* plures adducunt musculos, sed præter necessitatem, quia omnes hi musculi difficillimè à se invicem separantur: hac enim ratione v. g. musculus pectoralis pari negotio in plures alios distingui posset.

a.) *Liquor gastricus*, Veteribus fermentum ventriculi colligitur in ventriculo partim à deglutita saliva, partim ab humido, quod ex glandulis œsophagi & ventriculi secernitur, partim ab alimentis in ventriculo relictis & nondum sufficienter digestis.. Observatur iste liquor in animalibus vivis limpidus ac pellucidus; in hominibus vero demortuis plerumque turbidus. Iste liquor est menstruum, quo alimenta digeruntur, eorumque particulæ intius resolvuntur. *Pitcahnus* in Opusc. Med. p. m. 67. digestionem alimentorum soli motui ventriculi tribuit, dicit-

K. *Pylorus*', janitor, orificium dextrum,
cujus

b. *Valvula*, ventriculum claudit.

L. *Ventriculi vasa brevia*, gastrica corona-
ria. (Tab. XVI. XVIII.)

III. *INTESTINA* circiter sexies sunt corpore
longiora & ubique mesenterio per gyros
annexa.

I. *Intestina tenuia*, in medio abdominis sita, sunt:

M. *Duodenum*, 12. pollices longum, à ven-
triculo versus dorsum & renem sinistrum
inflectitur: in hoc effluunt bilis & succus
pancreaticus (Tab. XXII. & XXIV.)

N. *Jejunum*, plerumque à cibis vacuum,
in regione umbilicali situm, in quo *val-
vulae conniventes* ejus longitudinem produnt,
quæ est 15. spithamarum.

O. *Ileum*, in regione hypogastrica, cuius
longitudo fere 20. spithamarum ad intesti-
na crassa pergit, ubi.

c. *Val.*

citque, si ventriculus tanto
gauderet robore, ut alimenta
digere valeret, etiam ipsius
ventriculi substantia, ab illo
corroderetur: quod vero vix
timendum, quia ventriculus
in corpore vivo perenni suâ
agitatione huic corrosioni fa-
cile resistit, & quicquid forte
abradetur, novâ nutritione
iterum restauratur. Interim
tamen non plane negandus est
omnis effectus, quem in di-
gestione ciborum motus pe-
ristalticus & agitatio ventricu-

li præstat.

M.) Intestinum duodenum
propter incuratam suam inflexi-
onem exhibit quasi ventricu-
lum succenturiatum: conti-
nentur in hoc intestino co-
piosæ glandulæ conglomeratæ,
Brunnerus Tract. de glandulis
duodenali & Miscell. Nat. Cu-
rios. Dec. II. A. V. p. 464.
descripsit, & *Wepferus* de Ci-
cuta Aquatica pag. 190. anno-
tavit, quæ omnes copiosum
succum ad digestionem alimen-
torum suppeditant.

Q.) In-

c. *Valvula coli Baubini* cibis regressum præcludit.

II. *Intestina crassa*, ambiunt tenuia & vocantur.

P. *Cæcum*, saltem 4. pollices æquat, cui adhæret.

d. *Appendix vermiformis*.

Q. *Colon*, ascendit in latere dextro, sub hepate & ventriculo transversim excurrit, & in latere sinistro iterum descendit, ubi in fine *flexura sigmoidea*: est 6. spithamas longum; intus sunt *juga* & extus 3. *ligamenta*.

R. *Intestinum rectum* à lumbis ad anum ad 2. palmas se extendit, in cuius fine 3. musculi:

e. *Sphincter ani*, claudit anum, sive exitum;

f. 2. *Elevatores*, aperiunt anum.

IV. *Usus*: 1.) *Oesophagus* defert alimenta in ventriculum:

2.) *Ventriculus* excitat famem, & incipit digestionem ciborum.

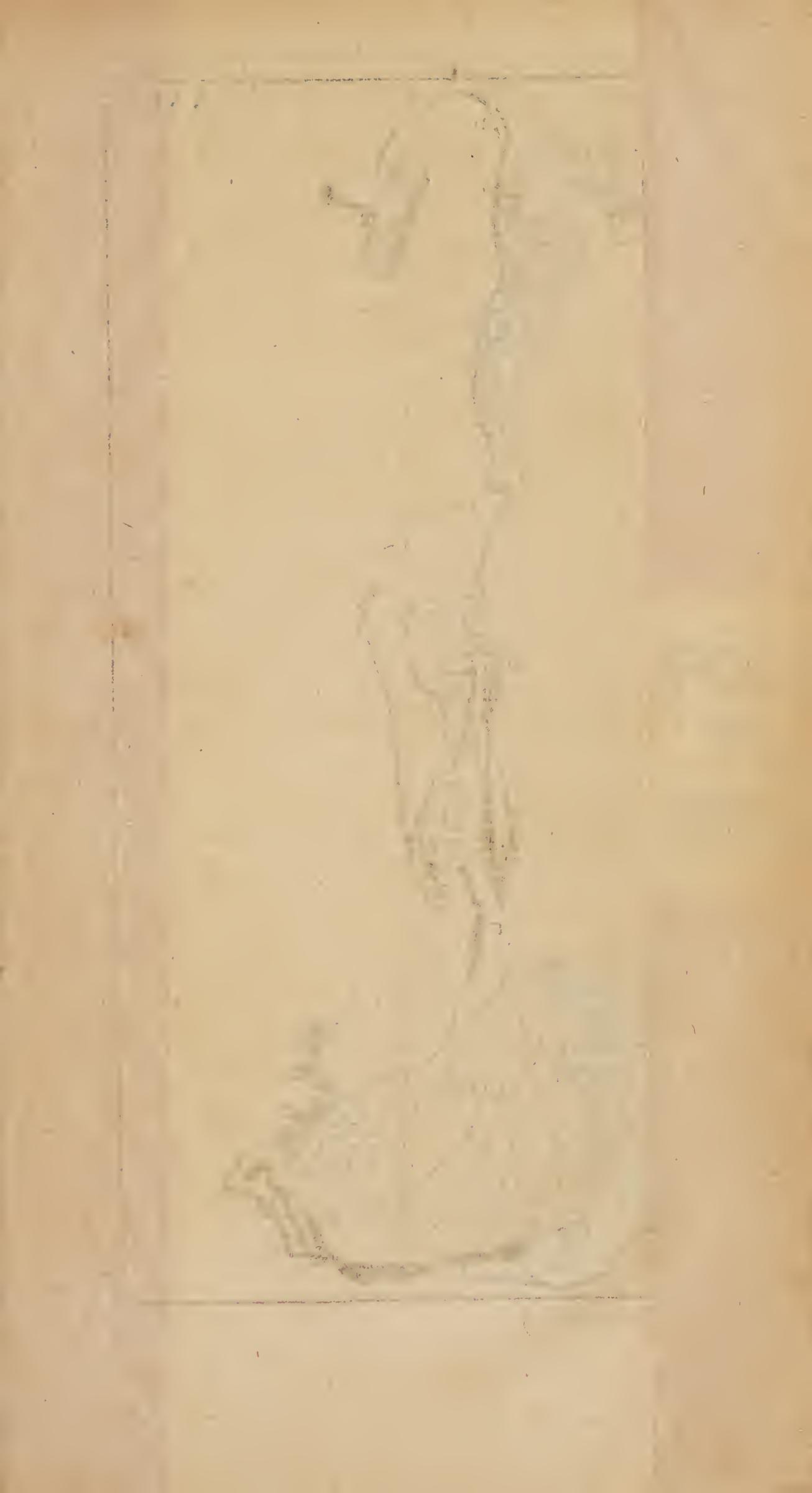
3.) *In-*

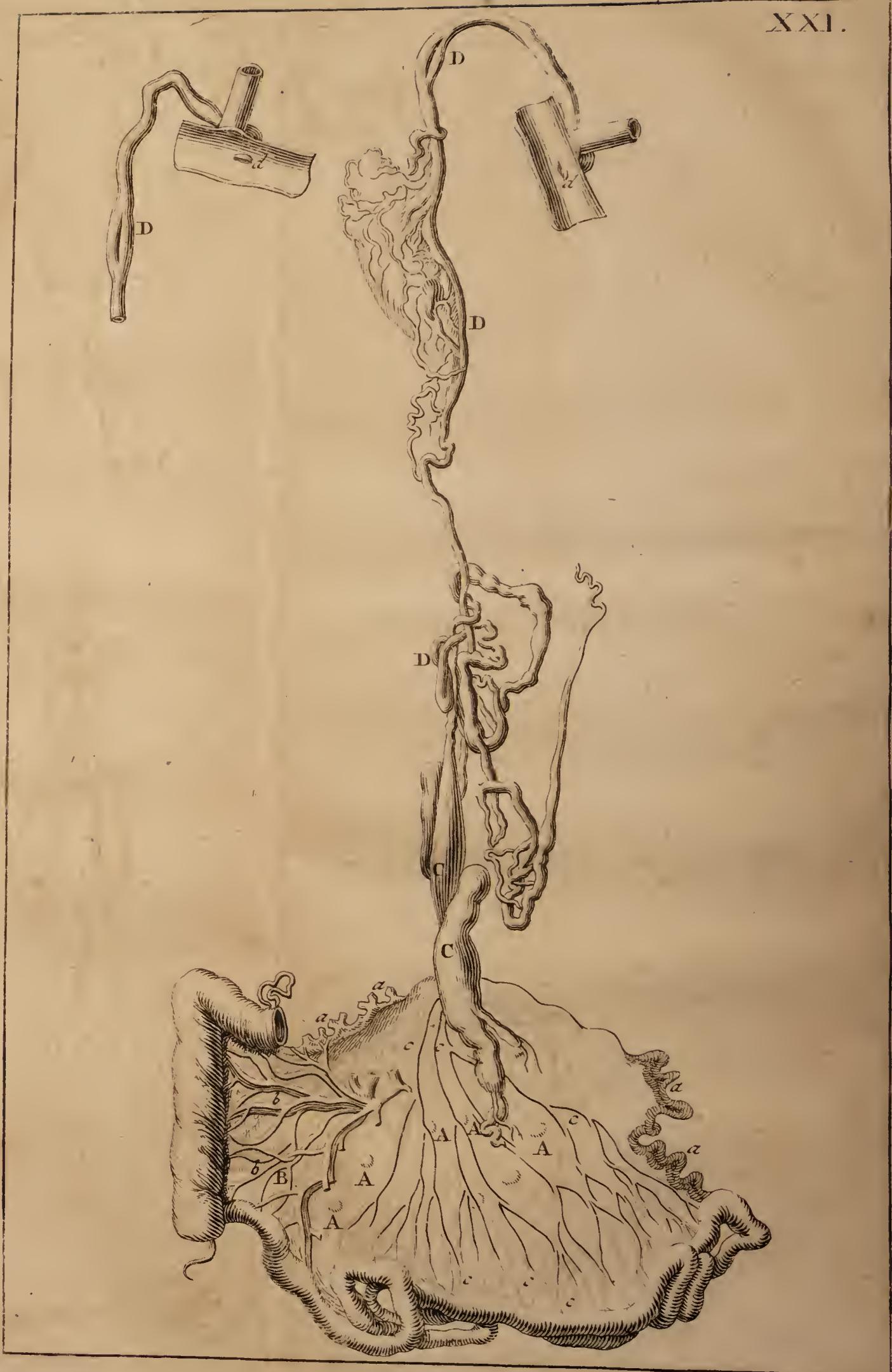
Q.) *Intestinum colon* à passione colica fortitur nomen, utpote quæ potissimum ibidem nidulatur, quando nifus flatuum inclitorum illum, annexumque mesenterium distendunt, & hac ratione ingentes dolores excitant.

Usus.) *Fames* est molesta quædem sensatio cum desiderio alimenta capiendo conjuncta, ut omnes partes corporis perpetua nutritione conserventur. Excitatur fames ex duplice causa: 1.) à liquore gastrico

& succis intestinorum, qui, dum nullus adest cibus, in quem vim suam dissolvendi exercant, jam nervos ventriculi & intestinalium vellicant. 2.) ab ipso motu peristaltico, cuius contractione parietes ventriculi ac intestinalium vacuorum invicem atteruntur, quæ affriktio dolorem tunicae nervæ inducit; cibi vero postea parietibus allidentibus interpositi hanc sensationem intercipiunt.

Alia





3.) *Intestina conficiunt chylum; & propellunt excrementa motu peristaltico.*

Alia sensatio molesta in gutture à faucibus aridis excitata cum desiderio potum capiendo dicitur *Sitis*, quæ oritur sequenti modo: ad digestiōnem alimentorum solidorum requiritur valida vis motūs peristaltici, quapropter calor excitatur solitò intensior, qui humidum alimentorum poros ventriculi dissipat, & ventriculum cum annexo œsophago aridum reddit, qua ariditate fibræ internæ rigescunt, & sic Sitis producitur, quam potus iterata vice ingurgitatus compescit. Hinc facile quoque patet ratio, cur vina aut alia potulenta spirituosa & calida difficulter sitim tollant. Parem sensationem producunt salia non satis diluta.

Succus nutritius ex cibis elaboratus, quatenus adhuc in ventriculo & intestinis cum alimentis commixtus est, *Chymus* appellatur; quando autem à cibis in vasis lacteis jam segregatus est, tunc vocatur *Chylus*. Cur vero chylus, ex quocunque etiam ciborum genere elaboretur, semper albescat & lacteus observetur, tatio est, quia omnis generis cibi sunt oleosi ac pingues: oleum vero cum quovis humido, in primis alcali (quale bilis est) subactum lactescit. Pari modo præparantur in pharmacopœis variæ emulsiones ex seminibus oleosis conquaflatis & aqua affusa, lacti admodum colore similes.

T A B U L A XXI.

De Mesenterio & viis lacteis.

- I. **D**efinitio: MESENTERIUM, est duplicita membrana, in orbem expansa, intra intestina, cuius circumferentia 4. ulnarum.
- II. Connexio: Oritur à 3. superioribus vertebris lumborum & definit in intestinis, quibus externam concedit tunicam.
- III. Divisio: Pars intestinis tenuibus annexa dicitur

citur *Mesaræum*; reliqua crassis conjuncta
Mesocolon: in utriusque limbo sunt
 a. *Plicæ copiosæ*, instar collaris.

IV. *Partes*: Adhærent Mesenterio variæ partes
 aliæ, ut:

- A. *Glandulæ mesenterii*. Apud animalia reperitur in medio mesenterii glandula magna, *Pancreas Aselli* dicta.
- B. *Nervi & Vasa* diversi generis, videlicet:
 - b. *Vasa meseraica* per anastomoses juncta: (Tab. XVI. & XVIII.)
 - c. *Vasa lactea*, sunt canales exiles, albican tes, instar filamentorum, intra membranas mesenterii delitescentes, qui chylum ex intestinis, è quibus scaturiunt; ad receptaculum devehunt. Primi eorum rami ab intestinis ad glandulas tendentes & ubique concurrentes dicuntur *vasa lactea*

ANNOTATIONES

Ad Tabulam XXI.

6.) *Erasistratus* observavit jam suo tempore *vasa lactea* in hædis recenter mactatis, quemadmodum ex *Galeni Lib. VII. Admin. Anatom. Cap. ult.* patet, putabat autem, iis inesse aërem: cum vero postmodum penitus oblivioni tradita essent, & communis Anatomicorum sententia tradaret, chylum deferri per venas meseraicas, invenit *Asellius* hæc *vasa lactea* denuo, &

ostendit illa luculentissimè, quo rum existentia postea ab illo, aliisque Anatomicis per repetitas sectiones multorum animalium vivorum evidenter evicta est. Attamen tum temporis adhuc supponebatur, chylum per *vasa lactea* immediè ad hepar devehiri, eò magis, cum *Asellius* ipse dubius hæreret, quonam loco horum vasorum lacteorum principium, progressus aut finis poni debeant. C:)

lactea primi generis; rami vero majores à glandulis ad receptaculum excurrentes secundi generis. Utraque multis gaudent *valvulis*, regressum chyli impedientibus. Funguntur hæc vasa lactea simul officio vasorum lymphaticorum, utpote quæ lympham ex intestinis revehunt.

C. *Receptaculum chyli*, seu *cisterna lactea*, est

C.) Postea A. 1651. ulteriorius exploravit *Pequetus* vasorum lacteorum progressum, quo suscepito labore *receptaculum chyli* cum annexo *ductu thoracico* detexit. Et cum brevi tempore post præclarum hoc inventum *Thom. Bartholinus* vasa pellucida inprimis circa hepar observanda penitus indagaret, & ex eorum pellucido liquore in se contento, hujusque decursu ex hepate convictus esset, illa vasa non esse lactea, quibus chylus advehetur, sed *vasa lymphatica*, quæ lympham ex hepate ad receptaculum deducerent; solidè jam demonstravit in *Tract. suo de Vasis lymphaticis*, quod omnis chylus per receptaculum & ductum thoracicum in cordis ventriculum dextrum propelleretur, & quod sanguificatio minimè hepati, sed omnino cordi sit concedenda: quo invento cirratio sanguinis ab *Harveo* detecta optimè corroborabatur. *Ludov. de Bils* in suis inventis

Anatomicis & Diff. *Epistol.* supposuit adhuc *circulum* quendam *roriferum* sive *labyrinthum* in supra *ductū thoracici* parte, qui per collum adscenderet, & in glandulis salivalibus aut aliis oris partibus exoneraretur: deprehendit quidem nonnunquam ejusmodi gyrus, attamen de usu & vera insertione *ductū thoracici* admodum hallucinatus est optimus ille *Anatomicus*. Observavit jam A. 1564. *Eustachius* *ductum thoracicum* in equo, quem in Lib. de *vena sine pari. antigr. 13. p. m. 301.* inverso tamen ordine, sequentibus verbis descriptis:

„ *Ad hanc natura providen-*
 „ *tiam quandam equorum ve-*
 „ *nam alias pertinere credidi :*
 „ *qua, quum artificii & admi-*
 „ *rationis plena sit, nec delecta-*
 „ *tione ac fructu careat: quam-*
 „ *vis minimè sit ad thoracem*
 „ *alendum instituta; opera pre-*
 „ *tium est, ut exponatur. Ita-*
 „ *que in illis animantibus, ab*
 „ *hoc ipso insigni truncō sinistro*
 „ *ju-*

est sacculus ex concurrentibus vasis lacteis circa renem sinistrum ad latus aortae for-

ma-

„ juguli, qua posterior sedes ra-
 „ dics vena interne jugularis
 „ spectat, magna quedam pro-
 „ pago germinat, quæ præter-
 „ quam quod in ejus origine
 „ ostiolum semicirculare habeat,
 „ est etiam alba, & aquei hu-
 „ moris plena; nec longe ab
 „ ortu in duas partes scinditur,
 „ paulo post rursus coenentes in
 „ unam; quæ nullos ramos dif-
 „ fundens, juxta sinistrum ver-
 „ tebrarum latus, penetrato
 „ septo transverso, deorsum us-
 „ que ad medium lumborum
 „ fertur: quo loco latior effecta,
 „ magnamque arteriam circum-
 „ plexa, obscurissimum finem,
 „ mihique adhuc non bene per-
 „ ceptum, obtinet. Præterea
 quoque *Veslingium* paulo ante
 obitum ductum thoracicum,
 pollicis crassitie in lumbis vi-
 disse, ad thymum Cordis chy-
 lum derivantem, *Thoma Bartholini* Epist. Med. Centur. II.
 84. testantur. Putant etiam
 nonnulli, quod *Salomo Eccle-*
siaſt. Cap. XII. vers. 6. sub
 locutione de *argenteo funiculo*
 hunc ipsum ductum thoraci-
 cum, sibi jam notum intelligere
 velit; quidam vero dubitant,
 annon potius in medullam
 spinalem digitum intendat.

Omnes isti canales & vasa
 chylifera in demortuis cada-
 veribus haud amplius apparent,
 quia eorum tunicæ admodum

subito collabescunt, quamprimum eorum liquor præterfluit: qua propter illa communiter in animalibus vivis, per aliquot horas lacte saturatis perquiruntur. Disseminantur autem *Vasa lactea* per totum mesenterium, ab intestinis instar filamentorum protensa. Hæc plerumque tantum in intestinis crassis fuerunt observata; verum Cœleb. Heisterus reperiit ea quoque ad intestina crassa in equo, & fibras annulares in ductu thoracico, vid. *Ephem. Nat. Curios. Cent.* V. Obs. 126. *Receptaculum chyli* incumbit vertebris lumborum, subrene sinistro, proxime ad aortam, & extenditur intra tendines diaphragmatis versus thoracem, quo loco *Ductus thoracicus* ortum suum habet, qui interdum hinc inde divisus, ubique aortam, ad latus potissimum sinistrum, sub pleura & vasis intercostalibus usque ad quintam vel sextam dorsi vertebram concomitatur, unde magis adhuc sinistrorum reflexus per jugulum in venæ subclaviæ, plerumque sinistræ, inseritur: observavi ipsem et aliquando in cane quintuplicem insertionem, quam descripsi in *Miscell. Med. Phys. Vratislav.* A. 1721. Mens. April. Class. IV. artic. 14. quam etiam adhuc natu-

matus, cui vasa lactea & vasa lymphatica partium abdominis liquorem suum, velut receptaculo communi, infundunt, per ductum thoracicum ulterius vehendum.

D. *Ductus thoracicus*, est canalis oblongus, pari-

naturalem cum suis vasis con- junctis asservo. Celeb. *Saltz- manus* in peculiari Dissert. de Encheiresi nova, qua duc- tus thoracicus unà cum recep- taculo chyli in quovis subjec- to humano demonstrari potest, Argentorati A. 1711. habita, utilissimam docet methodum, qua istæ viæ lacteæ in homi- nibus per aliquot dies jam de- mortuis penitus collapsæ ite- rum in apricum protrahi pos- sent: observavit Anatomicus ille solertissimus, quod vasa lymphatica post mortem non tam velociter evanescerent, quam vasa lactea: & quo- niam illa vasa lymphatica, quæ in abdomen conspicuntur, ad receptaculum chyli tendunt, ideo debitâ ratione colligebat, quod si vas quoddam lymphaticum receptaculo vici- num liquido aliquo repleatur, illud necessario etiam in recep- taculum & annexum ductum thoracicum transiturum esse, cui veritati eventus quoque felicissimè respondit. Postea A. 1714. aliam parum muta- tam encheiresin exhibebat *Henningerus* in Dissert. de Me- senterio, pariter Argentorati

ventilatâ, videlicet mediante vase quodam lacteo secundi generis, quam methodum pos- tea quoque in *Ephemerid. Nat. Curios.* Cent. III. Apênd. p. 120. publici juris fecit. Ve- rum id negotium majori diffi- cultati est obnoxium, quam *Saltzmanni* encheiresis, quia vasa lactea raro post mortem conspicuntur, & sic fæpe e- ventus spem fallit.

D. *Ductus thoracicus*. Disse- cui nuper cadaver alicujus viri 50. circiter annorum. Detege- batur hac occasione sexto de- mum post mortem die ductus thoracicus, opitulante *Clariss. Dom. D. Boblio*, per vas ali- quod lymphaticum insigne, haud procul à divaricatione arteriarum iliacarum in sinistro latere conspicuum, quod lacte repletum viam ad receptacu- lum & annexum ductum sub Äorta delitescentem optimè monstrabat, qua äortâ postea integer illius tractus cum mul- tiplici anfractu tali situ in cons- spectum veniebat, qualem figu- ra delineata repræsentat. Sim- plex erat receptaculum, quod à fibris secundum longitudi- nem incumbentibus quadan- te-

pariter membranâ tenerâ & valvulis præditus, qui ex receptaculo per totum thoracem in dorso sinistrorum juxa aortam, saepe hinc inde divisus sursum ad venam subclaviam sinistram assurgit, ad cujus insertionem.

d. *Valvula semilunaris*, sanguinis ingressum prohibens.

V. *Uſus*: 1.) *Mesenterium* necrit intestina, ne implicentur & continet vasa intra membranam duplicatam.

2.) *Vasa lactea* devehunt chylum ex intestinis ad receptaculum.

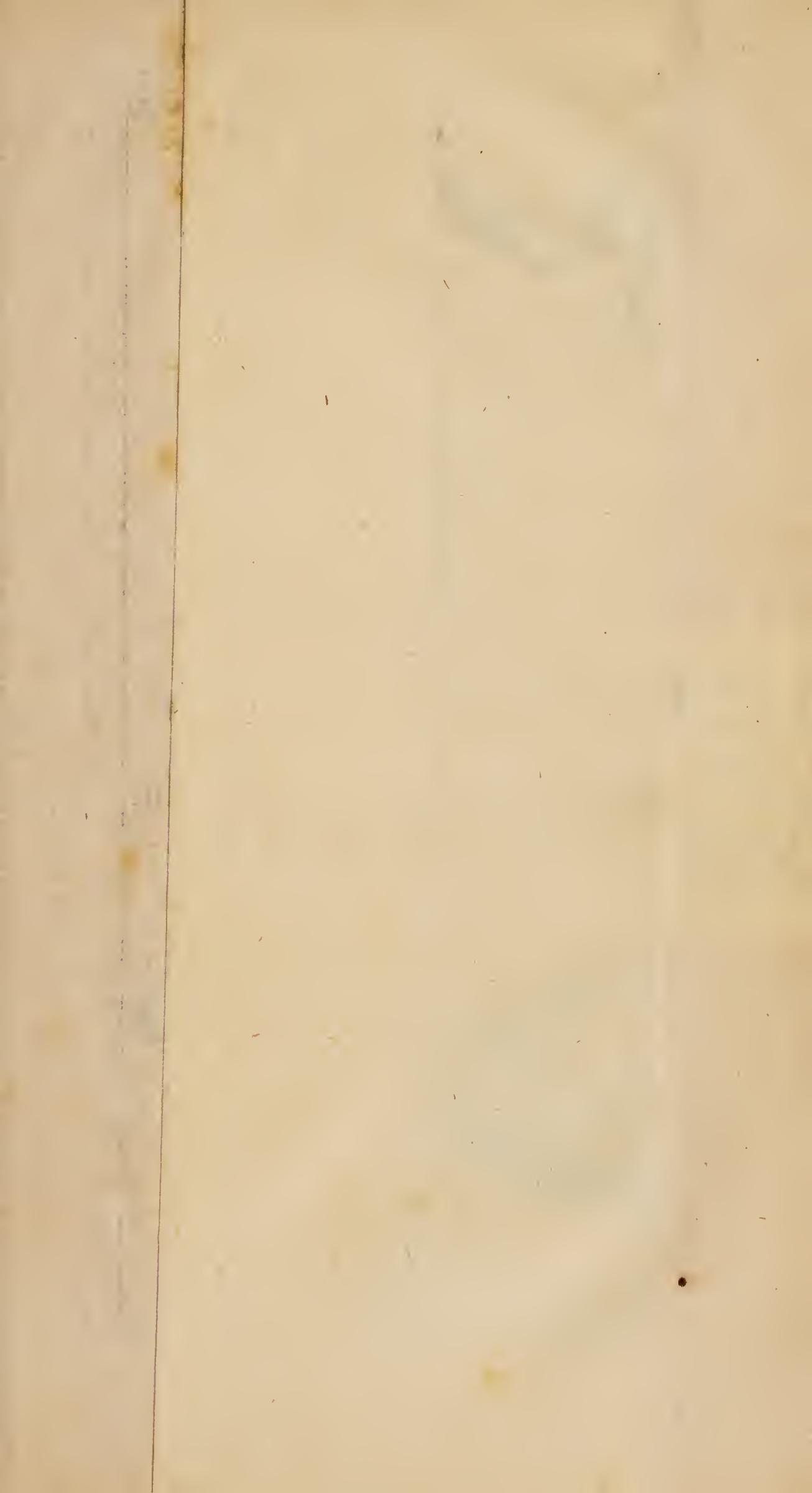
3.) In *Receptaculo* colligitur chylus & abdominis lympha.

4.) *Ductus thoracicus* defert chylum ad venam subclaviam sinistram, ubi hic liquor sanguini miscetur, & per venam cavam ad cor deducitur.

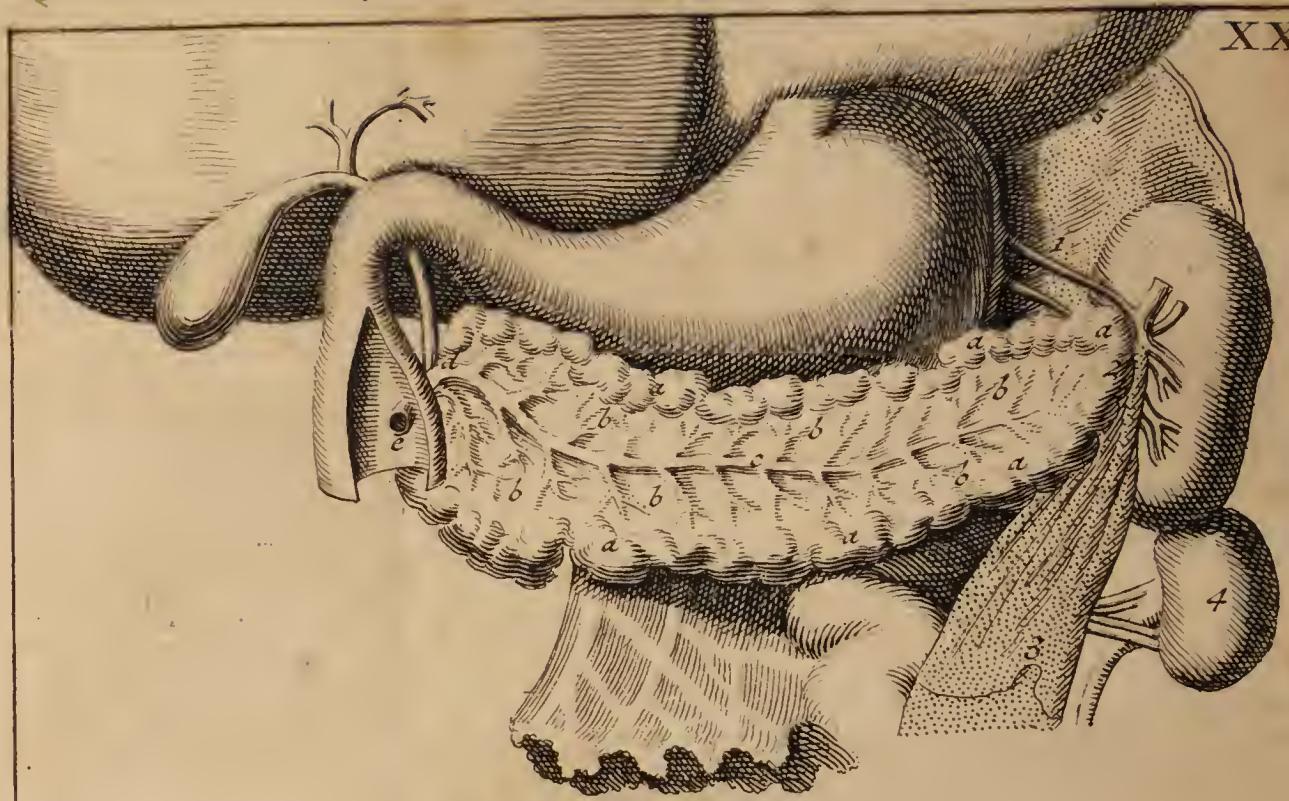
T A

tenus tensum primo intuitu hiatus *Winsloii* luculenter patefissum videbatur. Aliud vas lymphaticum insigne ambibat venam emulgentem sinistram; & ramus quidam ductus thoracici sinistrum diaphragmatis tendinem pariter cingebat. Multæ reperiebantur glandulæ minores intra gyras incurvatas, è quibus semper vasa lactea propullulabant in ductum infra membranam pleuram reconditum sese exonerantia. Valvulas quoque sivebat hic ductus tandem exsiccatus partim simplices, partim geminas, quarum una in receptaculo circularis deprehendebatur. Præterea quoque in hoc cadavere

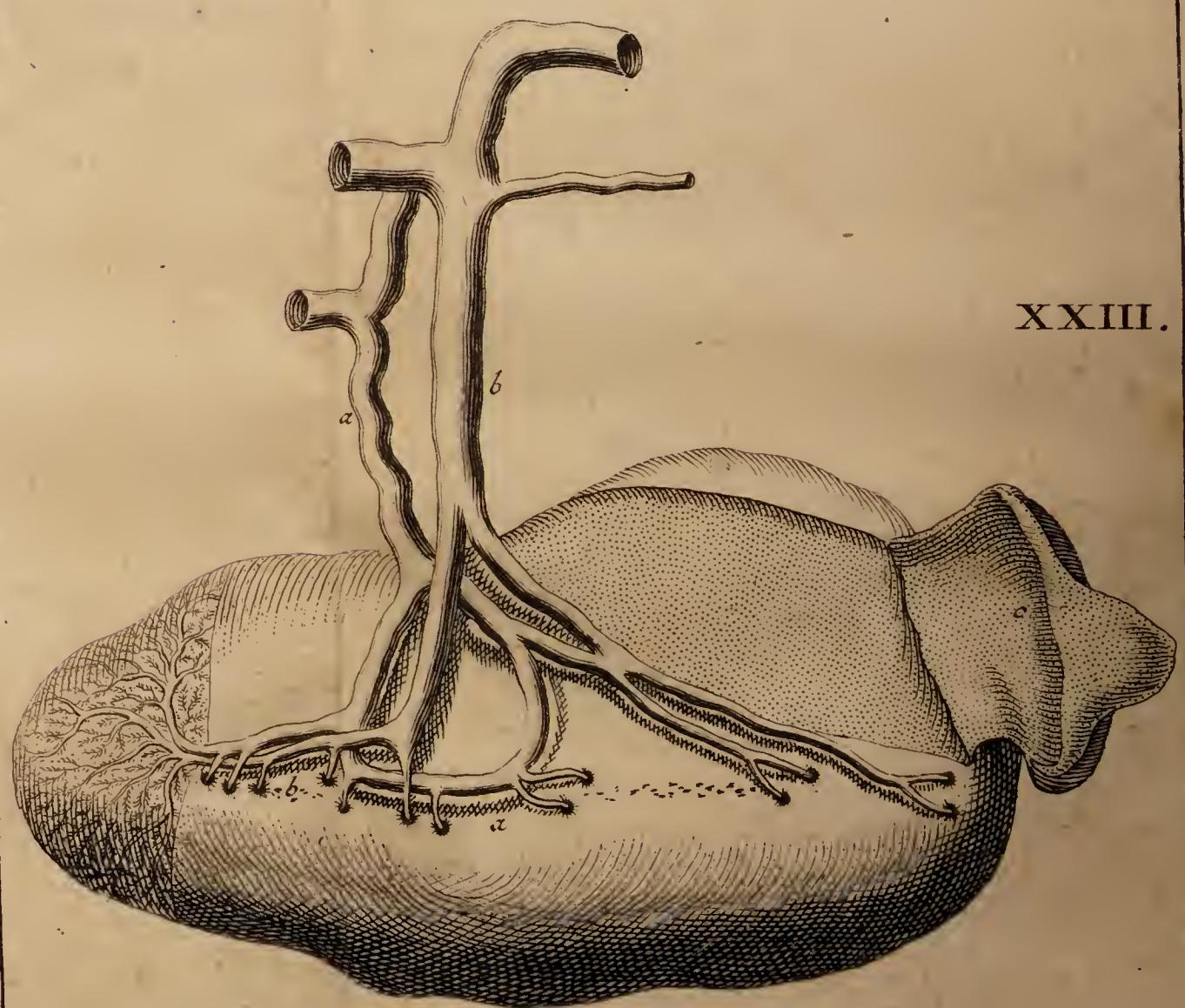
bat, per quem flatus emissus omentum elevabat. Reperiabantur etiam quædam arteriæ in utroque brachio ac pede intus osseâ crustâ obductæ. *Uſus*.) Mesenterio ubique annectuntur intestina, ne invicem implicentur, ut vulgus in passione iliaca fieri communiter putat: interim tamen interdum contingit, ut flatus intensiores quasdam intestinorum partes in eorum canalem adeo fortiter intrudant & infarciant, ut hac ratione progressus impuritatum naturalis intercipiatur, quæ postmodum sursum regurgitantur.



XXII.



XXIII.



T A B U L A XXII.

De Pancreate.

- I. **D**efinitio: PANCREAS, est glandula conglomeratarum maxima, sub ventriculo inter lienem & intestinum duodenum conspicienda, quibus visceribus æque ac omento & mesenterio annexitur.
- II. **C**olor: Grysei & subrubicundi ut plurimum gaudet colore.
- III. **F**igura: Est plana & oblonga: in hominibus comparatur linguæ caninæ, 8. vel 9. pollices longa, 2. lata & 1. pollicem crassæ. In variis animalibus est bifida.
- IV. **S**ubstantia: Constat ex innumeris glandulis congregatis, ductulis excretoriis & vasculis, communi tunicâ involutis.
- a. *Glandulæ* seernunt peculiarem succum subacidum ex sanguine;
 - b. *Ductuli excretorii* deducunt succum ex quavis glandulâ in ductum communem, pancreaticum dictum;
 - c. *Ductus pancreaticus* ex ductulis concurrens;

A N N O T A T I O N E S

ad Tabulam XXII.

- c.) **D**uctum hunc pancreaticum primus observavit *Mauritius Hoffmannus*, Prof. quondam Altiorfinus, in gallo quodam Italicō, dum 1641. Patavii Rudiis adhuc in-
- cumberet, eumque *Virsungio*, Professori suo ostendit, qui illum sequenti postmodum anno in homine demonstravit, unde factum, ut communiter *Ductus Virsungianus* appelletur.
K 2 *Usus.*)

T A B U L A

rentibus per medium pancreatis, calami straminei crassus, ad intestinum duodecum excurrit.

- d. Locus, ubi succus pancreaticus cum bile miscetur;
- e. Ostium, quo utriusque liquoris in duodenum effluit.

V. *Uſus*: In Pancreate ſecernitur *succus pancreaticus* ex ſanguine, ut ex cibis eo humectatis melior contingat chyli elaboratio.

Uſus.) Succum pancreaticum curioſa quadam metho- do excepit Regner. de Graaf, quam in Tract. ſuo de ſucco pancreatico deſcribit. Statuit vero cum Sylvio ſuccum hunc indolis, adeoque putat, quod ex horum duorum diversæ indolis liquorum mutua com- mixtione effervescentia quædam excitetur, qua median- te alimentorum particulæ eo melius à ſe invicem separari queant.

T A B U L A XXIII.

De Liene.

I. **D**efinitio: LIEN, ſive SPLEN, eſt vi- cus atro-rubescens, in abdominis hypo- chon-

A N N O T A T I O N E S.

ad Tabulam XXIII.

Dilſecui aliquando hominem juvenem ex cachexia viſcerum demortuum, cuius *Lien* 2. libras & 11. Uncias ponde- re æquabat, cum alias in ſtatu naturali circiter 12. unciarum ſolummodo deprehendatur. vid. *Miscell. Phys. Med. Vratisl. A. 1725, Mens. Januar. Claff. IV. Artic. 18.*

De

chondrio sinistro retrorsum sub diaphragma-
te inter ventriculum & costas spuriis.

II. *Figura*: Forma Lienis fere convenit cum fi-
gura linguæ ejusdem animalis, superius con-
vexa, inferius concava: circiter 6. pollices
longa, 3. lata, & 1. crassa.

III. *Connexio*: Annectitur Lien variis partibus
vicinis;

- 1. *Ventriculo*, per vasa brevia;
 - 2. *Pancreati*,
 - 3. *Omento*,
 - 4. *Renī sinistro*,
 - 5. *Diaphragmati*
- } per membranas.

IV. *Substantia*: Lienis substantia Veteribus glan-
dulosa, hodie vasculosa & fibrosa reperitur.

- a. *Arteriæ splenicæ* advehunt sanguin m
(Tab. XVI.)
- b. *Ramus splenicus* revehit sanguinem (Tab.
XVIII.).
- c. *Membrana lienem* investiens in homine
simplex.

V. *Usus*: Lien attenuat sanguinem, ut ex eo bi-
lis in hepate facilius secerni queat.

T A-

De usu Lienis variæ pro-
tant sententiae. Veteres cre-
diderunt, Lienem secernere
astram bilem, unde Melan-
cholia oriatur; alii putarunt,
quod acidum quendam succum
elaboraret, qui per vasa brevia
ad ventriculum delatus famen
excitaret; alii iterum lienem
ut viscus otiosum ac inutile
supposuerunt, quod saltem ad

æquilibrium cum hepate ser-
vandum in sinistro latere crea-
tum sit, quare illud citra sanitatis
noxam ex corpore excindi
posse crediderunt. Docuit ve-
ro experientia, quod anima-
lia liene per sectionem priva-
ta brevi tempore morbo quo-
dam fuerint correpta. vid.
Verheyen Anatom. edit. post-
hum. Lib. I. Tract. II. Cap.

16. *Marchetti de peculiari quodam ductu ex liene in intestinum duodenum tendente mentionem facit* (vid. Journal des

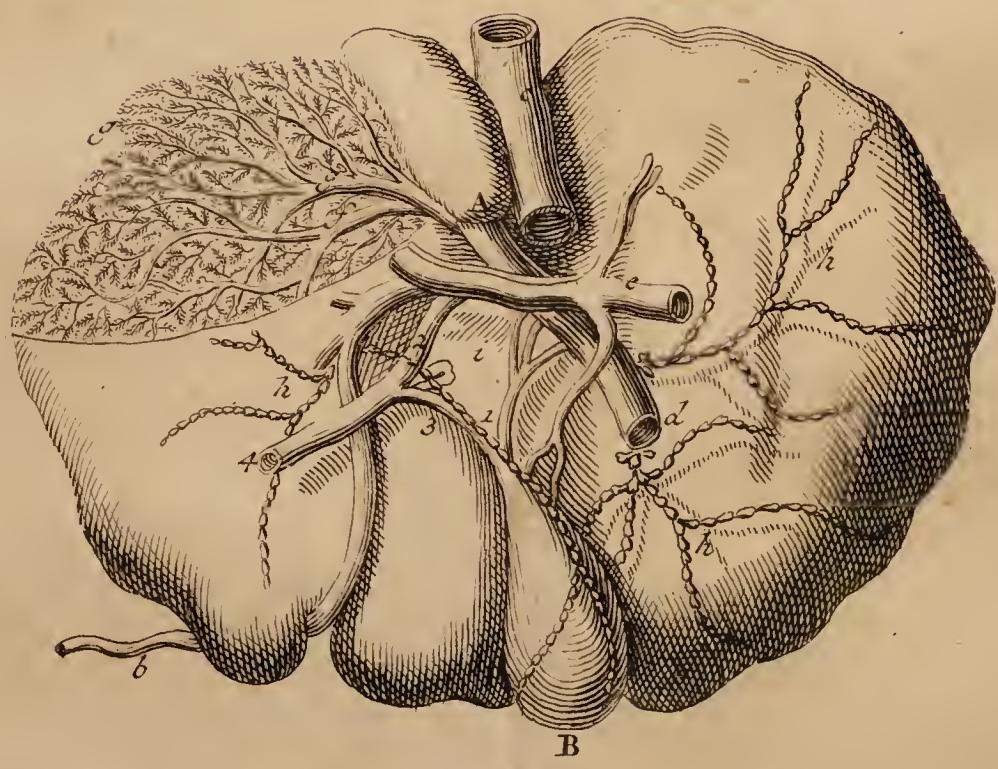
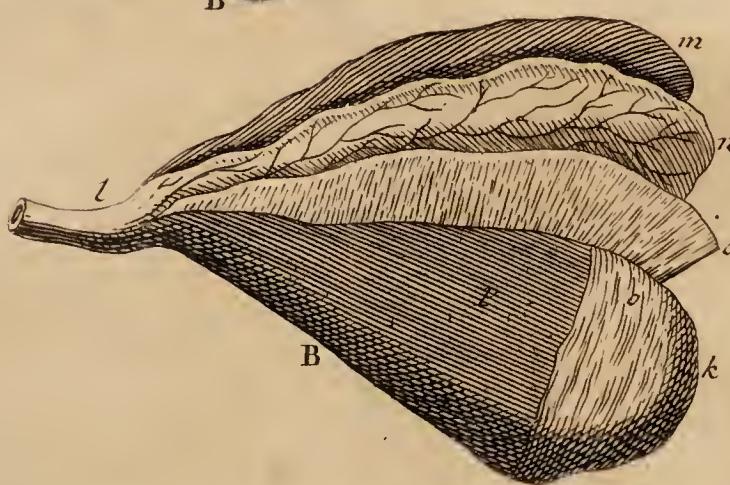
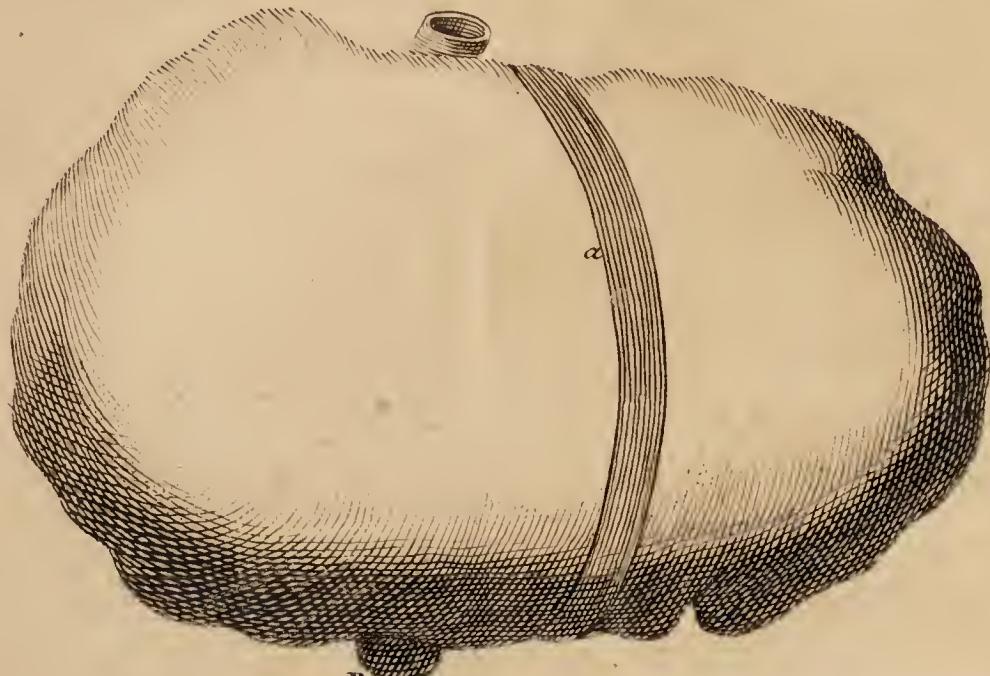
Sçav. 1682. Januar.), qui tam à nemine alio hucusque observatus est.

T A B U L A XXIV.

De Hepate & Vesica fellea.

- I. **D***Efinitio* : HEPAR, sive JECUR, est in gens viscus rubicundum sub diaphragmate in abdominis hypochondrio dextro situm, continet vesiculam felleam & incumbit quadratus ventriculo.
- II. *Figura* : Superficies anterior est convexa, lavis & æqualis ; inferior vero concava, & inæqualis : in hac notatur.
- A. *Portæ*, eminentia superficie internæ, unde Vena-portæ, hepar ibidem ingrediens, nomen recipit.
- III. *Connexio* : Adhæret variis partibus vicinis, in primis
- a. *Diaphragmati*, ope ligamenti suspensorii hepatis, lati;
 - b. *Umbilico*, beneficio ligamenti umbilicalis rotundi, quod apud infantes venam umbilicalem constituit (Tab. XXVII. p.) ;
 - c. *Venæ cavæ* in posteriori latere ; &
 - d. *Venæ portæ*: hæc 2. vasa in substantiam ipsam penetrant.
- IV. *Substantia* : Est hepatis substantia meré vasculosa, tenui membranulâ obducta ; hæc vasa sunt

e. Ar-



V I G E S I M A Q U A R T A . 151

- e. *Arteriolæ*, ab arteria cæliaca ortæ (Tab. XVI.);
 - f. *Rami Venæ cavæ copiosi* (Tab. XVII.);
 - g. *Venæ-portæ integra pars superior* (Tab. XVIII.);
 - h. *Vasa lymphatica* circa hepar copiosa; &
 - i. *Vasa bilaria varia*, ad quæ pertinent.
- 1. *Capsula Glissonii*, membrana, quæ vasa bilaria & venam-portæ in hepate cingit, à peritonæo orta;
 - 2. *Ductus hepaticus*, cum poris bilariis, quibus bilis ex hepate educitur.
 - 3. *Ductus cysticus*, sive canalis vesicæ felleæ;

4. *Duc-*

A N N O T A T I O N E S

ad Tabulam XXIV.

b.) **V**asa lactea detecta sunt primo in cane quodam A. 1651. à Thom. Bartholino, qui illa postea A. 1654. etiam in homine reperiit: quam vero inventionem Olaus Rubeclius, Tract. de ductibus hepaticis aquosis, sibi arrogare voluit. Sic quoque Angli quidam hoc inventum suo contemporaneo Jolivio tribuerunt.

i.) In vesica fellea bovina reperiit Verheyenius alios adhuc peculiares *ductus hepatico-cysticos*, qui bilem in vesicam felleam immediatè ex hepate devehunt; qui vero in homine, aliisque animalibus non-

dum observari potuerunt: communis sententia est, bilis copiam ad vesicam felleam per ductum cysticum pervenire: dum enim bilis frequenter justo copiosius per ductus hepaticos versus intestinum duodenum in ductum cholidochum propellitur, facile regurgitat superflua bilis quantitas per ductum cysticum in cystam felleam, ex qua successu temporis iterum ab hepatis conatu per eandem viam exprimitur.

3.) Observatur interdum in ductu cystico tortuosus tractus & variæ valvulæ, præterea

4. *Ductus cholidochus*, ab hepatici & cystici concursu enatus, quo bilis æque ex hepate ac cista fellea ad duodenum defertur, & qui ductui pancreatico jungitur.

C. *VESICA FELLIS, CISTA, FELLEA*, est sacculus oblongus, pyriformis, in inferiore hepatis parte:

k. Pars ejus rotunda, amplior, dicitur *fundus*;

l. Pars angusta, acuminata *collum* appellatur.

Substantia ejus ex 4. tunicis constat:

m. *Tunica communis*, exterior, vesiculae & hepati propria;

n. *Tunica vasculosa*;

o. *Tunica muscosa*; &

p. *Tunica nervosa*.

V. *Uſus*: 1.) *Hepar* bilem ex sanguine Venæ portæ secernit. Veteres hepati sanguificationem adjudicabant.

2.) *Vesica fellea* colligit bilem in duodenum devehendam.

3. *Bi-*

in hujus ductus principio & collo vesicæ frequenter in homine valvulam admodum evidentem, eamque valvulæ coli Bauhini quadantenus similem mihi observare licuit.

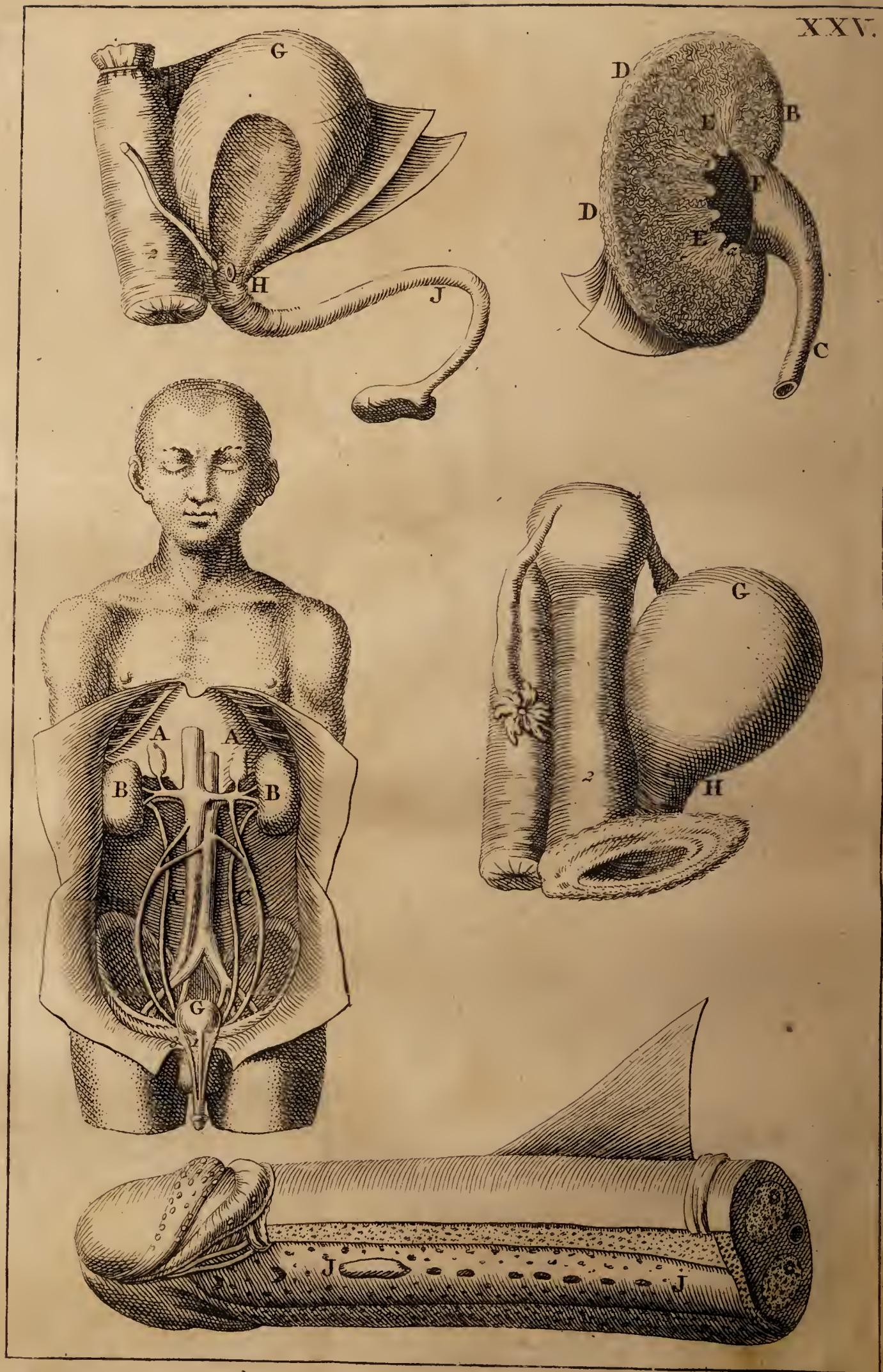
4.) *Abrah. Vaterus* reperiit A. 1720. circa illam regionem, ubi ductus cholidochus ductui pancreatico jungitur, amplum quendam sinum, in quo bilis cum succo pancreatico inti-

miorem commixtionem subi-
vid. ejus Dissert. de novo bi-
lis diverticulo circa orificium
ductus cholidochi, &c.

Uſus.) Nullum animalium genus, neque insecta reperiuntur, quæ bile defluerentur: & quamvis quibusdam ipsa vesica fellea deficiat, deprehenditur tamen in iis hepar, ex quo liquor bilis per ductus hepaticos in intestina devehitur.

C.)





3.) *Bilis* (cum succo pancreatico commixta) multum confert ad elaborationem chyli (Tab. XX.)

T A B U L A XXV.

De Renibus & Vesica urinaria.

I. **D**efinitio: RENES, sunt 2. viscera rubrae bicunda, utrinque in abdomen, sub hepate & liene ad infimas costas sita, phaseolo figurâ praedita, quorum latus incurvatum introrsum, & convexum extrorsum respicit.

II. Connexio: Variis cohærent partibus vicinis, ut sunt:

A. *Renes succenturiati, capsulae atrabilariæ,* sunt 2. glandulæ flavescentes, compressæ, utrinque reni superius accumbentes, atque exigua cavitate praeditæ, in qua liquor fuscus continetur ignotæ utilitatis: in foetu sunt majores quam in adultis.

B. *Vasa emulgentia*, ad latus excavatum (Tab. XVI. & XVII.)

C. *Ureteres*, sunt 2. canales membranacei, calami scriptorii fere crassitie, ex latere concavo inflexi ad vesicam tendentes, e jusque membranas oblique perfodientes.

II. Sub-

A N N O T A T I O N E S.

ad Tabulam XXV.

c.) D^etexit Coschützius valvulas in ureteribus, quas descripsit in peculiari

K 5

G. H.)

Dissert. de valvulis in ureteribus repertis, A. 1723. habita.

II. Substantia: Renum substantia est solida, vasculosa, dupli membranâ involuta; superficies in adultis lævis, in fœtu autem sulcata.

D. Substantiæ ambitus, seu cortex, non ex glandulis, sed minutissimis vasculis constat, quæ urinam secernunt.

E. Media renum substantia est tubulosa, qua urina ad pelvum renum devehitur, huc pertinent.

4. *Papillæ perforatæ*, urinam in pelvum exonerantes.

F. Pelvis, ex qua collecta urina ad vesicam defertur.

II. VESICA URINARIA, sacculus membranaceus, oblongus; pyriformis in infimo abdominis loco conspicua.

G. Fundus vesicæ est pars superior, ampla & rotunda;

H. Collum vesicæ, inferior pars angusta, oblonga.

I. Connexio: Sita est intra duplicaturam peritonæi, & annexa.

1. superius umbilico, mediante uracho (Tab. XXVII.).

2. posterius intestino recto in viris; & utero in fœminis.

3. In-

G. H.) Muscosa tunica, supra vesicæ urinariæ fundum expansa dicitur quibusdam Anatomicis *Musculus detrusor urinæ*; & fibræ illæ musculosæ, quæ exterius collum vesicæ ambient, atque

egressum urinæ involuntarium cohibent, *sphincter vesicæ*.

1.) In urethra reperiuntur multa foraminula, *Cowperus* & *Littrius* observarunt quoque in ea varias glandulas.

Ufus.

3. Inferius ossi pubis ope pertonæi; &
genitalibus beneficio urethræ.

II. Structura: Vesica, pariter ac uretheres,
ex 3. constat tunicis: communi, musculo-
sa & nervosa; & adsunt 3. foramina:

b. 2. orificia ureterum, ad latera Vesicæ.

c. Orificio Vesicæ, inferius in collo Vesicæ.

III. Usus: I.) Renes depurant sanguinem à se-
rosa humiditate.

2.) Ure-

Usus.) Quando secundum methodum Eustachii, Bellini & Malpighii vena emulgens filo constringitur & aqua colorata in arteriam emulgentem immittitur, tunc inturgescit tota renis substantia & illa aqua in pelvem ac ureteres penetrat; quodsi vero tunica renis detracta idem experimentum suscipitur, effluit aqua per superficiem renis denudatam: unde modus secretionis urinæ & connexio omnium horum ductuum luculentissimè apparet. Merius autem defendere voluit, quod non omnis Urina per renes & ureteres ad vesicam transferretur, sed quod aliqua potus quantitas per ventriculi ac intestinalium tunicas in cavitatem abdominis transsudaret, indeque per pores vesicæ in ejus cavitatem penetraret. *Dolæus* in Encyclop. Med. putat, existere in fundo ventriculi peculiares tubulos ad vesicam urinariam protensos: *Willisius* vero auguratur,

quod iste liquor per vasa mesenterica secerneretur. Alii alias adhuc vias ex intestinis immediate ad vesicam patulas quæsiverunt, quia observarunt, quod potus largiter ingurgitatus saepe urinam multo citius moveat, quam ejus affluxus per alias vias ordinarias concipi possit. Qui vero leges motuum corporum fluidorum ex Scientia Hydraulicæ perpendit, qua ratione liquores à tergo insistentes alios anteriores per canales fortiter protrudant atque compellant, is citatas secretiones urinæ post insistentem potum copiosum factas, absque ullis viis imaginariis facile sibi concipiet. Et quanquam Celeb. Christ. Wolffii, Mathematici incomparabilis, experimentum, ope instrumenti cuiusdam cylindri tubulati susceptum, (vid. eisd. Phys. experimental. germ. idiom. §. 69.) opinionem Merrii corroborare videatur, ut pote quo demonstratur, aquam poros

- 2.) *Ureteres* deferunt serum è renibus ad vesicam.
- 3.) *Vesica* colligit urinam, & expellit eam per urechram.

poros vesicæ à latere *externo* penetrare posse; nihilominus simul perpendendum erit, quod in allato experimento fortissimamente vis impendatur, & vesica valide distendatur, quæ vero circumstantiæ in corpore vi- vo minimè locum inveniunt,

T A B U L A XXVI.

De Partibus genitalibus utriusque Sexus.

I. GENITALIA VIRORUM componuntur ex sequentibus partibus:

A. *Vasa spermatica* duplices sunt generis, nempe

a. *Arteriæ spermaticæ*, utrinque ex Aorta productæ, &

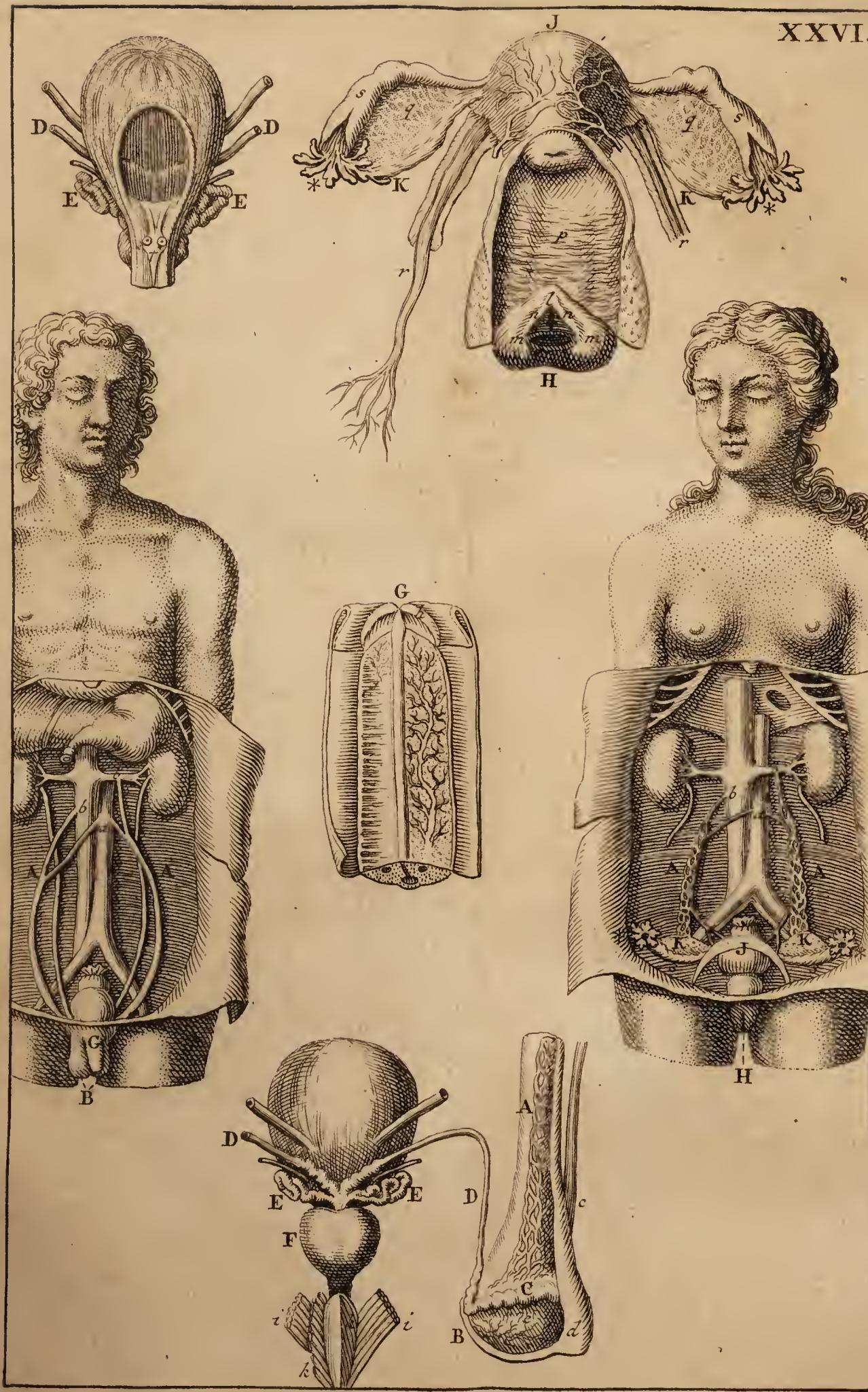
b. *Venæ spermaticæ*, duplices insertionis.
(vid. Tab. XVII. M.)

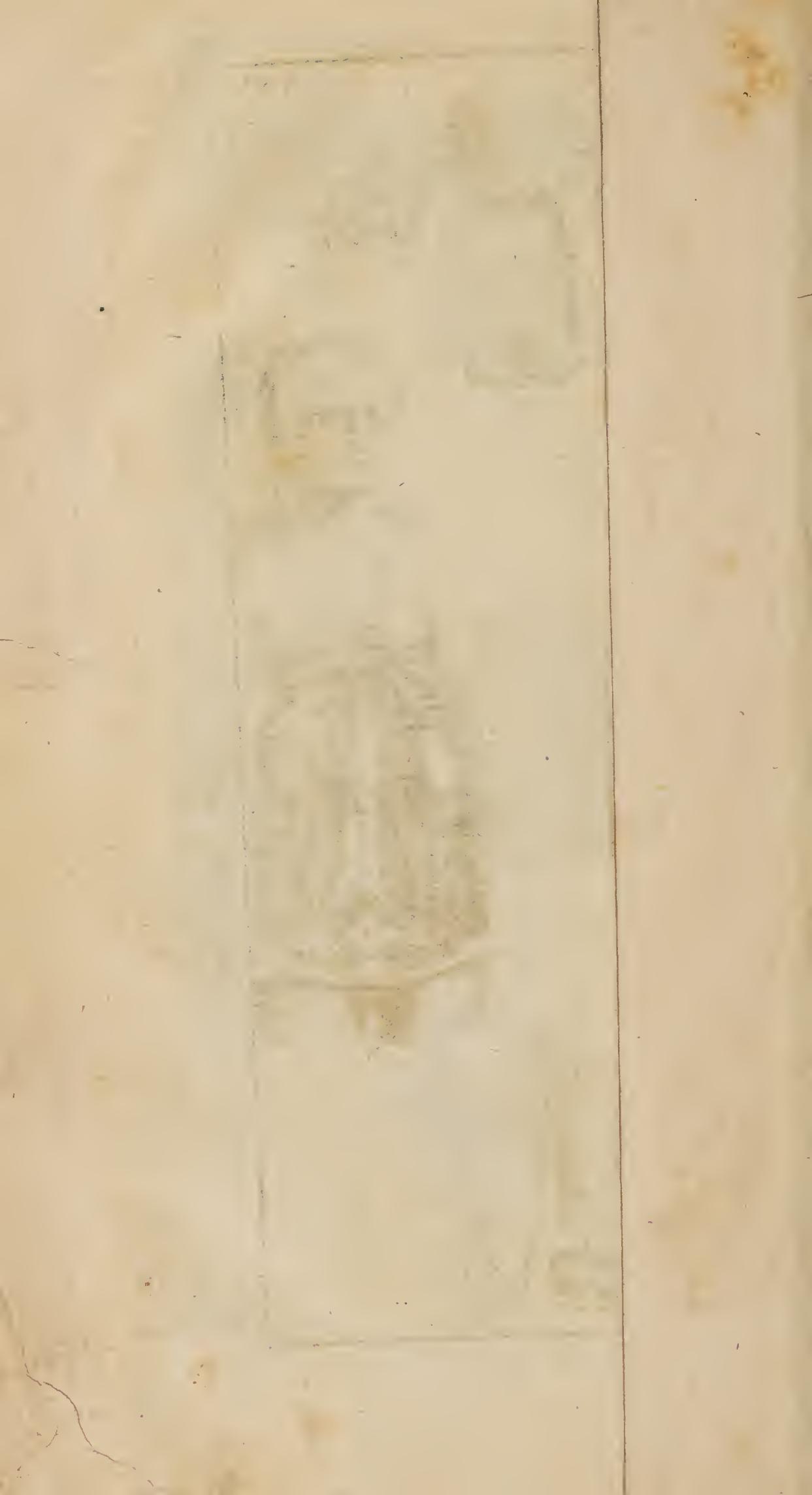
B. *Testiculi*, sunt 2. corpora ovalia, extra abdo-

A N N O T A T I O N E S

ad Tabulam XXVI.

B.) *Crotum* componitur ex radicem expansa secundum cùticula, cute atque membrana quadam musculosa, quæ *Dartos* appellatur: hæc membrana musculosa inferius in medio scroti ab utroque latere sibi concurrit, quæ ibidem duplicata & sursum ad longitudinem septum aliquod intermedium, vel potius duos peculiares sacculos format; quorum beneficio sic uterque testiculus proprio suo involucro distinguitur. Ab isto cursu & duplicatura internæ mem-





abdomen in bursula, *Scroto*, contenta; constant ex exiguis vasculis, *Semen elaborantibus*, & *corpore Highmori*. Cinguntur 3. tunicis:

- c. *Tunica prima carnosa*, *Musculus cremaster*. elevat testes;
- b. *Tunica vaginalis testium*, est receptaculum testiculorum;
- e. *Tunica albuginea*, ipsam substantiam testium cingit.
- C. *Parastatæ, epididymides*, incumbunt testiculis & sunt ejusd. substantiæ.
- D. *Vasa deferentia*, deferunt Semen in vesiculas.
- E. *Vesiculæ seminales*, sunt receptaculum seminis circa collum vesicæ urinariæ, quarum.
- f. *Caput galli gallinacei* in urethra semen transmittit.
- F. *Prostatæ*, sunt corpus cordiforme, glandulosum, cavernosum.
- G. *Penis*, membrum virile, in quo inferius urethra excurrit.
- g. 2. *Corpora spongiosa penis*, septo separata.
- h. *Glans*, pars anterior, cum præputio & frœnulo.
- i. *Musculi erectors*, penem elevant,
- k. *Musculi dilatatores*, urethram aperiunt.

II. GE-

membranæ musculosæ corrugatur quadantenus scrotum secundum longitudinem inferio-

rem, quæ corrugata linea sutura vocatur. Vid. Ravius & Ruysschius de septo scroti.

l. Ex:

II. GENITALIA MULIERUM exhibent sequentes partes:

a. b. *Vasa spermatica* superius descripta.

H. *Vulva*, *pudendum*; huc pertinent.

l. *Clitoris*, *mentula*, peni haud absimilis cum *præputio*.

m. *Labia vulvæ*.

n. *Nymphæ*, 2. lobi crista gallorum sub gutture similes.

o. *Hymen*, membrana orificium vaginæ uteri ambiens, ex qua dilacerata fiunt *carunculæ myrtiformes*.

I. *Uterus*, est pars sexus sequioris musculosa,

l.) Excrescit quandoque *clitoris* solito longius & ad majorem magnitudinem, unde fœminæ fiunt lasciviores: contingit etiam, ut fœminæ tali clitoride solito longiori præditæ hermaphroditos mentiantur. Gaudet clitoris duobus cruribus, duobus musculis erectoribus, corporibus spongiosis, glande, ac *præputio*, æque ac penis, sed non est perforata.

o.) *Columbus*, *Fallopianus*, *Parsus* & alii existentiam *hymenis* in puellis in dubium vocarunt; alii vero, ut *Pineus*, *Spigelius*, *Ruyschius* & *Heisterus* ejus præsentiam ad notas virginitatis referunt. Hujus hymenis membranam circularem ego Ao. 1724. in puella 17. annos nata & publicæ Anatomiæ concessa luculenter

observavi, eamque spectatoribus evidentissime ostendi, quæ adhuc in utero asservato conspici potest. Vid. *Miscell. Med. Phys. Vratislav.* A. 1724. *Mens. August. Class. IV. Artic. 19.* Quod vero in puellis adultis hymen sæpiissimè deficiat, variæ existere possunt causæ, atamen ex ejus defecitu virginitas deflorata judicari haud licet.

I.) Quoniam *Uterus* per 4. ligamenta valida alligatur, propterea *Kerckringius*, *Musitanus*, *van Hoorne* & alii prolapsum uteri plane impossibilem esse crediderunt, & existimarent, quod in procidentia ita dicta uteri nequaquam ipse uterus, sed saltem ejus vagina prolabatur, uterique prolapsum mentiatur, in primis quoniam aliquando uterus post mor-

losa, cava, in abdomen inter Vesicam & intestinum rectum, habitaculum embryonis: figura ejus est oblonga, magnitudo fere ut ovum, cavitas fabam vix capit; ast in gravidis uterus mirum extenditur. Adeum pertinent.

p. *Vagina uteri*, canalis rugosus ab uterum ducens.

q. *Ligamenta lata*, alæ *Vespertilionum* dicta.

r. *Ligamenta uteri rotunda*.

s. *Tubæ Fallopianæ*, 2. canales tortuosi utrinque;

*. *Fimbriæ*, sunt extremitates tubarum diffissæ.

K. *Ovaria*, sunt 2. corpora plana, utrinque uteri fundo annexa, quæ ovula, rudimenta foetuum in se continent.

III. *Usus*: Singulæ partes genitales inserviunt munio officio generationi.

T A-

mortem in ordinario suo situ fuit repertus, qui tamen ante extra vulvam prolapsus credebatur, & sphacelo corruptus amputatus fuit. Alii vero, uti Ruysschius, Diemberbroeck, Bartholinus, & Mauriceau ipsius uteri prolapsum aliquoties observarunt: quare jam ipsius veri uteri procidentia in dubium vocari nequit. Attamen tutius asseritur, multo frequentius vaginæ, quam ipsius uteri prolapsum contingere, qui à mulierculis, aliisque hominibus imperitis minus recte distinguitur.

p.) Reperiuntur in vagina uteri quædam *Lacunæ*, quarum liquidum mucosum, fortassis stimulo Venereo & lubricationi vaginæ destinatum, Veteres *semen muliebre* esse crediderunt.

r.) Swammerdamius Tract, de uteri muliebris fabrica perhibet, ligamenta uteri rotunda arteriolis copiosissimis esse referta.

Usus.) Veteres supposuerunt in generationis negotio *vim* aliquam, *plasticam* dictam, quæ vero hodie merito rejicitur. Est autem *Generatio actio*

naturalis, qua post congressum maris ac fœminæ ex semine maris ovulum fœmellæ ovarii fœcundante tenellus fœtus producitur. Hominum embryo generatur in ipso utero; reliquo rūm vero animalium viviparorum fœtus in uteri cornubus, ubi paulatim per dies augmentatur, donec omnibus suis membris prædictus partu excludatur; animalia autem ovipara excludent ova, ex quorum postmodum pluribus una vice incubatis pulli profiliunt.

Crediderunt Veteres, quod conceptio sobolis ex commixtione atque coagulo utriusque feminis, maris æque ac fœmellæ, continget. Postquam vero *Guilielm. Harvæus* frequenter reiteratâ brutorum gravidorum sectione Generationi fœtuum solicitius invigilavit, ac per rationes (in Exercit. sua de generatione animalium) comprobavit, quod ovula ovariorum fœcundarentur; jam communis Physiologorum sententia est, semen virile arvo muliebri illatum per uteri tubas Fallopianas, & in brutis per cornua uteri ad ovaria penetrare, ibique ovula fœcundare, quæ aucto postmodum motu intestino jam turgidiora facta ab ovario secederent, & à fimbriis tubarum excepta per tubas Fallopianas in uteri cavitatem comprimentur, ubi augmentum suum caperent, donec in animalibus viviparis fœtuum membran-

debito modo sint formata: in oviparis vero ova excludenda justam magnitudinem & validam testam contraxerint.

Aliud quoddam ovarium novum in ipsa uteri cavitate reperiendum, & breviorem conceptionis viam variis rationibus defendere conatus est *Mart. Nabothe*, Professor quondam Lips. in peculiari dissertatione, de Sterilitate A. 1709. conscripta, cuius sententiae suffragatur Celeb. *Frid. Hoffmannus* in Medicina rational. System. Tom. I. Part. II. Cap. 13. §. 14. & 15. & Chirurgus quidam Gallus, *de la Motte* Dissert. sur la Generation & sur la superfœtation. Potiores hujus hypothesis rationes, quas prædictus *Nabothe* nobis in collegio quodam uberius exposuit, sunt sequentes:

- 1.) Reperiri in uteri cavitate haud procul ab ejus orificio multos globulos exiguos, quos vera ovula esse colligit, quia levicōctione ad aliorum ovariorum duritiem concrescant.
- 2.) Viam ad ovaria communia nimis esse longam; hæc vero ovula in utero existentia ab ejaculato Semine citius & melius irrorari posse.
- 3.) Tubarum Fallopianarum cavitatem sæpissimè esse clausam & minimè patulam.
- 4.) Externam ovarii tunica

ēam esse validissimam, quam nec semen facile penetraret, nec ovulum ex hypothesi foecundatum perfringeret; potius tunica ovuli multo tenuior ob validiorem tunicā ovarii renisūm disrumpere, & ovulum sic difflueret.

- 5.) Ovula ovariorum imprægnata & ab ovariis secedentia sæpius in cavitatem abdominalis delabi debere, quia extremitates tubarum Fallopianarum, earumque fimbriæ ovariis non circumcīrca arcte cohærent.
- 6.) Ingressum ovuli in tubas Fallopianas impediri ab harum cavitate versus uterum sensim angustiori.
- 7.) Se reperiisse utrumque ovarium in foeminis gravidis morbosum, aut scirrhosum & nullis vesiculis præditum.
- 8.) Fætum illum Mussipontinum in tuba Fallopiana repertum p̄ri facilitate ex utero, quam ex ova-tio illuc deferri potuisse.
- 9.) Præstare nihilominus ovaria aliam quandam in gravidis utilitatem nondum exploratam, forte ut eo tempore humidita-

tem suppeditent; tubas vero Fallopianas, ut simul uteri molem auctam firmius detineant, atque sustentent.

Verum Celeb. *Rayschius* & alii hæc ovula in utero obvia nihil aliud, quam hydatides esse in *Adversar. Anatomi. Dec. I. Num. 2.* prohibet.

Semen virile plurimum ad generationem sōbolis conferre, testantur ova gallinacea tam absque congressu galli exclusa, quam per hujus congressum foecundata: hæc enim duntaxat sunt foecunda, & in medio vitelli stamen quoddam tenacis cohæsionis, utpote rudimentum futuri pulli conspicuum recondunt; illa vero ova citra congressum maris exclusa nullum stamen in se continent, propterea quoque pullus ex iis generari nequit. Quæreret autem quis, an ista stamina in ovulis jam pridem existant, an vero cum semine affluente illuc apportentur & in ovula sese insinuent? Posteriori sententiæ patrocinari videntur *animalcula Leeuwenhoekii* beneficio microscopiorum in semine animantium visa, quorum figura cum forma staminum optime conuenit,

T A B U L A XXVII.

De Fœtū.

- I. **F**OETUS propriè dicitur proles legitimo tempore edita; *Embryo* vocatur, quamdiu adhuc in utero continetur; *Abortus* vero, quando justo citius excluditur.
 I. *Generatio* fit per congressum utriusque sexus.
 II. *Nutritio* embryonis contingit per umbilicum,

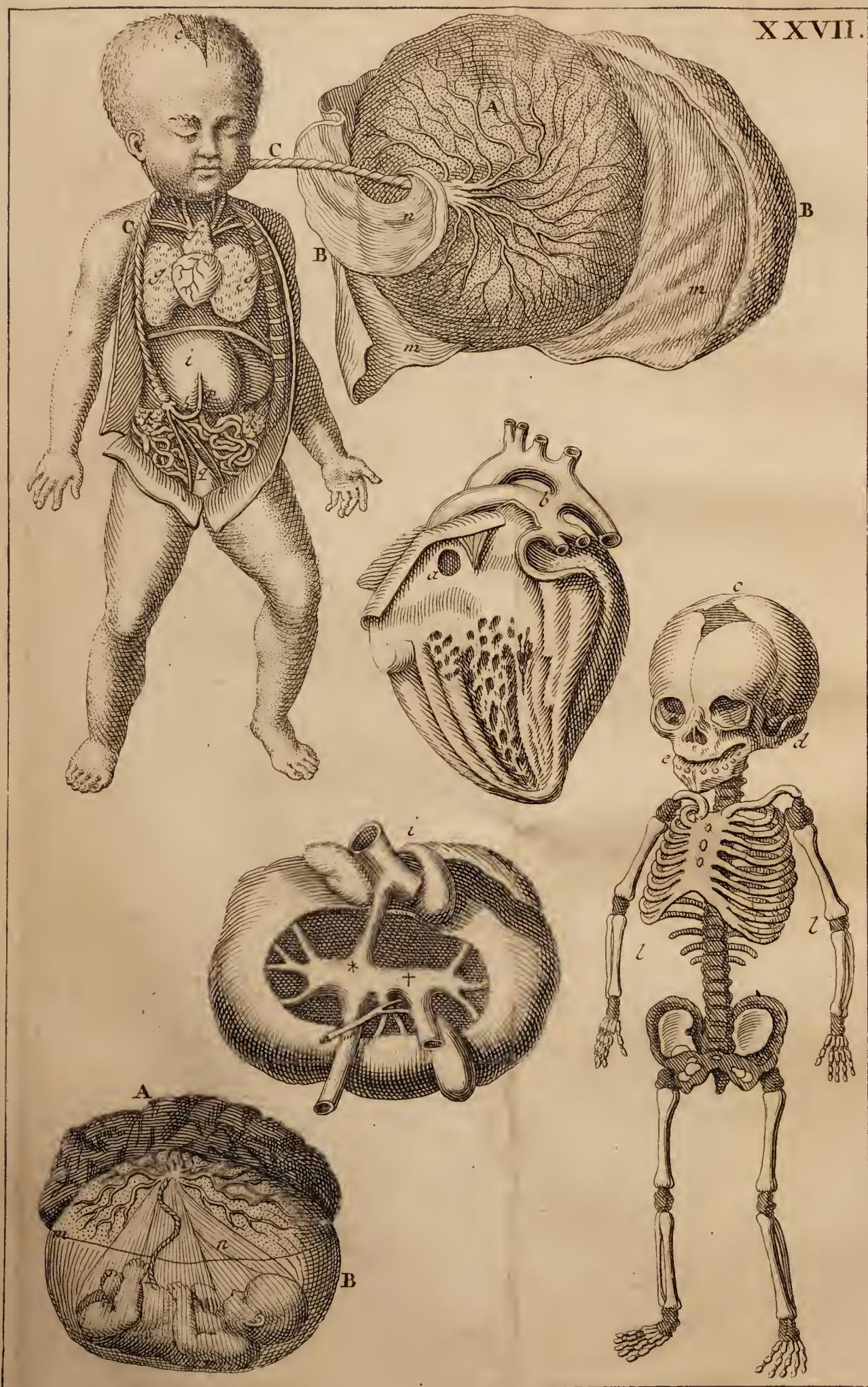
A N N O T A T I O N E S

Ad Tabulam XXVII.

- II.) **N**utritur embryo ipso sanguine materno, qui per spongiosam uteri substantiam ad placentam uteri defertur, unde attenuatus postea per venam umbilicalem annexi funiculi ad hepar embryonis deportatur, ex quo lege circulationis ad cordis ventriculum dextrum & reliquas corporis partes nutriendi causa propellitur, donec residua post nutritionem quantitas ope arteriarum umbilicalium ad uteri placentam refluat.

rem compressum in œsophagus vacuum facile propellat.
 2.) Quia in fœtus gelu constricti faucibus œsophago & ventriculo glacies reperiatur, quæ regelata humidum liquori in amnio simile sistat; præterea etiam quia in intestinis meconium & feces deprehendantur. 3.) Quoniam hac nutritione per os vigente vasa lactea & ductus thoracicus ad subsequentes suas necessarias functiones debite aperiantur & patula reddantur. 4.) Quoniam primis mensibus plus liquoris in amnio contineatur, quam ultimis; unde colligi liceat, liquorem illum in fœtus nutritionem cessisse. 5.) Liquorem hunc non provenire ab urina fœtū in amnio collecta,

Multi recentiorum Anatomicorum statuunt, fœtum ultimis mensibus simul per os ex liquore in amnio contento nutriti: 1.) quia uterus gravidarum expansus valide renitatur, adeoque illum liquo-



cum, mediantibus secundinis: Sanguis matris prius in placenta uteri attenuatus per funia

ecta, quia minime falsus, ed potius gelatinosus, adeo-ue nutritioni aptus observa-etur, neque putresceret.

1.) Hujus vero nutritionis hypothesin p̄æ aliis rationibus contrariis in primis dubiam eddit 1.) denegata respiratio etus in utero: minime enim principi potest, qua ratione etus ergastulo suo circum-uaque inclusus, & propterea mni aëre orbatus liquorem nnii forbere aut deglutire posset: neque enim sola uteri essio sufficit ad liquoris des-nsum, alias, vigente con-huo uteri constrictione & vi-pristinam molem reniten-liquoramni subito in ven-culum & intestina quadan-us vacua rueret, ea que sem-tota quanta repleret ac-tenderet, quod tamē ex-rientiæ contrariatur; aequam facile pressione concessâ uidum amnii in asperam eriam atque pulmones, quam œsophagum propelleretur.

2.) Liquor, qui in fœtus œ-phago & ventriculo conge-nus reperitur, itemque me-nium in intestinis obvium ille ex glandulis œsophagi, ntriculi & intestinalium spa-novem mensum in tanta antitate secerni & colligi-test; quorum impuritatum

colluvies profectò longè mā-jor cumularetur, si nutritio per os contingenteret: flaccidios-res quoque existerent hæ par-tes membranosæ, & magis distensæ, quia omnia liquidæ membranas flaccidas reddunt; Reperitur præterea quoque in urethra glacies, si fœtus in-tensiōri frigori est expositus, quæ tamen glacies minime à liquore amnii derivanda erit. 3.) Quoniam ex prædicatis glandulis humidum aliquod in ventriculo & intestinis colli-gitur, ideo quoque subtilior ejus pars per vasa lactea & ductum thoracicum ad sanguinem tran-sit, quo transitu istæ viæ fa-tis patulæ redundunt: & unde, quæso, pulmones infantum, antea in utero materno non-dum expansi, mox post par-tum subito suo funguntur mu-nere? Adhæc via illa, qua embryo per umbilicum nutri-tur, multo brevior & magis patula existit, adeoque nutri-tioni convenientior, quam illi canaliculi angustissimi:

4.) Quod major quantitas liquoris in amnio primis men-sibus reperiatur, quam ultimo ante partum tempore, id non-dum sufficienter est compro-batum; contrariam potius rec-fert sententiam Celeb. Frid. Hoffmannus in Medicina ra-

funiculi venam umbilicalem ad hepar & cor embryonis defertur, indeque ad omnes corpor-

tional Systemat. T. I. Part. II. Cap. 13. §. 18. 5.) Quod liquor amnii non salsus, sed gelatinosus observetur, ratio hæc est, quia particulæ salinæ jam in matri renibus sunt segregatæ, antequam ad embryonem sanguis nutritius pervenit; attamen non sufficit asserere, liquori amnii gaudere lympha alibili, ergo præbet etiam nutrimentum? optimè enim ad hanc objectionem regissit Celeb. Hoffmannus loc. cit. per instantiam, quod hydropicorum serum extravasatum pariter lympha sit referatum & ejusdem cum liquore amnii indolis, & tamen nutritioni nequaquam inserviat; nec adeo cito putrescit, ob denegatum aëris externi accessum. Adde, quod in hinnulorum & vitu'orum, utero contentorum, ore patu'o semper coagulum viscidum & glutinosum deprehendatur, quod universas sæpe fauces replet, & omnem alimenti ore capiendo viam præcludit, manifesto indicio, liquor amnii nutrimentum præbere non posse, quia in ore accidente salivâ coagulum adeo glutinosum inducit: consentit quoque experientia, qua constat, tales fœtus fieri morbosos, quibus illud coagulum non

statim post partum ex faucibus protrahitur, postea enim deglutitum difficulter digeritur.

Mihi, si mentem in hoc opinionum divertio exponem, sane ab eo tempore, A. 1724. Mense Febr. monstrum aliquod duarum puellarum, pectore simplici, duplice vero abdomen (Vid. *Descriptio N. Anatomico-Physiologica alicujus fœtus monstrosi*) dissecui & singula ejus viscera penitus indagavi, probabilius videtur ea sententia, quod fœtus in utero materno solummodo per funiculum umbilicalem nutrimentum capiat, eam potissimum rationem (loc. cit. Sect. III. §. 2. & 4. citatam), quia in simplici hoc amnio unus idemque liquor, ejusdem consistentiæ, & consequenter ejusdem nutrimenti utriusque puellæ ora alluerit & nihilominus in alterius intestinis ingens meconii quantitas reperta fuit, quæ alterius puellæ feces pondere plus quam vigesies superavit; cum tamen hæc alterâ uno pollice major, & quoad omnes artus obesior ad corporis sui augmentum plus liquoris capere, adeoque etiam plures fæces in intestinis colligere debuisset. Certitudo hæc fortassis corroboraretur, si alia-

VICESIMA SEPTIMA. 165

corporis partes nutriendas tendit; superfluus vero sanguis per arterias umbilicales revehitur.

III. *Circulatio sanguinis in fœtu non per pulmones contingit, sed*

- a. *per foramen ovale ex cordis ventriculo dextro in sinistrum;*
- b. *per canalem arteriosum ex arteria pulmonali in aortam.*

IV. *Partus dicitur, quando utero dehiscente fœtus membranas rumpit, & per vaginam uteri egreditur.*

V. *Differentiae inter fœtum & adultum sunt sequentes:*

- c. *Caput mole est magnum, cuius pars supra frontem mollis fons pulsatilis fontanella dicitur.*
- d. *Meatus auditorius est imperfectus, & membranâ clausus: tympanum pater,*
&

liarum quoque gemellarum, communi sœpe amnio inclusarum meconium quoad quantitatem frequenter supputatur. Colligo itaque admodum probabiliter, tantam meconii farraginem in graciliori puella eam ob causam fuisse cumulatam, quia hæc subinde ab annexa puella majori compressa fuerit, (qualis compressio valida etiam tempore partus ex circumstantiis evidenter patet) qua constrictione partium corpusculi humidum ex glandulis pariter compressis in cavitatem ventriculi & intesti-

norum adeo copiosum fecerit.

Unde probabilius videtur sententia, qua asseritur, quod liquor amnii ab evaporatione & urina embryonis colligatur, eo magis, cum embryonis urethra satis patula & lubrica existat. Reperitur quidem primis statim mensibus liquor in amnio, antequam fœtus trans sudare valet, qui vero aliam præstat utilitatem, videlicet, ut stamina embryonis adhuc tenerrima mollius incumbant, ne ab utero sœpe validius contracto nimium comprimantur, aut penitus conterantur.

& officula auditūs debitæ fere sunt magnitudinis.

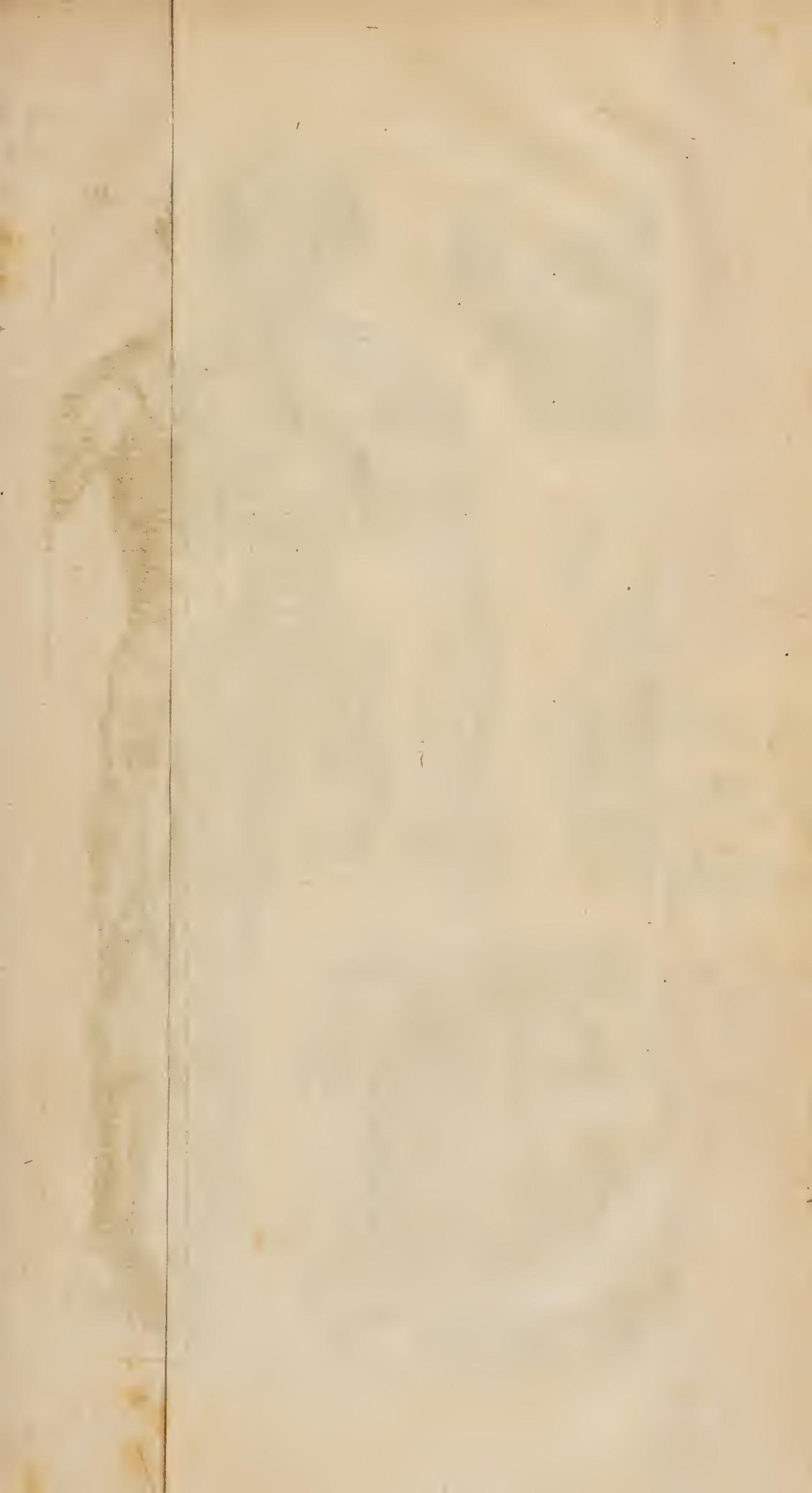
- e. *Dentes* in alveolis jam latitantes inveniuntur.
- f. *Glandula thymus* multo est major quam in adultis.
- g. *Pulmones* non respirant, hinc in aqua fundum petunt.
- h. *Vasa umbilicalia* sunt cava nutritionis causa.
- i. *Hepar* est ingens, & in eo observantur.
- j. *Sinus venæ portæ*, in quem vena umbilicalis tendit;
- *. *Canalis venosus*, ex sinu prædicto in venam cavam.
- k. *Renes* sulcati observantur, & succenturiati multo majores, quam in adultis.
- l. *Ossa* quædam sunt molliora, aut imperfæta, & plura quam in adultis propter epiphyses nondum accretas.

II. SECUNDINÆ, quæ post fœtum excluduntur, sunt:

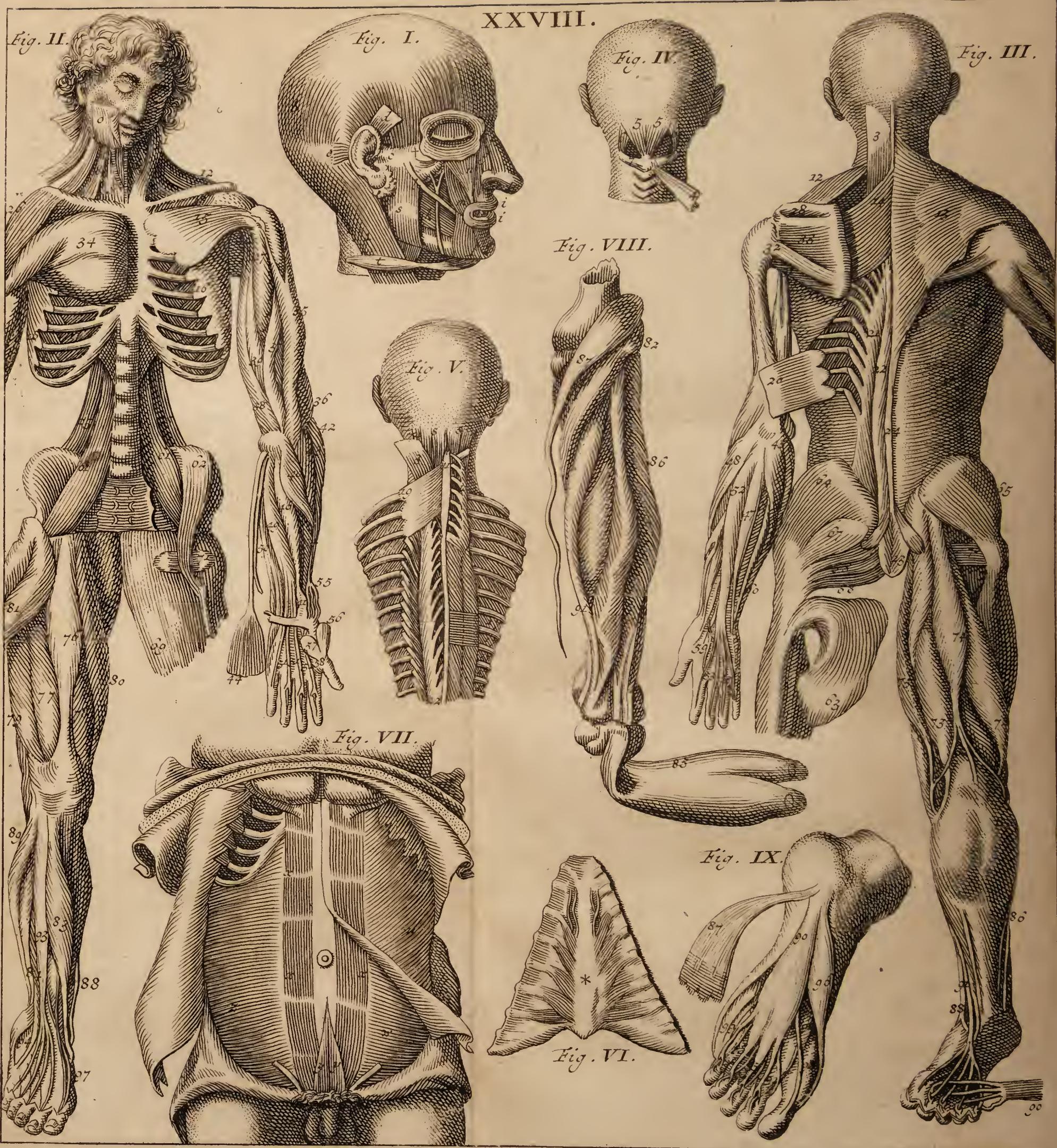
A. *Placenta uteri* est corpus rotundum, spongio-

g.) Quoniam fœtus in uto-
fo non respirat, & sic vesiculæ pulmonales non expan-
duntur, ideo pulmones aquâ
specifice sunt ponderosiores,
quare in aqua fundum petunt:
quod experimentum Medicinæ
forensis in casu de ho-
micio infantum communiter locum invenit. Attamen
jam pridem comprobarunt
multi viri sagacissimi, hōc ex-

perimentum minimè indubitatâ niti certitudine, quia fœtus sœpe in partu difficiili, disruptis jam membranis & uteri orificio distenso commode respirage potest, priusquam postea mortuus excludatur. E contrario deprehendi aliquando in homine adulto 26. annorum pulmones scirrhosos adeo ponderosos, ut aquæ injecti citò fundum peterent,



XXVIII.



giosum & vasculosum, cuius pars convexa utero; concava funiculo umbilicali & tunicis fœtum ambientibus adhæret.

B. Membranæ fœtus, seu tunicæ fœtum ambientes sunt:

m. *Chorion*, membrana externa, crassa, vasculosa;

n. *Amnion*, interna, tenuis, liquorem continet.

Membrana *Atlantois* reperitur tantum in quibusdam brutis.

Galea, quorundam fœtuum capiti imposita est pars Amnii.

C. *Funiculus umbilicalis* placentæ & umbilico fœtus adhæret; hunc constituunt.

o. 2. *Arteriæ umbilicales* ex arteriis iliacis ortæ;

p. *Vena umbilicalis*, quæ per umbilicum ad hepar abit;

q. *Urachus*, raro cavus, vesicæ urinariæ adhæret.

T A B U L A XXVIII.

De Musculis.

I. **D**efinit: MYOLOGIA est pars specialis Anatomiae, quæ singulos corporis musculos, eorumque situm, ortum, insertionem & usum exponit. Est autem *Musculus* pars corporis carnosa & instrumentum variii motus, de quo Tab. III. n.8.

1.) *Caput musculi* est illa extremitas musculi, quæ adhæret ei membro, versus quod fit contractio.

L 4

2.) *Ven-*

2.) *Venter*, est musculi pars carnosa, quæ sub motu abbreviatur

3.) *Cauda* est altera musculi extremitas, quæ una cum membro sibi annexo sub motu versus alteram extremitatem proprius accedit.

Caput & cauda sunt validi tendines: quod si alter horum est latior; instar ligamenti, vocatur *aponeurosis*, qualis in musculo frontali, pectorali, &c. conspicitur.

II. *Nomina*: Quidam musculi denominationes suas sortiuntur.

à *figura*, ut: Musculus biceps, biventer, deltoides, cucullaris, pyramidalis: rotundus, quadratus, &c.

ab *officio*, ut: Musculus masseter, seu molitor, extensor digitorum, pronatores, obturatores, &c.

à *parte, cui incumbunt*: Musculus temporalis, pectoralis, palmaris, radiæus, cubitæus, œsophagæus, &c.

à *mole*: Musculus vastus, latissimus dorsi, gracilis, &c.

à *situ*: Musculus externus, internus, sublimis, profundus, &c.

à *fibrarum structura*, ut: Musculus obliquus, transversalis, &c.

Præterea quidam musculi, quorum actio est contraria, dicuntur *musculi antagonistæ*; alii, qui instar annuli sunt, & orificia constringunt, vocantur *sphincteres*: alii quoque musculi sunt *simplices*, alii *compositi*.

III. *Actio Musculorum* fit constrictione fibrarum, qua plus minusve validâ venter musculorum abbreviatur & extremitates proprias ad se invicem adducuntur; hac actione movetur & flectitur membrum mobile. In quibusdam musculis est diverso tempore utraque extremitas mobilis:

Si muscularum antagonistarum actio est æqualis, nullus contingit motus, & membrum servatur rigidum.

Plu-

ANNOTATIONES

ad Tabulam XXVIII.

III.) Omnes actiones & motus in corpore contingentes dependent à fibris muscularis. Observantur autem illi motus diversæ indolis, & diversa fortiuntur nomina: *motus voluntarii* saltem beneficio muscularum peraguntur; *motus involuntarii*, citra animæ arbitrium determinatæ etiam in illis partibus, quæ musculari gaudent tunica contingunt, & rursus in vitales & naturales distinguuntur: *motus vitales* liberum sanguinis circuitum commovent, uti motus cordis & pulmonum; *naturales* autem nutritioni corporis, ejusque

partium solidarum ac fluidorum conservationi prospiciunt, quorum secretiones & excretiones referuntur. Motus fi-

brarum propriè dicitur *tonus partium*, vel *motus tonicus*; motus vasorum & canalium vocatur *motus systolicus*; actio œsophagi, ventriculi & intestinorum audit *motus peristalticus*; motus vero cordis constrictorius *systole*, & dilatatorius *diastole*.

26-34.) Omnes isti musculari, qui humerum elevant, retrorsum flectunt, deorsum protrahunt & pectori adducunt, si tali modo successivæ actiones præstant, agitant humerum motu circulari in gyrum, adeoque quintam actionem nempe; rotatoriam efficiunt.

45-48.) Quodsi uterque muscularis cubitæus simul agit, quiescentibus interea radiis, introrsum movetur manus;

L 5

Quan-

Plurimorum muscularum actio est *motus voluntarius*; quidam musculi producunt *motum involuntarium*; alii *motum mixtum*.

quando vero radiæi se constringunt, relaxatis à contrario cubitæis, tum manus extorsum flectitur. Idem etiam in pede, collo & alibi circa actionem omnium muscularum in alterutro latere notandum est.

85. & 86.) Fabulantur Poëtæ, quod, dum forissimus Græcorum heros, Achilles nascetur, mater ejus, *Thetis*, illud à Diis acceperit consilium, filium hunc fore invictum, & singula sui corporis membra minimè lœdenda, si totum ejus in stygem fluvium submergeret, quod etiam ma-

ter tentavit: cum vero māter immergendi filii alterum pedem manu sua proximè supra calcem firmiter apprenderet, factum fuisse dicitur, ut hæc sola corporis pars, Stygis aquâ non madefacta vulneribus immunitis haud fuerit: quare postea Achilles in bello Trojano à Paride, cui *Venus* mysterium revelavit, in illo pedis membro jaculo trajectus interfectus fuit. Ab hæc itaque fabula insignis ille tendo muscularum gastrocnemiorum & solæi nomen *chordee Achillis* traxisse videtur.

F I N I S.

T A B U L A XXVIII.

171

Nomen: Ortus: Insertio: Actio:

I. *Musculi*, qui in crano utrinque conspiciuntur: *Fig. I.*

- a. *Frontalis*, circa suturam coronal. sub superciliis, corrugat frontem.
- b. *Occipitalis*, in osse occipitis inferius. sub suturam lambdoid. retrahit cutem.

II. *Musculi utriusque auris*: *Fig. I.*

- c. *Anterior*, ex musc. temporali, anterius ad aurali, rem,
 - d. *Superior*, ex pericranio superius, supra aurem,
 - e. *Posterior*, à processu mas- post aurem, toid.
- } eorum actio vix observatur.

III. *Musculi nasi* in utroque latere: *Fig. I.*

- f. *Pyramidalis*, superius. ad na- sum, in dorso & pin- sum, pandunt & ele-
- g. *Mirtiformis*, ex cantho oculi in pinnis nasi, } vant nares.
- h. *Constrictor*, majore, ex labio superiore, ambit nares, constringit na- res,

IV. *Musculi labiorum*: *Fig. I. & II.*

- i. *Orbicularis*, cingit marginem oris instar annuli, corrugat os.
- k. *Buccinator*, ab utraque maxilla in angulo labiorum & gingiva, inservit mastica- tioni & risui.
- l. *Zygomaticus*, in medio oss. jugal. in angulo labiorum, trahit os ad au- res.
- m. *Caninus*, in osse jugali pro- pe natum, circa priorem, attollit utrum- que labium.
- n. *Attollens*, sub orbita oculi, ad latus labii su- perior. elevat labrum su- perius.
- o. *Platymamyo- des*, ex Musc. pecto- rali, & deltoïde, in mento, labiis & nauso, deprimit mentum & labia.
- p. *Deprimens*, à margine maxil- lae infer. in concusu labio- rum, deprimit labia.
- q. *Mentalis*, anterius in men- to, in labio inferiori, destrahit labium infer.

V. *Mus-*

Nomen: Ortus: Insertio: Actio:

V. Musculi maxilla inferioris in utroque latere:

1. Cretaphites, Temporalis,	supra os temporum & os occipitis,	in corona maxillæ inferioris,	
2. Masseter,	à processu zygomatico.	in angulo max. inf.	elevant maxillam.
T. VII. t. 2. Pterygoidei,	ab utroque proc. pteryg.	sub angulo max. illæ inf.	
t. Digastricus,	sub processu mandibulari,	intus sub mento,	deprimit maxillam.

VI. Musculi qui caput movent, utrinque:

1. Mastoïdeus,	à sterno & clavicula,	in processu mastoideo,	flectunt caput antrorsum.
2. Rectus inter-nus,	à latere vertebræ rum colli,	ad condyl. ossis occip. antriorum.	
3. Splenius,	à 3. colli & 5. dorsi vertebris,	supra processu mastoid.	
4. Complexus,	à 6. colli & 3. dorsi vertebr.	sub musc. splenio,	
5. Duo recti pos-tici,	à 2. vert. colli primis,	posteriorius in occipite,	flectunt caput retrorsum.
6. Obliquus mi-nor,	ad latus atlantis,	prope musc. rec-tis,	
7. Obliquus ma-jor,	ab epistropho posterius,	ad latus atlantis,	circumrotat caput.

VII. Musculi collum moventes in utroque latere:

8. Scalenus,	à clavicula & 2. costis,	ad latus vertebrarum colli,	flectunt collum anterius in verteb. colli,
9. Longus,	à 5. vertebr. dor-si,		antrorsum.
10. Transversalis,	& 11. Spinatus pertinent,	ad musc. longissimum dorsi,	retrahunt collum.

VIII. Musculi utriusque scapulae:

12. Musc. Patientia,	à 4. primis verteb. colli,	in margine scapulæ,	elevat scapulam.
13. Cucullaris,	à dorso, collo & occip.	in scapula & clavicula,	variem movet scapulam.
14. Rhomboides,	à 4. colli & 3. dorsi vert.	in basi scapulæ,	retrorsum movet scapul.
15. Serratus an-ticus spin.	à 2. 3. 4. costa vera,	in processu coracoideo,	ducit scapulam ad pectus.
			16. Ser-

T A B U L A XXVIII.

173

Nomen:	Ortus:	Insertio:	Actio:
--------	--------	-----------	--------

16. *Serratus anterior maj.* à vèris & 2. spur. in basi scapulæ, costis, antrorsum & deorsum movere scapulam.

IX. *Musculi pectoris in utroque latere:*

- | | | | |
|---|-------------------------------------|--|------------------------------|
| 17. <i>Intercostales interni & externi,</i> | inter quavis costa oblique, | ab una costa ad aliam, | } relevant costas & sternum. |
| 18. <i>Subclavius,</i> | à clavicula inferioris, | in prima costa | |
| 19. <i>Serratus posterior superior,</i> | à 2. colli & 2. dorsi vertebris, | in 3. costis superioribus, | |
| 20. <i>Serratus posterior inferior,</i> | à 3. dorsi & 2. lumborum vertebris, | in 4. costis spuriis inferioribus, | |
| 21. <i>Sacro lumbaris,</i> | ab osse sacro & vertebr. lumborum, | in variis costis, contrahunt thoracem, | |
| T. VI. * <i>Trangularis sterni,</i> | introrsum sub sterno, | utrinque ad cartilagines, | |

X. *Musculi abdominis in utroque latere:*

- | | | | |
|-------------------------------|------------------------------|-------------------------------|---|
| u. <i>Oblique descendens,</i> | in costis ad musc. serratum, | in linea alba & osse pubis, | } ambiant & constringunt abdomen, expellunt feces, & facilitant respirationem (Tab. XIX. Usus.) |
| w. <i>Oblique ascendens,</i> | à margine ossis ilei, | in linea alba & costis infer. | |
| x. <i>Rectus,</i> | ab osse pubis, | in sterno & costis, | |
| y. <i>Pyramidalis,</i> | anterius ab osse pubis, | sub umbilico, | |
| z. <i>Transversalis,</i> | ad latera vertebr. lumb. | in linea alba, | |

XI. *Musculi dorsi & lumborum utrinque:*

- | | | | |
|-------------------------------|-----------------------------|---|-----------------------------|
| 22. <i>Longissimus dorsi,</i> | ab osse sacro & ilio, | in omnibus vertebr. dorsi, | } retrorsum flexunt dorsum. |
| 23. <i>Sacer,</i> | ab osse sacro retrofrum, | in vertebr. dorsi & lumb. | |
| 24. <i>Semispinatus,</i> | ab osse sacro & vert. lumb. | in vertebris lumborum, | |
| 25. <i>Quadratus,</i> | posteriorius ab osse ilio, | in lumbis & ult. costis, incurvant dorsum, elevant femur. | |

XII. Musc.

Nomen:	Ortus:	Insertio:	Actio:
--------	--------	-----------	--------

XII. *Musculi ad humerum pertinentes:*

- | | | | |
|----------------------------|------------------------------|-----------------------------|---------------------------|
| 26. <i>Deltoides,</i> | à clavicula & scapula, | fere in medio ossis humeri, | |
| 27. <i>Coracoïdeus,</i> | à processu coracoideo, | in medio ossis humeri, | elevant humerum. |
| 28. <i>Supraspinatus,</i> | supra spinam scapulae, | in collo ossis humeri, | |
| 29. <i>Subscapularis,</i> | à superficie subscapulae, | | |
| 30. <i>Aniscalptor,</i> | à vertebribus lumb. & dorsi, | superius in osse humeri, | deorsum ducunt humerum. |
| 31. <i>Rotundus major,</i> | à scapula inferioris, | | |
| 32. <i>Rotundus minor,</i> | juxta præcedentem, | in collo ossis humeri, | retrosum trahunt humerum. |
| 33. <i>Infraspinatus,</i> | infra spinam scapulae, | | |
| 34. <i>Pectoralis,</i> | à clavicula, sterno, costis, | ferè in medio ossi humeri, | movet brachium ad pectus. |

XIII. *Musculi utriusque cubiti:*

- | | | | |
|------------------------------------|----------------------------|-----------------------------|--------------------------|
| 35. <i>Biceps,</i> | à scapula duobus in locis, | in radii parte superiori, | flectunt cubitum. |
| 36. <i>Brachialis internus,</i> | ab humero sub musc. delt. | in ulna superius, | |
| 37. <i>Brachialis externus,</i> | ab humero in trorsum, | | |
| 38. <i>Extensor cubiti longus,</i> | à scapulæ collo, | concurrunt in olecrano, | extendunt cubitum. |
| 39. <i>Extensor cubiti brevis,</i> | ab humero extorsum, | | |
| 40. <i>Pronator rotundus,</i> | à condylo humeri interno, | in medio radii extorsum, | |
| 41. <i>Pronator quadratus,</i> | ab ulna inferius, | in radio inferius, | rotant cubitum intorsum. |
| 42. <i>Supinator longus,</i> | ab humero extorsum, | in condylo inferiori radii, | rotant cubitum intorsum. |
| 43. <i>Supinator brevis,</i> | ab ulna superius, | in radio superius, | retrosum. |

T A B U L A XXVIII.

175

Nomen: Ortus: Insertio: Actio:

XIV. Musculi ad utramque manum pertinentes:

44. Palmaris,		in palma manus, prope digitum minimum, in carpo ad pollicem,	corrugat volam, flectunt carpum.
45. Cubitaeus interius,	à condylo interno humeri,		
46. Radianus interius,			
47. Cubitaeus exteriorius,	à condylo humeri externo,		
48. Radianus exteriorius,		in ossibus metacarpi,	extendunt carpum.
49. Sublimis, perforatus,	à condylo humeri interno,		
50. Profundus, perforans,	ab ulna superius,	in secundo articulo digitorum, in tertio articulo digitorum, in primo articulo digitorum,	flectunt 4. digitos.
51. Lumbricales 4.	à tendinibus musc. profundi, ab osse humeri extorsum,		
52. Extensor magnus,	ad latera ossium metacarpi,		
53. Interossei interni, & externi 6.		in dorsi 4. digitorum, in primo articulo digitorum vicinorum,	extendit 4. digitos. adducunt digitos.
54. Flexor pollicis,	à radio introrsum,		
55. Extensor pollicis,	ab ulna extorsum,	superius in pollice,	flectit pollicem.
56. Thenar, abductor,	à carpo sub pollice,	exterius in pollice,	extends pollicem.
57. Hypotenar,	est pars musculi præcedentis,	in 2. ossibus pollicis,	abducit pollicem,
58. Antithenar,	à medio osse metacarpi,	cui accumbit & simil.,	abducit pollicem.
59. Indicator,	à medio cubiti retrorsum,	in primo articulo pollicis,	abducit pollicem.
60. Extensor auricularis,	ex musc. extensori comm.	in secundo artic. indicatoris,	extends indicatorem.
		in minimo digito,	extends min. digitum.

XV. Musculi utriusque Femoris:

61. Psoas,	à 4. vertebris lumb.	in trochantere minore,	flectunt femur,
62. Iliacus,	ab osse ilio in pelvi,	prope priorem,	
63. Gluteus major,	ab osse sacro & ilio,	infra trochanterem maj.	extendunt femur.
64. Gluteus medius,	à dorso ossis iliei,	in trochantere majore,	
65. Gluteus minor,	ibidem circa acetabulum,	prope præcedentem,	

66. Quæ:

Nomen:	Ortus:	Insertio:	Actio:
66. <i>Quadratus</i> ,	ab ischii tuber- culo,	inter utrumque trochanter.	
67. <i>Trigemini</i> ,	ab osse sacro & ileo,	ad trochanterem maj.	abducunt femur.
68. <i>Lividus</i> ,	superius ab osse pubis,	sub trochantere minore,	
69. <i>Triceps</i> ,	ab osse pubis & ileo,	in spina ossis fe- moris,	abducunt mut.
70. <i>Obturator in- ternus</i> ,	intus à pubis fo- ramine,	ad trochanterem	rotant femur.
71. <i>Obturator ex- ternus</i> ,	à pubis, latere externo,	major.	

XVI. *Musculi utriusque Tibiae:*

72. <i>Biceps</i> ,	ab ischio & fe- more,	posterior in fibu- la,	
73. <i>Semimembra- nosus</i> ,	ab ischio,	in tibiae latere interno,	
74. <i>Seminervosus</i> ,	prope præceden- tem,	in poplite prope priorem,	flectunt tibiam.
75. <i>Gracilis</i> ,	anterius ab osse pubis,	in poplite,	
76. <i>Rectus</i> ,	à spina anteriori ilei,		
77. <i>Cruræus</i> ,	anterius à toto femore,	supra genu in exten- dunt criss.	
78. <i>Vastus inter- nus</i> ,	à latere interno femoris,	patella,	
79. <i>Vastus exter- nus</i> ,	à latere exter. femoris,		
80. <i>Sartorius</i> ,	superius ab ileo,	in tibia intror- sum,	adducit tibiam.
81. <i>Fascia lata</i> ,	à spina ilei ex- teriorius,	ambit totum crus	
82. <i>Poplitans</i> ,	à condylo femo- ris externo,	in tibia sub po- lite,	abducunt tibiam.

XVII. *Musculi utriusque pedis extremi:*

83. <i>Tibiaeus anti- cus</i> ,	superius à tibia,	in osse metatarsi interno,	flectunt pedem
84. <i>Peroneus an- ticus</i> ,	anterius à fibu- la,	in osse metatarsi externo,	anterius.

85. Gaff.

T A B U L A XXVIII.

177

Nomen:	Ortus:	Insertio:	Actio:
85. <i>Gastrocnemii</i> ,	à 2. condylis femoris,	in calce, formant chordam Achil-	
86. <i>Soleus</i> ,	sub poplite in tibia,	lis supra plantam pedis,	extendunt pedem.
87. <i>Plantaris</i> ,	sub poplite à femore,	in osse naviculari,	flectit pedem in trorsum.
88. <i>Tibæus posterior</i> ,	à ligamento interosseo,	in osse metatarsi externo,	flectit pedem ex
89. <i>Peronæus posterior</i> ,	superius à fibula,	in secunda phalanga,	trorsum.
90. <i>Perforatus, sublimis</i> ,	à calce introrsum,	in tertia phalan-	flectunt 4. digiti
91. <i>Perforans, profundus</i> ,	posterior in tibia,	ga, digit.	tos minores.
92. <i>Lumbricales</i> 4.	à tendin. musc. profundi,	in prima phalan-	<i>Flexunt</i>
	superius à tibia anterius,	ga, digit.	<i>extendunt</i> 4. digiti
93. <i>Extensor longus</i> ,	ad latera ossium metatarsi,	in digitis vicinis	<i>abducunt</i> digiti
94. <i>Extensor brevis</i> ,	à calce introsum,	superius,	tos.
95. <i>Interossei interni, & externi</i> .	in medio fibulae.	in digito maximo.	abducit, <u>pollicem.</u> <i>abducunt</i>
96. <i>Thenar</i> ,	posterior in fibula,	in pollice anterius,	<i>extends</i> pollicem.
97. <i>Extensor pollicis</i> ,	in calce extiorum;	in ultimo articulo pollicis,	<i>flectit pollicem.</i>
98. <i>Flexor pollicis</i> ,	in calce extiorum;	ad latus primi, articuli	<i>abducit digitum minimum.</i>
99. <i>Abductor min. digiti</i> ,	in calce extiorum;	in digit min:	<i>abducit digitum minimum.</i>

Alii musculi variarum partium in præcedentibus Tabulis jam recensiti sunt:
Musculi uvulæ (vid. Tab. VII. ejusque annotationes.)

Oculorum, palpebrarum & superciliarum
 (Tab. IX.)

Linguæ & ossis hyoïdis (Tab. XII.)

Laryngis (Tab. XIV.)

Pharyngis & intestini recti (Tab. XX.)

Partium genitalium (Tabul. XXVI.)

M

OB

Ob angustum iconum spatium in hac tabula omissi sunt sequentes & alii exigui musculi, quorum cognitio tyronibus non adeo est necessaria, videlicet:

Musculi auris internæ quatuor, nempe 3. mal-leoli & 1. stapedis, qui membranam tympani modificant: præterea etiam *musculus tragi* & *antitragi*, de quibus *Valsalva Tract.* de aure & humana.

Musculus depressor labii superioris, & *musculus elevator vel corrugator labii inferioris Cowperi*, quorum prior superius, posterior verò inferius labrum elevat atque corrugat.

Præter musculos colli in hac Tabula descriptos *Cowperus* quoque mentionem facit 5. parium *musculorum interspinalium* & aliorum, quos *intertransversales colli* vocat, quibus colli magis extenditur.

In cōstis observavit *Verheyen* 12. paria musculorum, qui ipsi *intercōstales breves*, & 3. vel 4. paria, qui longi audiunt, quorum ope elevatio pectoris facilitatur: sic etiam ille in *Anatomia* mentionem, facit quorundam *infracostalium*, pectus constringentium.

Cheselden & Morgagni perhibent, quod os coccygis peculiari constet muscularum pare, à protuberantia ossis ischii proveniente & os coccygis introrsum trahente.

Celeb. *Heisterus* describit in compendio suo Anatomico quandam *musculum abductorem indicis*, qui hunc digitum versus pollicem mo-

T A B U L A XXVIII. 179

movet: oritur à primo osse metacarpi, & inseritur primo articulo indicis: sicut etiam aliud *abductorem auricularis*, qui digitum auricularē extrosum detrahit, cui alii adhuc peculiarem *adductorem* addunt.

In pollice, seu digito pedis maximo notantur adhuc 2. musculi. pollicem reliquis digitis adducentes, scilicet antithenar & transversalis, qui in his figuris commode delineari haud potuerunt.



M 2

I N-

INDEX.

A U C T O R U M.

A.

A Quapendente (Hieronym. Fabricius ab.) 7
Aristoteles. 72
Asellius (Caspatius.) 12. 142

B.

Baglivius. 70
Bartholinus (Casp.) 8
Bartholinus (Thomas.) 9. 143
Bauhinus (Casparus.) 7
Bellingerus. 102
Bellinus (Laurent.) 12. 76
Bergerus. 72
Bianchus. 26
Bidloo (Godofr.) 10
Bils (Ludovic. de) 143
Blasius (Gerh.) 2
Bohlius. 145
Borellus (Jo. Alphons.) 51
Brisseau. 82
Browne (Richard.) 14
Brunnerus. 139
Bucretius. 7

C.

C Amerarius (Joh. Rudolph.) 24
Cantius. 138
Cardanus. 25
Carpus (Joh.) 5
Cartesius. 72
Casserius (Julius) 7. 62. 102
Cheseldenius (Guilielm.) 10
Clyerius (And.) 111
Chrisippus. 72
Coiter (Volcherus.) 6
Collinsius. 94
Columbus (Realdus.) 6. 158

Conringius. 67
Coschwitzius. 69. 153
Cowper (Guilielm.) 14. 154

D.

Democritus. 72
Diemerbroek (Isbrand. de) 10. 159
Digbaeus. 72
Diogenes. 72
Dodonaeus. 58
Dolaeus. 76. 155
Douglas. 138
Dracke (Jacobus.) 10
Drelincurtius. 12

E.

Empedocles. 72
Entius. 72
Epicurus. 77
Ephemerides naturæ Curiosorum. 2
Erasistratus. 142
Eustachius (Bartholomæus.) 6
I

F.

Abricius (Hieronim. ab Aquapendente.) 7
Fallopis (Gabriel.) 6. 158
Franci de Franckenau (Georg. Frid.) 122

G.

Alenus. 4. 110
Glissonius (Francisc.) 12. 77
Graaf (Regnerus de) 14

H.

Arvæus (Guilm.) 12. 77
108. 160
Havers (Clopton.) 14
Hei-

A U C T O R U M.

Heister (Laurentius.)	10. 62. 73.	Merius.	155
	82	Misander.	58
Helmontius.	58	Miscell. Medico-Phys. Uratisl.	3. 62
Helwich (Christ.)	8	Morgagnius (Jo. Bapt.)	II. 94
Hemsterhusius.	9	Morte (de la)	60
Henningerus.	145	Munnicks (Joh.)	10
Highmorus (Nathan.)	9	Musitanus.	58
Hippocrates (Cous.)	4. 100		N.
Hoffmannus (Fröderic.)	104		
	160. 163		
Hoffmannus (Mauritius.)	147	N Abeth (Mart.)	160
Hooke (Rob.)	4	Nedham (Gualth.)	I4. 104
Hoorn (Joh. van)	13	Nuck (Anton.)	I3. 69
Hovii (Jacob.)	L2. 158		O.
	I.		
I ngraffias (Jo. Phil.)	6	O Ribasius.	5
Journal des Scavans.	150		
	K.		
K Erckringius (Theodor.)	I4.	P Alfin (Joh.)	24
	60. 158	Paræus.	158
Koschwitzius.	94	Pauli (Simon.)	9
Kruger (Barthold.)	15	Pecquetus (Joh.)	I3. I43
Kulmus.	88. 62. 95	Peyerus (Joh. Jac.)	2
	L.	Pinæus.	158
L Ancisius.	72	Pitcarnius.	7. 138
Laurentius (Andreas.)	7	Platerus (Felix.)	7
Lewenhoekii (Ant.)	4.	Plato.	I11
Lindern (Francisc. Balthasar à)	I4	Pyer (Joh. Conrad.)	13
Litterus (Mart.)	77		
Littrius.	I54	R Avius.	157
Lowerus (Richard.)	12	Remmelinus (Joh.)	8
Lyserus (Mich.)	I5. 59	Riolani (Joh.)	8. 104
	M.	Rivinus (Aug. Quirin.)	69. 85
M aitre-Jean (Antoine.)	82	Rudbeckius (Olaus.)	9. 151
Malpighius.	136	Ruyssch (Fredericus.)	II. 71
Marchettis (Dominicus de)	9		158
		S .	
Mauriceau.	159	S Alomo.	I11. 144
Maurocordatus.	104	Santorinus.	138
Mémoires pour servir à l'His- toire des Animaux.	2	Saltzmannus (Joannes.)	I3.
			86. 145
	M 3.	Schle-	

I N D E X . I.

<u>Shelevogtius.</u>	73. 91	<u>Valsalva</u> (Anton. Maria.)	11
<u>Sennertus.</u>	58	<u>Varolius</u> (Conſt.)	7
<u>Severinus</u> (Marc. Aurel.)	2	<u>Vater</u> (Abrah.)	94. 69 152
<u>Spenerus.</u>	14	<u>Vercellonius</u> (Jac.)	192
<u>Spigelius</u> (Adrianus.)	7. 158	<u>Verheyen</u> (Philipp.)	10
<u>Sproegel.</u>	3	<u>Verney</u> (Jof. du)	11
<u>Stahlius.</u>	77. 133	<u>Veronensis</u> (Benedictus.)	58
<u>Steno</u> (Nicol.)	13. 69. 90	<u>Vesalius</u> (Andreas.)	5
<u>Strabo.</u>	72	<u>Veslingius</u> (Joh.)	9. 144
<u>Sylvius.</u>	104	<u>Vieussenius</u> (Raymund.)	11
<u>Swammerdam.</u>	104. 159	<u>Vossius</u> (Gerh. Joh.)	76

T.

W.

<u>T</u> hebesius (Adam.)	12	<u>W</u> Arthon.	69
<u>T</u> ruton.	104	<u>W</u> epperus.	139
	V.	<u>Willius</u> (Thom.)	11. 155
<u>V</u> alentini (Mich, Bernhard.)	3. 51	<u>Winslous.</u>	136
<u>Valescus.</u>	58	<u>Wirdig.</u>	76
		<u>Wolffius,</u>	155

I N

INDEX II.

RERUM PRÆCIPUARUM,

Tam in notis quam in Textu contentarum.

A.

A Bdomen quid.	134	Anguli oculi.	79
Abdominis partes seu regionis externæ.	19	Animæ cogitantis sedes.	72
— contentæ.	135	Annularis.	20
— continentes.	ibid.	Anthelix.	85
— musculi.	173	Antitragus.	ibid.
Acetabulum.	32	Antrum Highmori.	57
Achillis tendo.	170	Anus 20. ejus elevatores &	
Actio muscular.	169	sphincter.	140
Adami pomum.	19	Anus cerebri.	73
Adenologia.	3	Antistrophæ.	59
Adeps.	65	Antropologia.	2
Adiposi ductus.	136	Aorta, ascendens 112. & de-	
Adnata tunica.	81	scendens.	117
Aer est pabulum vitæ.	103.	Apex cordis.	105
rationes hujus sententiæ.	104	Apophysis ossis 31. jugalis 37.	
Ala.	85	mammillaris seu mastoïdea.	
Albuginea.	81	ibid. Pterygoides. ibid. Ra-	
Allantoides membrana.	167	viana dicta mallei. ibid. Stiloï-	
Alveariuin.	85	dea. ibid. Zygomatica. ibid.	
Alveoli dentium.	38	Apophyfum usus.	31
Amnios.	167	Appendix vermiformis.	140
Amphiarthrosis.	33	Aqua glarealis alba.	49
Amygdalæ.	68	Aquæ ductus Fallopii. 56. 87	
Anastomosis.	122	— Nuckii.	31
Anatomes definitio.	1	Aqueus humor oculi.	83
— ejus divisio. &c. 2. 3		Arachnoides tunica cerebri.	71
— objectum.	2	— medullæ spinalis.	75
— media seu adminicula.	ibid.	Archeum.	76
— Finis primarius.	15	Arcus Aortæ.	112
— — Secundarius.	16	Areola mammæ.	98
Anatomici Scriptores optimi.	4	Arteriæ quid.	27
Anconæus processus.	43	Arteria aorta.	112
Angiologia.	3	— ejus divisio.	ibid.
		— aspera.	101
		— Axillaris.	116
		— brachialis.	116
		— bronchialis.	103. 117
		M 4	Artes

INDEX II.

Arteriæ capillares.	27	radiæ.	117
Arteria cárótis interna 113. &		sacra.	120
externa.	114	spermatica.	119
 internarum ingressus. 113		splenica.	118
 carotidum divisio.		subclavia.	115
 cervicalis.	115	furalis.	121
 cæliaca. 118. ejus rami. <i>ibid.</i>		thoracica seu mammaria	
 coronaria cordis.	113	externa.	116
 cruralis externa & inter-		tibialis.	121
na.	121	trachea.	101
 cubitæa.	117	vertebralis.	115. 116
 cysticæ gemellæ.	118	umbilicalis.	120
 Diaphragmaticæ superior		Arthropes.	59
& inferior.	118	Arthrodia.	33
 duodena.	<i>ibid.</i>	diarthrodes.	34
 Emulgentes.	119	synarthrodes.	<i>ibid.</i>
 Epigastrica.	121	Atroös, recentiorum anato-	
 Epiplœica dextra 118. &		micorum sententia.	32
sinistra.	<i>ibid.</i>	Articulatio atlantis.	53
 fibularis.	121	Astragali.	55
 Gastrica.	118	Clavicularum.	53
 Gastro-epiploica.	<i>ibid.</i>	Costarum.	<i>ibid.</i>
 glutea.	120	Cubiti.	54
 hæmorrhoidalis externa		Fibulæ.	<i>ibid.</i>
& interna.	119. 120	Nasi.	52
 hepatica.	118	Patellæ.	54
 hypogastrica.	120	Radii.	<i>ibid.</i>
 Iliaca.	119. 120	sterni.	53
 Inguinalis.	121	Tibiæ.	54
 intercostales 116. 118. in-		vertebratum.	53
feriores.	118	ossum auditus,	51
 Lumbaris.	119	calcis.	55
 magna five Aorta.	112.	carpi.	54
 eius usus.	121	cuneiformium.	55
 mammaria.	116	Digitorum.	54. 55
 mesenterica superior &		Esthmoidis.	52
inferior.	119	femoris.	54
 muscula.	121	frontis.	51
 pancreatica.	118	humeri.	54
 phrenicæ.	118	hyoides.	53
 Poplitæa.	121	innominorum.	53
 pudenda.	120. 121	lacrymalium.	52
 pulmonalis.	122	Maxillarium.	52. 53

Artic.

RERUM PRÆCIPUARUM.

Articulatio Metacarpi.	54	— ejus itus & reditus per
Metatarsi.	55	ductum cylicum.
Occipitis.	51	Bithnimalca.
Palati.	53	Bitumen.
Polymorphi.	55	Brachii arteria.
Sacri.	43	Brachii musculi.
scaphoides.	55	Bregma os.
scapularum.	53	Brevia vasa.
sphænoidei.	52	Bronchia.
sincipitis.	51	— eorum arteria.
lesamoideorum.	55	— vena.
temporalium.	51	Buccæ.
triquetrum.	52	Bulbus oculi.
Zygomaticorum.	52	— ejus musculi.
Articulationum utilitas.	32	
Artus superiores & inferiores.	29	C.

Arytænoides cartilagine.	101	Cæsaries.	64
Aspera arteria.	101	Calcaneus.	49
Asphalites.	59	Calidum innatum.	76
Astragalus.	49	Callosum corpus.	71
Atlas.	39	Calvaria.	18
Atrabiliariæ capsulæ.	153	Canalis arteriosus.	165
Auditorius meatus.	56	— semi circularis.	87
in fætu.	85	— fucci lacrymalis.	56
imperfectus.	165	Canthus major oculi.	79
Auditus officula.	86	— minor oculi.	80
Aures.	85	Capilli.	64
Auricula. 84. 87. ejus pinna.	85	Capitis connexio cum prima	
Auriculæ cordis.	106	vertebra.	39
Auricularis digitii musculi.	20	Capsula Glissonii.	151
Äxilla.	20	Capsulæ atrabiliariæ.	153
Äxillares venæ.	126	Caput.	18
Axungia.	49	— ejus partes externæ.	ibid.
Azygos vena.	98. 123	— ejus ossa.	63

B.

Bætra.	64	— partes continentæ.	64
Basilare os.	37	— contentæ.	66
Basilica vena subcutanea.	127	— musculi.	171. 172
Bicorne os.	39	Cardia,	138
Bilis.	30	Cardimelech.	76
		Carotides arteriæ.	113. 114
		Carpi musculi.	175
		M 5.	
		Carpæ	

I N D E X II.

Carpi ossicula.	54. 59	Circulatio sanguinis veteribus
Cartilago.	24. 50	fuit cognita uti ex eorum
— annularis.	icit	scriptis patet. 109. 110
— Arytænoides.	101	— ejus usus. 111
— cricoides.	ibid.	— in foetu. 165
— ensiformis.	41	Cisterna chyli. 143
— scutiformis.	101	Clavicula. 41
— thyroides.	ibid.	Clitoris. 158
— Xyphoides.	41	Clunes. 20
Caruncula lacrymalis.	79	Coagmentatio. 34
Carunculæ myrtiformes.	158	Coccygis os. 41
Cataractæ causæ.	82	Cochlea. 87
Cava vena.	128	Collum. 19
Caudæ seu coccygis os.	41	Colli vertebræ. 39
Cavernulæ ossium.	32	— musculi. 172
Cavitates profundæ ad processum stiloideum.	56	Colon intestinum. 140
Cavitates ossium.	ibid.	— ejus valvula. ibid.
Cephalica vena.	126	Colostrum quid. 96
Cerebellum.	73	Comæ. 64
Cerebrum.	70	Concha. 85
— ejus anus.	73	Condylös. 59
— ejus crura.	72	Conglobata & conglomerata glandula. 26
— fornix.	ibid.	Conjunctiva tunicæ. 81
— Hemisphæria.	71	Cor. 105
— nates.	72	Cordis arteriæ coronariæ. 113
— nervorum paria.	75	— venæ coronariæ. 118
— testes.	72	— auriculæ. 106
— vulva.	73	— fibræ musculosæ. ibid.
— usus.	75	— lacertuli. 107
Cerumen aurium.	29	— septum. 107
Cervix.	19	— Trabes. ibid.
Cholidochus ductus.	152	— Valvulæ. ibid.
Chorda tympani.	86	— ventriculi. 106
Choroïdea tunica.	81	Cornea tunica. 81
Choroïdeus plexus.	72. 116	Coronale os. 37
Chorion.	167	Corporis humani divisio. 17
Chyli receptaculum.	143	— — — partes constitutivæ. 22
Chylifera vasa.	29	Corpora spongiosa penis. 157
Chylus quid.	29	Corpus callosum. 71
Cilia.	64. 80. 83	— recticulare malpighii. 65
Cincinni.	64	Corticalis cerebri substantia. 71
Circulatio sanguinis quid.	307	Cos-

RERUM PRÆCIPUARUM.

Cosmetoryes.	76	lierum sceleta.	60
Colæ.	41	Digiti manuum.	20
Cotyle.	32	— eorum musculi.	175
Cranium.	37	— ossa.	45
— foramina.	55	Digiti pedum.	21
— ejus musculi.	171	— eorum musculi.	176
— ejus ossa.	37	— ossa.	45
Cremaster musculus.	157	Divisio sceleti.	36
Cribrosum os.	37	Dorsum.	19
Cricoïdes cartilago.	101	— ejus spina.	39
Crines.	64	Dorsi spinæ divisio.	39
Crista galli.	37	— musculi.	173
Crus.	21	Dorsum manus.	20
Crura cerebri.	72	— pedes.	21
— medullæ ablongatæ.	<i>ibid.</i>	Ductus adiposi.	136
		— Bartholinianus.	151
Cruralis vena.	130	— Cholidochus communis.	
Crystallinus humor.	83		151
Cubitus.	20	— Cysticus.	151
— ejus musculi.	174	— Eustachius.	143
Cuneiforme os.	37. 59	— Excretorius.	147
Cuticæ generatio.	64	— hepaticus.	143
Cuticula.	<i>ibid.</i>	— pancreaticus.	147
Cutis.	65	— salivalis Koschwitzii.	69.
Cystis fellea.	152		94
		— Salivalis.	94
		— thoracicus.	145
D.		— Vateri.	
Dartos.	156	— Virfungianus.	147
Dentes.	39	— Warthonianus.	69
— foetus.	58	Duodenum intestinum.	139
Diaphysis.	30	Duodena arteria.	118
Diaphragma.	99	Dura mater.	70
— ejus arteriæ.	118	— ejus sinus.	71
— ejus circumferentia.	99		
	<i>ibid.</i>	E.	
— centrum.		Echo quomodo generatur;	
— foramina.	<i>ibid.</i>	88	
— Tendines.	<i>ibid.</i>	Embryo.	162
Diarthrosis.	32	Enarthrosis.	33
Diazostei.	59	Ensiformis cartilago.	41
Differentiæ inter foetum &		Ephippium.	37
adultum.	60. 165		
— inter yirorum & mu-		[Epiz]	

I N D E X III.

Epidermis.	64	Foramen anterius supra cel-
Epididymides.	157	lam turcicam. 56
Epigastrica regio.	19	— ad latus sellæ turcicæ. 57
Epiglottis.	101	
Epiphysis.	31	— cranii. 53
Epiploon.	136	— circa cristam galli in
Ethmoides os.	37	osse cribroso. 56
— ejus finus.	57	— inæquale. 56
Eustachii tuba.	86	— intra processum petro-
Excretorius ductus.	147	sum & os cuneiforme. 56
Extremitates corporis.	20	— in medio ossis petroso. 57
 F.		
Facies.	18	— inter processum styloideum & Mastoideum. 56
Falciformis processus.	71	— lacerum. 56
Fallopianæ tubæ.	159	— largum in medio ver-
Fames quid.	140	tebrarum. 59
Fascia lata.	176	— in Medio ossis jugalis. 56
Femur.	21	
— ejus musculi.	174	— in maxilla inferiori. 56
Fenestra ovalis.	86	— magnum in medio ossis
— rotunda.	87	occipitis. 57
Fibra.	22	— in margine foraminis
— ejus differentia.	ibid.	magni. 57
Fibula.	47	— oblongum ad sellæ tur-
Figura extremitatum ossium.	50	cicæ latus. 57
Fimbriæ.	159	— parvum. ibid.
Flammula Jovis.	76	— in Palato post dentes
Fluidæ partes.	28	incisores. 56
Fœtus.	162	— Narium. 55
— canalis venosus.	166	— Orbitæ oculorum. 55
— circulatio sanguinis.	165	— perfractum. 57
— Dentes.	58.	— posterius sellæ turcicæ
— Differentia ab adulto.		proximum. 57
— generatio.	165	— — — in palato ad proces-
— membranæ.	162	fus alares. 56
— nutritio.	167	— post processum mastoi-
Fermentum ventriculi ,	162	deum. 56
provenit.	162	— post processum condy-
Fons pulsatilis.	138	loideum ossis occipitis. 56
Fontanella.	165	— prope dentes maxillares
	ibid.	posteriorres. 56
		— supra oculi orbitam. ibid.
		Foraz

RERUM PRÆCIPUARUM.

Foramen infra oculi orbitam.

ibid.

Fornix.	72
Frenulum labri superioris.	67
— linguae.	93
Frontis os.	37
Funiculus umbilicalis.	167

G.

G Alasinum.	18
Gasteranax.	76
Gastricus liquor.	138
Genitalia virorum.	156
— mulierum.	158
Genu.	21
Gingivæ.	67
Ginglymus.	33
— Diarthrodes.	34
— synarthrodes.	<i>ibid.</i>
Glandulæ.	25
— ejus difinitio difficultis.	<i>ibid.</i>
— conglobatæ.	26
— conglomeratæ.	<i>ibid.</i>
— innominatæ.	80
— in superficie Linguæ.	93
— in pancreate.	147
— lac secerentes.	98
— maxillares.	94
— mesenterii.	142
— palati.	68
— pinealis.	72
— sebaceæ Meibomei.	80
— sublingualis.	94
— Thymus.	166
— Thyroïdeæ utilitas.	102
Glan spenis.	157
Glene.	32
Gluten articulorum album.	49
Gomphosis.	35
Guttur.	19

H.

H	Æmorrhoidales arteriæ.	119. 120
Harmonia.	34	
Harmoniales suturæ.	<i>ibid.</i>	
Harriolatio Physiognomico-		
rum ex capitinis forma.	63	
Helix.	85	
Hemisphæria cerebri.	71	
Hepar.	150	
— in fætu magnum.	166	
Hepatica arteria.	118	
— vena.	128	
Hepaticus ductus.	150	
Hepatis connexio.	150	
— figura.	<i>ibid.</i>	
— Porta.	<i>ibid.</i>	
— usus.	151	
Herophili torcular.	71	
Highmori antra.	57	
Hircus.	85	
Humerus.	19	
— ejus musculi.	174	
— ossa.	42	
— ossum articulatio.	54	
Humidum radicale.	76	
Homoplatæ.	41	
Humores illaudabiles.	28	
— laudabiles.	<i>ibid.</i>	
— oculi.	82	
Hymen.	158	
— omnino existit.	158	
Hyoides os.	39	
Hypochondriæ.	19	
Hippocampi pedes.	72	
Hypogastrica regio.	19	
— vena.	130	
I.		
J	Ejunum intestinum.	139
Ignobiliores partes.	22	
Illeum		

I N D E X II.

Ileum intestinum.	139	Lactea cisterna.	143
Iliaca regio.	129	— vasa.	142. 151
— arteriæ.	129. 130	— eorum usus.	146
— venæ.	129. 130	Lacuna.	18
Ileon os.	42	Lanugo.	64
Imprægnationis signum à Ju-		Larynx.	101
risconsultis positum refuta-		Lien.	148
tur.	96	Ligamenta.	24. 38
Incisores dentes.	39	— eorum diversitas.	<i>ibid.</i>
Incus.	37	Ligamentum angustum.	46
Index.	20	— — annulare.	44
Inguina.	19	— — carpi.	44
Intercostales arteriæ.	116. 118	— — commune.	41
Intestina crassa.	140	— — costarum.	41
— tenuia.	139	— — Digitorum.	45. 49
Intestinum duodenum.	<i>ibid.</i>	— — Fibulæ.	47
— cæcum.	140	— — Generale.	44
— colon.	<i>ibid.</i>	— — in vertebris.	40
— rectum.	<i>ibid.</i>	— — metacarpi.	45
Intestinorum usus.	141	— — metatarsi.	49
Iris.	82	— — ossis femoris.	46
Ischia.	20. 130	— — ossis Humeri & sca-	
Ischomenologia, quid.	3	pulæ.	42
Ischontologia quid.	3	— — ossis pubis.	42
Jugalia ossa.	38	— — Ossis sacri.	41
Jugularis externa vena.	125	— — orbiculare.	44. 47
— arteria.	124. 125	— — particulare.	44
Jugulum.	19	— — proprium.	<i>ibid.</i>
Junctura ossium.	132	— — Radii ulnæ.	43
L.			
L. Abium.	67	— — Tarsi.	48
Labia vulvæ.	158	— — Teres.	46
Labyrinthus auris.	87	— — Tibiæ.	46
— ejus usus.	88	— — Validum.	<i>ibid.</i>
Lac.	29. 27	Linea alba.	134
— ejus natura & unde ad		— mediana linguæ.	92
mammas perveniat.	97	Lingua.	92
Lacertus.	20	— ejus connexio.	<i>ibid.</i>
Lacertuli.	107	— figura.	<i>ibid.</i>
Lacrymæ.	20	— frenulum.	93
		— musculi.	<i>ibid.</i>
		— papillæ nerveæ.	<i>ibid.</i>
		— substantia.	<i>ibid.</i>
		— usus.	95
		Lia.	

RERUM PRÆCIPUARUM.

Liquor gastricus.	29	Media Anatomica.	3
— glandularum œsophagi.	29	Mediana vena.	125
— Pericardii.	105	Mediastinum.	99
— prostatarum.	30	Medius digitus.	20
— Renum succenturiatum.	<i>ibid.</i>	Medulla.	27
Lobi pulmonum.	100	— oblongata.	73
Lobus auris.	85	— ejus crura.	72
Lophia.	58	— spinalis.	75
Lotium.	28	Medullaris substantia.	71
Lumbares arteriæ.	119	Membrana quid.	23
— venæ.	129	— fœtus.	165. 167
Lunula.	52	— cum ore communis.	
Lympha.	28	— muscularum communis.	66
Lymphatica vasa.	27	— papillaris nervosa.	93
Lus five Luz.	59	— pituitaria Schneideri.	
M.			
M Achalister.	58	— reticularis Malpighii.	93
Magna arteria.	121	— <i>ibid.</i>	
Malæ ossa.	38	— Tympani.	86
Malleoli.	21	Mentula.	158
Malpighii reticularis membrana.	93	— muliebris.	158
Mammæ.	96	Mentum.	18
— earum usus.	<i>ibid.</i>	Menyoges.	70
— arteriæ.	116	Mesaræum.	142
— venæ.	121	Mesaraica arteria inferior & superior.	82. 119
Manus dorsum.	20	— venæ.	133
— musculi.	175	Mesenterium.	136. 141
— vola.	20	— ejus connexio.	141
Mater dura.	70	— divisio.	<i>ibid.</i>
— pia.	71	— glandulæ.	142
Matres.	70	Mesocolon.	142
Maxilla.	37. 38	Metacarpus.	20. 45
— inferior.	38	— ejus ligamenta.	45
— ejus glandulæ	94	Metacondulos.	59
— ejus ossa.	38	Metapodium.	21
Meatus.	32	Metatarsus.	21. 49
Meatus auditorius.	56. 85	Microcosmetor.	76
— in foetu.	165	Myologia.	3. 167
		Myopes.	84
		Myrtiformes carunculæ.	158
		My-	

I N D E X II.

Mystaces.	18. 64	— bibitorius.	8f
Mola.	46	— corrugator supercilio-	
Molares dentes.	39	rum.	80
Motus animalis involuntarius,		— depressor palpebræ in-	
naturalis, voluntarius.	169	ferioris.	ibid.
— peristalticus, systalticus,		— deprimens.	81
tonicus.	ibid.	— elevator palpebræ su-	
Motus duplex circularis vel		perioris.	80
progressivus.	108	— Glosso-staphylinus.	68
Mucus narium.	29	— Humilis.	81
Musculi.	25	— indignabundus.	ibid.
— actio.	169	— obliquus superior.	ibid.
— caput.	167	— obliquus inferior.	ibid.
— cauda.	168	— orbicularis palpebra-	
— venter.	ibid.	rum.	80
— unde denominatio for-		— Palato-staphylinus.	68
titur.	ibid.	— Pharyngo - staphylinus.	
Musculi abdominis.	173	— Pterygo-staphylinus.	ibid.
— auris.	171	— Salpingo - staphylinus.	
— bulbum flectentes.	81	— Thyro-staphylinus	ibid.
— caput moventes.	172	— trochlearis.	81
— collum moventes.	ibid.		
— in cranio.	171	N.	
— utriusque cubiti.	174	N Ares. Nasus.	18. 89
— dilatatores.	157	— ejus alæ.	ibid.
— dorsi.	173	— cartilagines.	90
— erectores.	157	— divisio.	89
— femoris utriusque.	175	— Dorsum.	ibid.
— Humerorum.	174	— orbiculus.	ibid.
— Labiorum.	171	— ossa.	90
— Lumborum.	173	— usus.	92
— manuum.	175	Nasi septum.	90
— maxillæ inferioris.	172	— finus.	ibid.
— nasi.	171	Nates cerebri.	72
— Pectoris.	173	Naviculare os.	49
— Pedis.	176	Nephrites.	59
— Tibiæ.	ibid.	Nerveum fluidum.	70
Musculorum paria quæ uvulæ		Nervi.	23
tribuuntur.	138	Nervi obfactorii.	73
Musculus abducens.	81	— eorum usus.	91
— adducens.	ibid.	Nervorum usus.	75
— attollens.	ibid.		
— œsophageus.	138	Ner-	

RERUM PRÆCIPUARUM.

Nervorum paria ex medulla oblongata producta.	73	— Coronale.	37
Nervorum par abducens.	74	— Cotiloïdes.	59
— Acusticum.	<i>ibid.</i>	— cribrosum.	37
— Cervicale.	75	— cuboides.	59
— Divisum.	74	— cuneiforme.	37. 50
— Linguale:	75	— Ethmoides.	37
— oculorum motorium.	74	— frontis.	37
— olfactorium.	<i>ibid.</i>	— Humeri.	42
— opticum.	<i>ibid.</i>	— Hyoides.	39. 92
— Patheticum.	<i>ibid.</i>	— Ischium.	42
— Vagum.	75	— Lunatum.	59
Nervus opticus.	81	— Maximum.	<i>ibid.</i>
Neurologia.	3	— occipitis.	37
Nobiliores partes.	22	— Pisiforme.	59
Noduli.	21	— Pubis.	40
Nutritio embryonis.	162	— sacrum.	40
Nymphæ.	158	— scaphoïdes.	49
		— sphenoïdes.	37
		— Trapezoides.	59
		— vomer.	90
O.		— unciforme.	59
Occiput.	18. 63	— ypsiloïdes.	39
— ejus musculi.	171	— Artuum.	42
Oculus.	18. 79	Offa bregmatis.	37
— ejus anguli seu canthi.	<i>ibid.</i>	— Capitis.	37
— bulbus.	80	— corporis.	<i>ibid.</i>
— color.	79	— fœtus.	166
— Divisio.	<i>ibid.</i>	— innominata.	41
— Humores.	82	— eorum ligamenta.	<i>ibid.</i>
— musculi.	81	— differentia in mare & fe-	
— Tanicæ.	<i>ibid.</i>	mina.	60
Odoratus quomodo excitatur.	92	— jugalia.	60
Oesophagus.	137	— lacrymalia.	38
Olfactus quomodo excitatur.	91	— malæ.	<i>ibid.</i>
Omentum.	136	— maxillaria.	<i>ibid.</i>
Orbita oculorum.	79	— Nasi.	90
Os.	18	— Palati.	38
— basilare.	37	— sesamoidea.	50. 62
— bicorne.	39	— sincipitis.	37
— caudæ seu coccigis.	40	— spongiosa.	37. 38
		— squammosa.	37
		— temporum.	<i>ibid.</i>
		— trunci,	39
	N		Olla

I N D E X II.

Ossa unguis.	38	Patheticum par nervorum.	74
— unde nutriuntur.	31	Paria musculorum quæ uvulæ tribuuntur.	68
— in infantibꝫ molliora.	<i>ibid.</i>	Paria nervorum.	74
— Processus.	<i>ibid.</i>	Pectus.	19
— utilitas.	<i>ibid.</i>	Pedes.	21
Osticula auditus.	86	Pedes Hypocampi.	72
Osteologia.	3	Pedis digitı.	<i>ibid.</i>
Ovaria.	159	— Dorsum.	<i>ibid.</i>
		— Planta.	<i>ibid.</i>
		Pedium.	21
		Pedunculi cerebelli.	73
		Pelvis.	42
		— renum.	154
P Alatum.	67	Penis.	157
— ejus glandulæ.	68	Pericranium.	66
Palma.	20	Pericardium.	24. 66. 105
Palpebræ.	79	— ejus liquor.	105
— ejus usus.	83	Perichondrium.	24
Pancreas.	147	Perinæum.	20
— ejus color.	<i>ibid.</i>	Periostium.	24. 66
— Ductum quis primus invenerit.	<i>ibid.</i>	Peritoneum.	135
— figura.	<i>ibid.</i>	Perone.	47
— Glandulæ.	<i>ibid.</i>	Pharynx.	137
— substantia.	<i>ibid.</i>	Philtrum.	18
— Usus.	148	Pia mater.	71
Pancreatica arteria.	118	Pili.	63
Panniculus carnosus.	66	— congeniti.	64
Papilla.	98	— postgeniti.	<i>ibid.</i>
Papillæ Renum.	154	Pinguedo.	27. 65
Pappus.	64	Pinna auriculæ.	85
Parastatæ.	157	Pituitaria membrana schneide- ri.	91
Parotides.	68	Placenta uteri.	166
Partes compositæ, continen- tes, dissimilares, simulares, nobiliores aut ignobiliores.	22	Planta pedis.	21
Partes fluidæ.	28	Pleura.	99
— solidæ.	22	Pleuræ.	19. 41
Partus.	165	Pleuritæ.	59
Patella.	46	Plexus choroideus.	72. 116
Patellulæ.	50	Pollex.	20
		Polymorphon.	49
		Pomum adami.	19
		Pons Varolii.	73
		Po-	

RERUM PRÆCIPUARUM.

Poples.	21	Rechamalcha.	76
Pori cutis.	65	Renes.	153
Porta hepatis.	132. 150	— eorum connexio.	ibid.
— ejus venæ.	131	— pelvis.	154
Præcordia.	19	— substantia.	ibid.
Præputium.	157	— in fœtu quales.	166
Presbiteri.	84	Renes succenturiati.	153
Processus sive apophyses.	31	— quales in fœtu.	166
Processus ossis.	31	Reticulum.	136
— anchoroideus.	41	Retina tunica.	82
— condyloides.	37	Rachis.	39
— coracoideus.	41	Rima post cellam turcicam.	
— falciformis.	71		57
— jugalis.	37	— in oculi orbita.	56
— mammillaris.	ibid.	Rötula.	46
— mastoïdeus.	ibid.		
— Olivaris.	74		
— Peritonæi.	135		
— Petrosus.	ibid. & 57		
— vermiciformis.	73	S Accus lacrymalis.	91
Procondylos.	59	Saliva.	29
Prostatæ.	157	Salivales glandulæ.	68
Proturantia annularis.	74	— eorum ductus.	69
Pubes.	19	— ductus Koschwitzianus.	
Pudendum muliebre.	158		
Pulmo.	100	S anguinis circulatio quid.	107
— ejus connexio.	ibid.	Sanguinis circulatio in fœtu.	
— Divisio.	ibid.		165
— substantia.	102	— in homine.	107
— usus.	103	Sanguinis motus est duplex.	
— in fœtu qualis.	166		108
— ejus usus.	103. 105	— circulationis usus.	111
Pulsatilis fons.	165	Sanguis quomodo ex chylo	
Puncta lacrymalia.	79	lacteo generetur.	107
Pupilla.	82	Scapula.	41
Pylorus.	139	Sceleti divisio.	36
		— utilitas.	30
		— infantum partu exclu-	
		forum.	60
		— eorum ossium examen.	
R		ibid.	
adius.	43	— virorum & mulierum,	
Raphe.	34	uti & eorum differentia.	80
Receptaculum chyli.	143	N 2	Sce-

INDEX II.

Sceleton.	30	— frontalis.	<i>ibid.</i>
Sclerotica tunica.	81	— Harmonialis.	<i>ibid.</i>
Scrobiulus cordis.	19	— propriæ.	<i>ibid.</i>
Scrotum.	157	— Sphænoïdalís.	<i>ibid.</i>
Secundinæ.	166	— transversalis.	<i>ibid.</i>
Sella Turcica.	37	— usus.	<i>ibid.</i>
Semen.	29	Sympysis.	34
Semicirculares canales.	87	Synarthrosis.	32
Septum cordis.	107	Synchondrosis.	35
— narium,	37. 90	Syndesmosis.	35
Serum.	28	Synneurosis.	<i>ibid.</i>
Sinciput.	18. 63	Synovia.	49
Sinus.	32	Synymensis.	35
Sinus ante meatum auditórium.	56	Syssarcosis.	<i>ibid.</i>
Sphincter ani.	140	Syntenosis.	35
Spina dorsi.	39		
Spirituum animalium existentia.	76. 77		T.
— sensibilitas & potentia.	76		
Splanchnologia.	3	T actus organon.	65
Splen.	148	T arsus.	21. 48
Spondyli.	39	Tegumenta communia capitis.	64
Stapes.	37	Tempora.	18
Stereæ.	59	Tendines.	25
Sternum.	40	Tergum.	19
Stiloidea apophysis.	37	Tessera.	49
Stomachus.	138.	Testes.	156
Sudor.	28	— cerebri.	72
Supercilia.	80	— muliebres.	159
— eorum usus.	83	Testudo.	72
Substantia cérèbri corticalis.	71	Thalami nervorum opticum.	72
— medullaris.	<i>ibid.</i>	Thoracicus ductus.	145
Sura.	21	— ejus usus.	146
Suturæ cranií.	34	Thorax.	96
Succus pancreaticus.	29	— ejus musculi.	173
Sulcus post processum mastoideum.	56	— ejus usus.	100
Suturæ divisio.	34	Thymus in fœtu.	166
— communes.	<i>ibid.</i>	Thyroideæ glandulæ utilitas.	102
— Ethmoidalis.	<i>ibid.</i>	Thyroides cartilago.	101
		Ti-	

RERUM PRÆCIPUARUM.

Tibia.	21.	46	V.
Tonfillæ.		68	
Torcular Herophili.		71	
Trabes.		107	
Trachea.		101	
Tragus.		85	
Transitus insignis sub processu jugali.		56	
Transfusio sanguinis.	109		
Trapezoides.		44	
Tricuspidales valvulæ.	107		
Trochanter.		46	
Trochoïdes.		33	
Trunci divisio.		17	
Tuba Eustachii.		86	
Tubæ Fallopianæ.	159		
Tubuli lactiferi.		98	
Tunica adnata seu albuginea oculi.		81	
— albuginea Testiculorum.		157	
— arachnoïdea.		71	
— choroidea.		81	
— conjunctiva.		ibid.	
— cornea.		ibid.	
— dura.		ibid.	
— Prima carnosa testiculorum.		157	
Tunica reticularis Malpighii.		65	
— retina.		82	
— Ruyshiana.		ibid.	
— sclerotica.		81	
— vaginalis testium.	157		
Tunicæ.		23	
— earum diversitas.	ibid.		
Tympani membrana , cuius foramen dubiæ eit existentia.		85	
Tympani auris usus.	85.	88	
— offa.		86	
			Vagina uteri.
			Vagum par.
			Valvula coli.
			— semilunaris.
			Valvulæ conniventæ.
			— mitrales.
			— semilunares.
			— tricuspidales.
			— usus.
			Vafa.
			— biliaria.
			— brevia.
			— deferentia.
			— Lactea.
			— Lymphatica.
			— pulmonalia.
			— spermatica.
			— umbilicalia.
			Velum palati.
			Vena axillaris.
			— azygos.
			— basilica.
			— bronchialis.
			— cava.
			— ejus usus.
			— cephalica.
			— communis profundæ.
			— cruralis.
			— Duodena.
			— epiploica.
			— gastrica.
			— Gastro-epiploica.
			— Hæmorrhoidalis.
			— Hepatica.
			— Hypogastrica.
			— Iliaca.
			— jugularis.
			— mammaria.
			N 3
			Vena

I N D E X II.

Vena mediana.	126.	127	— structura.	155
— muscularis.	130		— usus.	156
— Pancreatica.	133		Vesicula fellea.	152
— Poplitæa.	130		— eius figura.	ibid.
— Portæ.	132		— Tunicæ.	ibid.
— ejus usus.	133		— usus.	ibid.
— pulmonalis.	102.	103	Vesiculæ seminales.	157
— salvatella.	126.	127	Vestibulum labyrinthi.	87
— saphæna.	121		Vibrissa.	64. 89
— sine pari.	123		Vitus quomodo sit.	83
— spermatica.	124		Vitale principium.	103
— splenica.	126		Vitreus humor oculi.	83
— suralis.	131		Ulna.	20
— thoracica.	126		Umbilicus.	134
Venæ.	27		Umbilicalia vasa.	134
Venæ adiposæ.	128		Umbilicalis funiculus.	167
— atrabiliariæ.	128		Unguis ossa.	38
— axillares.	126		Vola manus.	20
— coronariæ cordis.	123		Vomer.	38
— cysticæ.	118		Urachus.	167
— Diaphragmaticæ.	128		Ureteres.	153
— emulgentes.	ibid.		— eorum usus.	156
— hepaticæ.	ibid.		Urina.	28
— Iliacæ.	129		Uterus.	158
— intercostales.	124.	125	— ejus vagina.	159
— lumbares.	129		Uvea.	82
— mammariæ.	125		Uva seu uvula.	68
— meseraicæ.	133		Vulva cerebri.	72
— musculares.	125			
— facræ.	129			X.
— scapulares.	125			
— spermaticæ.	129		Xiphoides cartilago.	41
— subclaviæ.	124			
— vertebralis.	125			
Ventriculi cerebri.	71			Y.
Ventriculi cordis.	106			
Ventriculus quid.	138		Ypsiloides os.	os. 39
Vermiformis processus.	73			
Vertebræ.	39			Z.
Vertex.	18			
Vesica urinaria.	154		Zootomia quid.	2
— ejus figura.	ibid.		Zootomiæ scriptores.	ibid.
— connexio.	ibid.			
				E R.

E R R O R E S:

Pag. 2. Annot. column. 1. lin. 8. lege *cognitio*; pag. 6 Annot. col. 2. l. 1. *lectio*, p. 13. ann. 2. l. 10. *concidunt*; pag. 20. l. 12. m. l. $\frac{1}{2}$ pag. 24. a. 2. l. 18. usque, lege *atque*; p. 26. a. 2. l. 18. in omnibus, adde *ferè*; p. 48. a. 2. l. 11. *malleolo*; p. 49. l. 10. num, 15. lege 14. p. 49. a. 2. l. 7. *disruptis*; p. 59. a. 1. l. 2. *arrhepes*; p. 61. a. 2. l. 7. *divisa*; p. 63. a. 1. l. 3. \varnothing *deleatur*; a. 2. l. 2. *capitis*, add. *formam*; p. 70. l. 17. *menynges*; p. 71. l. 3. *Herophili*; p. 73. a. 2. l. 15. *nudis*; p. 76. a. 2. l. 31. *nervum*, lege *membrum*; p. 87. l. 12. *styloideum*, add. \varnothing *mastoideum*, p. 88. a. 2. l. 29. *inæquali*; p. 92. Tab. XII. l. 1. *mobilis*; p. 112. a. 2. l. 12. *gaudentibus*. add. *quotidiè*: p. 113. a. 1. l. 9. *dextram*, add. *constituit*: p. 121. a. 1. l. 3. *externum*, add. \varnothing *internum*: p. 123. a. 1. l. 20. *non deleatur*; p. 127. l. 1. *priorem*: ib. a. 1. l. 23. *quodam*, add. *ramo*: p. 129. a. 2. l. 21. *una*, lege *vena*: p. 136. a. 1. l. ult. ut, leg. \varnothing ; p. 137. l. 21. *musculosa*, add. *cui incumbit alia cellulosa*: p. 139. a. 2. l. 3. *incurvatam*: p. 144. a. 2. l. 32. *in* *deleatur*: p. 145. a. 2. l. 27. *postea*, add. *remotâ*; p. 146. a. 1. l. 10. *lactea*, lege *lymphatica*: p. 148. l. 6. *uterque liquor*: p. 153. l. 8. *pha- seoli*: p. 164. a. 2. l. 6. *tempore*, add. *quo*.

Alios errores leviores Lector benevolus facile corriget.

